



Implicarea părinților în școală pentru a crește performanța elevilor

Manual pentru cursul de formare a managerilor mentorilor

(English Version)

Numărul proiectului: 2018-1-RO01-KA201-049200

Parteneri

Asociația Centrul de Cercetare și Formare a Universităților de Nord Baia Mare - CCF

Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca

Scoala Gimnaziala Simion Barnutiu

Stichting Alianța Internațională a Părinților

BAGázs

Amadora Inova

Aproximar, LCR

Igaxes

Autori

APROXIMAR, Cooperativa de Solidariedade Social, CRL:

Patrícia Gonçalves

Joana Portugal

Tiago Leitão

Stichting International Parents Alliance:

Judit Horgas

Eszter Salamon

Coordonatorul proiectului

Asociația Centrul de Cercetare și Formare a Universităților de Nord Baia Mare - CCF

Persoană de contact: Mihaela Pinteș-Traian (Project Manager)

E-mail: accfunbm@yahoo.com

Adresa: str. Dr. Victor Babeș, nr.1, Maramureș

Contribuitori

Toți partenerii

Data publicării

Mai 2020

Proiectul www.parentrus.eu This a fost finanțat cu sprijinul Comisiei Europene, în cadrul Programului E+. Această publicație reflectă doar punctul de vedere al autorului, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare a informațiilor conținute în ea.

Cuprins

1. DESPRE PROIECTUL PARENT'R'US	4
2. INTRODUCERE	6
3. CURRICULUM DE CURS PENTRU FORMAREA MANAGERILOR MENTORI	7
MODULUL I - INTRODUCERE ÎN PARENT'R'US	14
Planul sesiunii	14
Activități	14
MODULUL II - COMUNICARE	19
Planul sesiunii	19
Activități	20
MODULUL III - REZILIENȚA	37
Planul sesiunii	37
Activități	39
MODULUL IV - MANAGEMENTUL GRUPULUI	62
Planul sesiunii	62
Activități	63
MODULUL V - MANAGEMENTUL CONFLICTELOR	77
Planul sesiunii	77
Activități	78
MODULUL VI - CONȘTIENȚIZAREA DEZVOLTĂRII COPILULUI	86
Planul sesiunii	86
Activități	125
MODULUL VII - IMPLICAREA PĂRINȚILOR	138
Planul sesiunii	138
Activități	140
MODULUL VIII - INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ	176
Planul sesiunii	176
Activități	178
MODULUL IX - FURNIZAREA DE MENTORAT	192
Planul sesiunii	192
Activități	199
MODULUL X - CONȘTIENȚIZAREA SISTEMICĂ	205
Planul sesiunii	205
Activități	206

1. DESPRE PROIECTUL PARENT'R'US

Proiectul PARENT'R'US (School Parent Involvement to Increase Student Achievement) este un proiect de 3 ani finanțat de Programul Erasmus+ al Uniunii Europene și stabilește un parteneriat de 8 organizații non-profit din întreaga Europă. Proiectul PARENT'R'US își propune să utilizeze un model/abordare holistică pentru a conecta factorii legați de familie, școală și comunitate. Principalele ținte ale proiectului sunt familiile și copiii aflați în situații defavorizate. Proiectul prevede crearea unui curs de mentorat care vizează părinții, profesorii și educatorii cheie din cadrul comunității.

În cadrul modelului PARENT'R'US există trei roluri principale:

- Managerii mentori (care vor fi în principal profesori, asistenți sociali, psihologi etc.);
- Mentori (care vor fi părinți mai implicați în realizarea academică și bunăstarea copiilor lor la școală);
- Mentee (părinți dezavantajați care nu sunt sau sunt mai puțin implicați în rezultatele academice și bunăstarea copiilor lor la școală).

Parteneriatul va realiza activitățile prevăzute pe baza conceptului de mentorat ca o relație orientată spre dezvoltare între un individ cu mai puțină experiență (mentee) și un individ cu mai multă experiență - mentorul (Jacobi, 1991; Kram, 1985; Rhodes, 2005). Este o relație unică, idiosincronică, marcată de o legătură emoțională între mentor și mentee, în care mentorul oferă îndrumare și noi oportunități de învățare pentru mentee (DuBois și Karcher, 2005; Eby, Rhodes și Allen, 2007). O relație de mentorat este, de asemenea, o formă de oferire a unui mediu sigur pentru autoexplorare, reflecție și autoexprimare pentru toți actorii procesului.

Obiectivele proiectului PARENT'R'US sunt:

- a. dezvoltarea unor abordări inovatoare și multidisciplinare pentru a stimula implicarea părinților pe baza lecțiilor învățate din proiectele MOMIE, MEGAN și MPATH în domeniul mentoratului și din proiectele Includ-ED, FamilyEduNet și ELICIT + în domeniul implicării părinților, al participării studenților și al aspectelor de cetățenie activă ale acestora;
- b. identificarea unui profil adecvat și a competențelor necesare pentru a sprijini sau a realiza programe de mentorat în cadrul școlilor, al organizațiilor de părinți și/sau al asociațiilor locale;
- c. proiectarea unui model de mentorat pentru îmbunătățirea competențelor parentale, în special a părinților mai puțin sau deloc implicați în viața școlară a copiilor lor;
- d. proiectarea unui model de mentorat pentru îmbunătățirea competențelor profesorilor în vederea implicării și responsabilizării părinților în viața școlară a copiilor;

- e. furnizarea unui set de instrumente de conștientizare a mentoratului parental pentru părinți, școli, organizații de supraveghere/finanțare a școlii și organizații comunitare.

2. INTRODUCERE

Proiectul PARENT'R'US se concentrează pe:

- I. Responsabilizarea părinților dezavantajați, pentru a facilita implicarea părinților în școlarizarea copiilor lor.*
- II. Îmbunătățirea relației dintre familiile din medii defavorizate, școală și alți actori din comunitate.*

O trecere în revistă a studiilor privind implicarea părinților în școlarizarea copiilor lor ne permite să ajungem la concluzia că apar complexități atât din partea părinților, cât și din partea școlii.

Conform concluziilor Raportului final al Rezultatului intelectual 1 (IO1), programele de mentorat s-au dovedit a fi un instrument foarte eficient pentru implicarea părinților, deoarece poate aborda nevoile individuale ale fiecărei familii și poate aborda faptul că fiecare dintre ele are nevoie de ajutor pentru altceva, și o face într-un format în care părțile sunt egale, lucrând pentru un scop comun: bunăstarea copilului.

În acest sens, partenerii au decis să dezvolte un program de formare pentru managerii de mentorat, în scopul de a-i responsabiliza și de a le dezvolta abilitățile (cele incluse în Instrumentul de autoevaluare pentru managerii de mentorat - IO2) pentru a-și îndeplini rolul de a gestiona eficient un proces de mentorat. Documentul de față - un Curriculum de curs pentru formarea managerilor de mentorat - a fost conceput după ce a fost elaborat profilul de competențe al managerilor de mentorat.

Cursul conceput conform curriculumului va fi o formare online mixtă, care va include și o comunitate de practică, formare față în față și simulări. Comunitatea de practică va pune accentul și se va concentra pe scopul activităților de învățare reciprocă și va încerca să îmbunătățească capacitatea managerilor mentori de a desfășura procese și activități de îmbunătățire continuă și scalabilitate.

3. CURRICULUM DE CURS PENTRU FORMAREA MANAGERILOR MENTORI

Conform concluziilor MOMIE, MEGAN și MPATH, există mai multe competențe pe care un manager mentor ar trebui să le aibă pentru a fi un manager de succes și pentru a atinge obiectivele dorite, atât pentru persoanele mentorate, cât și pentru programul de mentorat în ansamblu. Astfel, ne-am concentrat pe competențele care au fost identificate în aceste proiecte și care au fost validate de-a lungul a două procese de evaluare diferite. În plus, am folosit experiențe de formare cu programe de studiu dezvoltate anterior de Stichting IPA, care sunt legate de subiecte specifice de parenting, implicarea părinților în școală și implicarea în învățare a copiilor pentru rezultate mai bune la învățatură.

Curriculum-ul dezvoltat a fost, de asemenea, informat de IO1 - o analiză a dovezilor privind modelele de mentorat și implicarea părinților dezavantajați în școlarizarea copiilor lor.

a. Publicul vizat

Acest curs de formare este conceput pentru profesioniștii care au un trecut educațional sau o pregătire în domeniul pedagogiei, dar nu trebuie neapărat să fie profesori de profesie.

b. Cuvinte cheie și glosar

Mentor manager; Mentor; Mentor; Mentee; Implicare; Învățare pe tot parcursul vieții; Sprijin între egali; Competență

Managerul de mentori: o persoană care joacă un rol oarecum administrativ, ajutând la supravegherea și sprijinirea mentorilor. Aceștia servesc, de asemenea, ca mentori de rezervă pentru toți mentees (<http://isep.due.uci.edu/wp-content/uploads/sites/23/2017/03/2017-2018-ISEP-Mentor-Coordinator-Job-Descriptions.pdf>).

Mentor: o persoană care ghidează o persoană cu mai puțină experiență prin consolidarea încrederii și modelarea unui comportament pozitiv. Conform Dicționarului Oxford, această persoană este un "consilier experimentat și de încredere" (https://www2.mmu.ac.uk/media/mmuacuk/content/documents/human-resources/az/guidance-procedures-and-handbooks/Mentoring_Guidlines.pdf; <https://www.oycp.com/MentorTraining/3/m3.html>).

Mentee: o persoană care este sprijinită de un mentor (definiție din dicționar: o persoană care oferă ajutor și sfaturi unei persoane mai tinere sau mai puțin experimentate pe parcursul unei perioade de timp, în special la locul de muncă sau la școală) (în: <https://dictionary.cambridge.org/pt/dicionario/ingles/mentee>).

Implicare: a fi invitat să co-construiești ceva pentru a găsi noi modalități care să se potrivească mai bine tuturor actorilor (Definiție din dicționar: faptul de a fi implicat în ceva (în: <https://dictionary.cambridge.org/pt/dicionario/ingles/engagement>))

Sprijin între egali: intervenții care se bazează pe capacitatea persoanelor care au experimentat o situație dificilă de a sprijini în mod adecvat alte persoane care se confruntă cu o situație similară. Prin ascultare empatică, prin împărtășirea experiențelor lor și prin oferirea de sugestii bazate pe propria experiență, aceste persoane sunt deosebit de capabile să ajute alte persoane aflate într-o situație comparabilă.

Învățarea pe tot parcursul vieții: "urmărirea voluntară, pe tot parcursul vieții și auto-motivată a cunoștințelor din motive personale sau profesionale. Scopul general al învățării este îmbunătățirea cunoștințelor, a aptitudinilor și a competențelor. (în: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Glossary:Lifelong_learning).

Competență: capacitatea dovedită de a utiliza cunoștințele, abilitățile și aptitudinile personale, sociale și/sau metodologice, în situații de muncă sau de studiu și în dezvoltarea profesională și personală. (Cadrul european al calificărilor, EQF).

c. Limba de predare

Engleză; maghiară; portugheză; română și spaniolă. (Formarea va fi disponibilă și în limba olandeză, dar nu va fi implementată)

d. Furnizarea cursului

Cursul de formare va avea o concepție de învățare bazată pe obiecte, ceea ce înseamnă că furnizarea de formare poate fi adaptată la nevoile țărilor și ale grupurilor de formare - pe baza rezultatelor autoevaluării - oferind un portofoliu de materiale de învățare, planuri de sesiune și activități de formare care pot fi utilizate cu flexibilitate. Prin urmare, furnizorii de formare pot configura cu ușurință cursurile de formare în ceea ce privește lungimea/durata sesiunilor f2f/online sau a materialelor de învățare care urmează să fie utilizate, în funcție de ceea ce cursanții știu deja sau de competențele pe care le au deja.

- Sesiunile F2f vor servi la stabilirea angajamentului și se vor concentra pe clarificarea cunoștințelor teoretice, pe dezbateri și schimburi de experiență și, în principal, pe exerciții practice, cum ar fi jocuri de rol și exerciții de dinamică de grup (situație reală/situație neașteptată). Managerii vor avea, de asemenea, contact cu posibili mentori/mentori, iar sesiunile f2f vor oferi o oportunitate de a împărtăși preocupări legate de profesori, părinți și elevi. De asemenea, va servi ca punct de detectare pentru aspiranții la funcția de mentor manager care nu respectă și nu acceptă suficient de mult mentorii colegiali pentru a evita să aibă manageri nepotriviți.
- Sesiunile online vor oferi posibilitatea de a aprofunda conținuturile și de a organiza conferințe online;

e. Obiective

- Furnizarea de cunoștințe în domeniul proceselor de mentorat, în special în ceea ce privește părinții ca mentori și discipoli, pentru ca discipolii să se implice mai bine și să colaboreze mai mult cu școala;
- Dezvoltarea sau îmbunătățirea competențelor necesare pentru gestionarea unui proces de mentorat, ținând cont de nevoile și problemele mentorilor și ale persoanelor mentorate;
- Furnizarea de cunoștințe privind bunele practici care pot fi aplicate în procesul de mentorat.

f. Rezultatele învățării

Competențele definite în Profilul de competențe al managerului de mentorat PARENT'R'US oferă un cadru pentru identificarea rezultatelor învățării pentru cursul de formare. Astfel, cursul de formare va oferi posibilitatea de a dezvolta acele competențe enumerate în Profilul de competențe care au fost considerate ca fiind cele mai importante de dezvoltat. În acest scop, la finalul modulelor de formare, cursanții vor fi capabili să:

- Să înțeleagă impactul diferențelor culturale asupra comunicării.
- Să recunoască importanța comunicării verbale și nonverbale și a diferitelor stiluri de comunicare.
- să fie conștienți de propriul potențial și de propriile resurse, de modalitățile de depășire activă a unei situații traumatice, să fie perseverenți, flexibili și motivați, cu un nivel ridicat de stimă de sine și de încredere în sine.
- Gestionați în același timp diferite persoane, atitudinile și opiniile acestora, pentru a menține un grup motivat și confortabil să se exprime;
- să diagnosticheze originea posibilelor conflicte și să le gestioneze/negocieze într-un mod constructiv, ascultându-i în mod activ pe ceilalți, acordând atenție nu numai conținutului, ci și sentimentelor și emoțiilor implicate.
- Să înțeleagă și să fie conștienți de elementele de bază ale dezvoltării cerebrale și cognitive, de nevoile aferente și de impactul stresului și al traumei asupra dezvoltării copilului.
- Să înțeleagă și să pună în aplicare diferența dintre implicarea părinților și implicarea părinților.
- să îmbunătățească colaborarea dintre părinți și școală și să sprijine formarea, responsabilizarea, îndrumarea și pregătirea cadrelor didactice și a liderilor școlari pentru o mai bună implicare a părinților.
- Să înțeleagă importanța dimensiunilor inteligenței emoționale în mentorat.

- Recunoașteți și conștientizați stilurile parentale.
- Asigurarea confidențialității și oferirea de sfaturi autentice mentorilor, oferind un sprijin adecvat pentru un program de mentorat.
- să recunoască domeniul de aplicare și limitele rolului de mentor, contribuind la stabilirea unor limite și granițe clare în relația mentor-mentor.
- Să înțeleagă abordarea ecologică/sistemică a dezvoltării individuale și importanța contextului educațional, promovându-l ca o influență pozitivă asupra vieții persoanelor îndrumate.

g. Conținutul cursului

Modul	Cuprins
I. INTRODUCERE ÎN PARENT'R'US	<p>Despre ce este vorba în proiectul PARENT'R'US - raționament</p> <p>Ce urmărește modelul PARENT'R'US: rezultate și impacturi</p> <p>Cine sunt grupurile țintă: Managerii de mentorat, mentorii și persoanele mentorate</p>
II. COMUNICARE	<p>Comunicarea verbală și non-verbală (tonul vocii, expresiile faciale, gesturile, limbajul corpului, contactul vizual, vestimentația)</p> <p>Comunicare orală și scrisă</p> <p>Bariere de comunicare</p> <p>Conștientizarea diversității culturale</p>
III. REZILIENȚA	<p>Conștientizarea potențialului și a resurselor personale</p> <p>Focalizarea internă și externă a controlului</p> <p>Importanța îngrijirii de sine și a strategiilor de adaptare pozitivă</p> <p>Strategii pentru a-i ajuta pe ceilalți să găsească gânduri alternative/pozitive</p>
IV. MANAGEMENTUL GRUPULUI	<p>Rolul managerilor mentori în cadrul unui grup</p> <p>Beneficiile și provocările lucrului cu grupurile</p> <p>Cum să menții un grup motivat: strategii și dinamică de grup</p> <p>Lucrul eficient cu un grup: reguli și condiții</p>
V. GESTIONAREA CONFLICTELOR	<p>Originile și nivelurile la care poate apărea un conflict</p>

	<p>Conflict pozitiv vs. negativ</p> <p>Managementul stresului și abilități/tehnici de negociere</p> <p>Strategii de abordare a conflictelor</p>
VI. CONȘTIENȚIZAREA DEZVOLTĂRII COPILULUI	<p>Bazele dezvoltării copilului: dezvoltarea cerebrală, cognitivă și socio-culturală</p> <p>Etapele de dezvoltare a unui copil</p> <p>Nevoile de dezvoltare și legătura cu sprijinul pentru învățare</p> <p>Ce este o traumă, impactul ei și cum să o gestionăm</p>
VII. IMPLICAREA PĂRINȚILOR	<p>Ce este implicarea părinților vs. implicarea părinților</p> <p>Stiluri parentale (autoritar, autoritar, permisiv și neglijent)</p> <p>Lucrul împreună: responsabilitățile de acasă vs. responsabilitățile școlare</p> <p>Procese participative și democratice</p> <p>Legături inovatoare între casă și școală: îmbunătățirea colaborării dintre părinți și școală</p>
VIII. INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ	<p>Ce este inteligența emoțională (IE)</p> <p>Domenii ale IE: autocunoaștere, autogestionare, conștientizare socială și gestionare socială/relațională.</p>
IX. FURNIZAREA PROCESULUI DE MENTORAT	<p>Conceptul de mentorat și rolul/responsabilitățile managerilor mentori</p> <p>Schema de mentorat PARENT'R'US</p> <p>Limite și granițe</p> <p>"Ce trebuie să faci și ce nu trebuie să faci"</p> <p>Metode și instrumente de evaluare și apreciere</p>
X. CONȘTIENȚIZAREA SISTEMICĂ	<p>Abordarea ecologică/sistemică: interacțiuni între oameni și diferite contexte</p> <p>Conceptul de educație și promovarea acesteia ca o influență pozitivă în viața Mentee-ului</p>

h. Efortul de învățare

Efortul minim de învățare este de 35 de ore, incluzând accesul online la teorie, instruirea la clasă/sesiunile practice și evaluarea finală.

Distribuția orelor între cursurile față în față (f2f) și cele online poate fi adaptată în funcție de profilul și nevoile cursanților (de exemplu, nivelul de experiență sau cunoștințele profesionale). Iată o propunere de plan orar:

Module / Cuprins	Tipul de sesiune	Ore		
		F2f	Online	Total
I. INTRODUCERE LA PARENT'R'US		-	0,5h	0,5h
II. COMUNICARE		2h	1h	3h
III. REZILIENȚĂ		2h	1h	3h
IV. MANAGEMENTUL GRUPULUI		2h	1h	3h
V. GESTIONAREA CONFLICTELOR		3h	1h	4h
VI. CONȘTIENȚIZAREA DEZVOLTĂRII COPILULUI		2h	1,5h	3,5h
VII. IMPLICAREA PĂRINȚILOR		4h	1,5h	5,5h
VIII. INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ		3h	1h	4h
IX. LIVRARE DE MENTORAT		4h	1,5h	5,5h
X. CONȘTIENȚIZARE SISTEMICĂ		2h	1h	3h
	TOTAL	24h	11h	35h

i. Metode de învățare

În timpul sesiunilor f2f se stabilește angajamentul față de program, conceptele relevante, introduse online, vor fi susținute de exemple practice, iar cursanții sunt încurajați să își împărtășească experiențele. Discuțiile bazate pe exemple practice vor avea loc, de asemenea, folosind studii de caz, jocuri de rol și alte instrumente atractive.

În cadrul platformei de e-learning PARENT'R'US, cursanții vor putea localiza materiale de învățare, cum ar fi prezentări, activități, chestionare, lucrări de cercetare și alte publicații relevante. Cursanților li se poate cere să efectueze sarcini scrise pentru a-și evalua înțelegerea generală a conceptelor de bază.

j. Metoda de evaluare

Procesul de evaluare se bazează pe trei activități care evaluează rezultatele generale ale activităților (sesiuni f2f și online):

- Autoevaluarea competențelor (pre și post formare), conform Profilului managerilor mentori și percepția acestora asupra competențelor dobândite, realizată înainte, imediat după și la șase luni după formare (pentru a măsura impactul) - pe baza Rezultatului intelectual 2;
- Evaluarea cursului de formare din perspectiva cursanților și a formatorilor, în ceea ce privește logistica, conținutul, sprijinul administrativ și procesul general de învățare;
- Evaluarea impactului pentru a identifica beneficiile cursului de formare asupra modului în care cursanții gestionează un proces de mentorat, nu numai pe baza autoevaluării competențelor, ci și luând în considerare ceea ce cursanții percep ca fiind realizări derivate din formare.

Certificatul de formare va fi eliberat participanților care participă la cel puțin 80% din sesiunile de formare și care finalizează la timp sarcinile online, ca parte a planului de învățare convenit.

De asemenea, va avea loc o evaluare a implementării procesului de mentorat, în conformitate cu ceea ce este prevăzut în schema de mentorat propusă în cadrul proiectului PARENT'R'US.

k. Referințe

PARENT'R'US (2018). Cerere de proiect.

PARENT'R'US (2019). Analiza dovezilor privind modelele de mentorat pentru a implica părinții dezavantajați în școlarizarea copiilor lor.

PARENT'R'US (2019). Instrument de autoevaluare pentru managerii de mentorat.

l. Codul de conduită

Se solicită ca elevii să participe regulat la sesiuni și să ajungă la timp. Participarea la F2f este imperativă pentru a spori obținerea rezultatelor învățării.

MODULUL I - INTRODUCERE ÎN PARENT'R'US

Planul sesiunii

Instruire: Curs de formare Mentor Managers			
Modul: Introducere în PARENT'R'US			Antrenor:
Sesiunea nr.: 1		Durata: 30 min.	Data:
Obiective generale:	<p>Acesta este primul modul care va fi livrat în cadrul cursului de formare (1 sesiune online), în care dorim să prezentăm descrierea generală a inițiativei PARENT'R'US.</p> <p>Acest modul reprezintă o primă etapă importantă a formării, în timpul căreia participanții pot înțelege importanța unui model de mentorat în implicarea părinților.</p>		
Rezultatele învățării:	<ul style="list-style-type: none"> • Înțelegerea scopului și a produselor care au fost dezvoltate în cadrul proiectului PARENT'R'US. • Înțelegerea rolului unui manager mentor în cadrul modelului PARENT'R'US și a procesului de desfășurare a proiectului. 		
Metode:	Online		
Conținut:	<ul style="list-style-type: none"> • Despre ce este vorba în proiectul PARENT'R'US, • Ce urmărește modelul PARENT'R'US: rezultate și impact, • Care sunt grupurile țintă: Manageri, mentori și mentoranzi 		
	Timp	Activități:	Resurse și materiale:
	30'	Modul online "Introducere în PARENT'R'US"	<ul style="list-style-type: none"> • calculator • conexiune la internet • Prezentarea Power Point "Furnizarea procesului de mentorat"

Activități

Cuprins (PPT)

Diapozitiv 6:

PARENT'R'US: Scop

Promovarea și consolidarea competențelor părinților/tutorelor în domeniul educației, pentru a obține un angajament parental eficient care să genereze o cale către succesul școlar și bunăstarea copiilor și tinerilor.

Dezvoltarea unei abordări holistice prin intermediul unui program de mentorat

Diapozitivul 7:

Parteneriat PARENT'R'US

România

- Asociația Centrul de Cercetare și Formare a Universității de Nord Baia Mare (Promotor)
- Școala Gimnazială Simion Barnutiu
- Universitatea Tehnică Cluj-Napoca

Portugalia

- Aproximar, LCR
- Amadora Inova

Ungaria

- BAGázs
- AKG

Spania

- Igaxes

Țările de Jos

- Stichting Alianța Internațională a Părinților

Diapozitiv 8:

Ce urmărește modelul PARENT'R'US: rezultate și impacturi

Diapozitiv 9:

Obiective

Responsabilizarea părinților cu provocări multiple pentru a se implica în școlarizarea copiilor lor

Consolidarea dialogului dintre copii și familii și școli și alte organizații comunitare

Diapozitivul 10:

Obiective specifice

Conștientizarea părinților/tutorelor de impactul pe care îl are implicarea lor în parcursul școlar al copiilor lor

Generarea unui mediu școlar care să favorizeze succesul școlar și bunăstarea copiilor și tinerilor

Consolidarea comunicării și a schimbului de informații între părinții/tutorele cu mai puține oportunități, cadrele didactice și organizațiile comunitare

Mobilizarea părinților/tutorelor foarte implicați și dedicați în activitățile școlare pentru incluziune socială

Diapozitiv 11:

Rezultatele intelectuale

Produse care au fost și au fost dezvoltate de proiectul PARENT'R'US:

IO1: Analiza sistematică a dovezilor privind modelele de mentorat pentru implicarea părinților dezavantajați în școlarizarea copiilor lor

IO2 + IO3: Instrument de autoevaluare pentru managerii de mentorat și pentru mentori

IO4 + IO5: Programul de mentorat pentru implicarea părinților: cursuri de formare a managerilor și mentorilor de mentorat

IO6: Model de mentorat pentru implicarea părinților în școlarizare

IO7: Set de instrumente de conștientizare a implicării părinților

Diapozitiv 12:

IO1 - Analiza sistematică a dovezilor privind modelele de mentorat pentru implicarea părinților dezavantajați în școlarizarea copiilor lor

Acesta își propune să identifice dovezile de cercetare privind influența familiei asupra învățării copiilor lor (cu accent pe părinții dezavantajați), făcând o trecere în revistă a proiectelor existente care abordează implicarea părinților în rezultatele școlare.

Acesta își propune să furnizeze informații cu privire la:

Ceea ce nu se știe sau este dificil de implementat

Dovezile disponibile cu privire la mentoratul pentru părinții cu dificultăți multiple și influența familiei asupra învățării elevilor

Diapozitiv 13:

IO2 și IO3 - Instrument de autoevaluare pentru managerii de mentorat și pentru mentori

Elaborarea unui instrument de autoevaluare, atât pentru managerii mentori, cât și pentru mentori

Ajutarea managerilor și a mentorilor să își conștientizeze propriile abilități și cunoștințe în ceea ce privește procesul de mentorat

Instrumentul de autoevaluare se bazează pe

Experiența anterioară a altor proiecte (pentru a găsi mai multe informații, căutați proiectele MOMIE, MEGAN și MPATH).

Experiență de formare

Constatări ale IO1 - Analiza sistematică a dovezilor

Diapozitiv 14:

IO4 și IO5 - Mentorat pentru implicarea părinților: cursul de formare a managerilor și mentorilor de mentorat

Instruire față în față

Formare online (numai pentru manageri)

Comunități de practică

Simulări

Instruire față în față

"Gândeți în afara cutiei"

Situație reală/situație neașteptată

Să aibă contact direct cu posibili mentori/mentori

Împărtășirea preocupărilor cu profesorii, părinții și elevii

Formare online

Intrând în profunzime prin conținut

Conferință online

Numai pentru managerii mentori

Diapozitiv 15:

IO6 - Model de mentorat pentru implicarea părinților

Părinți

Profesori

Comunitate

Dezvoltarea unui model care să permită îmbunătățirea cooperării casă-școală și a implicării părinților

Conținutul preconizat al modelului

- ❖ Introducere în proiect și în programul de mentorat PARENT'R'US
- ❖ Pilonii și fundamentele modelului
- ❖ Teoria de schimbare a modelului
- ❖ Metodologia și structura modelului
- ❖ Ghid de implementare
- ❖ Proiectul ca studiu de caz
- ❖ Sprijin, formare și supervizare pentru mentori
- ❖ Evaluare
- ❖ Instrumente de mentorat
- ❖ Întrebări frecvente și consiliere și sfaturi

Diapozitiv 16:

IO7 - Set de instrumente de conștientizare a implicării părinților

Setul de instrumente de conștientizare a implicării părinților urmărește să ofere un sprijin consistent celor care doresc să se angajeze în replicarea proiectului, dar care au nevoie să desfășoare activități preliminare de conștientizare a comunității.

Acesta va fi destinat:

- Factorii de decizie politică
- Directori de școli

- Profesori
- Părinți
- Comunitatea / actori ONG

Utilizatorii vor găsi sfaturi, resurse și studii de caz pentru a implica părinții și alte părți interesate.

Diapozitiv 17:

Cine sunt grupurile țintă: manageri de mentorat, mentori și mentoranzi

Diapozitiv 18:

Grupul țintă

Mentee:

Părinți/tutore și copii/tineri în situații vulnerabile: migranți, persoane cu calificări reduse sau fără calificări și/sau cu resurse economice reduse.

Mentor:

Părinți mai implicați în educatorii școlari și comunitari (de exemplu, ONG-uri, asociații, grupuri de voluntari)

Mentor Manager:

Profesioniști cu experiență didactică/formare în pedagogie

Diapozitiv 19:

Grup țintă

Profesioniști cu experiență/formare în pedagogie

DE ACEEA VĂ AFLAȚI AICI!

Dar vom vorbi mai târziu despre rolul dumneavoastră în procesul de mentorat.

Vă rugăm să verificați modulul IX. Furnizarea de mentorat

Diapozitiv 20:

Site-ul PARENT'R'US

Acesta este linkul pentru site-ul PARENT'R'US:

<https://www.parentrus.eu/>

Aici puteți găsi informații despre proiect și produse care pot fi descărcate.

MODULUL II - COMUNICARE

Planul de sesiune

Instruire: MODUL DE COMUNICARE PENTRU MANAGERII DE MENTORAT			
Modul: Comunicare		Antrenor:	
Sesiunea nr.:	Durata: 120 f2f, 60 online	Data:	
Obiective generale:	Înțelegerea importanței comunicării, învățarea de noi metode.		
Rezultatele învățării:	Participanții învață despre diverse metode de comunicare.		
Metode:	Jocuri și discuții.		
Conținut:	<ul style="list-style-type: none"> - Comunicarea verbală și non-verbală (tonul vocii, expresiile feței, gesturile, limbajul corpului, contactul vizual, vestimentația) - Comunicare orală și scrisă - Bariere de comunicare - Conștientizarea diversității culturale 		
	Timp	Activități:	Resurse și materiale:
	5'	Check-in	-
	10'	Ascultarea activă	-
	15'	Cine sunt eu?	cartonașe cu cuvinte, cuiere pentru haine
	15'	Joc de rol	cărți situaționale
	15'	Imagini	imagini
	20'	Cartografiere personală	foi mari de hârtie, markere de culoare
	15'	Linia de opinie	declarații
	10'	Pădurea magică	-
	15'	Recolta	flipchart, cutie de chibrituri, pahar cu apă

Activități

Acest modul constă în 120 de minute de instruire față în față și 60 de minute de instruire online.

Accentul se pune în principal pe următorul conținut:

- Comunicarea verbală și non-verbală (tonul vocii, expresiile feței, gesturile, limbajul corpului, contactul vizual, vestimentația)
- Comunicare orală și scrisă
- Bariere de comunicare
- Conștientizarea diversității culturale

Activitățile de formare față în față sunt numerotate, deoarece formarea a fost planificată cu o secvență în minte. Este important să se respecte secvența, însă formatorul poate face anumite modificări, adaptând formarea la nevoile participanților.

Dacă, de exemplu, anumite activități durează mai mult decât era planificat, formatorul poate sări peste una sau mai multe dintre următoarele activități:

3. Cine sunt eu? (15 minute)
6. Cartografierea personală (20 de minute)
8. Pădurea magică (10 minute)

Formatorul trebuie să facă aceste alegeri în timpul formării, adaptându-se la situație, dar este foarte important să lase suficient timp pentru ultimul exercițiu: recoltarea. De asemenea, instruirea trebuie să înceapă cu un joc scurt de spargere a gheții, energizant, și se recomandă, de asemenea, să se facă un joc similar după pauza din timpul modulului.

Este sarcina formatorului să recunoască dacă vreunul dintre participanți are convingeri îndoielnice cu privire la valorile de bază ale proiectului sau dacă nu este potrivit pentru sarcina sa. Într-un astfel de caz, formatorul trebuie să ia notă și să se informeze în continuare (de exemplu, în timpul unui interviu personal).

Formatorul ar trebui, de asemenea, să citească materialele online pentru a fi pregătit pentru eventualele întrebări.

TITLUL ACTIVITĂȚII: Înregistrare

Față în față	x	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 caractere)			
5 ‘ Toți participanții se așează într-un cerc mare, se prezintă cu prenumele lor și cu un adjectiv care se potrivește cu numele lor și care este adevărat pentru ei în acel moment.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
1. Cunoastere 2. Stabilirea unei atmosfere relaxante			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
Pasul 1 Creați suficient spațiu pentru ca toți participanții să formeze un cerc mare. Pasul 2 Explicați jocul, dați un exemplu. Pasul 3 Îndemnați participanții să se gândească înainte și să fie cât mai rapizi posibil. Pasul 4 Participanții cu același prenume trebuie să se gândească la adjective diferite.			
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)			
N/A			
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)			
Creează o atmosferă prietenoasă și onestă, în care toată lumea se poate exprima liber, în care toată lumea este tratată în mod egal, în care este în regulă să mărturisești dacă îți este somn sau ești obosit în acel moment.			

TITLUL ACTIVITĂȚII: Ascultarea activă

Față în față	x	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			

10'	Participanții lucrează în perechi: ascultător și vorbitor, apoi fac schimb de locuri.
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Învățarea de a fi atent. 2. Învățați să citiți mesajele limbajului corpului. 	
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)	
<p>Pasul 1 Participanții formează perechi și decid cine va fi primul care va asculta/vorbi.</p> <p>Pasul 2 Cel care vorbește are la dispoziție 2 minute pentru a vorbi despre un conflict pe care nu l-a putut rezolva. Sarcina ascultătorului este să acorde o atenție activă, să nu pună întrebări, să vorbească cât mai puțin posibil, dar să recunoască vorbitorul în mod continuu, fredonând, dând din cap.</p> <p>Pasul 3 Perechile fac schimb de locuri.</p> <p>Pasul 4 După exercițiu, formatorul ar trebui să ceară un feedback și să discute de ce este importantă ascultarea activă în acest proiect.</p>	
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)	
Subiectul conversației poate fi ceva mai precis.	
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)	
Participanții pot învăța să asculte cu atenție, încurajând astfel o comunicare sinceră. Ei pot învăța despre propriile lor posibile deficiențe de atenție. Ei pot experimenta sentimentul de a primi o atenție profundă.	

TITLUL ACTIVITĂȚII: Cine sunt eu?

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
15'	Participanții trebuie să afle ce este cuvântul pe care îl au prins pe spate, punând întrebări celorlalți.		
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			

<ol style="list-style-type: none"> 1. Utilizarea întrebărilor pentru a obține informații. 2. Colectarea și sistematizarea informațiilor. 3. Oferirea de răspunsuri în mod responsabil.
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)
Pasul 1 Instructorul folosește clești de rufe pentru a fixa un cuvânt diferit pe spatele fiecărui participant. Cuvintele pot fi obiecte, animale, plante, alimente etc. Pasul 2 Participanții trebuie să afle care este cuvântul lor punând întrebări celorlalți. Ei pot pune doar o singură întrebare de la fiecare persoană, iar răspunsul poate fi doar <i>da/nu/nu știu</i> . Pasul 3 Jocul continuă până când toată lumea află care este cuvântul lor. Pasul 4 Formatorul trebuie să se plimbe și să ajute dacă cineva se simte confuz.
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)
Cuvintele pot fi termeni pe care dorim să îi folosim în timpul proiectului.
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)
Participanții învață să adune și să sistematizeze informațiile pe care se pot baza. Ei pot experimenta responsabilitatea de a furniza informații.

TITLUL ACTIVITĂȚII: Joc de rol

Față în față	x	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
15' Participanții lucrează în perechi pentru a realiza situații.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Dezvoltarea empatiei față de ceilalți. 2. Învățarea de a privi situațiile dintr-un alt punct de vedere. 3. Conștientizarea diferitelor interese ale părinților/copiilor/profesorilor. 			

3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI

(Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)

Pasul 1 Participanții lucrează în perechi. În funcție de situația care li se oferă, ei trebuie să decidă ce rol joacă, dar acesta trebuie să fie diferit de cel pe care îl au în calitatea lor profesională. Dacă sunt profesori, vor juca rolul părinților, dacă sunt asistenți sociali sau organizatori, ar putea alege să joace rolul copiilor.

Pasul 2 Formatorul distribuie perechilor situațiile. Situații:

- copilul primește o notă proastă la școală
- părintele nu a trimis suma de bani necesară pentru o excursie școlară
- copilul nu are echipamentul necesar pentru lecția de educație fizică
- asistenta școlară găsește păduchi în clasă (din nou)
- copilul este prins fumând după școală
- copilul agresează un coleg de clasă
- copilul a furat dulciuri de la un coleg de clasă
- părintele pălmuește un coleg de clasă pentru că își agresează copilul
- un telefon mobil scump dispare din clasă
- fereastra clasei este spartă
- părintele intră furtunos în școală pentru că copilul a luat o notă proastă
- psihologul școlar are dovezi că unii copii taie ei înșiși ca activitate extrașcolară
- profesorul este muștrat pentru că nu a folosit manualul școlar
- profesorul primește mesaje de amenințare din partea unui părinte
- părinții se ceartă în legătură cu cadourile de Crăciun pentru directorul școlii

Pasul 3 Perechile reprezintă singure situațiile.

Pasul 4 După exercițiu, formatorul cere la 2-3 perechi să prezinte situația lor celorlalți și să le ceară feedback.

Pasul 5 Formatorul îi îndeamnă pe participanți să discute despre cum pot folosi jocul de rol în cadrul proiectului.


4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR

(ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)

În cazul în care formatorul este conștient de existența unor situații speciale care ar trebui discutate, acestea pot fi incluse.

<p>5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)</p>
<p>Participanții pot exersa schimbarea perspectivei lor, îmbunătățindu-și astfel înțelegerea celorlalți.</p>

TITLUL ACTIVITĂȚII: Imagini

Față în față	X	Online	
<p>1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)</p>			
<p>15'</p> <p>Participanții lucrează în grupuri de câte 4, discutând două imagini.</p>			
<p>2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)</p>			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Identificarea comunicării violente. 2. Discutarea posibilelor modalități de intervenție și de comunicare non-violentă. 			
<p>3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)</p>			
<p>Pasul 1 Participanții lucrează în grupuri de câte 4. Fiecare grup primește două imagini.</p>			
			



Pasul 2 Discută prima imagine, răspunzând la următoarele întrebări: Ce s-ar fi putut întâmpla? Cum ar fi putut interveni? La ce modalități utile de comunicare se pot gândi?

Pasul 3 Formatorul solicită comentarii.

Pasul 4 Se discută a doua imagine, punând aceleași întrebări.

Pasul 5 Formatorul solicită comentarii.

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR

(ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)

Pot fi folosite diferite imagini care ilustrează comunicarea violentă, hărțuirea.

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Participanții învață să identifice comunicarea violentă. Ei învață să identifice agresorul, victima, martorul. Își împărtășesc cunoștințele despre metodele de comunicare non-violentă.

TITLUL ACTIVITĂȚII: Cartografiere personală

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII			
(Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
20'			
Participanții lucrează în grupuri de câte 4 persoane pentru a crea o imagine în care toți participanții își prezintă unele dintre caracteristicile proprii.			

2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Învățarea cooperării prin consens. 2. Experimentarea valorilor individuale în cooperare. 3. Consolidarea echipei. 	
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)	
<p>Pasul 1 Participanții formează grupuri de câte 4.</p> <p>Pasul 2 Formatorul distribuie foi mari de hârtie și markere colorate.</p> <p>Pasul 3 Participanții discută ce fel de imagine vor să creeze împreună. Poate fi un portret sau un peisaj sau chiar o imagine non-figurativă, dar toți participanții trebuie să se identifice cu ea.</p> <p>Pasul 4 Grupurile își arată lucrările celorlalți și discută despre dificultățile cu care s-au confruntat atunci când au lucrat împreună și despre cum această experiență este relevantă în cadrul proiectului.</p>	
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)	
N/A	
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)	
Învăț să lucreze în echipă, acordând în același timp atenție nevoilor individuale.	

TITLUL ACTIVITĂȚII: Linia de opinie

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
Participanții își exprimă opinia cu privire la diverse afirmații, plasându-se de-a lungul unei linii imaginare.			

<p>2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)</p>
<ol style="list-style-type: none"> 1. Învățarea formării și exprimării unei opinii. 2. Învățarea de a accepta alte opinii. 3. Identificarea posibilelor probleme legate de atitudinea participanților.
<p>3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)</p>
<p>Pasul 1 Participanților li se spune să își imagineze o linie dreaptă care traversează camera. Un capăt al liniei înseamnă 0%, iar celălalt capăt este 100%.</p> <p>Pasul 2 Formatorul citește afirmațiile, iar participanții trebuie să decidă în ce măsură sunt de acord cu afirmația dată. Dacă sunt total de acord cu ea, se situează la capătul de 100% al liniei, iar dacă nu sunt deloc de acord, la 0%. Dacă au unele contraargumente, pot alege să se plaseze oriunde între 0 și 100.</p> <p>Declarații:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Rezolvarea problemelor începe cu comunicarea.</i> - <i>Atunci când comunicați cu cineva, ar trebui să vă concentrați pe ceea ce spune.</i> - <i>Dacă doriți o soluție la problema dumneavoastră, trebuie să o comunicați clar.</i> <p>Pasul 3 După fiecare afirmație, formatorul le cere unor participanți să explice alegerea lor și tuturor li se oferă posibilitatea de a-și schimba locul. Cu toate acestea, dezbaterile trebuie descurajate, ci doar trebuie exprimate argumente diferite.</p> <p>Pasul 4 Participanții discută de ce este important, în cadrul acestui proiect, să asculte opiniile celorlalți.</p>
<p>4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)</p>
<p>Se pot folosi diferite declarații.</p>
<p>5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)</p>
<p>Participanții învață să accepte opiniile diferite ale celorlalți.</p>

TITLUL ACTIVITĂȚII: Pădurea magică

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
10' Participanții stau în cerc cu două persoane care formează o poartă secretă. Un voluntar trebuie să găsească o ieșire folosind doar comunicarea vizuală.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
1. Exersarea comunicării non-verbale. 2. Consolidarea echipei.			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
Pasul 1 Participanții se așează în cerc, formând o pădure magică. Pasul 2 Un voluntar, rătăcitorul, părăsește sala. Pasul 3 Doi participanți care stau unul lângă altul devin poarta secretă prin care rătăcitorul poate părăsi pădurea magică. Pasul 4 Rătăcitorul se întoarce în cameră, se așează în cerc și încearcă să găsească poarta uitându-se în ochii participanților. Nimeni nu poate vorbi sau scoate vreun sunet, participanții trebuie să evite folosirea mimicii sau a limbajului corporal. Ei pot folosi doar ochii pentru a-și transmite mesajul. Cei doi participanți, care sunt poarta, încearcă să invite rătăcitorul cu privirea, toți ceilalți trebuie să îi refuze, privind într-un mod neinvitativ. Pasul 5 Dacă rătăcitorul încearcă să părăsească pădurea magică în care nu există o poartă, participanții trebuie să blocheze ieșirea. Dacă rătăcitorul reușește și poate părăsi pădurea magică, o altă persoană îi poate lua locul. Pasul 6 Formatorul solicită participanților un feedback despre cum s-au simțit în timpul exercițiului.			
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)			
N/A			
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU			
Participanții pot experimenta cât de eficient poate fi limbajul corpului (contactul vizual).			

TITLUL ACTIVITĂȚII: Recolta

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
15'			
Participanții oferă un feedback creativ și rapid cu privire la formare.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none">1. Colectarea de feedback.2. Îndemnarea participanților să fie creativi pe parcursul întregului proiect.			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
<p>Pasul 1 Formatorul așează literele alfabetului pe flipchart.</p> <p>Pasul 2 Participanții pot enumera ceea ce au reținut din cursul de formare, folosind literele ca începuturi de cuvânt, dar pot folosi fiecare literă o singură dată, de exemplu, rețin A pentru conștientizare. Iau B de la "legătură".</p> <p>Pasul 3 Toți participanții se așează într-un cerc mare. Se împart o cutie de chibrituri și un pahar cu apă. Fiecare participant aprinde un chibrit și poate vorbi despre cum s-a simțit în timpul instruirii până când focul se stinge.</p>			
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)			
Participanții se pot ajuta reciproc, făcând sugestii în cazul în care este dificil să găsească un cuvânt care începe cu oricare dintre litere.			
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)			
Participanții învață să gândească în mod creativ în fiecare etapă a proiectului. Ei înțeleg beneficiile gamificării.			

TITLUL ACTIVITĂȚII: Mijloace de comunicare între casă și școală

Față în față		Online	X
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
<p>Prin această activitate, participanții vor învăța despre metodele și instrumentele de comunicare între casă și școală. Este posibil ca unele dintre ele să nu facă parte din cultura școlară națională. Acest lucru îi va ajuta să înțeleagă ce, cum și de ce pot comunica școlile și părinții. Participanții ar trebui să poată termina această activitate în aproximativ 35 de minute.</p>			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Învățarea despre diferite instrumente de comunicare între casă și școală. 2. Înțelegerea a ceea ce acestea sunt potrivite. 3. Declanșarea unei reflecții privind reînnoirea metodelor de comunicare utilizate în școli și argumentarea acesteia. 			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
<p>Pasul 1 Enumerați instrumentele pe care le cunoașteți/folosiți pentru comunicarea cu școala de acasă.</p> <p>Pasul 2 Citiți afirmațiile adevărat/false pentru a verifica cât de mult cunoașteți despre diferitele instrumente de comunicare în școala de acasă și verificați-vă răspunsurile.</p> <p>Pasul 3 Verificați instrumentele din afirmații cu propria listă și indicați-le pe cele a) care credeți că ar putea funcționa în mediul dumneavoastră, dar nu au fost folosite și b) cele care nu ar funcționa niciodată în cazul dumneavoastră.</p> <p>Pasul 4 Alegeți unul din grupul a) și scrieți o scurtă scrisoare/e-mail către directorul școlii despre motivul pentru care credeți că ar trebui introdus și alegeți unul din grupul b) și scrieți un e-mail/ scrisoare către directorul școlii care v-a cerut să îl introduceți despre motivul pentru care credeți că nu ar funcționa în cazul dumneavoastră.</p>			
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)			
<p>Partea 2 din etapa 4 poate fi omisă</p>			
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)			
<p>Cursanții vor învăța despre diverse mijloace de comunicare între casă și școală și vor reflecta asupra acestor mijloace și instrumente, luând în considerare nevoile părinților și ale profesorilor.</p>			

Ce instrumente există pentru comunicarea casă-școală? Cât de bine le cunoașteți?
 Afirmații Adevărat/False

Declarația 1: Conferințele părinte/profesor/elev încurajează participarea tuturor celor trei părți pentru a discuta aspecte relevante privind dezvoltarea copiilor și progresul școlar.	T	F
Afirmația 2: Buletinele de evaluare includ articole scrise de directori, profesori, părinți, elevi și poate și alte persoane invitate. cu privire la educație, școală, știri etc.		
Afirmația 3: Happy-Grams sunt blocuri tipărite pe care școlile le pot pune la dispoziția profesorilor și a părinților pentru a-și trimite reciproc note de felicitare a elevilor pentru anumite realizări și comportamente.		
Afirmația 4: Buletinele școlare, blogurile și e-mailurile constau în interviuri față în față între părinți și profesori pe teme referitoare la dificultățile de învățare școlară sau de comportament ale copiilor		
Declarația 5. Tabloul de afișaj pentru părinți. Acesta este amplasat special pentru părinți la intrarea principală în școală pentru ca aceștia să poată consulta notițe despre ședințele cu părinții, sugestii pentru a-i ajuta pe copii la teme, anunțuri despre activitățile de familie și calendare ale evenimentelor importante		
Declarația 6: Caiete de sarcini. Un caiet în care elevii își notează temele din fiecare zi (și poate și notele pe care le obțin) este util pentru a-i ține pe elevi pe drumul cel bun. Atunci când părinților li se cere să vadă, să dateze și să parafeze caietul, iar profesorul examinează în mod curent caietul, o bună comunicare elev/profesor/părinte legătura este stabilită.		
Declarația 7: Informații săptămânale de luat acasă din clasă. Părinților le place să știe ce învață copilul lor la școală. Este utilă o listă săptămânală care să conțină câteva subiecte abordate la școală în acea săptămână. De asemenea, această listă poate include exemple de activități părinte/copil care ar avea legătura cu ceea ce se învață la școală.		
Afirmația 8: Tabloul de afișaj pentru părinți este utilizat în mod obișnuit de către profesori pentru a informa părinții despre progresul școlar al copilului. Dar poate deveni bidirecțional prin includerea raportului părinților privind progresele copilului acasă cu subiecte legate de școală precum: dorința de a face temele; cititul de plăcere; moderarea vizionării televizorului și a jocurilor online; și atitudinea față de învățare. De asemenea, panoul de afișaj poate încuraja părinții să noteze preocupări specifice sau să		

solicite conferințe.		
Declarația 9: Comunicarea informală: Discuții orale spontane și, în principal, neplanificate între părinți și profesori, la școală sau în afara școlii.		

Răspunsuri

Afirmația 1: Conferințele părinți/profesori/elevi încurajează participarea tuturor celor trei părți pentru a discuta aspecte relevante privind dezvoltarea copiilor și progresul școlar **(T)** - însă, de multe ori, acest lucru se întâmplă doar în teorie

Afirmația 2: Buletinele includ articole scrise de directori, profesori, părinți, elevi și poate și de alte persoane invitate cu privire la educație, școală, știri etc. **(F)**

Afirmația 3: Happy-Grams sunt tampoane tipărite pe care școlile le pot oferi profesorilor și părinții să își trimită reciproc bilețele de felicitare a elevilor pentru anumite realizări și comportamente. **(T)**

Declarația 4: Buletinele școlare, blogurile și e-mailurile constau în întâlniri directe cu părinții. interviu cu un profesor pe teme legate de dificultățile de învățare școlară sau comportamentale ale copiilor **(F)**

Declarația 5. Tabloul de afișaj pentru părinți. Acesta este amplasat special pentru părinți la intrarea principală în școală pentru ca aceștia să poată consulta notițe despre ședințele cu părinții, sugestii pentru a-i ajuta pe copii la teme, anunțuri despre activitățile de familie și calendare ale evenimentelor importante **(T)**

Declarația 6: Caiete de sarcini. Un caiet în care elevii își notează temele din fiecare zi (și poate și notele pe care le obțin) este util pentru a-i ține pe elevi pe drumul cel bun. Atunci când părinților li se cere să vadă, să dateze și să parafeze caietul, iar profesorul examinează în mod curent caietul, se stabilește o bună legătură de comunicare elev/profesor/părinte **(T)**.

Afirmația 8: Tabloul de afișaj pentru părinți este utilizat în mod obișnuit de către profesori pentru a informa părinții despre progresul școlar al copilului. Dar poate deveni bidirecțional prin includerea raportului părinților privind progresele copilului acasă cu subiecte legate de școală precum: dorința de a face temele; cititul de plăcere; moderarea vizionării la televizor sau a jocurilor online; și atitudinea față de învățare. De asemenea, panoul de afișaj ar putea încuraja părinții să noteze preocupări specifice sau să solicite conferințe. **(F)**

Declarația 9: Comunicarea informală: Discuții orale spontane și, în principal, nu planificate între părinți și profesori, la școală sau în afara școlii **(T)**

TITLUL ACTIVITĂȚII: Abandonarea deficitului

Față în față		Online	X
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
<p>Participanții vor învăța despre stilurile de comunicare, despre modalitățile eficiente de comunicare între părinți și profesori și despre cum se poate schimba comunicarea deficitară în una pozitivă. Activitatea ar trebui să dureze aproximativ 25 de minute, fără lecturi recomandate.</p>			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Învățarea diferitelor stiluri de comunicare și a atributelor acestora. 2. Înțelegerea efectului mesajelor negative asupra ascultătorului. 3. Învățarea de a formula mesaje asertive. 			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
<p>Pasul 1 Urmăriți acest videoclip și luați notițe despre modul în care profesorul îl face pe părinte să se simtă confortabil în această situație https://www.youtube.com/watch?v=4JaPUDa1ck4</p> <p>Pasul 2 Citiți descrierea celor patru stiluri de comunicare și grupați în categorii frazele caracteristice enumerate mai jos. (Este posibil să aveți unele care se potrivesc mai mult de una.)</p> <p>Pasul 3 Priviți lista de fraze din comunicarea școală-casă și descrieți-vă cum v-ați simți ca părinte dacă ați primi o astfel de frază.</p> <p>Pasul 4 Încercați să le reformulați pentru a deveni mesaje pozitive.</p>			
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)			
<p>Lectură recomandată: Janet Goodall: Angajamentul parental și discursurile despre deficit: absolvirea sistemului și rezolvarea părinților- Revistă educațională 2019</p>			
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)			
<p>Cea mai importantă concluzie a acestei activități este că inițiativa de a trece de la un discurs deficitar la unul pozitiv trebuie să vină din partea profesioniștilor. Cursanții vor învăța, de asemenea, despre sentimentele legate de afirmațiile deficitare și despre modul în care acestea pot fi transformate pentru a deveni pozitive.</p>			

Stiluri de comunicare

Afirmația 1: Stilul de comunicare pasiv:



Persoanei îi este dificil să comunice direct ceea ce gândește, simte, are nevoie sau își dorește în legătură cu ceva. Adesea, această persoană acordă prioritate nevoilor celorlalți mai presus de cele proprii, ceea ce o poate face să se vadă pe sine ca pe un ratat. De asemenea, acest stil de comunicare poate face ca cealaltă parte să se simtă ca un învingător.

Afirmația 2: Stilul de comunicare asertiv:



Persoana este capabilă să comunice în mod clar și direct ceea ce gândește, simte, are nevoie sau își dorește în legătură cu ceva. Persoana o face într-un mod care respectă opiniile, sentimentele, nevoile și dorințele celui alt. Procedând astfel, ambele părți care comunică se simt, de obicei, mulțumite de ele însele și una de cealaltă. Nu există învingători sau învinși.

Afirmația 3: Stilul de comunicare pasiv-agresiv:



Persoana încearcă să îi facă pe ceilalți să înțeleagă ceea ce gândește, simte, are nevoie sau își dorește în legătură cu ceva, fără să comunice clar și direct, ci indirect. Acestei persoane nu îi pasă prea mult de ceea ce își dorește cealaltă parte. Adesea, această persoană simte că ea/el câștigă, în timp ce cealaltă parte tinde să simtă că pierde.

Afirmația 4: Stilul de comunicare agresiv:



Persoana comunică în mod clar și direct ceea ce gândește, simte, are nevoie sau își dorește în legătură cu ceva, într-un mod care nu respectă opiniile, sentimentele, nevoile și dorințele celorlalți. Procedând astfel, persoana se simte, de obicei, ca un câștigător, iar cealaltă parte ca un perdant.

Lista de cuvinte:

1. stimă de sine scăzută
2. manipulare subtilă
3. bine respectat
4. dominant
5. autosuficientă
6. neputincios
7. puternic
8. arogant
9. rușine
10. mesaje clare
11. limite slabe
12. Ostilitate
13. tiranică

Pasiv:

Asertiv:

Agresiv:

Agresiv pasiv:

14. conținut
15. a demisionat
16. atacând
17. are nevoie de acceptare
18. neputincios
19. dominant
20. are nevoie de putere
21. vinovăție
22. manipulare subtilă
23. confortabil
24. exploziv
25. autoacceptare
26. are nevoie de putere
27. ostilă
28. pasiv
29. acționând
30. manipulativ

Corespondența dintre lista de cuvinte și stilurile de comunicare:

Pasiv: rușine, stimă de sine scăzută, vinovăție, neputință, ostilitate latentă, limite slabe, are nevoie de acceptare, resemnat, manipulare subtilă, neputincios, pasiv

Asertiv: mesaje clare, respectat, autoacceptat, puternic, acționând, mulțumit, autosuficient, confortabil

Agresiv pasiv: ostilitate latentă, conținut, manipulare subtilă, dominant, are nevoie de putere

Agresiv: exploziv, manipulator, arogant, tiranic, atacator, dominant, are nevoie de putere, ostil.

Declarație: Fiica dumneavoastră nu se descurcă la matematică.
Ce părere ai despre asta?
Declarație modificată
Declarație: El nu va învăța niciodată verbele neregulate.
Ce părere ai despre asta?
Declarație modificată
Declarație: Este pur și simplu leneșă.

Ce părere ai despre asta?
Declarație modificată
Declarație: Acest copil nu are maniere.
Ce părere ai despre asta?
Declarație modificată
Declarație: Voi toți sunteți așa, nu veți fi niciodată integrați în această comunitate.
Ce părere ai despre asta?
Declarație modificată
Declarație: De ce nu poți face măcar atât pentru viitorul copilului tău?
Ce părere ai despre asta?
Declarație modificată
Declarație: Nu este interesat de nimic din ceea ce încerc să îi învăț.
Ce părere ai despre asta?
Declarație modificată

MODULUL III - REZILIENȚĂ

Planul sesiunii

Instruire: REZILIENȚĂ PENTRU MANAGERII MENTORI		
Modul: REZILIENȚĂ		Antrenor:
Sesiunea nr.:	Durata: 120' f2f, 60' online	Data:
Obiective generale:	Înțelegerea a ceea ce înseamnă reziliența și aplicarea	


		de strategii pentru a deveni rezilient.
	Rezultatele învățării:	Participanții vor învăța că dispun de resurse personale pentru a depăși adversitatea și își vor schimba perspectiva, trecând de la a se concentra pe ceea ce nu mai există la a vedea potențialul viitorului. De asemenea, vor învăța câteva strategii de gestionare a stresului, pentru a-și controla gândurile negative.
	Metode:	Jocuri și discuții.
	Conținut:	<ul style="list-style-type: none"> - Conștientizarea potențialului și a resurselor personale; - focalizarea internă și externă a controlului; - importanța îngrijirii de sine și a strategiilor pozitive de adaptare; - strategii pentru a-i ajuta pe ceilalți să găsească gânduri alternative/pozitive.
Timp	Activități:	Resurse și materiale:
10'	Încălzire: M&M - Marvellous Me	<ul style="list-style-type: none"> • o pungă de MCM's
5'	Puzzle-uri Jigsaw	<ul style="list-style-type: none"> • piesele puzzle-ului (anexa 1)
25'	Uși închise Uși deschise	<ul style="list-style-type: none"> • fișe de lucru (anexa 2) • post-it-uri • stilouri • foaie de flipchart
15'	Bile de stres	<ul style="list-style-type: none"> • bile de stres / bile de plastic / bile de burete (în funcție de numărul de participanți)
25'	Povestea fluturelui albastru	<ul style="list-style-type: none"> • scenariul filmului "Fluturele albastru" (anexa 3) • coli de hârtie colorată
20'	Carduri de gândire pozitivă	<ul style="list-style-type: none"> • formular pentru cardurile de alimentare (apendicele 4) • stilouri
20'	Locul meu fericit	<ul style="list-style-type: none"> • locuri fericite fotografii • post-it-uri • pixuri, markere • foi de flipchart
30'	Teorie și video	<ul style="list-style-type: none"> • Anexa 5

20'	Planul de reziliență (Cei patru S)	• Anexa 6
10'	Quiz	• Anexa 7

Activități

TITLUL ACTIVITĂȚII: Încălzire: M&M - Marvellous Me

Față în față	X	Online
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)		
10'		
Această activitate este menită să ajute la eliberarea tensiunii și să încurajeze participanții să se simtă confortabil în timpul următoarelor activități.		
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Permitearea gândirii pozitive. 2. Asigurarea faptului că participanții se simt confortabil. 3. Consolidarea echipei. 		
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)		
<p>Pasul 1. Prezentați denumirea și obiectivele activității.</p> <p>Pasul 2. Rugați participanții să ia un M&M din pungă și să-l țină în mână fără să-l mănânce. Formatorul trebuie să ia și el unul.</p> <p>Pasul 3. Arătați participanților (pe Diapozitiv-ul prezentării PPT sau pe o foaie de flipchart) codul de culori, după cum urmează:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Verde - împărtășește 2 lucruri la care te pricepi foarte bine - Roșu - împărtășește 2 lucruri de care ești mândru - Galben - împărtășește 2 lucruri pentru care ești recunoscător - Brown - împărtășește 2 lucruri pe care îți place să le faci 		

<ul style="list-style-type: none"> - Albastru - împărtășește 2 dintre calitățile tale - Orange - WILD CANDY - share about anything <p>Pasul 4. Cereți participanților să dea răspunsuri scurte la sarcină, ținând cont de culoarea bomboanelor M&M.</p>	
<p>4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)</p>	
<p>Dacă grupul este prea mic, fiecare participant poate lua mai multe bomboane. Formatorii pot folosi orice alt tip de bomboane, atâta timp cât sunt colorate sau, dacă există participanți care suferă de diabet sau sunt la dietă, se pot folosi bucăți de șase cărămizi LEGO sau alte obiecte colorate.</p>	
<p>5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)</p>	
<p>Participanții ajung să se cunoască mai bine și să se simtă în largul lor.</p>	

TITLUL ACTIVITĂȚII: Puzzle-uri

Față în față	X	Online	
<p>1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)</p>			
<p>5'</p> <p>Această activitate este menită să îi facă pe participanți să afle ce înseamnă reziliența. Se presupune că aceștia trebuie să învețe prin descoperire.</p>			
<p>2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)</p>			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Introduceți conceptul de reziliență. 2. Consolidarea echipei. 			

<p>3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)</p>
<p>Pasul 1. Prezentați denumirea și obiectivele activității. Pasul 2. Formați 4 grupe, cerând participanților să numere de la 1 la 4. Pasul 3. Dați fiecărui grup piesele unui puzzle (anexa 1) și rugați-i să le pună cap la cap. Pasul 4. Fiecare grup prezintă definiția rezultată prin asamblarea pieselor puzzle-ului. Pasul 5. Explicați conceptele, dacă este necesar.</p>
<p>4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)</p>
<p>Piesele puzzle-urilor pot fi lipite împreună și expuse pe pereții camerei.</p>
<p>5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)</p>
<p>Participanții vor învăța ce înseamnă reziliența.</p>

Anexa 1 - texte de puzzle

Reziliența este procesul, capacitatea sau rezultatul unei adaptări reușite în ciuda unor circumstanțe dificile.

Reziliența înseamnă că oamenii sunt capabili să "revină" după adversități, traume, tragedii, amenințări sau surse semnificative de stres.

Reziliența este procesul și rezultatul adaptării cu succes la experiențe de viață dificile sau provocatoare, în special prin flexibilitate mentală, emoțională și comportamentală și prin adaptarea la cerințele externe și interne.

A FI REZILIENT NU ÎNSEAMNĂ CĂ O PERSOANĂ NU ÎNTÂMPINĂ DIFICULTĂȚI SAU SUFERINȚĂ. DE FAPT, DRUMUL SPRE REZILIENȚĂ ESTE POSIBIL SĂ IMPLICE UN STRES EMOȚIONAL CONSIDERABIL.

TITLUL ACTIVITĂȚII: Uși închise uși deschise

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
25'			
Un mod de exprimare a sentimentului de pierdere este acela al unei uși care se închide. Cu toate acestea, sfârșitul unui lucru este întotdeauna începutul a ceva nou. Avem opțiunea de a rămâne concentrați asupra a ceea ce nu mai există (ușile care au fost închise) sau de a deveni conștienți de noile căi care se deschid. Ar trebui să învățăm să vedem ușile care se deschid, având o viziune favorabilă asupra viitorului.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none">1. Înțelegeți faptul că sfârșitul unui lucru pozitiv nu este doar negativ, ci poate crea din nou loc pentru ceva pozitiv.2. Dezvoltarea unei perspective pozitive pentru viitoarele experiențe negative.3. Identificarea acelor puncte forte personale care pot fi folosite pentru a crește reziliența.			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
Pasul 1 Prezentați scopurile și obiectivele activității. Pasul 2 Explicați metafora "ușilor închise" și a "ușilor deschise". Pasul 3 Distribuți fișa de lucru (Anexa 2) fiecărui participant. Pasul 4 Explicați că, dacă cineva are nevoie de ajutor cu fișa de lucru, formatorul îl poate ghida oferind exemple. Pasul 5 Participanții lucrează individual timp de 15 minute. Pasul 6 Doi sau trei (sau mai mulți) participanți sunt rugați să își împărtășească experiențele. Pasul 7 Toți participanții își împărtășesc punctele forte ale caracterului personal, scriindu-le pe post-it-uri și lipindu-le pe o foaie de flipchart. Pasul 8 Încheiați prin conectarea obiectivelor activității cu experiența personală a participanților.			
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)			

În cazul în care unii dintre participanți nu-și pot aminti o experiență negativă, formatorul poate oferi idei sau exemple sau le poate propune să își imagineze o situație dificilă.

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

În urma acestei activități, participanții vor învăța că au resurse personale pentru a depăși adversitatea și cum să își schimbe perspectiva, de la a se concentra pe ceea ce nu mai există, la a vedea potențialul viitorului.

Anexa 2

Appendix 1

DOORS CLOSED DOORS OPEN

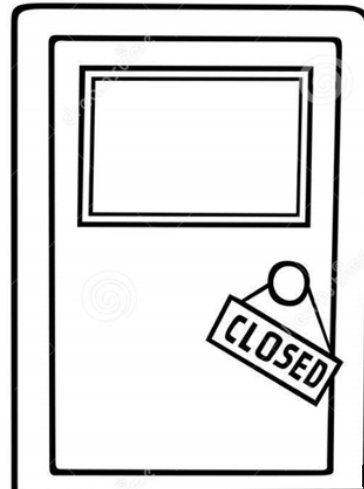
(Adapted from *Resilience exercises for helping professionals*, Positive Psychology, [Seph Fontane Pennock](#) Hugo Alberts, Ph.D.)

Task: Think about a time in your life when you faced a significant negative situation (which you can imagine as a closed door). With that event in your mind, answer the following questions:

1. How did you feel standing in front of the closed door?

2. What did you think? What thoughts crossed your mind?

3. What did you do?



Task: With the same significant negative situation in your mind, answer the following questions:



1. Did you see any open doors (opportunities to surpass the negative situation)?

- a) If yes, what made you choose which door to enter?
- b) If no, what prevented you from seeing the new open door? Imagine what you could have done.

2. Which character strengths did / could you use to enter the door?

3. What does a closed door represent to you now and what did you learn from these experiences?

TITLUL ACTIVITĂȚII: Mingi de stres

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
15'			
Această activitate îi activează pe participanți și le oferă ocazia unică de a percepe stresul ca pe un mod de a se distra. Pe de altă parte, se concentrează pe dezvoltarea abilității de a fi conștient.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none">1. Dezvoltați-vă capacitatea de a fi atenți.2. Învățarea modului de gestionare a situațiilor stresante.3. Consolidarea echipei.			
CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
<p>Pasul 1 Prezentați scopurile și obiectivele activității.</p> <p>Pasul 2 Formați grupuri de 5 până la 8 persoane (în funcție de numărul total de participanți) și rugați-i pe participanți să se așeze în cercuri.</p> <p>Pasul 3 Dați fiecărui grup o minge și rugați-i să își paseze mingea unul altuia în interiorul grupului lor, fiind atenți să nu paseze mingea persoanei care a primit-o deja. Fiecare participant trebuie să țină minte cui a dat mingea.</p> <p>Pasul 4 Grupul trebuie să repete modelul de aruncare a mingii într-un mod din ce în ce mai alert, până când participanții se obișnuiesc cu el.</p> <p>Pasul 5 Introduceți încă o minge pe rând până când fiecare grup are 5 sau 6 mingi. Explicați-le participanților că trebuie să urmeze același model de aruncare a mingii. Dacă o minge ajunge pe podea, ei trebuie să o ridice și să continue.</p> <p>Pasul 6 După cinci minute, rugați participanții să se așeze. Puneți-le următoarele întrebări:</p> <ul style="list-style-type: none">• Ce puteți învăța din această activitate?• Câți dintre voi v-ați gândit la altceva în timpul acestei activități?• Ce a trebuit să faceți pentru a reuși să desfășurați această activitate? <p>Pasul 7 Faceți conexiuni între joc și situațiile din viața reală - bilele reprezintă lucruri zilnice pe care trebuie să le gestionăm, dacă nu suntem concentrați, lucrurile pot scăpa de sub control. Acest lucru înseamnă că trebuie să fim atenți.</p>			

<p>4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)</p>
<p>În cazul în care grupurile nu înțeleg modelul de joc, formatorul ar trebui să îl arate. Mingile pot fi mingi de stres / mingi de plastic / mingi de burete sau orice alt tip de mingi care nu pot dăuna participanților.</p>
<p>5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)</p>
<p>Scopul acestei activități este de a-i face pe participanți să înțeleagă că pentru a gestiona multiplele situații care apar în viața lor este important să fie atenți.</p>

TITLUL ACTIVITĂȚII: Povestea fluturului albastru

Față în față	X	Online
<p>1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)</p>		
<p>25'</p> <p>Această activitate este menită să îi determine pe participanți să facă diferența între focalizarea internă și cea externă a controlului. Formatorul se va folosi de o poveste pentru a promova ideea că, în majoritatea timpului, trebuie să deținem controlul asupra vieții noastre. După un scurt joc de rol, participanții vor fi îndrumați să își analizeze tipul personal de concentrare a controlului. Aceștia vor înțelege, de asemenea, că este important să aibă o concentrare internă a controlului.</p>		
<p>2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)</p>		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Învățarea de a identifica focalizarea internă și externă a controlului. 2. Analizați tipul personal de concentrare a controlului. 3. Conștientizarea importanței concentrării interne a controlului. 		

3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI

(Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)

Pasul 1 Prezentați scopurile și obiectivele activității.

Pasul 2 Explicați că aveți nevoie de 4 voluntari pentru a juca o poveste.

Pasul 3 Voluntarii sunt scoși din sală, li se dă scenariul "Fluturele albastru" (Anexa 3).

Pasul 4 Voluntarii au la dispoziție 5' pentru a pregăti jocul de rol.

Pasul 5 Restul participanților primesc coli de hârtie colorată și sunt rugați să facă un fluture urmărind un tutorial de pe YouTube

(https://www.youtube.com/watch?time_continue=240&v=qmPTMNBiz0oandfeature=emb_logo).

Pasul 6 Voluntarii se întorc în sală și interpretează povestea în fața celorlalți participanți.

Pasul 7 Formatorul explică ce înseamnă focalizarea internă și externă a controlului. **Tu** ai puterea de a-ți controla viața vs. alții/alte lucruri (șansa, destinul, norocul) se ocupă de viața ta.

Pasul 8 Urmărirea ghidată de formator.

Întrebări adresate **voluntarilor**:

- Cum v-ați simțit?
- Ce gânduri v-au trecut prin minte?

Întrebări adresate **tuturor participanților**:

- Ce ai fi răspuns dacă ai fi fost în locul înțeleptului? Explică-ți alegerea.
- Ce tip de concentrare a controlului promovează înțeleptul?
- Care sunt caracteristicile unei persoane care are focalizarea internă/externă a controlului? (formatorul folosește o foaie de flipchart pentru a scrie toate ideile din interiorul aripilor unui fluture: aripa stângă focalizarea internă a controlului, aripa dreaptă focalizarea externă a controlului).

Formatorul le cere participanților să își identifice caracteristicile personale folosind informațiile de pe foaia de flipchart.

Pasul 9 Formatorul le cere participanților să se gândească la o situație din viața reală prin care au trecut și să identifice care a fost punctul lor central de control. Discuția va fi ghidată de următoarele întrebări:

- Care au fost lucrurile pe care ați reușit să le controlați?
- Care au fost lucrurile pe care nu ai putut să le controlați?

Pasul 10 Feedback - formatorul le cere participanților să lipească fluturii lor "handmade" pe foaia de flipchart. Aceștia ar trebui să aleagă între aripa stângă (focalizare internă a controlului) sau aripa dreaptă (focalizare externă a controlului) ca răspuns la întrebare: Ce tip de focalizare a controlului este mai bine să ai?

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR

(ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)

În cazul în care participanții nu vin cu situații din viața reală, formatorul poate oferi câteva exemple.

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Participanții vor înțelege ce înseamnă focalizarea controlului și vor fi capabili să identifice dacă au o focalizare internă sau externă a controlului. De asemenea, vor înțelege că o concentrare internă a controlului îi face mai rezilienți.

Anexa 3

Fluturile albastru

Există o legendă orientală care povestește despre un bărbat care, cu mulți ani în urmă, a rămas văduv și a rămas în grija celor două fiice ale sale.

Cele două fete erau foarte curioase, deștepte și erau mereu dornice să învețe. Îl copleșeau în mod constant pe tatăl lor cu întrebări pentru a-și satisface foamea de învățătură. Uneori, tatăl lor reușea să le răspundă cu înțelepciune. Uneori însă, se străduia să găsească un răspuns potrivit pentru micuțele sale.

Văzând neliniștea din cele două fetițe ale sale, a decis să le trimită în vacanță la un înțelept care locuia pe un deal și să învețe de la el. Înțeleptul era capabil să răspundă la toate întrebările pe care i le puneau fetițele, fără nici măcar să ezite.

Cu toate acestea, cele două surori au decis să-i întindă o capcană răutăcioasă înțeleptului, pentru a-i măsura cu adevărat înțelepciunea. Într-o noapte, ambele au început să pună la cale un plan: să-i pună înțeleptului o întrebare la care acesta să fie incapabil să răspundă.

"Cum îl putem păcăli pe înțelept? Ce întrebare putem să-i punem la care să nu ne poată răspunde?", a întrebat sora mai mică pe ruda ei mai mare.

"Așteaptă aici, îți arăt eu acum", a răspuns cel mai în vârstă dintre cei doi.

Sora mai mare a plecat în pădure și s-a întors într-o oră. Avea șorțul închis ca un sac, ascunzând ceva.

"Ce ai acolo?", a întrebat sora mai mică.

Sora mai mare a băgat mâna în șorț și i-a arătat fetei un frumos fluture albastru.

"Este atât de frumos! Ce ai de gând să faci cu ea?"

"Acesta va fi instrumentul nostru pentru a-i pune înțeleptului întrebarea capcană. Vom merge să-l căutăm, iar eu voi ține acest fluture în mână. Apoi, îl voi întreba pe înțelept dacă fluturile din mâna mea este viu sau mort. Dacă el răspunde că e viu, îmi voi strânge mâna și îl voi ucide. Dacă el spune că e mort, îl voi elibera. Prin urmare, indiferent de răspunsul pe care îl va da, răspunsul său va fi întotdeauna incorect"

Acceptând propunerea surorii sale mai mari, ambele fete au ieșit să caute salvia.

"O, înțeleptule", a spus sora mai mare, "Poți să ne spui dacă fluturile pe care îl am în mână este viu sau mort?".

La care înțeleptul, cu un zâmbet răutăcios, a răspuns: "Asta depinde de tine, este în mâinile tale."

Prezentul și viitorul nostru se află numai în mâinile noastre. Nu ar trebui să dăm niciodată vina pe altcineva atunci când ceva nu merge bine în viața noastră. Dacă pierdem ceva sau dacă găsim ceva, noi suntem singurii responsabili. Fluturile albastru este viața noastră. Depinde de noi ce vrem să facem cu el.

TITLUL ACTIVITĂȚII: Carduri de gândire pozitivă

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII			
(Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
20'			
Gândirea pozitivă este o percepție a sinelui care încurajează și promovează un proces de gândire sănătos. Această activitate este menită să îi determine pe participanți să conceapă carduri de gândire puternic pozitivă, pentru a-i încuraja să își articuleze calitățile valoroase și pentru a-i ajuta să își promoveze încrederea în sine.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII			
(Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Identificarea diferențelor dintre autoverbalul pozitiv și cel negativ. 2. Ajutarea participanților să identifice calitățile pozitive. 3. Crearea unor declarații de gândire puternic pozitive. 			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI			
(Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
<p>Pasul 1. Prezentați scopurile și obiectivele activității.</p> <p>Pasul 2. Începeți o discuție despre diferența dintre autoverbalul pozitiv și cel negativ.</p> <p>Pasul 3. Rugați fiecare persoană să vorbească despre un moment în care a realizat ceva de care este mândră. După ce a venit rândul fiecăruia, încurajați-i să reflecteze asupra calităților individuale care i-au ajutat să realizeze ceea ce au discutat. Încurajați-i pe toți să împărtășească pe scurt ceea ce au găsit.</p> <p>Pasul 4. Vorbiți despre gândirea pozitivă puternică și explicați-le cele trei moduri</p>			

diferite în care poate fi folosită de ei. EU SUNT (o declarație despre cine sunt), EU POT (o declarație despre ceea ce pot realiza) și EU VREAU (o declarație de încredere în sine). Dați exemple pentru fiecare afirmație:

- Sunt deșteaptă, sunt o bucătăreasă grozavă, sunt amuzantă și sunt o prietenă grozavă.
- Pot să trec prin momente dificile, îmi pot ajuta prietenii, îmi pot controla furia și pot să cred în mine.
- Mă voi plăcea mai mult pe mine însumi, voi fi mai util colegilor mei, voi face mai mult voluntariat și voi avea un loc de muncă minunat pe care îl iubesc.

Pasul 5. Dați fiecărei persoane un formular Power Cards (Anexa 4) cu fiecare dintre cele trei categorii și încurajați-o să scrie în fiecare pătrat o afirmație de gândire pozitivă puternică.

Pasul 6. După ce toți au terminat, invitați-i pe toți să împărtășească cu grupul declarațiile lor de gândire pozitivă puternică.

Pasul 7. Reamintiți-le să repete des afirmațiile lor de gândire puternic pozitivă!

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR

(ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)

Dacă cineva are probleme cu declarațiile, încurajați-i pe ceilalți să vă ajute.

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Participanții învață că își pot controla gândurile negative, înlocuindu-le cu unele pozitive.

Anexa 4


CĂRȚI DE GÂNDIRE POZITIVĂ

EU SUNT (o declarație despre cine ești)

EU POT (o declarație a ceea ce poți realiza)

EU VOI (o declarație de încredere în sine)

TITLUL ACTIVITĂȚII: Locul meu fericit

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
20' Stresul poate provoca daune. Una dintre cele mai simple modalități de a reduce stresul și de a experimenta fericirea este să vă vizitați "locul vostru fericit". Această activitate este menită să-i ajute pe participanți să gestioneze stresul și să experimenteze o creștere instantanee a fericirii.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none">1. Identificarea propriului loc fericit.2. Dezvoltarea unei strategii pozitive de adaptare.3. Consolidarea echipei.			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
Pasul 1 Prezentați scopurile și obiectivele activității. Pasul 2 Lipiți fotografiile pe pereții camerei. 			

<p>Pasul 3 Dați fiecărui participant un post-it și rugați-i să își scrie numele pe post-it, să se plimbe prin sală, să se uite la fotografii și să lipească post-it-ul sub fotografia care reprezintă cel mai bine un loc de relaxare pentru ei.</p> <p>Pasul 4 Cereți participanților să se grupeze în funcție de fotografia aleasă. Dați fiecărui grup o foaie de flipchart.</p> <p>Pasul 5 Rugați participanții să își imagineze că se află în acel loc și să îl descrie cu ajutorul celor cinci simțuri (vedere, auz, miros, gust, atingere) și să scrie descrierile pe foile de flipchart.</p> <p>Pasul 6 Grupurile își prezintă descrierile.</p> <p>Pasul 7 După prezentările de grup, formatorul explică faptul că, indiferent de ceea ce se întâmplă în mediul lor extern, câteva minute în locul lor fericit îi pot ajuta să își revitalizeze creierul și corpul, astfel încât să poată face față mai eficient situațiilor stresante. Formatorul poate sublinia faptul că încorporarea celor cinci simțuri în procesul de vizualizare va face ca locul să fie mai viu.</p>
<p>4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)</p>
<p>Formatorii sunt liberi să aleagă orice alte fotografii.</p> <p>În cazul în care există o diferență considerabilă în ceea ce privește numărul de membri ai grupului, formatorul va cere unor participanți să facă parte dintr-un alt grup.</p>
<p>5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)</p>
<p>Participanții vor învăța o strategie de gestionare a stresului, de cooperare, de împărtășire a ideilor și a sentimentelor pozitive legate de "locul lor fericit".</p>

TITLUL ACTIVITĂȚII: Teorie și video

Față în față	Online	X
<p>1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)</p>		
<p>30'</p> <p>Această activitate este concepută pentru ca managerii mentori să se familiarizeze cu partea teoretică a acestui modul. Aceasta constă în câteva informații scrise și un video TED talk despre reziliență.</p>		
<p>2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)</p>		

<ol style="list-style-type: none"> 1. Rezumarea informațiilor din modul. 2. Oferirea unei perspective diferite asupra rezilienței.
<p>3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)</p>
<p>Pasul 1. Citiți partea teoretică (Anexa 5) Pasul 2. Urmăriți videoclipul https://www.youtube.com/watch?v=NWH8N-BvhAwandt=33s</p>
<p>4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)</p>
<p>N/A</p>
<p>5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)</p>
<p>Cursanții pot accesa informații suplimentare și organizate despre reziliență.</p>

Anexa 5

Lecturi de referință privind reziliența

În zilele noastre, ne confruntăm cu provocări și obstacole diferite. Șomajul, salariile mici, managerii dificili, problemele cu copiii noștri, divorțul, boala sunt câteva dintre situațiile traumatizante care pot face pe cineva să se simtă vulnerabil. Viața are sușurile și coborâșurile ei. Trebuie să vă reveniți.

Ce este reziliența?

Potrivit Centrului de ajutor al APA (Asociația Americană de Psihologie), reziliența este "procesul de adaptare bună în fața adversității, a traumei, a tragediei, a amenințărilor sau a surselor semnificative de stres".

În afară de termenul "revenire", există multe alte concepte similare cu care este adesea asociată reziliența. De exemplu, reziliența este uneori asociată cu rezistența mentală, curajul, rezistența mentală, tăria de caracter.

Factori care contribuie la reziliență și acționează ca indicatori ai acesteia:

Capacitatea de a face planuri realiste și de a lua măsuri pentru a le pune în aplicare.

O viziune pozitivă despre tine însuși și încredere în forțele și abilitățile tale.

Abilități de comunicare și de rezolvare a problemelor.

Capacitatea de a gestiona sentimentele și impulsurile puternice.

În concluzie, dacă o persoană este conștientă (atât de sine, cât și de mediul înconjurător), își gestionează eficient sentimentele, își controlează gândurile, emoțiile și comportamentele și înțelege că viața are suferințe și coborâșuri inevitabile.

Caracteristicile persoanelor reziliente

1. Sentimentul de autonomie (având o separare sau independență adecvată față de disfuncțiile familiale; fiind autosuficient; fiind hotărât să fie diferit - poate părăsind un cămin abuziv; fiind autoprotejat; având obiective pentru a-și construi o viață mai bună)
2. Calm sub presiune (echanimitate, capacitatea de a regla nivelul de stres)
3. Procesul de gândire rațională
4. Stima de sine
5. Optimism
6. Fericirea și inteligența emoțională
7. Sens și scop (credița că viața ta contează)
8. Umor
9. Altruism, dragoste și compasiune

De ce este atât de important să fii rezilient?

- Reziliență mai mare duce la îmbunătățirea învățării și a rezultatelor școlare.
- Reziliența este legată de un număr mai mic de absențe de la locul de muncă sau de la școală din cauza bolii.
- Contribuie la reducerea comportamentelor de risc, inclusiv a consumului excesiv de alcool, a fumatului și a consumului de droguri.
- Cei cu o reziliență mai mare tind să fie mai implicați în comunitate și/sau în activități familiale.
- O reziliență mai mare este legată de o rată mai mică a mortalității și de o sănătate fizică mai bună.

Cum pot deveni mai rezilient?

Chiar dacă mediul în care ați crescut nu a fost ideal pentru a vă dezvolta reziliența, nu este niciodată prea târziu. A fi rezilient nu este o trăsătură de personalitate: este un proces dinamic de învățare.

Un punct important în învățarea rezilienței este de a avea o perspectivă asupra lucrurilor. În momentele de stres, ar putea fi util să vă plasați situația individuală într-un context mai larg și să înțelegeți gravitatea reală a acesteia, sau lipsa ei.

Găsirea unui sens al scop poate juca un rol important în recuperarea dumneavoastră. Acest lucru ar putea însemna să vă implicați în comunitatea dumneavoastră, să vă

cultivați spiritualitatea sau să participați la activități care au un sens pentru dumneavoastră.

Cercetările au demonstrat că stima de sine joacă un rol important în confruntarea cu stresul și în recuperarea după evenimente dificile. Amintiți-vă de punctele forte și realizările dumneavoastră.

Identificarea punctelor tale forte dintr-o experiență dificilă din trecut te poate ajuta.

Este important să ai oameni în care să te poți încrede. Faptul de a avea în jurul tău persoane care te susțin acționează ca un factor de protecție în perioadele de criză.

Îngrijindu-vă de propriile nevoi, vă puteți îmbunătăți sănătatea generală.

Lucrul activ la soluții vă va ajuta, de asemenea, să vă simțiți mai stăpân pe situație. Mai degrabă decât să așteptați ca lucrurile să se întâmple, a fi proactiv vă permite să contribuiți la transformarea obiectivelor dumneavoastră în realitate și să fiți pe deplin pregătit să faceți față provocărilor vieții.

Oamenii rezilienți găsesc o modalitate de a-și explica situațiile într-o lumină mai pozitivă, acceptând în același timp realitatea.

Identificați ceea ce puteți controla. Optimiștii se numără printre cei mai rezistenți dintre noi și reușesc în virtutea faptului că își concentrează atenția asupra modului în care își pot îmbunătăți situația.

Un mesaj de luat acasă

Probabil că știți deja că reziliența este o trăsătură importantă, dar acest articol a subliniat un alt concept important: că aveți puterea de a vă construi propria reziliență.

Urmăriți următorul videoclip:

<https://www.youtube.com/watch?v=NWH8N-BvhAw>

TITLUL ACTIVITĂȚII: Planul de reziliență (Cei patru S)

Față în față		Online	X
5) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
20' Această activitate are ca scop dezvoltarea rezilienței, ținând cont de faptul că aceasta implică comportamente, gânduri și acțiuni care pot fi învățate și dezvoltate la oricine. De asemenea, vă ajută să vă atrageți resursele de reziliență pentru a construi un plan personal de reziliență, pe care îl puteți folosi pentru a vă ajuta să combateți orice provocări viitoare.			

<p>6) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)</p>
<ol style="list-style-type: none"> 1. Găsirea resurselor existente pentru a dezvolta reziliența. 2. Elaborarea unui plan personal de reziliență.
<p>3. CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)</p>
<p>Pasul 1. Listați sau descărcați fișa de lucru "Sursele mele de reziliență din trecut și Planul meu de reziliență" (anexa 6).</p> <p>Pasul 2. Citiți sarcinile și acordați-vă timp pentru a îndeplini fiecare sarcină.</p> <p>Pasul 3. Gândiți-vă la alte situații în care ați putea/pot folosi planul de reziliență.</p>
<p>4. DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)</p>
<p>N/A</p>
<p>5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)</p>
<p>Această activitate îi ajută pe participanți să descopere resursele lor personale de reziliență, oferindu-le un cadru (Cei 4 S) pentru a evidenția ceea ce funcționează în mod specific pentru ei.</p>

Anexa 6

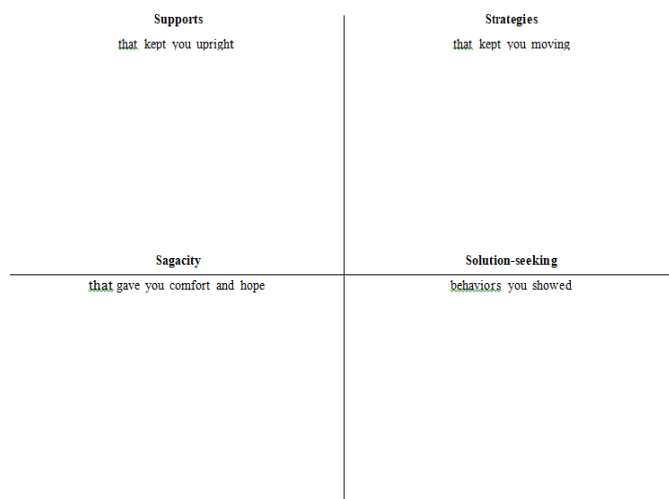
SURSELE MELE DE REZILIENȚĂ DIN TRECUT

(Adaptat din Exerciții de reziliență pentru profesioniștii din domeniul asistenței, Psihologia pozitivă, Seph Fontane Pennock - Hugo Alberts, Ph.D.)

1. Gândiți-vă la o situație dificilă pe care ați depășit-o recent (de exemplu, ați primit un feedback negativ la serviciu, v-ați certat cu un membru al familiei, ați fost bolnav etc.).
2. Gândește-te la "oamenii de sprijin" din viața ta care te-au ținut în picioare atunci când ar fi fost mai ușor să cazi. (de exemplu, ați sunat un vechi prieten sau ați cerut sfatul unui profesor, sau poate unui părinte sau bunic?). Scrieți în celula din dreapta sus a tabelului de mai jos la cine ați apelat pentru sprijin.
3. Ce "strategii" ați folosit pentru a vă ajuta să faceți față gândurilor și sentimentelor negative care au apărut ca răspuns la dificultate? (de exemplu, ați ieșit la o plimbare, ați ascultat un anumit cântec sau un anumit tip de muzică etc.). Scrieți strategiile pe care le-ați folosit în celula din stânga jos a tabelului de mai jos.

4. Ce "tenacitate" v-a ajutat să vă reveniți din această dificultate? Săgeata este înțelepciunea și intuiția pe care le păstrați. Poate proveni din versuri de cântece, romane, poezii, scrieri spirituale, citate din persoane celebre, spusele bunicilor sau învățând din propria experiență. Scrieți-vă sagacitatea în celula din dreapta jos a tabelului de mai jos.

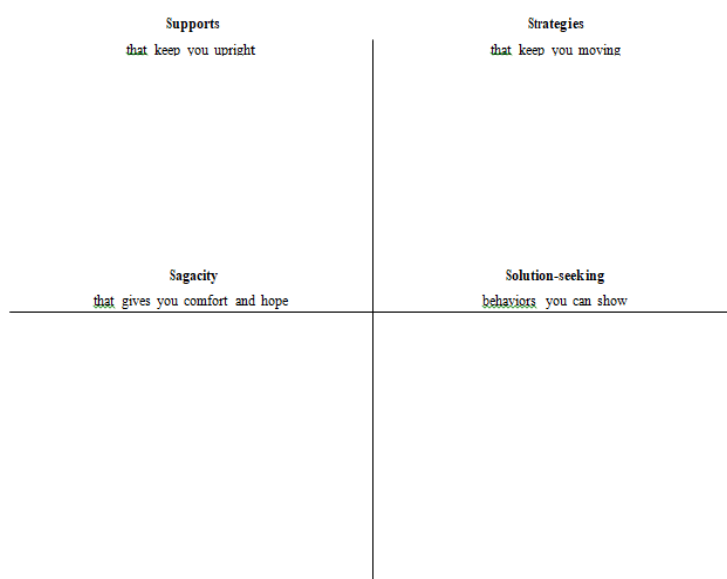
5. Ce comportamente de căutare de soluții ați manifestat pentru a vă ajuta să vă ocupați în mod activ de problemă? (de exemplu, ați găsit o soluție pe cont propriu, ați căutat



informații noi, ați planificat în avans, ați negociat, ați vorbit și v-ați exprimat opinia sau ați cerut ajutorul altora). Scrieți comportamentele de căutare de soluții pe care le-ați manifestat în celula din stânga sus a tabelului de mai jos.

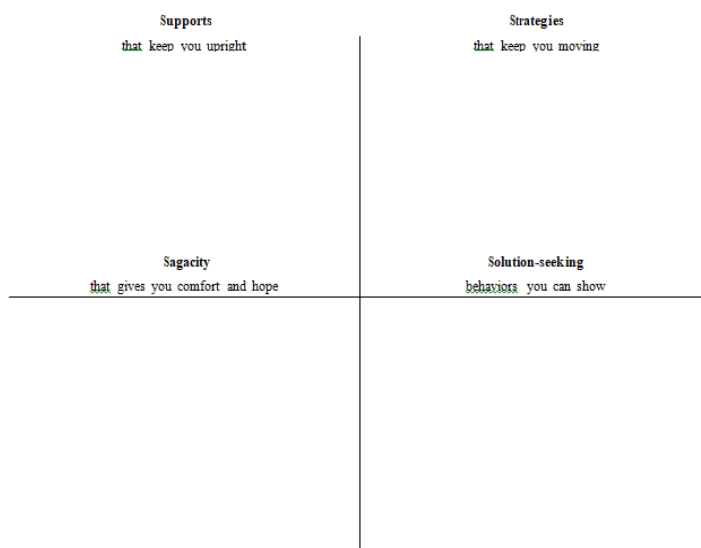
PLANUL MEU DE REZILIENȚĂ

1. Gândiți-vă la o situație dificilă actuală.
2. Având în vedere sprijinul social, strategiile, sagacitatea și comportamentele de căutare de soluții care v-au ajutat data trecută, folosiți aceleași resurse sau resurse similare pentru a vă ajuta să vă reveniți din această dificultate actuală cu care vă confrunțați (identificată în planul anterior). Citiți planul finalizat și notați în tabelul de mai jos competențele, sprijinul, strategiile și sagacitatea care ar putea funcționa din nou pentru dumneavoastră.
3. Următorul pas este să puneți în aplicare planul de reziliență. Pentru a face acest lucru, luați în considerare ordinea în care să utilizați diferitele dvs. suporturi, strategii, sagacitate și comportamente de căutare de soluții: cu ce resursă este cel mai fezabil să începeți? Adesea, cea mai fezabilă resursă este cel mai mic pas pe care îl puteți face.



TITLUL ACTIVITĂȚII: Chestionar

Față în față	Online	X
<p>1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)</p>		
<p>10' Acest test rezumă majoritatea cunoștințelor dobândite în timpul modulului de reziliență. Acesta constă în 10 afirmații adevărate sau false.</p>		
<p>2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)</p>		
<p>1. Sistematizarea informațiilor. 2. Feedback.</p>		
<p>3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)</p>		
<p>Pasul 1. Listați/descărcați documentul "Chestionar de reziliență" (Anexa 6). Pasul 2. Efectuați testul. Pasul 3. Verificați răspunsurile dumneavoastră.</p>		
<p>4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)</p>		
<p>--</p>		



5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Participanții își amintesc, reflectă și sistematizează informațiile din modul.

Anexa 6

TEST DE REZILIENȚĂ

Citiți următoarele afirmații. Decideți dacă acestea sunt ADEVĂRATE sau FALSE, bifând în căsuța corespunzătoare.

Declarații	ADEVĂ RAT	FALSE
1. Reziliența este "procesul de adaptare bună în fața adversității, a traumelor, a tragediilor, a amenințărilor sau a surselor semnificative de stres".		
2. Reziliența este o trăsătură pe care oamenii o au sau nu. Ea nu implică comportamente, gânduri și acțiuni care pot fi învățate și dezvoltate la oricine.		
3. Printre factorii care contribuie la reziliență se numără: o viziune pozitivă despre tine însuși, încrederea în forțele și abilitățile tale și abilitățile de comunicare și de rezolvare a problemelor.		
4. Există o anumită vârstă la care poți dezvolta reziliența.		
5. O modalitate de a dezvolta reziliența este de a se baza pe învățăturile dobândite în urma unor provocări similare din		

trecut, de a-și aminti ceea ce știe deja.		
6. Un aspect important în învățarea rezilienței este acela de a avea o perspectivă asupra lucrurilor, de a plasa situația individuală într-un context mai larg și de a înțelege gravitatea reală a acesteia, sau lipsa ei.		
7. Printre caracteristicile persoanelor reziliente se numără: autonomie scăzută, proces de gândire irațional, stres sub presiune, credința că viața ta nu contează, egocentrism.		
8. Gândirea puternic negativă este un discurs de sine care încurajează și promovează un proces de gândire sănătos.		
9. Pentru a fi rezilient, trebuie să te concentrezi doar pe ceea ce nu mai există.		
10. Cei cu un nivel de reziliența mai mare tind să fie mai implicați în comunitate și/sau în activități familiale.		

TEST DE REZILIENȚĂ

Foaie de răspuns

Declarații	ADEVĂ RAT	FALSE
1. Reziliența este "procesul de adaptare bună în fața adversității, a traumelor, a tragediilor, a amenințărilor sau a surselor semnificative de stres".	X	
2. Reziliența este o trăsătură pe care oamenii o au sau nu. Ea nu implică comportamente, gânduri și acțiuni care pot fi învățate și dezvoltate la oricine. Reziliența nu este o trăsătură pe care oamenii o au sau nu. Ea implică comportamente, gânduri și acțiuni care pot fi învățate și dezvoltate la oricine.		X
3. Printre factorii care contribuie la reziliență se numără: o viziune pozitivă despre tine însuși, încrederea în forțele și abilitățile tale și abilitățile de comunicare și de rezolvare a problemelor.	X	
4. Există o anumită vârstă la care poți dezvolta reziliența. Nu există o anumită vârstă la care să poți dezvolta reziliența.		X
5. O modalitate de a dezvolta reziliența este de a se baza pe învățăturile dobândite în urma unor provocări similare din trecut, de a-și aminti ceea ce știe deja.	X	

<p>6. Un aspect important în învățarea rezilienței este acela de a avea o perspectivă asupra lucrurilor, de a plasa situația individuală într-un context mai larg și de a înțelege gravitatea reală a acesteia, sau lipsa ei.</p>	X	
<p>7. Printre caracteristicile persoanelor reziliente se numără: autonomie scăzută, proces de gândire irațional, stres sub presiune, credința că viața ta nu contează, egocentrism. Printre caracteristicile persoanelor reziliente se numără: autonomie ridicată, proces de gândire rațională, calm sub presiune, credința că viața ta contează, altruism.</p>		X
<p>8. Gândirea puternic negativă este un discurs de sine care încurajează și promovează un proces de gândire sănătos. Gândirea pozitivistă puternică este un discurs de sine care încurajează și promovează un proces de gândire sănătos.</p>		X
<p>9. Pentru a fi rezilient, trebuie să te concentrezi doar pe ceea ce nu mai există. Pentru a fi rezilient nu trebuie să rămâi concentrat pe ceea ce nu mai există.</p>		X
<p>10. Cei cu o reziliență mai mare tind să fie mai implicați în comunitate și/sau în activități familiale.</p>	X	

MODULUL IV - MANAGEMENTUL GRUPULUI

Planul sesiunii

Instruire: Managerii mentori		
Modul: Managementul grupului		Antrenor:
Sesiunea nr.:	Durata: 3 ore (2h f2f + 1h online)	Data:
Obiective generale:	Pentru a ajuta managerii de mentori să înțeleagă rolul lor într-un grup (de mentori), beneficiile și provocările lucrului cu grupurile și pentru a-i ajuta să găsească modalități de a menține un grup de mentori motivat și eficient: strategii și dinamică de grup, reguli și condiții.	
Rezultatele învățării:	Capacitatea de a gestiona diferite persoane, atitudinile și opțiunile acestora în același timp, pentru a menține un grup motivat și confortabil să se exprime.	
Metode:	Informații teoretice; activități de grup	
Conținut:	Managerul Mentor ca lider de grup; Conceptul de grup și trăsăturile sale caracteristice (procesul de dezvoltare a grupului, norma de grup, atmosfera de grup, rolurile managerului).	
Timp	Activități:	Resurse și materiale:
15'	Problema noduroasă	
20'	Tipuri de grupuri	hârtie și pixuri
40'	Abordarea de grup	hârtie, pixuri, tablă albă
20'	Poziționare	imagini
25'	Eticheta mea	etichete lipicioase, pixuri
25' (online)	Înțelegerea grupurilor și a managementului acestora	calculator cu acces la internet, șablon de scris
35' (online)	Acțiune educațională de succes	Planul și modelul SEA

Activități

TITLUL ACTIVITĂȚII: Problema noduroasă

Față în față	x	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
15'			
Activitate energizantă care demonstrează că grupurile împuternicite să își rezolve singure problemele au mult mai mult succes decât dacă sunt instruite de persoane din afară.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none">1. Energizarea grupului2. Împuternicirea grupului.			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
<p>Pasul 1 Un participant se oferă voluntar să acționeze ca manager și este rugat să părăsească sala pentru o scurtă perioadă de timp.</p> <p>Pasul 2 Participanții rămași se țin de mâini în cerc și se leagă într-un nod cât mai încâlcit posibil. Ei nu trebuie să se desprindă cu niciun preț de mâinile celuilalt. Participanții trebuie să urmeze întocmai instrucțiunile managerului și să nu-i ușureze sarcina făcând ceea ce NU li s-a spus să facă.</p> <p>Pasul 3 După ce nodul este complet, managerul este rugat să se întoarcă și să încerce să desfacă nodul în termen de 3 minute, folosind doar instrucțiuni verbale. Managerul nu are voie să atingă grupul, ci doar să le dea instrucțiuni verbale.</p> <p>Pasul 4 În general, prima încercare nu este reușită și, uneori, produce chiar un nod mai complex. Acum repetați exercițiul cu managerii care participă la nod - când nodul este gata, rugați-i pur și simplu pe participanți să iasă singuri din nod.</p> <p>Pasul 5 Formatorul inițiază o discuție despre experiență, solicitând comentarii.</p> <p>Puncte de discuție:</p> <ul style="list-style-type: none">• Ce relevanță are acest exercițiu pentru lumea reală?• Ce ne spune exercițiul despre rolul "outsiderilor/manageri" și al "insiderilor" (în nod)?			

<ul style="list-style-type: none"> • Ce ne spune exercițiul despre eficiența "outsiderilor" și a "managerilor" în organizarea oamenilor? • Ce ne învață exercițiul despre rezolvarea problemelor? • Ce implică acest exercițiu pentru facilitarea participării la dezvoltarea comunitară?
<p>4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)</p>
<p>În cazul în care există mai mulți participanți, doi sau trei participanți pot fi desemnați ca manageri.</p>
<p>5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DE AICI (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)</p>
<p>Participanții vor experimenta diferența dintre un grup care primește instrucțiuni și un grup care este împuternicit să găsească propriile soluții.</p>

TITLUL ACTIVITĂȚII: Tipuri de grupuri

Față în față	x	Online
<p>1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)</p>		
<p>20'</p> <p>Participanții discută despre implicarea lor personală în diverse grupuri.</p>		
<p>2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)</p>		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Creșterea gradului de conștientizare a diferitelor afilieri. 2. Compararea diferitelor grupuri. 3. Privind familia ca un grup. 		
<p>3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)</p>		

Pasul 1 Formatorul împarte participanții în grupuri mici.
 Pasul 2 Formatorul le cere participanților să identifice și să enumere tipurile de grupuri existente în viața lor. Nu trebuie să se dea alte instrucțiuni pentru a nu le restrânge atenția.
 Pasul 3 Grupurile analizează împreună listele, comparând rezultatele, căutând idei comune și diferențe, posibile asemănări între tipurile de grupuri, sarcinile/scopurile lor, de exemplu, furnizarea de servicii, activități de auto-ajutorare etc.
 Pasul 4 În cazul în care familia nu este menționată în liste, formatorul inițiază o discuție pe această temă.

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR
 (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)

N/A

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DE AICI
 (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Participanții vor fi mai conștienți de diferitele structuri de grup.

TITLUL ACTIVITĂȚII: Abordarea în grup

Față în față	x	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
40'			
Identificarea caracteristicilor unei colaborări de succes.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Discutarea diferitelor metode de colaborare. 2. Identificarea posibilelor probleme și a soluțiilor acestora. 			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			

<p>Etapa 1 Participanții sunt întrebați care sarcini din contextul lor de lucru ar putea fi rezolvate mai bine printr-o abordare de grup.</p> <p>Pasul 2 Formatorul întocmește o listă pe tablă.</p> <p>Pasul 3 Participanții sunt rugați să povestească experiențe de bună muncă în echipă și să menționeze caracteristicile specifice care, în opinia lor, au făcut ca experiența să fie bună.</p> <p>Pasul 4 Formatorul întocmește o altă listă pe tablă.</p> <p>Etapa 5 Participanții sunt invitați să includă și alte condiții și caracteristici ale unei colaborări reușite.</p> <p>Pasul 6 Formatorul inițiază o discuție despre listă, bifând cele pe care toți participanții le consideră importante.</p> <p>Pasul 7 Grupul discută dacă caracteristicile asupra cărora au căzut de acord sunt adevărate pentru grupul actual sau dacă acestea nu au fost încă atinse. Formatorul le încercuiește pe cele care nu au fost încă realizate.</p> <p>Pasul 8 Participanții sunt împărțiți în atâtea grupuri câte caracteristici sunt încercuite. Fiecare grup lucrează asupra uneia dintre caracteristici. Aceștia au la dispoziție 5 minute pentru a propune o posibilă strategie privind modul de realizare a acesteia.</p> <p>Pasul 9 Fiecare grup își prezintă strategiile, iar formatorul ia notițe.</p> <p>Pasul 10 Formatorul rezumă, cerând participanților să-și ia angajamente.</p>
<p>4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)</p>
<p>N/A</p>
<p>5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DE AICI (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)</p>

TITLUL ACTIVITĂȚII: Poziționarea

Față în față	X	Online
<p>1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)</p>		
<p>20'</p> <p>Discuții despre diferite dinamici de grup.</p>		

<p>2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)</p>
<ol style="list-style-type: none"> 1. Conștientizarea importanței poziționării. 2. Discuții despre ceea ce îi face pe participanți să se simtă confortabil.
<p>3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)</p>
<p>Pasul 1 Participanții lucrează în grupuri mici, fiecare grup primește imagini (Anexa 1). Ei aleg o situație în care s-ar simți confortabil și una în care s-ar simți stânjenit.</p> <p>Pasul 2 Grupurile își prezintă alegerile și explicațiile.</p> <p>Pasul 3 Formatorul inițiază o discuție despre diferențele de poziționare care pot fi observate în imagini (de exemplu, conferențiarul este cu fața la mulțimea de ascultători, colegii de muncă stau în cerc, soldații și polițiștii lucrează unul lângă altul).</p> <p>Pasul 4 Participanții discută modul în care aceste diferențe afectează cooperarea în munca de grup, la școală și în viața de familie.</p>
<p>4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)</p>
<p>Se pot folosi diferite imagini.</p>
<p>5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)</p>
<p>Participanții vor înțelege importanța stabilirii unei scene potrivite pentru munca de grup.</p>

Anexa 1





TITLUL ACTIVITĂȚII: Eticheta mea

Față în față	x	Online	
<p>1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)</p>			
<p>25'</p> <p>Participanții colectează o listă de valori comune, indiferent de mediul, abilitățile sau situația lor.</p>			
<p>2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)</p>			
<p>1. Conștientizarea faptului că, indiferent de mediul, capacitatea sau situația în care se află, există valori comune care trebuie respectate pentru bunăstarea copiilor și a adulților.</p>			
<p>3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)</p>			

Pasul 1 Formatorul atașează o etichetă pe fruntea fiecărui participant, astfel încât eticheta să nu fie vizibilă pentru purtător. Formatorul trebuie să precizeze că aceste etichete sunt atribuite aleatoriu și nu au nicio legătură cu atributele reale ale participanților. Printre etichetele posibile se numără: Fetiță musulmană, băiat musulman, băiat rom, fată romă, copil obez, copil orb, copil athletic/ bun la sport, copil bun la matematică, copil uituc, fată drăguță, copil leneș, un copil dintr-o altă țară, un copil din altă țară, fiu homosexual, fiică lesbiană etc. Este foarte important să aveți pregătit un număr egal de etichete "pozitive" și "negative".

Etapa 2 Participanții sunt rugați să discute cu cel puțin alte două persoane despre "obiectivele viitoare pentru copilul meu". Participanții ar trebui să vorbească între ei în funcție de atributul etichetat al celeilalte persoane, fiind o descriere a propriului copil. De exemplu, cineva care vorbește cu o persoană etichetată "uituc" ar putea vorbi despre obiectivele pentru un copil uituc.

Pasul 3 Participanții sunt rugați să își scoată etichetele, să le privească și să le țină în mână. Apoi se deplasează din nou și vorbesc cu alte două persoane despre obiectivele pentru copiii lor, în funcție de etichetele pe care le au în mână.

Pasul 4 Participanții se așează în grupuri mici și discută care au fost obiectivele comune sau diferențele.

Etapa 5 Grupurile își prezintă concluziile. Formatorul folosește punctele de discuție pentru a rezuma activitatea.

Puncte de discuție:

- Oamenii au valori comune, dorințe mai degrabă similare și își imaginează o viață pentru copii, indiferent de mediul, caracteristicile sau situația lor.
- Prejudecățile și stereotipurile, precum și mediul cultural pot afecta aceste valori și obiective.
- În cadrul acestui proiect, participanții ar trebui să colaboreze pentru a permite îndeplinirea obiectivelor pentru toți copiii.

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR

(ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)

Se poate alege un alt subiect de discuție: "Cum aș vrea să trăiască copilul meu când va crește".

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Participanții vor înțelege că, indiferent de diferențele dintre ei, toți părinții împărtășesc anumite valori.

TITLUL ACTIVITĂȚII: Înțelegerea grupurilor și a gestionării acestora

Față în față	Online	X
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)		
25'		
Activitatea are ca scop stabilirea unei înțelegeri mai profunde a ceea ce este un grup și a modului în care funcționează grupurile. După vizionarea unui videoclip, participanții realizează un catalog al grupurilor din care fac parte.		
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)		
<ol style="list-style-type: none">1. Înțelegerea modului de funcționare a diferitelor tipuri de grupuri.2. Înțelegerea importanței regulilor și a conducerii grupului.		
3. CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)		
Pasul 1 Urmăriți videoclipul Grupuri sociale: Crash Course Sociology # 16 https://youtu.be/wFZ5Dbj8DA (traducerea automată funcționează bine). Pasul 2 Folosiți șablonul de redactare (Anexa 1) pentru a identifica câteva grupuri din care faceți parte. Pasul 3 Încercați să identificați grupurile sociale ale unuia dintre mentorii pe care îi cunoașteți destul de bine.		
4. DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (Ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)		
Catalogul de grup poate fi realizat și în cadrul unui cadru f2f în grupuri mici: mai întâi, fiecare enumeră 5 grupuri din care crede că face parte o altă persoană din grupul mic. Aceștia discută cataloagele lor în grupul mic.		
5) REZULTATELE ÎNVĂȚĂRII (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)		
Managerii mentori, în calitate de viitori lideri ai unui grup de mentori, vor <ul style="list-style-type: none">- Să aibă o înțelegere de bază a ceea ce sunt grupurile și a modului în care funcționează diferite grupuri,- să înțeleagă apartenența la propriul grup și rolul acestuia,- Să fie capabili să identifice grupurile din care fac parte mentorii lor și, ulterior, să își organizeze grupul în mod eficient.		

Anexa 1 - Model de redactare

Numește un grup	Când ați devenit membru?	Mai sunteți membru?	Aveți o poziție de conducere în cadrul grupului?	Câți sunteți în grup?
care a fost primul la care ați aparținut în viața dvs.				
care a avut cel mai mare impact asupra locului în care vă aflați acum				
care v-a ajutat cel mai mult în procesul de învățare				
care a fost cel mai distractiv să aparții în viața ta				
din care regretați că ați făcut parte sau la care v-ați alăturat				
unde îi ajuți/ai ajutat pe alții				
a trebuit să investiți multă energie în				

TITLUL ACTIVITĂȚII: Acțiune educațională de succes

Față în față		Online	X
<p>1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)</p>			
<p>35'</p> <p>Activitatea oferă un instrument managerilor de mentori pentru a planifica activități și intervenții în cadrul grupului lor prin identificarea unei nevoi și stabilirea unui plan de lucru cu evaluare pentru a o rezolva.</p>			
<p>2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)</p>			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Identificarea nevoilor grupului 2. Elaborarea unui plan de acțiune pentru managementul grupului 			
<p>3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)</p>			
<p>Pasul 1 Citiți modelul de Plan de acțiune educațională de succes (SEA) - Anexa 2 Pasul 2 Identificați o nevoie pe care ați putea dori să o abordați în cadrul grupului pe care îl gestionați, legată de implicarea părinților Pasul 3 Planificați-vă SEA utilizând modelul - Anexa 3</p>			
<p>4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (Ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)</p>			
<p>Catalogul de grup poate fi realizat și în cadrul unui cadru f2f, în grupuri mici: mai întâi fiecare își creează propriul plan SEA și își discută planurile în cadrul grupului mic. Participantul poate citi, de asemenea, această carte pentru mai multe informații: https://library.parenthelp.eu/successful-educational-action/</p>			
<p>5) REZULTATELE ÎNVĂȚĂRII (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)</p>			
<p>Managerii mentori, în calitate de viitori lideri ai unui grup de mentori, vor</p> <ul style="list-style-type: none"> - Să aibă o înțelegere de bază a ceea ce sunt grupurile și a modului în care funcționează diferite grupuri, - să înțeleagă apartenența la propriul grup și rolul acestuia, - Să fie capabili să identifice grupurile din care fac parte mentorii lor și, ulterior, să își organizeze grupul în mod eficient. 			

Anexa 2

Planificarea acțiunilor educaționale de succes

Conform cercetărilor efectuate în cadrul proiectului Includ-ED, se consideră că următoarele tipuri de acțiuni sprijină succesul educațional al copiilor și, în același timp, reprezintă oportunități de învățare pe tot parcursul vieții pentru adulți, fiind astfel denumite acțiuni educaționale de succes (AES):

- acțiuni care îmbunătățesc succesul educațional al TUTUROR copiilor dintr-o școală: aceste acțiuni ar trebui să garanteze că toți copiii școlii beneficiază de aceste acțiuni, indiferent de condițiile lor.
- acțiuni planificate, organizate și desfășurate de familiile unei școli: familiile ar trebui să joace rolul de lider în cadrul acțiunilor, deși pot fi invitați să participe și alți actori, cum ar fi profesorii sau elevii.
- acțiuni care fac parte dintr-un plan mai amplu de implicare a familiilor în școală: familiile școlii ar trebui să aibă un plan de dezvoltare a mai multor SEA într-un cadru organizat.
- acțiuni bazate pe resursele existente ale comunității care le organizează: toate aceste acțiuni ar trebui să fie dezvoltate cu ajutorul resurselor existente în comunitate, aceasta este singura modalitate de a fi acțiuni realiste.

Planul educațional de succes (SEP): cum îl realizăm.

Cheia 1 / Gândiți

1. Definiți obiectivele pe care dorim să le atingem.

Luați în considerare ce trebuie să facem pentru a îmbunătăți succesul educațional în comunitatea noastră educațională și ce obiective trebuie definite pentru a răspunde acestor nevoi.

2. Amintiți-vă că avem experiență și competențe.

Știm ce trebuie să facem, cine ar putea lucra cu noi și să ne ajute.

3. Să ne gândim la ceea ce avem nevoie.

Resurse, oameni, competențe, timp etc. Ce altceva? Ar trebui să învățăm ceva înainte de a începe? Cum putem face acest lucru?

Cheia 2 / Organizarea

1. Cum vom disemina rezultatele pentru a ajunge la toate familiile?

Să le spunem ce dorim să realizăm. Ce le spunem familiilor? Ce vrem să le cerem?

2. Cum distribuim lucrările?

Formăm un subgrup? Ce timp avem la dispoziție? Și abilități? Avem aliați în cadrul comunității?

3. Ce calendar propunem?

Atât pentru întâlniri, cât și pentru activitățile pe care le desfășurăm. Cât de des ar trebui să ne întâlnim: săptămânal, lunar? Când începem?

Cheia 3 /Act

1. Comunicați. Menținerea comunicării și a coordonării cu restul comunității educaționale ne ajută întotdeauna, deși începuturile pot fi dificile.

2. Împărtășiți experiența. Va fi foarte utilă comunicarea rezultatelor către alte familii, consolidând legăturile în cadrul comunității educaționale, invitând persoane care nu sunt încă implicate etc.

3. Învățați. Învățăm făcând și împărtășind tot ceea ce descoperim. Dacă ceva nu merge bine de prima dată, trebuie să ne amintim că învățăm prin încercări și erori. Nu vă fie teamă să schimbați sau să faceți o greșeală.

4 taste / Valoare

1. Rezultate. Ce am realizat și ce nu am realizat? De ce? Cum ne simțim?

2. "Lecții învățate". Ce am învățat din toată această experiență? Ce ne-a adus ea la nivel individual și colectiv, ca grup?

3. Viitorul. Continuăm acțiunile noastre educaționale de succes? Vrem să adăugăm mai multe domenii, să modificăm unele aspecte și să continuăm această primă experiență de succes educațional?

Exemplu de plan SEA

1. Nevoi detectate	Obiceiurile de lectură ale familiilor nu susțin îmbunătățirea abilităților de lectură ale copiilor
2. Obiectiv(e) specific(e)	Îmbunătățirea competențelor de lectură ale elevilor prin învățarea în familie
3. SEA/s	Organizarea unei cafenele literare pentru părinți, unde familiile pot aduce preocupări și propuneri legate de lectură (propuneri de cărți, prezentarea de trailere de carte, discuții despre lectura obligatorie etc.) și pot discuta despre obiceiurile de lectură (cititul la culcare, cititul în timpul navetei, cititul în timpul așteptării, biblioteca școlii, povestiri, activități extracurriculare, schimb de cărți, club

	de lectură, concursuri literare etc.).
4. Resurse necesare	Spațiu adecvat Voluntari pentru a opera Cărți pentru expoziție Cărți care pot fi împrumutate Instrumente IT pentru răsfoirea cărților și vizionarea de trailere
5. Participanți și grupuri țintă	Participanți: profesori, părinți mai implicați, mentori Grupuri țintă: părinți, copii, profesori (deoarece adesea nici profesorii nu citesc suficient).
6. Diseminare	Diseminarea înainte și după fiecare activitate prin intermediul site-ului școlii, Facebook, WhatsApp, afișe la poarta școlii, pliante aduse acasă de copii.
7. Orar	La începutul anului școlar, creați un comitet de organizare și programați întâlniri ale cafenelei literare. Acestea vor fi lunare sau trimestriale (în funcție de disponibilitatea voluntarilor): prima ar putea fi în octombrie. Pe parcursul anului, puteți reevalua frecvența. Creați un rezumat al sesiunilor (citirea materialelor, împărtășirea preocupărilor/soluțiilor; includeți fotografiile etc.) pentru referință și evaluare viitoare și, eventual, împărtășiți-l cu cei care nu au putut participa.
8. Rezultate așteptate	Creșterea timpului petrecut la lectură de către părinți și copii, dar și a timpului petrecut de părinți citind mai mult pentru copiii lor. Să facă din lectură un subiect de discuție și să creeze obiceiul de a împărtăși cărți.
9. Evaluare	Trimestrial: organizatorii vor face o evaluare a activității lor. La sfârșitul fiecărei sesiuni de cafea literară, se face o evaluare imediată a evenimentului (dinamică, puncte de succes și probleme). Aceasta alimentează planificarea activităților viitoare. Sfârșitul anului școlar: chestionar pentru participanți cu evaluarea inițiativei și a implementării.

Anexa 3

Model pentru un plan SEA:

1. Nevoi detectate	
2. Obiectiv(e) specific(e)	
3. SEA/s	
4. Resurse necesare	
5. Participanți și grupuri țintă	
6. Diseminare	
7. Orar	
8. Rezultate așteptate	
9. Evaluare	

MODULUL V - MANAGEMENTUL CONFLICTELOR

Planul sesiunii

Instruire: Managementul conflictelor - Definiții și concepte		
Modul: Managementul conflictelor		Antrenor:
Sesiunea nr.: 1		Durata: 1 oră
Data:		
Obiective generale:	Învățarea definițiilor și a conceptelor despre ce este un conflict sau tipurile de conflicte, învățarea strategiilor pentru a le depăși.	
Rezultatele învățării:	Înțelegerea strategiilor de bază pentru rezolvarea unui eventual conflict; cunoașterea modului de abordare a conflictului în diferite moduri; perceperea necesității unei comunicări asertive în gestionarea conflictelor.	
Metode:	Prezentarea de concepte și activități de grup	
Conținut:	Definiția conflictului; tipuri de conflicte; principalele surse de conflict; avantajele/dezavantajele conflictelor; efectele pozitive și negative ale conflictelor și principalele percepții ale conflictelor.	
Timp	Activități:	Resurse și materiale:
40'	Cum îl vedeți?	<ul style="list-style-type: none"> • handout • stilouri
40'	Rotație pozitivă	<ul style="list-style-type: none"> • hârtie de flipchart, markere, pixuri, o copie a formularului Întrebări pentru discuții pentru debriefingul echipei.
30'	Hula hoop	<ul style="list-style-type: none"> • 1 cerc hula hoop ușor pentru fiecare echipă
20'	PAS cu PAS	<ul style="list-style-type: none"> • hârtie de copiat, markere și bandă adezivă pentru pictură
30'	Înșelarea grupului	--

Activități

TITLUL ACTIVITĂȚII: Cum o vedeți?

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
30–40'			
Această activitate explorează percepția conflictului de către fiecare participant.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none">1. Înțelegerea percepției noastre asupra conflictului.2. Luând în considerare o altă perspectivă asupra conflictului.3. Învățarea de tehnici pentru a gestiona mai bine conflictele.4. Construirea încrederii.			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
Pasul 1 Cereți participanților să se împerecheze. Pasul 2 Oferiți fiecărei persoane câte o copie a documentului (Anexa 1). Alocați 10 - 15 minute pentru ca partenerii să se intervieveze reciproc. Pasul 3 Urmează o discuție de grup despre interviuri. Pasul 4 Treceți în revistă întrebările de discuție. <u>Întrebări pentru discuții</u> <ol style="list-style-type: none">1. Perspectivile partenerului dumneavoastră au fost diferite de perspectiva dumneavoastră?2. Ce lucruri ați învățat luând în considerare perspectiva altcuiva?3. Discutarea conflictului în acest fel îl face "mai puțin înfricoșător"? În ce fel?4. Este conflictul bun sau rău?5. Care sunt câteva moduri în care conflictul este în detrimentul echipei?6. Care sunt câteva moduri în care conflictul îmbogățește echipa?			
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)			
N/A			

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Această activitate îi va ajuta pe participanți să se simtă mai confortabil cu conflictul, să ia în considerare aspectele pozitive ale conflictului și să înțeleagă posibilele beneficii pentru ei înșiși și pentru echipă.

Anexa 1

Pliant - Conflictul - Cum îl vedeți dumneavoastră?

1. Cum definiți conflictul?

2. Care este răspunsul tău tipic la un conflict?

3. Care este cel mai mare punct forte al tău atunci când te confrunți cu un conflict?

4. Dacă ați putea schimba un lucru în modul în care gestionați conflictele, care ar fi acela? De ce?

5. Care este cel mai important rezultat al unui conflict?

TITLUL ACTIVITĂȚII: Rotație pozitivă

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
20–40' Această activitate explorează aspectele pozitive ale conflictului.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			

1. Schimbarea perspectivei noastre asupra conflictului în relația de mentorat.
2. Luarea în considerare a aspectelor pozitive ale conflictului.

3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI

(Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)

Pasul 1 Împărțiți grupurile mari în echipe mai mici de patru până la șapte persoane (este necesar să existe cel puțin trei echipe).

Pasul 2 Cereți ca fiecare echipă să trimită un membru pentru a colecta proviziile lor: o foaie de flipchart, câteva markere asortate, pixuri și foaia de documente (anexa 2).

Pasul 3 Spuneți echipelor că trebuie să scrie definiția lor despre conflict. Provocarea lor este de a defini conflictul fără a folosi termeni negativi. Odată ce membrii echipei au căzut de acord asupra unei definiții, cereți-le să o scrie pe foaia de flipchart împreună cu o ilustrație.

Pasul 4 Înainte de prezentările de grup și de discuții, cereți ca fiecare echipă să răspundă la întrebările de bilanț de pe foaia de hârtie.

Pasul 5 După ce toate echipele au terminat, cereți-le să își prezinte ideile în fața grupului. Agățați paginile de flipchart pe peretele din sală pe durata zilei de formare.

Întrebări pentru discuții

1. Cum influențează definiția conflictului modul în care ne gândim la conflict?
2. Care sunt câteva consecințe negative ale conflictului?
3. Care sunt unele rezultate pozitive ale conflictului?
4. Enumerați patru rezultate pozitive potențiale ale conflictului într-o organizație.

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR

(ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Această activitate îi va ajuta pe participanți să se simtă mai confortabil cu diferite aspecte ale conflictului.

Anexa 2

Handout

Întrebări de discuție pentru debriefingul echipei

1. Cum influențează definiția conflictului modul în care ne gândim la conflict?

2. Care sunt unele consecințe negative ale conflictului?

3. Care sunt unele rezultate pozitive ale conflictului?

4. Enumerați patru rezultate pozitive potențiale ale conflictului într-o organizație.

TITLUL ACTIVITĂȚII: Hula hoop

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
30' Această activitate explorează oportunitatea de a lucra cu conflicte.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
1. Experimentarea conflictului. 2. Rezolvarea conflictelor pentru a atinge un obiectiv de echipă.			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			

Pasul 1 Împărțiți un grup mare în echipe mai mici de aproximativ șapte persoane (care este de obicei maximul pe care îl puteți obține în jurul unui cerc hula hoop). Fiecare echipă primește câte un cerc.

Pasul 2 Cereți membrilor echipei să țină mâinile întinse în fața lor, cu palmele spre interior.

Pasul 3 Cereți-le să arate cu degetul arătător spre persoana de vizavi de cerc. Această poziție a mâinii trebuie menținută pe toată durata activității. Acest lucru îi împiedică să apuce cercul.

Pasul 4 Așezați cercul deasupra degetelor arătătoare ale echipei pentru a începe. Scopul activității este de a coborî pur și simplu cercul la sol.

Pasul 5 Degetul fiecărui membru al echipei trebuie să rămână mereu în contact cu coșul. Dacă cineva pierde contactul sau dacă degetele îi alunecă de pe cerc, echipa trebuie să ia poziția de start și să o ia de la capăt.

Pasul 6 Odată ce echipa a înțeles obiectivul echipei și regulile, puneți coșul în poziția de start și începeți.

Pasul 7 Participanții vor observa că, în loc să coboare, cercul se va ridica. (Acest lucru se datorează faptului că toată lumea se străduiește să îl atingă și astfel, fără să vrea, îl ridică mai sus) Conflictul apare pe măsură ce membrii echipei, convinși că procedează corect, încep să îi acuze pe ceilalți din echipă că ridică cercul, făcând comentarii precum: "Cine ridică cercul?" și "Opriți-vă!". Majoritatea echipelor trebuie să o ia de la capăt de câteva ori înainte de a începe să abordeze provocările și să ia măsuri pentru a rezolva conflictul și a atinge succesul.

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR

(ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)

Când puneți cercul pe degetele echipei, aplicați o ușoară presiune în jos înainte de a-l lăsa să înceapă. Acest lucru ajută la crearea presiunii inițiale în sus care creează "efectul de heliu".

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Ei vor învăța să găsească modalități de a depăși conflictele și de a atinge un obiectiv comun.

TITLUL ACTIVITĂȚII: PAS cu PAS

Față în față	K X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
15-20' Această activitate explorează procesul de rezolvare a conflictelor.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none">1. Descoperirea pașilor pentru o rezolvare eficientă a conflictelor.2. Crearea unui proces de soluționare a conflictelor care poate fi utilizat în orice conflict.3. Crearea unui sprijin pentru procesul de soluționare a conflictelor			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
<p>Pasul 1 Împărțiți grupul în echipe mai mici de patru până la șapte participanți. Așezați echipele în diferite zone din sală.</p> <p>Pasul 2 Cereți fiecărei echipe să scrie cuvântul Conflict pe o foaie de flipchart și cuvântul Rezoluție pe o altă foaie. Spuneți-le să lipească foile de hârtie la o distanță de aproximativ doi metri una de alta pe un perete din apropiere.</p> <p>Pasul 3 Invitați echipele să realizeze un brainstorming cu privire la pașii specifici necesari pentru a ajunge de la "Conflict" la "Rezolvare". Participanții ar trebui să cadă de acord asupra pașilor. În cazul în care formatorul observă lacune majore în acest proces, acesta ar trebui să pună întrebări pentru a ajuta. Pe măsură ce se ajunge la un acord asupra pașilor, invitați membrii echipei să îi scrie pe bucăți de hârtie (o jumătate de hârtie A5, formatorul va avea la dispoziție o mulțime de astfel de fișe) și să le așeze pe perete între fișele "Conflict" și "Rezoluție".</p> <p><u>Întrebări pentru discuții</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Ce trebuie să se întâmple chiar înainte de "Rezoluție"?2. Există o etapă suplimentară după "Rezoluție"? Ce ar putea fi adăugat?3. În ce fel ne avantajează o abordare pas cu pas a conflictului?4. Cum ne putem aminti acești pași în situații de conflict?			

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)
N/A
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)
Această activitate îi va ajuta pe participanți să găsească soluții la situațiile de conflict și să formeze un proces de rezolvare a conflictelor care poate fi folosit în orice conflict.

TITLUL ACTIVITĂȚII: Înșelarea grupului

Față în față	X	Online
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)		
30'		
Această activitate explorează modul în care încrederea și neîncrederea, onestitatea și necinstea pot fi măsuri de apărare în relațiile interpersonale.		
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)		
Atragerea atenției asupra încrederii și neîncrederii, onestității și necinstei ca măsuri defensive în relațiile interpersonale.		
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)		

Pasul 1 Formatorul selectează patru sau cinci voluntari pentru a relata trei incidente care au avut loc în copilăria lor. Aceste incidente pot fi adevărate sau fictive, sau unul adevărat și două fictive, sau două adevărate și unul fictiv. Raportorilor le revine sarcina de a decide asupra formei raportului, precum și asupra succesiunii. Aceștia ar trebui să încerce să nu dezvăluie care sunt cele adevărate și care sunt cele fictive.

Pasul 2 Membrii participanți vor trebui să ghicească ce incidente sunt reale și care sunt fictive. Fiecare membru va nota pe foaia sa incidentele pe care le consideră corecte și cele care nu sunt.

Pasul 3 După ce incidentele au fost raportate, iar raportorii au spus care au fost cele reale și care au fost cele fictive, fiecare va spune de câte ori a fost indus în eroare de către raportori. Se poate face un rezumat pe tabel.

Pasul 4 Exercițiul continuă cu următoarele întrebări:

- Cum a fost să încerci să păcălești grupul?
- Ce strategie ați adoptat?
- Cum s-au simțit participanții la grup, știind că ar putea fi înșelați de raportori?
- De ce sunt unii participanți mai ușor de înșelat decât alții?
- Să-și amintească situațiile în care au fost înșelați sau au înșelat pe alții. Cum s-au simțit?

Pasul 5 La sfârșitul exercițiului, formatorul poate solicita opinii.

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR

(ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Participanții pot învăța că este important să fie conștienți de faptul că unele informații furnizate de alții sunt manipulate. În acest fel, putem fi de acord că este esențial să înțelegem și să confirmăm faptele din fiecare situație pentru a gestiona conflictele într-un mod eficient.

MODULUL VI - CONȘTIENTIZAREA DEZVOLTĂRII COPILULUI

Planul sesiunii

Instruire: MANAGERI MENTORI		
Modul: CONȘTIENTIZAREA DEZVOLTĂRII COPILULUI		Antrenor:
Sesiunea nr.:	Durata: 90' online și 120' f2f	Data:
Obiective generale:	Conștientizarea fazelor de dezvoltare și evidențierea importanței unei stimulări adecvate.	
Rezultatele învățării:	Participanții vor înțelege cum se dezvoltă copiii și cum să îi sprijine în funcție de nevoile lor.	
Metode:	Există o prezentare Power Point pentru formarea online care poate fi utilizată în timpul sesiunilor f2f pentru a face legătura între conținutul teoretic și activitățile propuse. Există lecturi de fond cu informații teoretice pentru ca formatorii care nu au pregătire în domeniu să înțeleagă prezentarea. Acest document ar putea fi disponibil și pentru managerii mentori care doresc să aibă mai multe informații.	
Conținut:	<ul style="list-style-type: none"> - Bazele dezvoltării copilului: dezvoltarea cerebrală, cognitivă și socio-culturală; - Etapele de dezvoltare ale unui copil; - Nevoile de dezvoltare și legătura cu sprijinul pentru învățare; - Ce este o traumă, care este impactul ei și cum să o rezolvăm. 	
Timp	Activități:	Resurse și materiale:
30'	La ce vârstă pot să...?	<ul style="list-style-type: none"> • cutie • marker / tablă albă
20'	Cum învățăm?	
30'	Fii un model	<ul style="list-style-type: none"> • proiector
40'	Rucsacul invizibil	<ul style="list-style-type: none"> • hârtie/ stilouri • scaune mobile • "Anexa 1. Prima parte" și "Anexa 2. A doua parte" tipărite
30'	Rucsacul invizibil II (opțional)	<ul style="list-style-type: none"> • Anexa tipărită • hârtie/stilouri

Conținut (Power Point)

Diapozitivul 1:

CONȘTIENȚIZAREA DEZVOLTĂRII COPILULUI

Diapozitivul 2:

Rezultatele învățării acestui modul

Scop: În acest modul dorim să vorbim despre importanța unei bune dezvoltări în viața și în viitorul copiilor și despre cum putem face tot ce ne stă în putință pentru a sprijini acest proces dintr-o perspectivă holistică.

Rezultatele învățării - La sfârșitul modulului veți fi capabil să:

1. Înțelegeți elementele de bază ale dezvoltării copiilor și importanța lor.
2. Identificarea diferitelor nevoi de dezvoltare legate de sprijinul pentru învățare.
3. Reflectați asupra traumei. Ce este și cum să o gestionați?

Diapozitivul 3:

Bazele dezvoltării copilului: creier, cognitiv și socio-emoțional

Dezvoltarea trebuie înțeleasă ca un proces continuu de-a lungul întregului ciclu de viață, din momentul conceperii și până la moartea noastră. De aceea, este important să avem o viziune holistică asupra importanței dezvoltării fiecărei ființe umane.

- ✓ ISTORIE ȘI CONTEXT
- ✓ NEUROPLASTICITATE
- ✓ MULTIDIMENSIONAL ȘI MULTIDIRECȚIONAL
- ✓ DIFERENȚE INDIVIDUALE

Diapozitivul 4:

Bazele dezvoltării copilului: creier, cognitiv și socio-emoțional

DIMENSIUNI PRINCIPALE

Modificări în natura fizică a individului: reflexe, modificări ale greutateii și înălțimii, abilități motorii, dezvoltarea creierului și a altor organe ale corpului, modificări hormonale ale pubertății etc.

Diapozitivul 5:

Bazele dezvoltării copilului: autori de frunte

AUTORI IMPORTANȚI ÎN DOMENIUL TEORIILOR DEZVOLTĂRII

Diapozitiv 6:

Etapele de dezvoltare a unui copil

ETAPE/PERIOADE GENERALE

Perioada prenatală

Perioada neonatală

Perioada de alăptare

Copilăria timpurie

Copilărie mijlocie

Adolescența

VÂRSTA

De la concepție la naștere

De la naștere până la 1 lună

De la 1 lună până la 2 ani

De la 2 la 6 ani

De la 6 la 11 ani

De la 11 la 20 de ani

Diapozitivul 7:

Etapele de dezvoltare a unui copil

ATENȚIE

ATAȘAMENT

Bowlby a definit atașamentul ca fiind "o legătură psihologică de durată între ființele umane" (1969, p. 194) și a propus că atașamentul poate fi înțeles într-un context evolutiv, în sensul că persoana care se ocupă de copil oferă siguranță și securitate pentru acesta. Atașamentul este adaptiv, deoarece sporește șansele de supraviețuire ale sugarului.

SIGUR

ANXIOS

EVITANT

Diapozitiv 8:

Etapele de dezvoltare a unui copil

MILESTONE

COGNITIV

SOCIAL/EMOȚIONAL

LIMBA

COMPETENȚE MOTORIZATE

STEAGURI ROȘII

Diapozitiv 9:

Nevoile de dezvoltare și legătura cu sprijinul pentru învățare

Primul nivel: ar echivala cu securitatea fizică oferită de faptul de a crește cu nevoile de bază de hrană, odihnă și igienă acoperite.

Al doilea nivel: corespunde traiului într-un mediu sigur, într-o casă lipsită de amenințări sau abuzuri.

Al treilea nivel: afecțiunea părinților grijulii care protejează și hrănesc emoțional copilul, pentru a obține o bună stimă de sine.

Al patrulea nivel: copiii au nevoie de încredere din partea părinților și de libertate din partea acestora, în caz contrar, talentul și dorința lor de a explora pot sfârși înecate de nesiguranța și lipsa de spațiu pe care le transmit părinții.

Al cincilea nivel: creierul copiilor caută în mod natural stimuli care să le permită să exploreze, să se joace, să experimenteze și să descopere lumea obiectelor și a oamenilor din jurul lor, căutând mereu să se dezvolte pe deplin.

Diapozitivul 10:

Nevoile de dezvoltare și legătura cu sprijinul pentru învățare

MODELAREA ÎNVĂȚĂRII

Numită și învățare prin imitație sau învățare indirectă, este o formă de învățare socială care apare atunci când observăm comportamentul altora fără a fi nevoie de întărire directă, observând doar consecințele comportamentului modelului. Acest tip de învățare ne influențează de la naștere și constituie baza învățării sociale care explică de ce copiii fac ceea ce văd și nu ceea ce li se spune să facă (identificată de Albert Bandura în 1961).

Psihologul a subliniat importanța contextului pentru indivizi și modul în care mediul înconjurător ne poate influența comportamentul. Există 4 etape necesare pentru învățarea prin observare sau modelare:

- ✓ ATENȚIE (cu cât are mai multe caracteristici comune cu un model pozitiv și atractiv, cu atât mai bine), este important să nu aibă distractori și să fie relaxat
- ✓ REȚINERE (capacitatea de a codifica și stoca în memorie evenimente modelate, poate apărea în două formate-> imagini sau reprezentări verbale)

- ✓ REPRODUCEREA MOTORULUI (transformarea observației amintite în acțiune)
- ✓ MOTIVAȚIA (consecințele comportamentului vor fi cele care ne vor motiva sau nu să realizăm învățarea)

Diapozitiv 11:

Nevoile de dezvoltare și legătura cu sprijinul pentru învățare

EFFECTUL PYGMALION (profeție care se împlinește de la sine)

ÎNTĂRIRE POZITIVĂ

Motivație

Diapozitiv 12:

Ce este o traumă, impactul ei și cum să o gestionăm

Eliminat

de Nathanael Matanick

Trauma implică o situație stresantă, severă sau cronică, care are un impact cu consecințe negative și care poate avea o semnificație simbolică asociată care determină consecințele acesteia.

Nucleul fundamental al traumei psihologice este un sentiment de frică imensă, de neputință, de pierdere a controlului și de amenințare cu dispariția, care distruge sistemele normale de protecție care dau oamenilor un sentiment de control, de legătură și de semnificație.

Diapozitiv 13:

Ce este și ce poate provoca trauma?

Procese mentale implicate în stabilirea traumei

Stres

Se declanșează atunci când o situație este ambiguă, debordantă, necesită mobilizarea unor resurse psihologice suplimentare și este chiar amenințătoare sau dăunătoare.

Procesul emoțional

Aceasta activează reacția la situație, încorporând toate resursele organismului într-o pregătire rapidă pentru acțiunea cea mai adecvată la aceste cerințe.

Memorie

În aceste reacții de stres după evenimente traumatice, persoana va oscila între retrăirea acestor evenimente și evitarea amintirilor.

Tulburare de stres posttraumatic (PTSD)

Diapozitiv 14:

Semne și indicatori ai traumei din copilărie

Trauma poate fi rezultatul unui eveniment izolat sau poate fi rezultatul unei serii de evenimente de-a lungul timpului. Evenimentele potențial traumatizante pot avea loc în orice domeniu de conviețuire a copilului:

- Familie
- Școala
- Sport
- Accidente și boli
- Migrație
- Și poate fi declanșat la oricare dintre nivelurile de funcționare ale copilului:
- Fizic
- Mental
- Emoțional
- Social
- Comportamentală

Comportamentul problematic al unui copil poate fi un răspuns învățat la stres și poate fi chiar ceea ce l-a ținut în viață într-o situație de mare nesiguranță. Este nevoie de timp și de îngrijire pentru ca organismul și creierul copilului să învețe să răspundă în moduri mai adecvate la mediul lor actual și sigur.

Diapozitiv 15:

Impactul traumei

Atunci când persoana se comportă într-un mod neașteptat, care pare irațional sau extrem, poate că se confruntă cu un declanșator de traumă. Un anumit aspect al unui eveniment traumatic care apare într-o situație complet diferită, dar care evocă evenimentul inițial și, prin urmare, reînvie experiența traumatică (sunete, arome, senzații, locuri, posturi, tonuri de voce și chiar emoții).

Simptomele mai severe ale traumei sau care modifică profund capacitatea copilului de a funcționa acasă sau la școală pot corespunde unui diagnostic de boală mintală specifică. Așadar, este important să solicitați ajutor profesional și să efectuați un bun diagnostic diferențial.

Este posibil ca aceste afecțiuni să fie tratate cu metode utilizate în mod tradițional pentru tratarea bolilor mintale (care pot include utilizarea de medicamente pe termen scurt). Cu toate acestea, confruntarea cu evenimentul traumatic trăit de copil pentru a trata cauza de bază va fi mult mai eficientă pe termen lung.

Diapozitiv 16:

Abordarea traumatică

Câteva aspecte care trebuie luate în considerare atunci când trăim cu copii care au suferit traume sau când îi învățăm pe copiii care au suferit traume ar fi:

- Identificați factorii declanșatori ai traumei.
- Fiți disponibil fizic și emoțional.
- Răspundeți, nu reacționați.
- Evitați pedepsele fizice.
- Nu luați comportamentul lor personal.
- Ascultați.
- Arătați-le cum să se relaxeze.
- Promovați-le stima de sine.
- Permiteți-i copilului să dețină un anumit control.
- Fiți consecvent și previzibil.

Terapia efectuată de către un profesionist instruit să recunoască și să trateze traumele la copii poate contribui la abordarea cauzelor comportamentului lor și la promovarea recuperării lor. Un terapeut poate fi capabil să ajute copilul să se înțeleagă pe sine și să răspundă mai eficient.

Diapozitiv 18:

Reziliență

Garmezy (1991) o definește ca fiind "capacitatea de a recupera și de a menține un comportament adaptativ după abandon sau incapacitate inițială atunci când începe un eveniment stresant".

Factori care promovează reziliența:

- individual
- reziliență constituțională, sociabilitate, inteligență, abilități de comunicare și atribute personale
- familie
- familii care oferă sprijin (căldură, încurajare și sprijin parental, coeziune și grijă în cadrul familiei, relație strânsă cu un adult care oferă îngrijire, încredere în copil, nu este de blamat, sprijin conjugal și talent sau hobby apreciat de ceilalți)
- comunitate
- resurse sociale și de mediu, experiențe școlare și comunități care oferă sprijin

Diapozitiv 18:

AFLAȚI MAI MULTE ...!!!!

IV. CONȘTIENȚIZAREA DEZVOLTĂRII COPILULUI

A) ELEMENTELE DE BAZĂ ALE DEZVOLTĂRII COPILULUI: DEZVOLTAREA CEREBRALĂ, COGNITIVĂ ȘI SOCIOEMOȚIONALĂ

Dezvoltarea trebuie înțeleasă ca un proces continuu de-a lungul ciclului de viață, care începe din momentul concepției și durează până la moarte. De aceea, merită să subliniem importanța acestora, precum și influența lor pentru a crește ca ființe umane dintr-o perspectivă globală.

Există mulți autori care au oferit de-a lungul timpului perspective teoretice diferite asupra dezvoltării și a caracteristicilor acesteia. În imaginea următoare putem vedea un mic rezumat al celor mai relevante influențe:

TEORII ALE DEZVOLTĂRII UMANE		
Perspectivă	Teorii	Idei principale
Teorii psihanalitice	Psihosexualitate (S. Freud)	Accent pe inconștient și pe experiențele timpurii ca factori determinanți în dezvoltare.
	Psihosocial (E. Erikson)	
Teorii ale învățării	Teorii ale condiționării (J. Paulov, J.B. Watson, B. F. Skinner)	Dezvoltarea este înțeleasă prin studierea comportamentului observabil și a stimulilor din mediul extern.
	Teoria cognitiv-socială a învățării (A. Bandura)	
Teorii cognitive	Teoria dezvoltării cognitive (J. Piaget)	Accentul este pus pe gândirea conștientă și pe modul în care modul de gândire influențează comportamentul.

	Teoria dezvoltării socioculturale (Vygotsky)	Se concentrează nu numai asupra modului în care adulții și colegii influențează învățarea individuală, ci și asupra modului în care credințele și atitudinile culturale influențează modul în care se dezvoltă predarea și învățarea.
	Teoria dezvoltării morale (L. Kohlberg)	Conform teoriei, există șase stadii de dezvoltare morală, fiecare dintre ele fiind mai adecvată pentru a răspunde la dilemele morale decât predecesorul sa
Teorii umaniste	Teoria ierarhiei nevoilor (A. Maslow)	Fiecare individ este unic, având capacitatea de a lua decizii și de a-și controla comportamentul pentru a-și atinge potențialul.
	Teoria creșterii personale (C. Rogers)	
Teorii etologice	Teoria atașamentului (J. Bowlby)	Comportamentul individului este un produs al evoluției și este influențat de moștenirea genetică.

Alți autori, cum ar fi Paul B. Baltes, consideră că există o serie de principii care influențează direct dezvoltarea, cum ar fi:

- **Istoric și context:** Fiecare persoană se dezvoltă în cadrul unui set specific de circumstanțe sau condiții definite de timp și loc. Altfel spus, ființele umane influențează și sunt influențate de contextul lor istoric și social.
- **Dezvoltarea este multidimensională și multidirecțională.** Dezvoltarea și îmbătrânirea implică câștiguri și pierderi; Fiecare abilitate sau categorie comportamentală urmează ritmuri diferite. Conceptul multidimensional se referă la faptul că dezvoltarea are loc în diferite dimensiuni (biologică, psihologică și socială); multidirecțională, înseamnă că fiecare dintre aceste dimensiuni urmează un curs evolutiv diferit, adică oamenii pot câștiga capacitate într-un domeniu, în timp ce o pierd în altul.
- **Plasticitatea în dezvoltare:** dezvoltarea poate fi influențată din exterior. Multe abilități se pot îmbunătăți semnificativ prin performanță și practică, chiar și târziu în viață.
- **Importanța diferențelor individuale:** creșterea variabilității interindividuale, în raport cu vârsta. Dezvoltarea nu este aceeași la toate ființele umane, iar aceste diferențe cresc pe măsură ce crește diferența de vârstă.

Pe de altă parte, potrivit Mariei Luisa Delgado Losada (Fundamentos de la psicología, 2015), "dezvoltarea este alcătuită din dimensiuni biologice, cognitive și socio-emoționale complexe, care se întrepătrund:

- Din perspectiva **dezvoltării biologice**, se studiază schimbările în natura fizică a individului: reflexe, modificări ale greutateii și înălțimii, abilități motorii, dezvoltarea creierului și a altor organe ale corpului, modificări hormonale ale pubertății etc.
- Din punctul de vedere al **dezvoltării cognitive**, se studiază schimbările în procesele cognitive, cum ar fi limbajul, memoria, atenția sau gândirea.
- Din **punct de vedere socio-emoțional**, studiați schimbările în relațiile cu alte persoane, schimbările de personalitate și schimbările emoționale.

Modificările în aceste trei domenii sunt atât cantitative (cantitatea și nivelul abilităților pe care individul le-a dobândit sau are posibilitatea de a le dobândi la un anumit moment al dezvoltării), cât și calitative (calitatea abilităților dobândite). Modificările cantitative sunt mai ușor de observat și de măsurat decât cele calitative, iar pentru evaluarea lor există multiple scale și teste care ne permit să știm dacă nivelul de performanță al unui individ într-o anumită arie de dezvoltare corespunde sau nu unei dezvoltări "normale" cu cele așteptate pentru vârsta sa cronologică; de exemplu, scalele McCarthy Children's Skills and Psychomotricity Scales (MSCA), Bayley Child Development Scales (BSID-III), Battelle Development Inventory (BDI-2) sau School Neuropsychological Maturity Questionnaire (CUMANES).

Există o vârstă medie la care copiii dobândesc competențele și abilitățile, dar unii le dobândesc mai devreme, iar alții au nevoie de mai mult timp pentru a le stăpâni. Fiecare persoană are un ritm de creștere și dezvoltare propriu și diferit de ceilalți. Cu toții începem, în esență, aceeași cale de dezvoltare, dar fiecare dintre noi o face pe căi diferite și experimentează evenimentele în moduri diferite, fiecare individ este unic și irepetabil (Fodor, García-Castellón și Morán, 2003). "

Așa cum am menționat mai sus, aceste schimbări funcționează ca indicatori ai faptului că dezvoltarea are loc în mod corespunzător, prin urmare, cu excepția cazului în care există o afecțiune genetică sau medicală, această dezvoltare va avea loc în mod natural dacă mediul este adecvat, fiind diferit la fiecare copil în parte și depinzând de stimulare, de context, de experiențe și de toți factorii deja menționați.

B) ETAPELE DE DEZVOLTARE A COPILULUI

O clasificare a perioadelor generale de dezvoltare a copiilor ar putea fi următoarea, bazată pe grupe de vârstă (vârsta este aproximativă):

ETAPE/PERIOADE GENERALE	VÂRSTA
Perioada prenatală	De la concepție la naștere
Perioada neonatală	De la naștere până la 1 lună
Perioada de alăptare	De la 1 lună până la 2 ani
Copilăria timpurie	De la 2 la 6 ani
Copilărie mijlocie	De la 6 la 11 ani
Adolescența	De la 11 la 20 de ani

PERIOADA PRENATALĂ (de la concepție până la naștere)

Deși se consideră că copilăria începe la naștere, se presupune uneori că ea poate începe mai devreme, în special în cazul nașterilor premature. Această fază include și implică procese de formare rapidă și de perfecționare a simțurilor.

Ar trebui să se țină cont de faptul că, deși în această etapă copilul este total dependent de ceilalți, are deja loc o învățare importantă. Totuși, acestea sunt supuse unui tip de memorare foarte simplu și de bază.

Sănătatea mamei și obiceiurile de viață sănătoase sunt deosebit de importante în această fază. Embrionul se află în dezvoltare și aceasta este perioada în care este cel mai sensibil la posibile leziuni cauzate de diverși factori, cum ar fi consumul de alcool și/sau droguri, anumite medicamente, anumite boli/infecții, deficiențe nutriționale etc.

PERIOADA NEONATALĂ (de la naștere până la 1 lună)

Etapă neonatală a copilăriei începe la naștere și se termină aproximativ la sfârșitul primei luni. Bebelușii învață principalele regularități ale lumii din jurul lor și se stabilește cea mai directă comunicare cu alte ființe umane.

Încă din primele zile, bebelușii sunt capabili să distingă fonemele și pot distinge diferite limbi după cum sună.

În ceea ce privește schimbările fizice, în această etapă a copilăriei începe creșterea întregului corp, cu excepția capului. În plus, în această fază se este foarte vulnerabil, iar moartea subită este mult mai frecventă.

Plânsul este un mijloc normal și principal de comunicare a disconfortului către îngrijitori. Bebelușii plâng pentru a-și exprima nevoile de bază, cum ar fi foamea, setea sau dorința de a fi mângâiați, precum și furia și durerea. Pe măsură ce părinții devin mai sincronizați cu bebelușii lor, ei sunt în curând capabili să recunoască diferite tipuri de plâns, pe baza

modelului, intensității și ritmului plânsului. De exemplu, plânsul de bază este plânsul care crește în intensitate și ritm ca răspuns la foame, în timp ce plânsul de furie și plânsul de durere sunt caracterizate de un plâns lung urmat de o perioadă de tăcere și de o inspirație rapidă, care de obicei începe brusc și ca răspuns la disconfort fizic (Hetherington et al, 2006).

PERIOADA DE ALĂPTARE (de la 1 lună până la 2 ani)

Aceasta este încă una dintre cele mai timpurii etape ale copilăriei, dar în acest caz, spre deosebire de etapa anterioară, schimbările fizice și psihologice sunt mai ușor de observat, deoarece există mai multe schimbări calitative în comportament. Schimbările în aceste etape timpurii sunt foarte rapide, mai ales dacă se compară un copil complet dependent la naștere, cu un băiat de doi ani care este capabil să pună cuvinte cap la cap, să meargă singur și să parcurgă mediul social pe baza unui obiectiv.

De la naștere până la 2 ani, interacțiunile și modelele de atașament dintre copil și îngrijitorul primar sunt catalizatori importanți pentru dezvoltarea cognitivă, lingvistică, socio-emoțională și comportamentală, astfel încât trebuie să acordăm o mare importanță stimulării și îngrijirii adecvate a copilului.

Dezvoltarea motorie în primul an de viață este intensă. La naștere, bebelușul are o serie de reflexe de bază și un cap mare care se mișcă necontrolat; la 12 luni, copilul este capabil să stea singur, să se ridice în picioare, să se aplece, să apuce obiecte cu mâinile și să înceapă să meargă. În al doilea an, ritmul de creștere încetinește, dar crește precizia în activități precum urcatul scârilor, alergatul și săriturile. Această progresie în dezvoltarea motorie urmează două principii fundamentale:

Principiul cefalocaudal. Stabilește că creșterea urmează o direcție de sus în jos, de sus în jos; începe de la cap și părțile superioare și continuă în jos cu restul corpului. Conform acestei legi, capacitățile vizuale și controlul capului se dezvoltă cu mult înainte de capacitatea de a sta jos sau de a merge.

Principiul proximodistal. Acesta afirmă că dezvoltarea începe în centrul corpului și se îndreaptă spre extremități. Conform acestei legi, controlul muscular al trunchiului și al brațelor este dezvoltat mai devreme decât precizia în utilizarea mâinilor.

Încă de la naștere și în primele săptămâni de viață se manifestă o serie de reflexe (răspunsuri organizate, neînvățate și involuntare care apar automat în prezența anumitor stimuli). Examinarea comportamentului reflex la sugari și copii permite evaluarea sistemului nervos central al acestora; reflexele sunt semne flexibile de maturizare a neurodezvoltării. Se știe când apar și când dispar, ceea ce ajută la studiul prezenței unor posibile leziuni neurologice.

În jurul vârstei de 24 de luni, apare limbajul propriu-zis, care servește drept criteriu pentru evaluarea achiziției acestuia și a existenței unei posibile întârzieri în dezvoltare. În plus, în ceea ce privește dezvoltarea socială și emoțională, copilul devine conștient de

lumea din jurul său ca persoană independentă. Copilul începe să manipuleze obiecte și manifestă interes pentru explorarea lucrurilor, în timp ce apar primele temeri (anxietate de separare). Apare capacitatea de a detecta semnificația expresiilor emoționale ale celorlalți (aprobarea sau furia mamei). Se dezvoltă o legătură de atașament cu îngrijitorii lor. Pe măsură ce trec lunile, crește interesul lor pentru relaționarea și jocul cu ceilalți. Îi vor observa și îi vor imita. În această etapă, copiii se joacă mai întâi singuri (jocuri solitare), dar mai târziu, între 18 și 24 de luni, vor începe să participe la jocul paralel (un copil se joacă alături de ceilalți, dar fără a interacționa).

Anxietatea de separare se referă la teama sau îngrijorarea excesivă cu privire la separarea de casă sau de o figură de atașament. Anxietatea de separare este o etapă normală în dezvoltarea unui copil între aproximativ 15-18 luni și 2 ani, deoarece îi ajută pe copii să înțeleagă relațiile și să își stăpânească mediul înconjurător. Aceasta se încheie atunci când copilul începe să exploreze pentru prima dată lumea pe cont propriu, cunoscută și sub numele de "teribila a doua zi".

IMPORTANTA ATAȘAMENTULUI:

În această secțiune trebuie acordată o atenție specială teoriei atașamentului dezvoltată de J. Bowlby:

Atașamentul este o legătură emoțională profundă și durabilă care leagă o persoană de alta în timp și spațiu (Ainsworth, 1973; Bowlby, 1969). Atașamentul nu trebuie neapărat să fie reciproc. O persoană poate avea un atașament față de un individ care nu este împărtășit. Atașamentul se caracterizează prin comportamente specifice la copii, cum ar fi căutarea proximității față de figura de atașament atunci când este supărat sau amenințat (Bowlby, 1969).

Comportamentul de atașament al adulților față de copil include un răspuns sensibil și adecvat la nevoile copilului. Acest comportament pare să fie universal în toate culturile. Teoria atașamentului explică modul în care apare relația părinte-copil și influențează dezvoltarea ulterioară.

Teoria atașamentului în psihologie își are originea în lucrarea fundamentală a lui John Bowlby (1958). În anii 1930, John Bowlby a lucrat ca psihiatru la o clinică de orientare a copiilor din Londra, unde a tratat mulți copii cu tulburări emoționale.

Această experiență l-a determinat pe Bowlby să ia în considerare importanța relației copilului cu mama sa în ceea ce privește dezvoltarea socială, emoțională și cognitivă a acestuia. Mai exact, aceasta i-a modelat convingerea sa cu privire la legătura dintre separarea timpurie a copilului de mamă și inadaptația ulterioară și l-a determinat pe Bowlby să formuleze teoria atașamentului. El a observat că copiii trăiau o suferință intensă atunci când erau separați de mamele lor. Chiar și atunci când acești copii erau hrăniți de alți îngrijitori, acest lucru nu diminuă anxietatea copilului.

Bowlby a definit atașamentul ca fiind "o legătură psihologică de durată între ființele umane" (1969, p. 194) și a propus că atașamentul poate fi înțeles într-un context evolutiv, în sensul că persoana care se ocupă de copil oferă siguranță și securitate pentru acesta. Atașamentul este adaptiv, deoarece sporește șansele de supraviețuire ale sugarului.

Tipuri de atașament (Mary Ainsworth, 1978):

<p>FIXARE SIGURĂ</p> <p>Se caracterizează printr-o explorare activă în prezența figurii de atașament, anxietate în episoadele de separare (nu neapărat intensă), reîntâlnirea cu mama caracterizată prin căutarea contactului și a proximității, precum și prin ușurința de a fi reconfortat alături de aceasta.</p>	<p>ATAȘAMENT EVITANT</p> <p>Anxietate redusă sau inexistentă în legătură cu separarea, absența unei preferințe clare pentru mamă în fața străinilor și evitarea acesteia în timpul reuniunii.</p>
<p>ATAȘAMENT ANXIOS</p> <p>Explorarea minimă sau inexistentă în prezența mamei, o reacție foarte intensă de anxietate de separare, comportamente ambivalente la reîntâlnire (căutare de apropiere combinată cu opoziție și furie) și o mare dificultate de a fi consolată de figura de atașament.</p>	<p>ATAȘAMENTE NEORGANIZATE (principal și Solomon)</p> <p>Comportamente incoerente și contradictorii, sunt confuzi sau temători. Se apropie de figura de atașament cu evitarea privirii, în reuniune pot manifesta o căutare a proximității pentru a fugi brusc și a evita interacțiunea. Acesta este tiparul mai puțin sigur.</p>

Pentru a afla mai multe... "Situția ciudată" (experimentul lui Mary Ainsworth)

https://www.youtube.com/watch?v=m_6rQk7Jlrc

COPILĂRIA TIMPURIE (de la 2 la 6 ani)

Începând cu vârsta de 2 ani, creșterea este mai lentă și mai treptată decât în etapa anterioară, dar schimbările sunt evidente în ceea ce privește constituția fizică (înălțimea și greutatea, care vor depinde de alimentație și de factorii genetici). Abilitățile motorii grosiere se perfecționează: copiii sunt din ce în ce mai capabili să meargă singuri, să urce și să coboare scări, să urce, să alerge, să sară etc., cu mai multă viteză și precizie. Executarea mișcărilor mici este mai greu de stăpânit, dar încetul cu încetul copiii dobândesc capacitatea de a construi turnuri, de a mânca cu lingura, de a se îmbrăca, de a tăia cu foarfeca, de a desena sau de a scrie.

Procesul de mielinizare a creierului și creșterea relațiilor și interacțiunilor sociale favorizează capacitatea de a gândi în termeni abstracti, de a combina idei de diferite tipuri, iar la nivel cognitiv copiii pot îndeplini sarcini mai complexe.

Legăturile afective pe care copiii le stabilesc cu părinții, frații și prietenii sunt cele mai solide baze ale dezvoltării sociale. Socializarea presupune, de asemenea, dobândirea unor comportamente considerate dezirabile din punct de vedere social. Un aspect de mare importanță în dezvoltarea socio-afectivă a copilului este jocul de rol. În acest stadiu, jocul este de obicei asociativ (grupuri de joacă de 3 până la 6 copii), pentru a progresa spre jocul de rol (joc de medici, de părinți și copii, de școală etc.), unul dintre cele mai populare motoare de socializare în primii ani. Copiii încep cu regulile și normele sociale, în rolul lor într-un grup social și în construcția identității lor personale și de gen (María Luisa Delgado Losada, 2015).

COPILĂRIA mijlocie (de la 6 la 11 ani)

Această etapă este mai liniștită decât altele. Multe dintre conflictele din etapele anterioare au fost depășite, iar copilul nu este încă imersat în schimbările biologice și psihologice care se produc în adolescență. Această etapă se caracterizează prin deschiderea față de lumea exterioară și prin dobândirea accelerată a abilităților de interacțiune. Între 3 și 5 ani, copiii dobândesc abilități pentru a fi autonomi acasă și încep să stabilească relații importante cu semenii lor și cu alți adulți, în parte pentru că, în mod normal, încep educația formală. Identificarea și atașamentul față de familie sunt puternice. Există o tendință de gândire egocentrică. Cele mai relevante schimbări fizice au legătură cu proporțiile corpului. Copiii dobândesc capacitatea de a-și controla corpul și de a stăpâni noi abilități pe măsură ce cresc. Crește controlul asupra capacității lor de atenție și a proceselor de memorie. Dezvoltarea limbajului se caracterizează prin îmbunătățiri ale vocabularului, sintaxei și pragmaticii. Stima de sine se dezvoltă într-un mod important. La sfârșitul perioadei școlare, corpul începe să prezinte semnele pubertății.

ADOLESCENȚĂ

Adolescența este considerată ca fiind o etapă de schimbare în mai multe domenii, în special în domeniile fizic și socio-emoțional. În cele mai multe cazuri, există o serie de schimbări, cum ar fi schimbările pubertare care încep la vârsta de 11-12 ani și sunt însoțite de schimbări hormonale care au un efect asupra funcționării și atingerii etapelor de dezvoltare a adolescenților în domeniile cogniției și limbajului, precum și asupra abilităților lor socio-emoționale și comportamentale.

Adolescența este o perioadă în care tinerii își pot spori comportamentele de risc și experimentarea (Guerra și Bradshaw, 2008). În general, adolescența îi pregătește pe

tineri pentru tranziția către vârsta adultă și pentru formarea identității lor de adult (Erikson, 1968).

Înainte de a intra mai adânc în specific, trebuie să ne oprim să înțelegem că copiii, mai ales la cele mai fragede vârste, fac parte din sistemul care le alimentează toate etapele de dezvoltare, tații și mamele funcționează ca motor al sistemului, iar acest motor, la rândul său, are o mulțime de funcții. Dacă tatăl sau mama, sau amândoi, suferă din cauză că nu știu să-și stăpânească furia, vor suferi și ei. Dacă ajung să fie furioși din cauza problemelor de la serviciu, fiecare situație pe care o trăiesc se va transmite copiilor, logic și bucuriile și fericirile. Văzând acest lucru și înțelegând că ei sunt motorul dezvoltării lor, trebuie să fie conștienți de două aspecte fundamentale pentru dezvoltarea copiilor.

Este necesar să se evidențieze două instrumente de bază în acest proces care ajută la o dezvoltare adecvată. Aceste instrumente trebuie să fie "lucrate" în mod transversal în diferitele etape:

CUNOAȘTEREA DE SINE A PĂRINȚILOR:

Când se naște un copil este imposibil să nu ne imaginăm sau să nu ne facem idei despre cum îl vom trata, ce planuri avem pentru el, cum vor fi zilele și anii care vor urma și care vor urma... De asemenea, copiii trezesc în noi emoții foarte largi și profunde, cum ar fi bucuria, siguranța, fericirea, dar și îngrijorarea, vinovăția sau îndoiala. În același mod, oboseala și frustrarea sunt prezente. Problema este că este dificil pentru un copil să diferențieze diferitele noastre stări de spirit: într-o zi vorbim cu afecțiune, apropiere și iubire, iar în cealaltă stabilim cuvântul "nu" ca mijloc de dialog, suntem ocupați la telefon sau supărați din cauza dezordinii, a presiunii de la locul de muncă sau prin faptul că nu reușim să acoperim toate funcțiile pe care trebuie să le îndeplinim zi de zi. Nu există nicio îndoială că vom încerca în fiecare zi să facem tot ceea ce este mai bun din ceea ce suntem capabili să facem, investind cantități mari de timp, energie și bani în copiii noștri, dar trebuie să învățăm să gestionăm aceste eforturi astfel încât să fie cu adevărat eficiente.

Primul punct de atenție cade asupra noastră, emoțiile cu care le vorbim copiilor noștri vor marca relația noastră și, în plus, vor funcționa, pe principiul modelării, ca o oglindă în care ar trebui să ne privim unii pe alții, astfel că, dacă starea noastră de spirit este nervoasă într-o mică criză, copiii vor recepta această emoție și vor învăța că în fața crizelor trebuie să dai dovadă de nervozitate. Nu trebuie să uităm că părinții sunt prima sursă de învățare. La fel, dacă ei învață că în fața unei adversități trebuie să muncești mai mult pentru ca lucrurile să meargă bine, aceasta va fi o lecție pe care o vor purta ca bagaj pentru tot restul vieții lor. Așadar, prima sarcină pe care trebuie să o facem este să ne autoanalizăm și să răspundem la întrebări foarte elementare de fiecare dată când

ne apropiem de un copil; ce vrem să îți transmitem? cu ce emoție îți voi vorbi? cum vrem să fie experiența ta de învățare? La aceste întrebări doar tu, ca părinte, ai răspunsuri și trebuie să alegi modul în care să le răspunzi. Totuși, acesta se bazează pe un respect solid față de propria persoană.

SELF-ESTEEM (STIMA DE SINE)

Pe măsură ce cresc problemele, cresc și grijile. Multe îngrijorări vin din ratele de criminalitate din mediile noastre, dependențele de droguri, abandonul școlar, bullying-ul... există însă o **cheie** cu care trebuie să lucrăm, pentru toate mecanismele de dezvoltare a copiilor și care depinde exclusiv de munca pe care o pot face părinții: lucrul la **STIMUL DE SINE** al copiilor. Răspunsul viitor al copiilor va depinde de încrederea lor în sine; concepția lor despre sine va influența majoritatea alegerilor lor: alegerea prietenilor, a jocurilor - jocuri care influențează dezvoltarea ulterioară a copilului pe toate planurile - și va influența și în relația cu mediul înconjurător stabilind o relație pozitivă cu acesta, sau una negativă prin temeri. Un copil cu o bună stimă de sine știe să fie gazda jocurilor și, în același timp, știe să ocupe locul de urmăritor în alte jocuri; nu pierde timpul impresionându-i pe ceilalți, știe că are valoare, iar această valoare, propria valoare, constituie nucleul personalității sale, determină modul în care își folosește aptitudinile și abilitățile, determină, de asemenea, atitudinea pe care o are față de el însuși și aceasta cântărește în toate etapele vieții sale, stima de sine, pe scurt, este factorul care decide succesul sau eșecul fiecărui copil ca ființă umană.

Dar, cum putem construi stima de sine? Stanley Coopersmith, în studiile sale, afirmă că acest factor nu este legat nici de averea familiei, nici de zona geografică de reședință, nici de educație, nici de clasele sociale, nici de munca desfășurată de tată sau de mamă, nici de faptul că mama este mereu acasă. El depinde de **CALITATEA** relațiilor care există între copil și cei care joacă roluri importante în viața sa. Aceste relații se bazează pe următoarele convingeri care cu siguranță v-au atras atenția:

Sunt demn de a fi iubit

Eu contez și am valoare pentru că exist

Eu sunt valoros

Pot să mă descurc singur și să mă descurc cu mediul înconjurător, în mod eficient.

Știu că am ceva de oferit celorlalți.

Pe scurt, îngrijirea unui copil este un drum care trece inevitabil prin relația pe care o avem cu noi înșine, cu cât această relație cu noi înșine este mai sănătoasă și mai bună, cu atât mai sănătoasă este relația cu restul societății și, bineînțeles, cu copiii noștri, cu cât ne respectăm mai mult pe noi înșine, cu atât mai respectuoși vom fi în relația cu copiii noștri.

În secțiunea următoare, o clasificare cu mici indicatori ne va ajuta să analizăm modul în care se dezvoltă copiii din diferite perspective. Cea **cognitivă**: conform teoriei lui Piaget, cogniția este legată de cunoaștere; este procesul prin care vom învăța să folosim memoria, limbajul, percepția, rezolvarea problemelor și planificarea. Ea implică funcții sofisticate și unice în fiecare ființă umană și se învață prin învățare și experiență.

O altă perspectivă este cea **socială și emoțională**; această perspectivă analizează aspecte ale vieții copiilor legate de capacitatea copilului de a crea și menține relații cu adulții și cu alți copii, conștientizarea și starea emoțională a propriei persoane, conștientizarea emoțiilor celorlalți, capacitatea de a experimenta empatie și simpatie, echilibrul dintre emoția internă și corespondența acesteia cu expresia externă, autoeficacitatea emoțională.

Se referă, de asemenea, la dezvoltarea **limbajului** la copii, la competența lingvistică înăscută și la modul în care aceștia învață să comunice verbal cu ajutorul limbajului natural folosit în mediul lor social în momentul nașterii și pe parcursul copilăriei până la pubertate.

În cele din urmă, se referă la dezvoltarea **fizică și motorie**, această dezvoltare este esențială în primii ani de viață, deoarece mișcarea are o mare importanță în creșterea sănătoasă și este un factor cheie pentru dezvoltarea generală a copiilor. Prin mișcare, copiii își experimentează capacitatea de a gândi și de a comunica atunci când interacționează cu lumea. Această mișcare promovează, de asemenea, încrederea în sine și, odată cu aceasta, o mai mare stimă de sine. Cei mici își folosesc corpul pentru a comunica și a rezolva probleme. Și, cel mai important, prin mișcare vor avea o legătură mai strânsă cu adultul.

Așa cum s-a spus anterior, în ciuda faptului că dezvoltarea copiilor nu este liniară și nu răspunde unui tipar rigid, există anumiți indicatori care pot fi de interes pentru a identifica o dezvoltare în parametri logici și chiar pentru a anticipa anumiți factori care vor afecta dezvoltarea ulterioară a copilului.

Scopul următorului tabel de clasificare este de a identifica fazele de bază ale dezvoltării copiilor în funcție de vârsta lor, în diferitele sfere ale vieții lor, astfel vom vedea dezvoltarea lor cognitivă, fizică, comunicativă și socio-emoțională. Acesta prezintă unele dintre cele mai importante repere în dezvoltarea copiilor, subliniind încă o dată că această dezvoltare nu este liniară, nu este o cronologie sau un plan pe care copilul trebuie să îl îndeplinească, ci este vorba despre examinarea a ceea ce fac copiii, cum îi

putem ajuta să depășească etapele și, dacă este necesar, să intervenim pentru a evita viitoarele probleme de dezvoltare.

De la naștere la 18 luni

	1-3 luni	4-6 luni	5-9 luni	9-12 luni	12-18 luni
Cognitivă	<p>Manifestă interes pentru obiecte și fețe umane</p> <p>Se poate plictisi de activități repetate</p>	<p>Recunoaște fețele familiare</p> <p>Anunțuri muzică</p> <p>Răspunde la semnele de dragoste și afecțiune</p>	<p>Duce mâinile la gură</p> <p>Trece lucrurile dintr-o mână în alta</p>	<p>Privește cum cad lucrurile</p> <p>Caută lucruri ascunse</p>	<p>A învățat cum să folosească unele lucruri de bază, cum ar fi lingurile</p> <p>Poate indica părți ale corpului numite</p>
Social și emoțional	<p>Încearcă să se uite la tine sau la alte persoane</p> <p>Începe să zâmbescă la oameni</p>	<p>Răspunde la expresiile faciale</p> <p>Îi place să se joace cu oamenii</p> <p>Răspunde diferit la diferite tonuri de voce</p>	<p>Se bucură de oglinzi</p> <p>Știe când un străin este prezent</p>	<p>Poate fi lipicios sau preferă persoanele familiare</p>	<p>Se poate angaja în jocuri simple de prefacere</p> <p>Poate avea crize de furie</p> <p>Poate plânge în preajma străinilor</p>
Limba	<p>Începe să răcnească și să scoată sunete vocale</p> <p>Devine calm când i se vorbește</p> <p>Plânge în mod diferit pentru nevoi diferite</p>	<p>Începe să bolborosească sau să imite sunete</p> <p>Râde</p>	<p>Răspunde la auzul numelui lor</p> <p>Poate adăuga sunete consonantice la vocale</p> <p>Poate comunica prin gesturi</p>	<p>Puncte</p> <p>Știe ce înseamnă "nu"</p> <p>Imită sunete și gesturi</p>	<p>Știe să spună câteva cuvinte</p> <p>Spune "nu"</p> <p>Waves bye-bye</p>

Mișcare/Fizică	Se întoarce spre sunete Urmărește obiectele cu ochii Prinde obiecte Ridică treptat capul pentru perioade mai lungi de timp	Vede lucrurile și le atinge Se împinge cu brațele când este pe burtă Ar putea fi capabil să se rostogolească	Începe să stea în picioare fără sprijin Poate sări atunci când este ținut în picioare Se rostogolește în ambele direcții	Trage în sus în poziție verticală <u>Se târăște</u>	Merge ținându-se de suprafețe Stă singur Poate urca o treaptă sau două Poate bea dintr-o cană
----------------	---	--	--	--	--

18 luni până la 2 ani

	18 luni+	24 de luni
Cognitivă	Poate identifica lucruri familiare în cărțile ilustrate Știe ce fac obiectele obișnuite Mâzgăleli Urmează cereri cu un singur pas, cum ar fi "Ridică-te, te rog"	Construiește turnuri din blocuri Poate urma instrucțiuni simple în două părți Grupează forme și culori asemănătoare Joacă jocuri de prefăcătorie
Social și emoțional	Poate ajuta cu sarcini precum depozitarea jucăriilor Este mândru de ceea ce a realizat Se recunoaște în oglindă; poate face fețe Poate explora împrejurimile dacă părintele rămâne în apropiere	Se bucură de întâlniri de joacă Se joacă alături de alți copii; poate începe să se joace cu ei Poate sfida indicații precum "stai jos" sau "vino înapoi aici"
Limba	Cunoaște câteva cuvinte Urmează instrucțiuni simple Îi place să asculte povești scurte sau cântece	Poate pune întrebări simple Poate numi multe lucruri Folosește fraze simple din două cuvinte, cum ar fi "mai mult lapte" Spune numele unor persoane cunoscute

Mișcare /Fizic	<p>Poate ajuta la îmbrăcare</p> <p>Începe să alerge</p> <p>Se bea bine dintr-o cană</p> <p>Mănâncă cu o lingură</p> <p>Poate merge în timp ce trage o jucărie</p> <p>Dansuri</p> <p>Se așează pe un scaun</p>	<p>Se execută</p> <p>Sare în sus și în jos</p> <p>Stă în vârful picioarelor</p> <p>Poate desena linii și forme rotunde</p> <p>Aruncă mingi</p> <p>Poate urca pe scări folosind șine pentru a se ține de ele</p>
----------------	---	---

Masa de dezvoltare: 3 până la 5 ani

	3 ani	4 ani	5 ani
Cognitivă	<p>Poate alcătui un 3-4 parte puzzle</p> <p>Poate folosi jucării care au părți mobile, cum ar fi butoane și pârgii.</p> <p>Poate întoarce butoanele ușilor</p> <p>Poate întoarce paginile unei cărți</p>	<p>Poate fi capabil să numere</p> <p>Poate desena figuri de băț</p> <p>Poate fi capabil să prezică ce se va întâmpla într-o poveste</p> <p>Poate juca jocuri de societate simple</p> <p>Poate numi câteva culori, numere și litere majuscule</p>	<p>Desenează "oameni" mai complecși</p> <p>Numără până la 10 lucruri</p> <p>Poate copia litere, numere și forme simple</p> <p>Înțelege ordinea unor procese simple</p> <p>Poate spune numele și adresa</p> <p>Nume multe culori</p>
Social și emoțional	<p>Manifestă empatie față de copiii răniți sau care plâng</p> <p>Oferă afecțiune</p> <p>Înțelege "al meu" și "al tău"</p> <p>Se poate supăra dacă se schimbă rutinele</p> <p>Se poate îmbrăca</p> <p>Știe cum să facă cu rândul</p>	<p>Poate juca jocuri care au roluri precum "părinte" și "copil"</p> <p>Se joacă cu, nu doar alături de alți copii</p> <p>Vorbește despre ceea ce le place și ceea ce nu le place</p> <p>Se preface; poate avea probleme în a ști ce este real și ce este prefăcut</p>	<p>Este conștient de gen</p> <p>Îi place să se joace cu prietenii</p> <p>Cântă, dansează și poate juca jocuri de actorie</p> <p>Trece de la a fi ascultător la a fi sfidător</p> <p>Poate face diferența între un lucru inventat și unul real</p>

Limba	<p>Vorbește folosind 2-3 propoziții la un moment dat</p> <p>Are cuvinte pentru a numi multe lucruri folosite zilnic</p> <p>Poate fi înțeles de familie</p> <p>Înțelege termeni precum "în", "pe" și "sub".</p>	<p>Poate vorbi despre ceea ce se întâmplă la grădiniță sau la școală</p> <p>Vorbește în propoziții</p> <p>Poate recunoaște sau spune rime</p> <p>Poate spune numele și prenumele</p>	<p>Poate spune povești care să rămână pe drumul cel bun</p> <p>Recită versuri de grădiniță sau cântă cântece</p> <p>Poate fi capabil să numească litere și numere</p> <p>Poate răspunde la întrebări simple despre povești</p>
Mișcare/Fizică	<p>Poate să urce și să coboare treptele cu un picior pe fiecare treaptă</p> <p>Aleargă și sare cu ușurință</p> <p>Prinde o minge</p> <p>Poate aluneca pe un tobogan</p>	<p>Poate băga un cui într-o gaură cu ciocanul</p> <p>Merge cu spatele</p> <p>Urcă scările cu încredere</p> <p>Poate sări</p> <p>Toarnă lichide cu puțin ajutor</p>	<p>Poate fi capabil să facă salturi mortale</p> <p>Folosește foarfeca</p> <p>Sare sau stă pe un picior timp de aproximativ 10 secunde</p> <p>Se poate legăna pe un balansoar</p> <p>Merge la toaletă</p>

De vârstă școlară

	6-8 ani	9-11 ani	12-14 ani	15-17 ani
Cognitivă	<p>Poate completa instrucțiuni cu 3 sau mai mulți pași</p> <p>Poate număra invers</p> <p>Cunoaște stânga și dreapta</p> <p>Indică ora</p>	<p>Poate utiliza dispozitive obișnuite, inclusiv telefoane, tablete și stații de joc</p> <p>Scrie povești și scrisori</p> <p>Menține o atenție mai mare</p>	<p>Dezvoltă puncte de vedere și opinii care pot fi diferite de ideile părinților</p> <p>Crește conștientizarea faptului că părinții nu sunt întotdeauna corecți</p> <p>Poate înțelege limbajul figurat</p> <p>Abilitatea de a gândi logic se îmbunătățește, dar cortexul prefrontal nu este încă maturizat</p>	<p>Internalizează obiceiurile de lucru și de studiu</p> <p>Își pot explica pozițiile și alegerile</p> <p>Continuă să se diferențieze de părinți</p>

Social și emoțional	<p>Cooperează și se joacă cu ceilalți</p> <p>Se poate juca cu copii de sexe diferite</p> <p>Imită comportamentele adulților</p> <p>Simte gelozie</p> <p>Poate fi modestă în privința corpului</p>	<p>Poate avea un prieten cel mai bun</p> <p>Poate vedea din perspectiva altei persoane</p> <p>Experimentează mai multă presiune din partea colegilor</p>	<p>Poate deveni mai independent față de părinți</p> <p>Afișează stări de spirit</p> <p>Nevoia crescută de intimitate</p>	<p>Interes sporit pentru întâlniri și sexualitate</p> <p>Petrece mai mult timp cu prietenii decât cu familia</p> <p>Creșterea abilității de a empatiza cu ceilalți</p>
Limba	<p>Poate citi cărți la nivelul clasei</p> <p>Înțelege discursul și vorbește bine</p>	<p>Ascultă din motive specifice (cum ar fi plăcerea sau învățarea)</p> <p>Își formează opinii pe baza a ceea ce aude</p> <p>Poate lua notițe scurte</p> <p>Urmează instrucțiunile scrise</p> <p>Face deducții logice pe baza lecturii</p> <p>Poate scrie despre o idee principală declarată</p> <p>Poate planifica și ține un discurs</p>	<p>Poate folosi un discurs care nu este literal</p> <p>Poate folosi tonul vocii pentru a comunica intențiile; de exemplu, sarcasmul</p>	<p>Poate vorbi, citi, asculta și scrie fluent și cu ușurință</p> <p>Poate avea conversații complexe</p> <p>Poate vorbi diferit în grupuri diferite</p> <p>Poate scrie în mod convingător</p> <p>Poate înțelege proverbe, limbaj figurat și analogii</p>

Mișcare/Fizi că	Poate sări coarda sau merge pe bicicletă Poate desena sau picta Poate să se spele pe dinți, să se pieptene și să îndeplinească sarcini de bază de îngrijire Poate exersa abilitățile fizice pentru a deveni mai bun la ele	Poate prezenta semne de pubertate timpurie, cum ar fi dezvoltarea sânilor și creșterea părului facial Creșterea nivelului de îndemânare în sport și activități fizice	Multe femele vor fi început să aibă menstruația Caracteristicile sexuale secundare, cum ar fi părul de la subraț și modificările vocii, continuă Înălțimea sau greutatea se poate schimba rapid și apoi încetinește	Continuă să se maturizeze din punct de vedere fizic, în special băieții
--------------------	--	---	--	--

Sursa de informații: <https://www.healthline.com/health/childrens-health/stages-of-child-development>

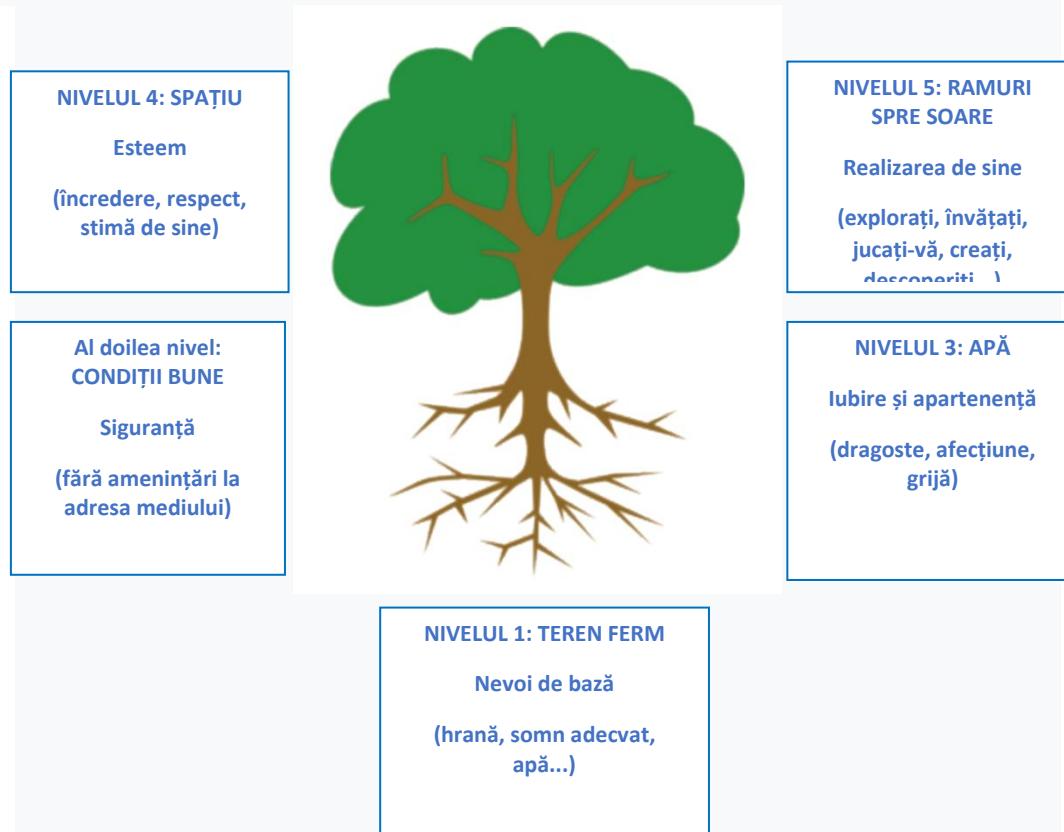
C) NEVOI DE DEZVOLTARE LEGATE DE SPRIJINUL PENTRU ÎNVĂȚARE

Pentru a crește și a se dezvolta în mod corespunzător și cuprinzător, copiii au nevoie de stabilitate și continuitate în familie și în mediul lor, atât din punct de vedere fizic, cât și emoțional, care să le ofere consistență și siguranță. Oferirea de securitate presupune, pe de o parte, ca copiii să se simtă în siguranță în fața neprevăzutului, a situațiilor necunoscute, a unei lumi necunoscute.

Potrivit lui Abraham Maslow, o figură marcantă a psihologiei umaniste, ființa umană are o tendință naturală de dezvoltare deplină. Creierul uman manifestă o tendință naturală de a se simți bine cu sine și cu ceilalți oameni, de a căuta fericirea acestora și de a găsi un sens în existența sa. Din acest motiv, există o serie de nevoi universale care trebuie satisfăcute pentru a ajunge la această stare. Folosind metafora imaginii lui Álvaro Bilbao, putem realiza o diagramă similară și defini etapele de dezvoltare a piramidei în ceea ce privește nevoile copiilor:

- **Primul nivel:** ar echivala cu o securitate fizică oferită de faptul de a crește cu nevoile de bază de hrană, odihnă și igienă acoperite.
- **Al doilea nivel:** corespunde traiului într-un mediu sigur, într-o casă lipsită de amenințări sau abuzuri.
- **Al treilea nivel:** afecțiunea părinților grijulii care protejează și hrănesc emoțional copilul, pentru a obține o bună stimă de sine.

- Al **patrulea nivel**: copiii au nevoie de încredere și libertate din partea părinților, în caz contrar, talentul și dorința lor de a explora pot sfârși înecate de nesiguranța și lipsa de spațiu pe care le transmit părinții.
- Al **cincilea nivel**: creierul copiilor caută în mod natural stimuli care să le permită să exploreze, să se joace, să experimenteze și să descopere lumea obiectelor și a oamenilor din jurul lor, căutând mereu să se dezvolte pe deplin.



Pentru a realiza dezvoltarea integrală a copilului ca persoană și pentru a acoperi eficient aceste nevoi, rolul familiei este esențial, dar nu putem uita că în acești ani există un alt agent socializator fundamental, școala. În ambele medii, o stimulare adecvată este esențială pentru a favoriza atingerea acestor obiective/nevoi, de aceea rezultă că o acțiune coordonată între cele două ar fi cea mai benefică pentru copil; cu toate acestea, de multe ori, ele acționează ca agenți independenți.

Exemple de autogovernare și abilități motorii:

- ✓ **AUTOÎNGRIJIREA**: spălarea pe mâini, periajul dinților, periajul părului, suflarea nasului, butonarea și desfacerea nasturilor, îmbrăcatul, încălțarea pantofilor, punerea mănușilor, pregătirea patului, curățarea pantofilor,
- ✓ **ÎNGRIJIREA MEDIULUI EXTERN**: plantarea; greblarea frunzelor sau a pietrelor, îngrijirea plantelor, folosirea unui stropitor, îngrijirea unui animal.

- ✓ Aveți grijă de mediul interior: măturați, ștergeți praful, curățați, scurgeți, spălați hainele, deschideți și închideți robinetul, atârnați hainele, curățați un pahar.
- ✓ PARTICIPAȚI LA GATIT: aranjarea tacâmurilor, scoaterea mesei, spălarea mesei, spălarea fructelor sau legumelor, prepararea unei vinete, spălarea vaselor, uscarea vaselor, încărcarea și golirea mașinii de spălat vase, transferarea cerealelor dintr-un borcan în altul.
- ✓ CONTROLUL MIȘCĂRILOR: deplasare calmă, motricitate, expresie corporală, ținerea, transportul și așezarea unui obiect; mers pe marginea trotuarului, mers pe o linie, deschiderea și închiderea unei uși sau ferestre, agățarea sau ridicarea unui obiect, tăierea hârtiei, împăturirea hârtiei, activități creative (modelaj, desen, pictură cu degetul sau cu pensula), jocuri motrice (jocuri de construcție, puzzle-uri).
- ✓ ROLURILE MANIERELOR: salut, la revedere, te rog, mulțumesc; a răspunde la telefon, a nu întrerupe pe cineva când vorbește, a ști să aștepți, a cere iertare, a cere ajutor, a privi în ochi, a ajuta pe cineva, etc.

Exemple de activități senzoriale:

- ✓ JOCURI DE CULOARE: potriviți sau asociați obiecte colorate.
- ✓ ACTIVITĂȚI SENZORIALE: Să fie capabil să facă diferențe între neted și aspru, tare și moale, cald și rece, ușor și greu, asocierea sau clasificarea lucrărilor, izolarea conceptelor.
- ✓ ACTIVITĂȚI DE ALEGERE: sortați obiectele după culoare, mărime, subiect etc.
- ✓ RECUNOAȘTEȚI Mirosurile și sunetele: asociați obiectele după mirosurile sau sunetele lor.
- ✓ RECUNOAȘTE SUNETELE: de la animale, zgomote, rude, etc.
- ✓ REALIZEAZĂ CONSTRUCȚII: care implică gradații de la cel mai mare la cel mai mic, de la cel mai scurt la cel mai lung etc.

Exemple de activități lingvistice:

- ✓ Îmbogățiți vocabularul prin numirea a ceea ce îl înconjoară pe copil. Nu vă temeți de cuvintele complicate.
- ✓ Alegeți obiecte mici dintr-o cutie cu comori și vorbiți despre ele.
- ✓ Citiți cărți.
- ✓ Spuneți povești sau creați altele noi.
- ✓ Cântați cântece sau texte.
- ✓ Imaginați-vă povești împreună.
- ✓ Spuneți începutul unei povești și propuneți-i copilului să își imagineze cum se termină.

- ✓ Invitați copilul să ilustreze/deseneze o poveste.
- ✓ Priviți împreună fotografiile și comentați-le.
- ✓ Faceți un album foto pentru copil cu istoria personală sau cu primul său an, începutul cursului sau sărbătorile.
- ✓ Faceți-l pe copil să ghicească numele unui obiect ascuns, descriindu-l.
- ✓ Să recunoască fructe sau legume sau alte tipuri de obiecte, să vorbească despre ele, să le descrie, să le comenteze etc.
- ✓ Invitați-l pe copil să numească toate părțile corpului sau toate animalele care îi plac.
- ✓ Jucați jocul tăcerii: invitați copilul să fie cât mai calm, să nu facă nici cel mai mic zgomot, să se concentreze asupra zgomotelor îndepărtate, asupra zgomotelor interioare, cum ar fi respirația, mișcarea fără zgomot... Copilul se va familiariza cu tăcerea și cu beneficiile acesteia.
- ✓ Faceți jocuri de rol/imitație.
- ✓ Găsiți obiecte cu nume care încep cu un anumit sunet.
- ✓ Ascultați înregistrări de cântece.

Exemple de activități de scriere:

- ✓ Scrieți silabe sau cuvinte cu ajutorul unui alfabet mobil.
- ✓ Desenați sau trasați alfabetul cu degetul pe nisip.
- ✓ Trasați literele pe o planșă.
- ✓ Asociați litere cu imagini.
- ✓ Faceți o loterie a literelor și a imaginilor.
- ✓ Asortați literele minuscule cu majuscule.

Exemple de activități de lectură:

- ✓ Recunoașteți-le numele.
- ✓ Citește cuvintele atunci când sunt compuse spontan cu ajutorul alfabetului mobil
- ✓ Încercați să descifrați cuvintele.
- ✓ Recunoașteți cuvinte familiare.
- ✓ Faceți o carte și citiți-o familiei și prietenilor.
- ✓ Citiți cărți împreună.

Această listă de activități este departe de a fi completă. Câmpul posibilităților este vast. În aceeași ordine de idei, și deși nu este o activitate educațională în sens academic, este necesar să facem o mențiune specială despre actul de **joc**, mai exact despre jocul liber și importanța acestuia pentru învățare și dezvoltare.

Huizinga (1995) definește jocul ca fiind *"O acțiune liberă, resimțită ca fictivă și situată la marginea vieții cotidiene, capabilă, totuși, să îl absoarbă total pe jucător"*. Există două tipuri de joacă: spontană și dirijată. Joaca spontană este cea care apare din proprie inițiativă a copilului, adică nu există adulți care să influențeze decizia copilului. Spre deosebire de jocul spontan avem jocul dirijat, în care există o prezență adultă. Jocul în sine are obiective prestabilite, care sunt, de obicei, ocuparea timpului liber și, în scop pur recreativ, recreere sau terapie. Dacă ne întrebăm de ce se joacă copiii, răspunsul este că pentru că au chef. Jocul este (și ar trebui să fie) o activitate plăcută în sine. Ei nu o fac pentru că ar trebui sau pentru o recompensă, ci pentru că vor să o facă.

Joaca este singurul lucru de care ar trebui să fie preocupați copiii în primii ani de viață, deoarece, prin ea, învață și se simt ca o ființă umană. Dar pentru ca învățarea autentică să aibă loc, jocul trebuie să fie liber și spontan, permițându-le copiilor să observe, să experimenteze și să trăiască lumea din jurul lor. Jocul liber poate fi individual, în care copilul alege în mod liber să facă ceva în funcție de nevoile sale interne, fără a primi niciun fel de indicație din partea adultului, sau poate apărea dorința de a se alătura altor copii, contribuind la dezvoltarea unui comportament social pozitiv, consolidând în același timp identitatea personală și stima de sine. Există multe beneficii ale jocului liber:

- Acesta satisface nevoile de bază ale exercițiului fizic, dezvoltând astfel psihomotricitatea sa.
- Este un mod excelent de a vă exprima și de a vă îndeplini dorințele. Ei pot chiar să creeze instrumente prin imaginație, dacă nu le au.
- La rândul său, imaginația jocului facilitează poziționarea morală și maturizarea ideilor.
- Este un canal de exprimare și de descărcare a sentimentelor, pozitive și negative, contribuind la echilibrul emoțional.
- Prin jocurile de imitație repetați și vă antrenați pentru viața de adult.
- Atunci când te joci cu alți copii, socializezi și îți dezvolți viitoarele abilități sociale.

Rolul jucat de adult în jocul liber al copilului poate fi acela de observator, adică de observator al acțiunilor și reacțiilor copilului, sau de accesoriu al jocurilor, însoțindu-l în învățarea sa. Un alt aspect care trebuie luat în considerare de către adult este necesitatea de a permite plictiseala. Băieții și fetele sunt cei care trebuie să facă efortul mental de a-și crea modalități de distracție. Plictiseala precede procesele de creație și de întâlnire cu ideile. Este învățarea de a face ceva din proprie inițiativă, fără ca persoanele adulte să fie cele care rezolvă mereu problema.

Locurile în care copiii se pot bucura de joacă liberă și spontană sunt nenumărate. Este adevărat că mediile în aer liber, cum ar fi muntele, plaja sau un parc, sunt idilice pentru a profita de o zi de joacă, dar se pot juca liber și acasă.

Pentru a influența în mod pozitiv, adulții care doresc să participe la jocul liber al copiilor vor trebui să ia în considerare anumite aspecte:

- Nu uitați că protagonistul principal al jocului este copilul.
- Dacă este posibil, amenajați un spațiu de joacă, facilitând un mediu calm, confortabil și sigur, în care să nu existe niciun pericol.
- Folosiți un limbaj simplu și clar, dar nu copilăresc.
- Lăsați copilul să acționeze independent, astfel încât să devină mai autonom, pe măsură ce vârsta și abilitățile îi permit.
- Respectați preferințele de joc ale fiecărui copil, evitând să impuneți un joc sau o activitate.
- Facilitați contactul cu alți copii pentru a împărtăși jocul.
- Observați comportamentul copilului în joc pentru a-l cunoaște mai bine și pentru a ști ce îl motivează cel mai mult.

D) CE ESTE O TRAUMĂ, IMPACTUL ACESTEIA ȘI CUM SĂ O ABORDĂM.

Ce este și ce poate provoca trauma?

Pierre Janet (1894, 1919) definește trauma ca fiind "rezultatul expunerii la un eveniment stresant inevitabil care depășește mecanismele de adaptare ale persoanei". Trauma implică o situație stresantă, severă sau cronică, care are un impact cu consecințe negative și care poate purta o semnificație simbolică ce determină consecințele acesteia. Așadar, putem spune că toate evenimentele de viață adverse sunt susceptibile de a avea un impact traumatic.

Nucleul fundamental al traumei psihologice este un sentiment de frică imensă, de neputință, de pierdere a controlului și de amenințare cu dispariția, care distruge sistemele normale de protecție care dau oamenilor un sentiment de control, de legătură și de semnificație. Important este modul în care faptul traumatic schimbă viziunea pe care persoana o are despre sine și despre lume. Acest fapt va stabili un înainte și un după și va fi ceea ce îl definește ca fiind *traumatic*. Modul în care persoana este afectată va depinde de istoria sa personală, de tipul de situație traumatică, de circumstanțele din jurul său și de tiparele cognitive care o identifică.

În timpul copilăriei, multe amenințări percepute provin mai des din lipsa semnelor afective și a accesibilității persoanei care se ocupă de copil decât din nivelul real al pericolului fizic sau al riscului pentru supraviețuire. Stresul stă la baza faptului traumatic, deoarece este declanșat atunci când este percepută o schimbare a condițiilor de mediu.

Atunci când o situație este ambiguă, debordantă, amenințătoare sau dăunătoare, necesită mobilizarea unor resurse psihologice suplimentare și începe acest proces.

Stresul psihologic este definit ca "o relație particulară între mediu, care este evaluată de ei ca fiind amenințătoare sau debordantă, sau care le pune în pericol bunăstarea" (Lazarus și Folkman, 1986). Așadar, prin urmare, el nu corespunde exclusiv caracteristicilor individului sau ale mediului, ci reprezintă un tip de relație și, mai precis, un tip de evaluare: cea stabilită de către persoană în raport cu fiecare situație. Teoria lui Lazarus și Folkman identifică două tipuri de procese care ne permit să înțelegem de ce anumite evenimente sunt stresante pentru unele persoane, în timp ce pentru altele nu sunt. Aceste procese sunt:

- Evaluarea cognitivă a unor astfel de evenimente și resursele personale disponibile pentru a le aborda.
- Strategiile de adaptare pentru a face față acestor evenimente.

Stresul este strâns legat de emoții, deși nu este una dintre ele. Îi lipsește o tonalitate afectivă, deși aceasta poate fi furnizată de o emoție, deoarece, dacă este necesar, va fi activată de stresul însuși. Unul dintre principalele sale efecte este acela de a preveni consecințele emoționale negative, atenuând amintirile conștiente, dar păstrând înregistrarea sa pentru situații viitoare. Procesul emoțional este principalul mecanism de adaptare, fiind un sistem de procesare a informației de o importanță deosebită pentru supraviețuire, realizarea obiectivelor vitale și viața socială. Este, de asemenea, un sistem de reacție la solicitările mediului, pentru care recrutează toate resursele persoanei într-o pregătire rapidă pentru acțiunea cea mai potrivită pentru a răspunde acestor solicitări. Este, de asemenea, un sistem de pro-acțiune care permite să prevadă posibilele situații de solicitări emoționale și să le anticipeze prin alegerea acțiunii adecvate.

O altă calitate umană care ne protejează și ne ajută să ne adaptăm la schimbări și să depășim adversitățile este memoria. O putem defini ca fiind "procesul psihologic care are rolul de a codifica informații, de a stoca informațiile codificate în creierul nostru și de a recupera aceste informații atunci când individul are nevoie de ele". (Ballesteros, 2012)

Emoțiile, cognițiile, comportamentele și senzațiile fizice provocate de experiențele pe care le trăim sunt înregistrate în memoria autobiografică împreună cu detaliile evenimentelor care le-au produs, ceea ce ne permite să avem amintiri integrate ale acestei experiențe de viață pe care le putem evoca prin povestiri eficiente și cuprinzătoare. În experiențele de viață traumatice, reacțiile emoționale, cognițiile, comportamentele și senzațiile sunt separate de narațiunea evenimentelor și înregistrate, menținând amintiri fragmentate, cu dificultăți de evocare. Rememorând aceste amintiri, re trăim experiența traumatică ca și cum s-ar întâmpla în prezent. În aceste reacții de stres după evenimente traumatice, persoana va oscila între reexperimentarea acestor evenimente și evitarea amintirilor.

În situații greu de gestionat sau în situații de disconfort, pe care nu se știe cum să le gestioneze, oamenii pot recurge la diverse sisteme care îi protejează și îi împiedică să se conecteze cu senzațiile sau emoțiile lor. Sentimentul de vulnerabilitate, de vinovăție, de ne semnificativ sau de neprotejat pot fi senzații intolerabile în jurul cărora se dezvoltă "straturi de protecție". Putem defini disocierea ca fiind un mecanism de apărare în fața imposibilității de a integra experiența traumatică, care facilitează trăirea continuă cu schemele anterioare cu prețul expulzării din conștiință a unei părți dureroase a experienței de viață, deoarece nu putem fi conștienți de două scene incoerente în același timp. Simptomele disociative se manifestă sub forma unor fenomene psihologice, cum ar fi coșmarurile, azuzul vocilor, amnezia sau pierderea afectivității, sau sub forma unor fenomene corporale, cum ar fi ticurile, durerile, comportamentele de autoagresiune, pierderile perceptivă sau motorii, paralizările disociative sau simptomele alimentare.

Semne și indicatori ai traumei din copilărie.

Atunci când vorbim despre traume din copilărie, prejudiciul poate fi în egală măsură fizic sau emoțional, real sau perceput, și poate reprezenta o amenințare pentru copil sau pentru o persoană apropiată acestuia. Trauma poate fi rezultatul unui eveniment izolat sau poate fi rezultatul unei serii de evenimente de-a lungul timpului. Evenimentele potențial traumatizante pot apărea în orice domeniu de conviețuire a copilului:

Familie:

- ✓ Dinamica familială disfuncțională
- ✓ Violența în familie (neglijență, cerere, izolare, abuz fizic, psihologic și sexual)
- ✓ Îmbolnăvirea copilului sau a unui membru apropiat al familiei
- ✓ Decesul unui membru al familiei
- ✓ Patologiile mentale ale unui membru al familiei
- ✓ Trauma timpurie a părinților
- ✓ Divorț
- ✓ Adopție sau plasament familial

Școala:

- ✓ Abuzuri
- ✓ Neglijență
- ✓ Hărțuire
- ✓ Bullying
- ✓ Violența în școli

Sport:

- ✓ Sport de înaltă competiție
- ✓ Abuzul fizic, psihologic și mental în activitățile sportive.

- ✓ **Violența în sport**

Accidente și boli:

- ✓ Accident propriu sau al familiei
- ✓ Tratament medical propriu sau al unui membru al familiei
- ✓ Internări în spital
- ✓ Neglijență medicală

Migrația:

- ✓ Schimbarea țării din motive independente de voința lor (țări în război, trafic de persoane, sărăcie extremă)

Trauma psihologică și emoțională nu este, a priori, vizibilă pentru mediul familial și social al copilului sau adolescentului, dar consecințele sale sunt mai vizibile pe termen scurt, mediu sau lung. O caracteristică a acestor simptome este că pot apărea în momentul evenimentului sau al evenimentelor traumatice sau după mai mulți ani, ceea ce face dificilă asocierea cu simptomatologia și evenimentele stresante. Aceste simptome pot fi declanșate la oricare dintre nivelurile de funcționare ale copilului:

Fizic:

- ✓ Incapacitatea de a controla răspunsurile fizice la stres
- ✓ Boli cronice, inclusiv la vârsta adultă (de exemplu, boli de inimă și obezitate)

Mental:

- ✓ Dificultăți în gândire, învățare și concentrare
- ✓ Probleme de memorie
- ✓ Dificultatea de a trece de la o activitate sau de la un gând la altul

Emoțional:

- ✓ Stima de sine scăzută
- ✓ Sentimentul de nesiguranță
- ✓ Incapacitatea de a-și regla emoțiile
- ✓ Dificultate în stabilirea unui atașament sau a unei relații cu furnizorii de îngrijire

Social:

- ✓ Dificultăți în construirea de prietenii
- ✓ Probleme cu încrederea în ceilalți

- ✓ Depresie, anxietate

Comportamentale:

- ✓ Lipsa de control al impulsurilor
- ✓ Bătăie, agresivitate și lipsa de adăpost
- ✓ Abuzul de substanțe
- ✓ Sinucidere

Atunci când copiii au suferit o traumă sau mai multe evenimente traumatizante pe o perioadă lungă de timp, corpul, creierul și sistemul nervos al acestora se adaptează pentru a-i proteja. Acest lucru poate duce la comportamente caracterizate prin agresivitate crescută, neîncredere și nesupunere față de adulți și chiar disociere (sentimentul de a fi deconectat de realitate). Atunci când copiii sunt în pericol, aceste comportamente îi pot ajuta să supraviețuiască. Cu toate acestea, odată ce se află într-un mediu sigur, este posibil ca creierul și corpul lor să nu recunoască faptul că pericolul a trecut. Aceste comportamente sau obiceiuri de protecție se întăresc pe măsură ce se repetă (la fel cum un mușchi crește și se întărește dacă este exersat în mod regulat). Este nevoie de timp și de reeducare pentru ca "mușchii de supraviețuire" să învețe că nu sunt necesari în acest nou mediu (casa lor) și că se pot relaxa.

Ar putea fi de ajutor să ne amintim că comportamentul problematic al copilului poate fi un răspuns învățat la stres și că acesta poate fi chiar ceea ce l-a ținut în viață într-o situație de mare nesiguranță. Este nevoie de timp și de îngrijire pentru ca organismul și creierul copilului să învețe să răspundă în moduri mai adecvate la mediul lor actual și sigur.

Factorii care determină impactul evenimentelor traumatice includ:

- ✓ Vârsta. Copiii mai mici sunt mai vulnerabili. Chiar și sugarii și copiii de până la 2 ani care nu pot vorbi despre ceea ce s-a întâmplat păstrează "amintiri senzoriale" ale evenimentelor traumatice care le pot afecta bunăstarea la vârsta adultă.
- ✓ Frecvența. Experimentarea aceluiași tip de eveniment traumatic de mai multe ori, sau a mai multor tipuri de evenimente, va provoca mai multe daune decât un eveniment izolat.
- ✓ Relații. Copiii care au relații pozitive cu furnizorii de servicii medicale au mai multe șanse de recuperare.
- ✓ Abilități de a face față unei situații. Inteligența, sănătatea fizică și stima de sine îl ajută pe copil să facă față unei situații traumatizante.

Impactul traumei

Atunci când persoana se comportă într-un mod neașteptat, care pare irațional sau extrem, este posibil să se confrunte cu un declanșator de traumă. Un declanșator este un anumit aspect al unui eveniment traumatic care apare într-o situație complet diferită, dar care evocă evenimentul original și, prin urmare, reînvie experiența traumatică. Printre exemple se numără sunetele, aromele, senzațiile, locurile, posturile, tonurile vocii și chiar emoțiile.

Este posibil ca tinerii care au trecut prin evenimente traumatice să recreze tiparele anterioare atunci când nu se simt în siguranță sau când se află în prezența unui factor declanșator. În funcție de reacția de "luptă", "fugă" sau "înghețare", va părea că copilul face un acces de furie, că îl ignoră sau că îl provoacă. Cu toate acestea, reacțiile la un declanșator sunt un reflex, nu sunt deliberate sau planificate. Atunci când corpul și creierul copilului sunt copleșite de o amintire traumatică, acesta nu este capabil să evalueze consecințele comportamentului său sau impactul pe care îl are asupra celorlalți. În multe cazuri, copiii care au suferit o traumă, înregistrează o întârziere în dezvoltarea lor în raport cu vârsta lor cronologică. Poate fi normal ca aceștia să manifeste comportamente mai tipice unui copil mai mic.

Unele dintre simptomele și comportamentele pe care le pot manifesta copiii care au suferit un eveniment traumatic în fiecare etapă de dezvoltare sunt următoarele (deși intervalul de vârstă trebuie considerat doar ca un ghid):

Copii cu vârsta cuprinsă între 0 și 5 ani:

- ✓ Sunt iritabili, "pretențioși"
- ✓ Se sperie ușor sau se calmează greu
- ✓ Accese frecvente de furie
- ✓ Se agață de oameni sau lucruri, sunt reticenți în a explora lumea
- ✓ Au niveluri de activitate mult mai mari sau mai mici decât alți copii de vârsta lor.
- ✓ Reluarea evenimentelor traumatice la nesfârșit în dramatizări sau conversații
- ✓ Au întârzieri în dezvoltarea fizică și a limbajului, printre altele

Copii cu vârste cuprinse între 6 și 12 ani:

- ✓ Le este greu să fie atenți
- ✓ Sunt foarte tăcuți sau retrași
- ✓ Plânge sau țipă ușor
- ✓ Vorbește frecvent despre sentimente și idei alarmante
- ✓ Au dificultăți în a trece de la o activitate la alta
- ✓ Se bat cu copii de vârsta lor sau cu adulți
- ✓ Există schimbări în rezultatele lor academice
- ✓ Ei vor să fie lăsați în pace

- ✓ Mănâncă mult mai mult sau mult mai puțin decât alți copii de vârsta lor
- ✓ Intră în neazuri la școală sau acasă
- ✓ Dureri de cap sau dureri de stomac frecvente și inexplicabile
- ✓ Manifestă comportamente ale unui copil mai mic (își suge degetul, face pipi în pat, se teme de întuneric)

Adolescenți cu vârste cuprinse între 13 și 18 ani:

- ✓ Vorbesc în mod constant despre evenimentul traumatic sau neagă că acesta s-a întâmplat
- ✓ Refuză să se supună regulilor sau sunt adesea obraznici
- ✓ Se simt oboseți tot timpul, dorm mult mai mult (sau mai puțin) decât alți adolescenți de vârsta lor, au coșmaruri
- ✓ Manifestă comportamente riscante
- ✓ Luptă
- ✓ Nu vor să petreacă timp cu prietenii lor
- ✓ Consumă droguri sau alcool, pleacă de acasă sau are probleme cu legea

Aceste semne nu indică neapărat faptul că un copil a suferit o traumă. Cu toate acestea, dacă simptomele sunt mai severe sau durează mai mult decât în mod normal pentru o persoană de vârsta lor, sau dacă acestea interferează cu capacitatea de a se simți bine acasă sau la școală, este important să ne gândim că ar putea avea nevoie de ajutor.

Simptomele mai severe ale traumei sau simptomele care modifică profund capacitatea copilului de a funcționa acasă sau la școală pot corespunde unui diagnostic de boală mintală specifică.

- Copiii care au dificultăți de concentrare pot fi diagnosticați cu tulburare de hiperactivitate cu deficit de atenție (ADHD).
- Cei care par anxioși sau care se simt ușor copleșiți de emoții pot fi diagnosticați cu anxietate sau depresie.
- Copiii care au dificultăți în a face față evenimentelor neașteptate pot reacționa încercând să controleze fiecare situație sau reacționând extrem de violent la o schimbare. În unele cazuri, aceste comportamente pot fi confundate cu o tulburare negativistă sfidătoare sau cu o tulburare explozivă intermitentă.
- Disocierea ca răspuns la un declanșator de traumă poate fi văzută ca o provocare pentru autoritate sau poate fi diagnosticată ca depresie, ADHD și chiar ca o întârziere în dezvoltare.

Este posibil ca aceste afecțiuni să fie tratate cu metode utilizate în mod tradițional pentru tratarea bolilor mintale (care pot include utilizarea de medicamente pe termen

scurt). Cu toate acestea, confruntarea cu evenimentul traumatic trăit de copil pentru a trata cauza de bază va fi mult mai eficientă pe termen lung.

Abordarea traumatică

Deși traumele din copilărie pot avea efecte grave și de durată, există întotdeauna speranță. Cu ajutorul unor adulți înțelegători și grijulii, copiii se pot recupera.

Unele aspecte care trebuie luate în considerare atunci când locuiți cu acești copii ar fi:

- ✓ **Identificați factorii declanșatori ai traumei.**
Ceva ce spunem sau facem, sau un element inofensiv de acasă, poate provoca reacții la copil fără să vă dați seama. Este important să analizați tiparele de comportament și reacțiile care nu par să se "potrivească" cu situația. Ce îi provoacă distragerea atenției, îi face să fie anxios sau provoacă un acces de furie sau o izbucnire emoțională. Este important să îi ajutați să evite situațiile care declanșează amintiri traumatice, cel puțin până când își revin.
- ✓ **Fiți disponibil fizic și emoțional.**
Unii copii traumatizați păstrează distanța față de adulți (intenționat sau nu). Trebuie să găsim o modalitate de a le oferi îngrijire, confort și sprijin fără a le crea disconfort. Cei mici ar putea dori să fie îmbrățișați sau ținuți în brațe; tinerii ar putea dori doar să petreacă mai mult timp cu familia lor. Este pozitiv să urmărim inițiativa copilului și să avem răbdare dacă acesta pare să aibă nevoie.
- ✓ **Răspundeți, nu reacționați.**
Reacțiile adulților pot declanșa anumite reacții la un copil sau la un tânăr care este deja copleșit. (Unii se simt inconfortabil chiar și atunci când cineva se uită la ei pentru o perioadă lungă de timp). Atunci când copilul este supărat, trebuie să facem tot posibilul să ne păstrăm calmul: Coborâți vocea, recunoașteți sentimentele copilului și încercați să îl liniștiți și să fiți sinceri.
- ✓ **Evitați pedepsele fizice.**
Acest lucru poate agrava stresul sau panica unui copil care a fost abuzat. Adulții trebuie să stabilească limite și așteptări rezonabile și consecvente și ar trebui să laude comportamentul dezirabil.
- ✓ **Nu luați comportamentul lor personal**
Trebuie să îi permitem copilului să își experimenteze sentimentele fără să îl judecăm. Ajutați-l să găsească cuvintele potrivite și modalitățile acceptabile de a-și exprima sentimentele și lăudați-l de fiecare dată când le folosește.
- ✓ **Ascultați.**
Nu evitați problemele dificile sau conversațiile incomode. (Dar nu forțați copilul să vorbească despre ceva dacă nu este pregătit să o facă). Ar trebui să îl ajutăm pe copil să știe că experimentarea multor sentimente după o experiență traumatică este complet normală. Trebuie să luăm în serios reacțiile lor, să corectăm orice concepții greșite legate de evenimentul traumatic și să îl ajutăm să înțeleagă că ceea ce s-a întâmplat nu a fost vina lor.
- ✓ **Arătați-le cum să se relaxeze.**

Încurajați copilul să practice respirația lentă, să asculte muzică liniștitoare sau să-i spună lucruri pozitive.

✓ Fiți consecvenți și previzibil.

Elaborați o rutină zilnică pentru mese, orele de joacă și ora de culcare. Pregătiți-vă copilul în avans pentru o schimbare sau o experiență nouă. Aveți răbdare. Fiecare persoană se recuperează diferit după o traumă, iar încrederea în ceilalți nu crește peste noapte. Este important să respectați ritmul de recuperare al fiecărui copil.

✓ Permiteți-i copilului să dețină un anumit control.

Alegerile rezonabile și adecvate vârstei îi încurajează să simtă că are control asupra propriei vieți.

✓ Promovați-le stima de sine.

Experiențele pozitive îi pot ajuta pe copii să se recupereze după traume și să își sporească rezistența. Printre exemple se numără dobândirea unei noi abilități; să se simtă parte a unei comunități, a unui grup sau a unei cauze; să stabilească și să atingă obiective; să fie util pentru alte persoane.

În cazul în care copilul prezintă aceste simptome menționate mai sus pe o perioadă foarte lungă de timp sau dacă acestea se înrăutățesc în loc să se amelioreze, este necesar să căutați ajutor. Terapia efectuată de un profesionist instruit să recunoască și să trateze traumele la copii poate ajuta la abordarea cauzelor comportamentului lor și poate promova recuperarea acestora. Un terapeut poate fi capabil să ajute copilul să se înțeleagă pe sine și să răspundă mai eficient. Uneori poate fi nevoie de medicamente pentru a gestiona simptomele și pentru a îmbunătăți capacitatea copilului de a învăța noi abilități.

Acest tip de muncă profesională va ajuta copilul să își sporească sentimentul de siguranță și să își gestioneze emoțiile, în special în prezența unor factori declanșatori de traume. Aceștia îl vor ajuta să își dezvolte o imagine pozitivă despre sine, care să îi ofere un sentiment mai mare de control asupra vieții lor. În plus, va contribui la îmbunătățirea relațiilor copilului cu membrii familiei și cu ceilalți.

Nu mai puțin importantă este îngrijirea de sine pentru familie. A trăi cu un copil care a suferit o traumă poate fi dificil. Familiile se pot simți izolate, ca și cum nimeni nu poate înțelege prin ce trec, astfel încât acest lucru poate deteriora relația cu copilul, dar și cu ceilalți membri ai familiei (inclusiv relația dintre cei doi soți). Aflarea despre experiența traumatică a copilului poate fi chiar un declanșator pentru el însuși, dacă are propriul istoric de traume care nu s-a vindecat complet. A fi afectat de trauma altcuiva se numește "traumă secundară". Semne care pot indica această posibilă situație:

Simptome fizice:

- ✓ Dureri de cap
- ✓ Probleme de stomac
- ✓ Probleme de somn

- ✓ Creșterea sau pierderea în greutate

Simptome comportamentale:

- ✓ Creșterea consumului de droguri ¹
- ✓ Izolarea celorlalți

Simptome emoționale:

- ✓ Anxietate
- ✓ Plâns frecvent
- ✓ Iritabilitate
- ✓ Singurătate
- ✓ Depresie

Simptome cognitive:

- ✓ Incapacitatea de concentrare
- ✓ Memorie proastă
- ✓ Pierderea simțului umorului
- ✓ Incapacitatea de a lua decizii
- ✓ Lipsa de energie

Prevenirea este cea mai bună modalitate de a interveni asupra traumei secundare:

- Fiți sinceri cu privire la așteptările pe care le aveți de la copilul dumneavoastră și de la relația voastră. A avea așteptări realiste în ceea ce privește creșterea unui copil care a suferit o traumă crește șansele unei relații sănătoase.
- Sărbătoriți micile victorii. Luați notă de îmbunătățirile pe care le-a făcut copilul dumneavoastră.
- Nu luați dificultățile copilului dvs. personal. Acestea sunt rezultatele evenimentului traumatic trăit, nu un semn al eșecului dumneavoastră ca părinte.
- Îngrijirea de sine. Este important să vă dedicați timp activităților care vă fac plăcere și vă hrănesc fizic, emoțional și spiritual.
- Concentrează-te asupra propriei tale recuperări. Dacă ați suferit o traumă, este important să începeți propriul proces de recuperare, independent de cel al copilului dumneavoastră.

¹Într-un studiu longitudinal realizat în sud-estul statului Michigan, tulburarea de stres posttraumatic a arătat un risc crescut de abuz sau dependență de droguri (risc mediu, 4,5; interval de siguranță de 95%, 2,6-7,6, în funcție de sex), în timp ce expunerea la evenimente dramatice fără semne de TSPT nu a crescut riscul de abuz sau dependență de droguri. Riscul de abuz sau dependență a fost cel mai ridicat în cazul medicamentelor psihoactive eliberate pe bază de prescripție medicală (risc mediu, 13,0; interval de siguranță de 95%, 5,3-32,0). Howard D. Chilcoat, ScD; Naomi Breslau, PhD (2000). Tulburări de stres posttraumatic și tulburări de dependență de droguri. Verificarea traiectoriei cauzelor. RET, Journal of Drug Addiction, n°23.

- Căutați sprijin. Cercul dvs. de sprijin poate include prieteni, familie și sprijin profesional, dacă aveți nevoie de el.

Reziliență

Garmezy (1991) o definește ca fiind "capacitatea de a recupera și de a menține un comportament adaptativ după abandon sau incapacitate inițială atunci când începe un eveniment stresant".

Persoana va fi expusă la o adversitate severă și, în același timp, realizează o adaptare pozitivă în ciuda agresiunilor semnificative asupra procesului de dezvoltare. Aceasta implică nu atât o vulnerabilitate la stres, cât capacitatea de a se recupera în urma evenimentelor negative.

Există trei grupuri de factori implicați în dezvoltarea rezilienței:

- Atributele copiilor înșiși.
- Aspecte ale familiei dumneavoastră.
- Caracteristicile mediului său social larg.

Nu este foarte clar dacă este o trăsătură de personalitate sau mai degrabă un model comportamental. Acest lucru este de mare relevanță pentru a identifica o posibilă intervenție bazată pe acest construct pentru a crește protecția împotriva comportamentelor problematice la persoanele cu un nivel scăzut de reziliență.

Ca factori care promovează reziliența, Olsson et al. (2003) diferențiază aceste resurse:

- La nivel individual: reziliență constituțională, sociabilitate, inteligență, abilități de comunicare și atribute personale.
- La nivel familial, familii care oferă sprijin (căldură, încurajare și sprijin parental, coeziune și grijă în cadrul familiei, relație strânsă cu un adult care oferă îngrijire, încredere în copil, nu blamarea sprijinului marital și talent sau hobby apreciat de ceilalți)
- La nivelul comunității: resursele sociale și de mediu, experiențele școlare și comunitățile care oferă sprijin.

Unii copii cu risc ridicat manifestă competiție în unele domenii, dar prezintă probleme în altele. De exemplu, ei pot avea performanțe academice bune și competențe sociale slabe. Din acest motiv, începem să adăugăm un adjectiv la reziliență și să vorbim despre reziliența educațională, emoțională, comportamentală...

În toate cazurile, ideea de reziliență este aceea că individul trece în copilărie sau adolescență printr-o situație de expunere la un risc semnificativ, o pierdere sau o traumă și punerea în aplicare a unor mecanisme adaptative pentru a depăși acea situație și pentru a putea duce o viață adultă normală.

Masten (2001) susține că reziliența este mult mai frecventă la oameni decât credem și că, în multe cazuri, este un proces de adaptare "normal" pentru oameni. Dar

funcționează atunci când grupul uman își îndeplinește funcțiile așa cum a făcut-o de-a lungul istoriei: relații de îngrijire a adulților (fie că sunt sau nu părinții lor) cu copilul, competență intelectuală, abilități de autoreglare, autoîngrijire pozitivă, motivație intrinsecă pentru succes. Atunci când aceste sisteme de protecție de bază pentru copil eșuează, nu este posibil să ducă o viață normală și atunci se dezvoltă reziliența.

Prin urmare, programele de creștere a rezilienței pornesc de la detectarea acestor deficite parentale la copii pentru a le corecta și a evita problemele pe termen scurt, mediu și lung ale acestora.

Activități

TITLUL ACTIVITĂȚII: La ce vârstă pot să...? - Față în față

1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)
20-30' Managerii mentori vor aprofunda nevoile de dezvoltare și caracteristicile copiilor de diferite vârste. Căutarea împlinirii de sine și asumarea responsabilităților sunt părți foarte importante ale creșterii tuturor copiilor. Se va reflecta asupra modului în care asumarea sau delegarea responsabilităților favorizează sau dăunează succesului școlar.
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)
1. Cunoașterea vârstei cele mai frecvente și aproximative la care copiii efectuează sau pot efectua anumite acțiuni.

<p>2. Înțelegerea modului în care se dezvoltă copiii și, în acest fel, promovarea autoînvățării și autorealizării.</p> <p>3. Promovarea succesului școlar prin cunoașterea mai multor informații despre dezvoltarea copilului și eventualele întârzieri.</p>
<p>3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)</p>
<p>Pasul 1 Formatorul are o cutie cu sarcini și acțiuni (Anexa 1).</p> <p>Pasul 2 Fiecare persoană ia o bucată de hârtie și o citește cu voce tare.</p> <p>Pasul 3 Participantul trebuie să își așeze hârtia pe masă, în intervalul de vârstă care crede că îi corespunde (Anexa 2).</p> <p>Pasul 4 Pe măsură ce fiecare persoană plasează acțiunea, formatorul va crea o dezbatere prin întrebări: Ce credeți (ceilalți)? Mai în vârstă sau mai tânăr? Ce fel de nevoie este aceasta? Lipsa acestei abilități le poate influența viitorul? Le va afecta viața academică și socială la școală?</p>
<p>4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (Ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)</p>
<p>În cazul în care sunt mulți participanți, aceștia ar putea lua câte o lucrare în perechi și să urmeze aceeași dinamică explicată. De asemenea, se poate face și prin formarea a 2 grupuri. În acest fel, fiecare grup ar plasa acțiunile în intervalul de vârstă pe care îl consideră adecvat (promovând astfel munca în echipă) și, ulterior, ar fi reunite în grupul mare pentru corectarea de către formator și dezbatere. Lista de sarcini care sunt prezentate este foarte extinsă, astfel încât fiecare mentor să poată alege (între 10 și 15) cele care îi sunt mai convenabile și care pot fi mai bine adaptate la realitatea socioculturală.</p>
<p>5) REZULTATELE ÎNVĂȚĂRII (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)</p>
<p>Participanții vor avea mai multe cunoștințe despre etapele de dezvoltare în mod practic și vor vedea cum faptul că copiii își asumă anumite responsabilități, în funcție de vârstă, le va oferi o mai mare autonomie în viața lor academică. De asemenea, vor identifica posibilele întârzieri în cazul în care copilul nu-și dezvoltă abilitățile conform vârstei sale.</p>

ANEXA 1. LISTA DE SARCINI/ACTIUNI CARE TREBUIE CLASIFICATE ÎN FUNCȚIE DE VÂRSTĂ

În funcție de numărul de participanți, alegeți între 10 și 15 elemente adaptate la realitatea socioculturală.

2-3 ani

Depoziteaza jucăriile în cutii și pe rafturi

Întinde plapuma pe patul lor

Mănâncă singur

Pune deoparte cărțile

Îndepărtează pantofii și șosetele

Bea fără ajutor

Căuta independența, dar aveți nevoie de ajutor

Îi place să fie aproape de familie, pentru că le oferă siguranță.

Face proiecte și lucra singuri, dar începe să se joace cu alți copii.

4-5 ani

Să facă ordine în camera lor

Curăța și depozitează bine vasele

Aranjați tacâmurile

puneți masa cu totul

Îmbrăca singur

Spăla

Utilizeaza cuțitul pentru a întinde

Întreba de ce în mod constant

Pun multe întrebări pentru că vor să învețe

Să fie conștient de timpul și durata unei activități.

Să fie ascultător în sarcini și rutine

6-7 ani

Scoate gunoiul

Pregătește rucsacul

Grupul (prietenii) începe să aibă mai multă influență

Le place să câștige, se bucură de competiție și schimbă regulile după bunul lor plac

Să fie capabil să fie atent atunci când este necesar

Îi place să ai mai multă responsabilitate și independență și să fii preocupat în permanență să faci totul bine

8-9 ani

-Spăla vasele

-Jocă jocuri organizate

Interes pentru jocuri de echipă și competiție

10-11 ani

Curăță bine baia

Începe să călce hainele

Verifică programul și întreabă-i colegii dacă au uitat să scrie ceva important

De la 12 ani

Face reparații simple la domiciliu

Interesul pentru probleme sociale (14-15 ani)

ANEXA 2 TABEL DE CLASIFICARE

Tabel pentru desen sau imprimare (A3)

2-3 ani	4-5 ani	6-7 ani	8-9 ani	10-11 ani	>12 ani

TITLUL ACTIVITĂȚII: Cum învățăm?

Față în față	x	Online	
1)DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			

20'

Vom crea un loc pentru dialog și discuții despre oportunitățile copiilor de a-și cunoaște și dezvolta preferințele, atitudinile și capacitățile prin intermediul unei benzi desenate de Francesco Tonucci (cunoscut și sub numele de Frato). Acesta este un gânditor, psiholog educațional și desenator italian.

2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII

(Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)

1. Promovarea dezvoltării autonomiei.
2. Să învățăm despre cum învață copiii.
3. Promovarea ascultării active a intereselor copiilor, astfel încât aceștia să se poată exprima la școală și în familie.

3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI

(Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)

Pasul 1 Prezentarea benzii desenate: întrebați participanții ce văd în imagine (Anexa 3)

Pasul 2 Pentru a conecta vinieta la conținutul teoretic:

- Ce valori pot influența dezvoltarea?
- Contează contextul istoric?
- Îi lăsăm cu adevărat să aleagă și să își valorifice diferențele individuale?
- Cine oferă siguranță și stabilitate copiilor?

Pasul 3 În practica de zi cu zi, cum este posibil să se promoveze dezvoltarea autonomiei.

Pasul 4 Întrebați participanții cum am putea găsi un echilibru între libertate și siguranță.

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR

(ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)

Explicați realitatea socială și culturală prezentată în opera lui Francesco Tonucci: valoarea pe care o indică în jocul educațional în progresul învățării, copilul în oraș...

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Gândiți-vă la modelul actual de învățare și la consecințele acestuia în dezvoltarea copiilor. Chiar îi lăsăm să aleagă?

Anexa 3



TITLUL ACTIVITĂȚII: Fii un model - Față în față

1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII

(Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)

30'

Prin intermediul prezentării videoclipului "Experimentul păpușii Bobo al lui Bandura" dorim să realizăm un spațiu de reflecție asupra modului și măsurii în care pot influența, chiar și indirect, învățarea copiilor lor.

<https://www.youtube.com/watch?v=128Ts5r9NRE>

2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII

(Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)

1. Înțelegerea faptului că există diferite tipuri de învățare: directă și indirectă.
2. Cum le influențăm învățarea prin atitudinea și comportamentele noastre.
3. Cum își pot modifica comportamentul pentru a servi drept modele pozitive pentru copiii lor.

3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI

(Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)	
<p>Pasul 1 Formatorul le explică faptul că vor viziona un videoclip despre un experiment social, contextualizându-l.</p> <p>Pasul 2 Formatorul le cere participanților să reflecteze asupra a ceea ce tocmai au văzut și ce concluzii trag din acest videoclip. În videoclip pot vedea copii expuși la un model care atacă păpușa, iar copiii pot relaționa în același mod cu acesta. Formatorul explică importanța modelării și caracteristicile pe care trebuie să le prezinte acest model (să fie similar, să fie atractiv, dacă nu există motivație sau are consecințe negative, un astfel de comportament nu va fi reprodus).</p> <p>Pasul 3 Formatorul explică importanța de a nu fi contradictoriu în mesajele noastre, dacă vrem ca ei să facă ceva, atunci nu putem face contrariul, deoarece suntem modelul lor. (De exemplu, dacă le cerem să își strângă cărțile după ce citesc, noi trebuie să facem același lucru).</p>	
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (Ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)	
N/A	
5) REZULTATELE ÎNVĂȚĂRII	
(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)	
Gândiți-vă la modul indirect în care părinții influențează dezvoltarea și învățarea copiilor lor. Ținând cont de faptul că aceștia învață din ordinele directe și de importanța învățării prin observare.	

TITLUL ACTIVITĂȚII: Rucsac invizibil

Față în față	X	Online
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII		
(Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)		
40'		
Le arătăm managerilor mentori câteva cazuri de elevi cu diferite probleme în clasă și apoi le prezentăm viața acestor copii în afara școlii.		

2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII

(Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)

1. Identificarea problemelor elevilor într-un mod cuprinzător și stabilirea unei legături între acestea și acoperirea nevoilor de dezvoltare de bază.
2. Promovarea succesului școlar prin promovarea echității educaționale la clasă.

2) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI

(Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)

Pasul 1. Împărțim managerii mentori în grupuri. Fiecărui grup i se prezintă 2 povești cu 4 elevi și comportamentul lor în clasă. Se vor pune următoarele întrebări pentru a lucra în grupuri:

- Care credeți că este cauza acestui comportament?
- Ce sentimente îți generează acest comportament?
- Ce ați face pentru a opri aceste comportamente?
- Credeți că ar putea exista cauze care să le justifice? Dacă există, sunt acestea interne sau externe mediului școlar?

Aveți la dispoziție 10 minute pentru a citi povestea și a răspunde la întrebări.

Pasul 2. Fiecare grup își împărtășește cazurile și răspunsurile la întrebări.

Pasul 3. Într-o a doua parte, povestea completă este prezentată fiecărui grup și se pun următoarele întrebări:

- După ce ați aflat despre povestea de viață a acestui copil, v-ați schimbat ceva în ceea ce-l privește?
- Ați putea oferi o soluție diferită de cele anterioare?
- S-ar schimba acum sentimentele pe care comportamentul copilului le-a generat în dumneavoastră?
- Fiecare grup are la dispoziție 10 minute pentru a reflecta din nou.

Pasul 4. Fiecare grup prezintă răspunsurile la aceste întrebări și reflecția lor.

Pasul 5. Formatorul va trebui să facă o reflecție finală în care să vorbească despre necesitatea ca profesorul să înțeleagă traumele și motivele care stau la baza diferitelor probleme de comportament. Pentru a obține succesul școlar există o serie de nevoi de bază care trebuie satisfăcute în primul rând și nu toți elevii au aceeași situație.

3) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR

(ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)

În funcție de modul de lucru al grupului de managerii mentori, această activitate poate fi desfășurată în grupuri sau individual, toți lucrând la un caz specific. În cazul în care grupul de managerii are o metodologie de lucru foarte diferită, aceasta ar fi cea mai bună soluție pentru ca activitatea să funcționeze.

În cazul în care există un grup mic de managerii care operează, cazurile pot fi reduse.

Dacă există mai mult timp la dispoziție, unii managerii pot avea ocazia de a povesti un caz similar.

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Aceștia vor cunoaște importanța dezvoltării integrale a elevilor și importanța acoperirii nevoilor de dezvoltare ale elevilor. Vor învăța semnificația lucrului la clasă bazat pe echitate educațională, tratând fiecare elev în funcție de nevoile sale, valorificându-i abilitățile și folosind motivația și comunicarea ca bază fundamentală în clasă.

Anexa 1 Prima parte

JULIA. Fetiță de 11 ani

- Adoarme în clasă
- La subiectele care nu-i plac (cele mai multe) nu face nimic.
- Se înțelege bine cu colegii de clasă. Nu are conflicte.
- Își folosește telefonul mobil în timpul orelor de curs și se enervează dacă profesorul o mustră.

MARCOS, băiat de 7 ani

- la note bune și se străduiește din greu.
- Nu dorește să se integreze cu colegii săi. Nu are niciun interes în stabilirea unui grup de colegi.
- Își tot deranjează colegii de clasă.
- Folosește fiecare ocazie de a vorbi în clasă pentru a-și exprima nemulțumirea față de institut și față de familia sa.
- Manifestă anxietate, nejustificată, față de activitățile ce urmează a fi desfășurate în clasă.

ANTÍA, o fetiță de 9 ani

- Are un nivel academic scăzut. Se străduiește, dar nu ajunge la nivelul clasei.
- Îi este greu să se integreze cu colegii ei. Este aspru și suspicios.
- Este tăcută în clasă.
- Are întotdeauna o expresie tristă și neplăcută.
- Locuiește cu tatăl ei, cu soția acestuia (care nu este mama Antiei) și cu patru frațiori.

JACOBO, băiat de 10 ani

- Nu repetă un curs și nu are materii în așteptare.
- Nu există nimic de evidențiat în dosarul său academic.
- Cursul începe bine, dar, pe măsură ce trec lunile, profesorii încep să observe o scădere a notelor sale. Nu mai dă dovadă de aceeași atitudine bună cu care a început cursul (vesel, dornic, motivat).

- Ori de câte ori părinții sunt chemați la centru, ei merg la întâlniri și dau dovadă de colaborare. Ei nu știu ce se poate întâmpla cu copilul lor.

Anexa 2 partea a 2-a

POVESTEA DE VIAȚĂ A JULIEI:

- Părinții ei locuiesc împreună, dar în prezent nu au o relație.
- Resurse economice reduse.
- Mama ei are probleme cardiovasculare și de mișcare din cauza obezității morbide.
- Tatăl ei este un fost deținut pentru trafic de droguri. Julia se învinovățește pentru acest lucru, deoarece crede că a făcut-o pentru a o crește.
- Sora ei se află într-un centru de detenție.
- Este una dintre cele mai bune din echipa sa de baschet, cu posibilitatea de a concura în liga națională.
- Părinții ei sunt mai preocupați de sport decât de succesele ei școlare, nu îi cer nimic în această privință. Ei cred că acest lucru le va aduce beneficii economice în viitor.
- Acasă, toată comunicarea se bazează pe țipete, dar comportamentul bun nu este niciodată recompensat sau recunoscut.

POVESTEA VIEȚII LUI MARCOS:

- Părinții lui au divorțat și l-au obligat să locuiască cu tatăl său și cu partenera acestuia.
- Mama lui locuiește departe, îl vede un weekend pe lună. Dar pot comunica prin telefon. El vrea să locuiască cu ea.
- Crede că singura modalitate de a se întoarce la mama sa este ca judecătorul să verifice cât de prost se comportă în liceu și acasă și încercă să provoace situații care să-l confirme.
- Relația cu tatăl a fost bună până în momentul în care a trebuit să locuiască cu el. Îl învinovățește pe tată pentru divorț și pentru că l-a despărțit de mamă.
- Mama îl manipulează astfel încât acesta să aibă un comportament rău pentru a se întoarce la ea. Cu toate acestea, ea se îngrijorează că copilul se descurcă bine și tatăl nu.
- El are un frate și o soră mai mici care locuiesc cu tatăl, dar care nu manifestă comportamente similare.

POVESTEA VIEȚII LUI ANTIA:

- Mama ei a murit din cauza unei supradoze când era mică. Când locuia cu mama, aceasta se folosea de ea pentru a fura. Tatăl ei, dependent de droguri, a executat o pedeapsă de 3 ani de închisoare.

- Antia locuiește în casa bunicilor paterni, împreună cu tatăl ei, cu prietena acestuia și cu toți frații ei.
- Are un frate mai mare din partea mamei cu care abia dacă are o relație și un frate mai mic (fiul ambilor părinți). Are, de asemenea, doi frați mai mici din partea tatălui, născuți după moartea mamei sale.
- Tatăl a avut mai mulți parteneri. Cu ultimul cunoscut, au pierdut un copil când era însărcinată în 4 luni. În timp ce se afla în această relație, a trăit o viață paralelă cu mama celor doi copii mici, care se află aproape întotdeauna în casa Antiei.
- Cei doi frați mai mici au probleme de comportament, iar unul dintre ei este diagnosticat cu autism.
- Tatăl încearcă să se comporte "ca un tată", dar lipsa sa de abilități sociale și deteriorarea sa din cauza consumului de droguri înseamnă că nu știe și/sau nu își poate exercita rolul de tată.
- Antia afirmă adesea că tatăl țipă mult la ei, recunoscând că, în unele ocazii, au existat îmbrânceli și bătăi.
- Antia avea tulburări de alimentație, probleme de alimentație și posibil consum de alcool.
- Cazul lui Antia se află la tribunalul pentru minori, pentru a proceda la ridicarea custodiei tatălui

POVEȘTEA DE VIAȚĂ A LUI JACOBO:

- El este nou la școală din cauza unui transfer de serviciu al unuia dintre părinți, ceea ce a implicat și o schimbare de oraș.
- Nu cunoaște pe nimeni în oraș și nu are o familie în apropiere.
- Nu a avut nicio problemă academică sau socială în centrul anterior.
- Părinții sunt foarte interesați de școlarizarea copilului lor.
- A jucat fotbal și a participat la o asociație de tineret, dar în noul centru nu-și poate face prieteni și nu există activități care să-i placă și care să-l motiveze.

TITLUL ACTIVITĂȚII: Rucsacul invizibil (partea a II-a)

Față în față	x	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu			

scrieți mai mult de 200 de caractere)
20-30'
Activitate care completează dinamica "Rucsacul invizibil". Participanții vor fi invitați să lucreze asupra cazului lui Marcos și să formuleze o intervenție pe termen lung pentru a lucra cu părinții. Formatorii vor evalua cele patru intervenții pentru a identifica ce aspecte lipsesc, dacă este cazul.
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)
<ol style="list-style-type: none"> 1. Proiectarea unei intervenții cât mai reale a unui caz specific, ținând cont de nevoile elevului și de poziția acestuia față de intervenția pe care o vom realiza. 2. Cunoașterea importanței empatizării cu elevii cunoscând situația lor personală. 3. Corelarea nevoilor din clasă cu nevoile de dezvoltare de bază ale elevilor, ajutând profesorii să promoveze o dezvoltare adecvată a elevilor.
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)
<p>Pasul 1. Este necesar să se desfășoare mai întâi activitatea "Rucsacul invizibil", deoarece este o continuare a acesteia.</p> <p>Pasul 2. Formatorul creează noi grupuri cu participanți diferiți. Aceștia vor lucra la cazul lui Marcos (acesta apare în dinamica "rucsacul invizibil" pe care am făcut-o înainte, dar se află în anexa 1 a acestui dosar).</p> <p>Pasul 3. Fiecare grup va realiza o intervenție pe termen mediu pentru a lucra cu Marcos și cu părinții săi. Trebuie să fie o intervenție cât mai veridică posibil, ținând cont de circumstanțele de viață ale lui Marcos, empatizând cu cazul său și fiind realiști în ceea ce privește măsura în care putem influența dezvoltarea sa personală. Vor avea la dispoziție 15-20 de minute pentru a o concepe (ideile principale).</p> <p>Pasul 4. Intervențiile elaborate vor fi expuse grupului. Formatorul va coordona această a doua parte: mai întâi vor asculta intervențiile concepute și apoi le va da rândul celorlalți participanți să își dea cu părerea. În calitate de formatori, vom putea comenta dacă există ceva care nu este realist, care nu este de competența noastră sau care nu este fezabil de realizat.</p> <p>Pasul 5. Vom încheia cu o reflecție din partea formatorului. Aceștia vor vorbi despre importanța implicării cadrelor didactice cu elevii pentru a contribui la dezvoltarea lor integrală, precum și despre importanța unei bune intervenții pentru a îmbunătăți calitatea vieții școlare, academice și familiale. De asemenea, este necesar să se vorbească despre importanța întăririi pozitive pentru a crea o mai mare motivație în clasă din partea elevilor și care va ajuta, de asemenea, la crearea unui climat bun de încredere pentru a putea comunica cu profesorul.</p>

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)
Putem desfășura activitatea în grupuri mari în loc de grupuri mici, având grijă ca toată lumea să participe. Putem scrie ideile pe o tablă și apoi să dezvoltăm o intervenție cu toată lumea. În acest fel, putem reduce timpul de realizare a dinamicii, deși ar fi mai săracă.
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)
Aceștia vor învăța să lucreze pe un caz practic și să realizeze o intervenție cuprinzătoare cu elevii care prezintă deficiențe la clasă. Aceștia descoperă că deficiențele la clasă se pot datora lipsei de interes pentru școală, dar și altor factori externi, astfel încât este necesar să se cunoască rădăcina acestor deficiențe pentru a putea lucra asupra lor și a reuși să le elimine. Aceștia au parte de o intervenție motivantă.

MODULUL VII - IMPLICAREA PĂRINȚILOR

Planul sesiunii

Instruire: IMPLICAREA PĂRINȚILOR PENTRU MANAGERII MENTORI (PAMPER)			
Modul: Implicarea părinților			Antrenor:
Sesiunea nr.:		Durata: 240' f2f, 90' online	Data:
Obiective generale:		Înțelegerea și aplicarea implicării părinților	
Rezultatele învățării:		Participanții vor înțelege necesitatea implicării părinților și vor învăța metode de implicare.	
Metode:		Jocuri și discuții.	
Conținut:		<ul style="list-style-type: none"> - Ce este implicarea părinților vs. implicarea părinților - Stiluri parentale (autoritar, autoritar, permisiv și neglijent) - Lucrul împreună: responsabilitățile de acasă vs. responsabilitățile școlare - Procese participative și democratice - Legături inovatoare între casă și școală: îmbunătățirea colaborării dintre părinți și școală 	
	Timp	Activități:	Resurse și materiale:
	10'	Check-in	-
	10'	Bingo	tabele pe foi
	10'	Care este poziția dumneavoastră?	-
	40'	Implicare și implicare	hârtii, markere, tablă albă
	20'	Schimbă-ți perspectiva	cărți situaționale
	10'	Molecule	-
	45'	Cafeneaua lumii	foi mari de hârtie, markere
	15'	Furnicarul	scaune

	20'	Zone de confort	frânghii sau cretă
	10'	Ascultare semnificativă	-
	25'	Moștenire de familie	foarfece, bandă adezivă, fire colorate, hârtie autocolantă, markere
	25'	Recolta	fotografii, carduri cu imagini, tablă albă

Activitățile din cadrul formării față în față sunt numerotate, deoarece formarea a fost planificată în funcție de o secvență. Este important să se respecte secvența, însă formatorul poate face anumite modificări, adaptând formarea la nevoile participanților.

Dacă, de exemplu, anumite activități durează mai mult decât era planificat, formatorul poate sări peste una sau mai multe dintre următoarele activități:

3. Care este poziția dumneavoastră (10 minute)

8. Furnicarul (15 minute)

11. Moștenire de familie (25 minute)

Formatorul trebuie să facă aceste alegeri în timpul formării, adaptându-se la situație, dar este foarte important să lase suficient timp pentru ultimul exercițiu al recoltei. De asemenea, formarea trebuie să înceapă cu un joc scurt de spargere a gheții, energizant, și se recomandă, de asemenea, să se facă un joc similar după pauza din timpul modulului.

Este sarcina formatorului să recunoască dacă vreunul dintre participanți are convingeri îndoielnice cu privire la valorile de bază ale proiectului sau dacă nu este potrivit pentru sarcina sa. Într-un astfel de caz, formatorul trebuie să ia notă și să se informeze în continuare (de exemplu, în timpul unui interviu personal).

Formatorul ar trebui, de asemenea, să citească materialele online pentru a fi pregătit pentru eventualele întrebări.

Activități

Titlul activității: Check-in

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
10'			
Toți participanții se așează într-un cerc mare, se prezintă cu prenumele și un fel de mișcare.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
1. Introducere. 2. Consolidarea echipei.			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
Pasul 1 Toți participanții se așează într-un cerc mare. Pasul 2 Se prezintă cu prenumele și cu un fel de mișcare. Pasul 3 Ceilalți salută fiecare persoană spunând Bună ziua, repetând numele și mișcarea.			
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)			
--			
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)			
Managerii mentori experimentează efectul relaxant al unui exercițiu de spargere a gheții.			

Titlul activității: Bingo

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
10'			
Fiecare participant se deplasează și pune întrebări.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			

<p>1. Consolidarea echipei.</p> <p>2. Recunoașterea diferitelor talente și povești de viață.</p>
<p>3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)</p>
<p>Pasul 1 Fiecare participant primește tabelul pe o foaie de hârtie (Anexa 1)</p> <p>Pasul 2 Ei merg de colo-colo și pun întrebări până când reușesc să completeze cel puțin trei celule la rând.</p> <p>Pasul 3 Formatorul solicită comentarii cu privire la informațiile interesante/amuzante/surprinzătoare pe care le-au aflat despre ceilalți.</p>
<p>4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)</p>
<p>Conținutul tabelului poate fi modificat.</p>
<p>5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)</p>
<p>Participanții ajung să se cunoască mai bine între ei.</p>

Anexa 1

GĂSIȚI PE CINEVA CARE...

<p>1. S-A NĂSCUT ÎN ACELAȘI AN CA ȘI TINE! Numele:</p>	<p>2. A FOST VREODATĂ CHEMAT LA BIROUL DIRECTORULUI! Numele:</p>	<p>3. POATE REPARA O MAȘINĂ! Numele:</p>
<p>4. ÎI PLACE SĂ CÂNTE ÎN BAIE! Numele:</p>	<p>5. A SACRIFICAT VREODATĂ O FERMĂ ANIMAL! Numele:</p>	<p>6. A ORGANIZAT VREODATĂ O EXCURSIE ȘCOLARĂ! Numele:</p>
<p>7. A GĂTIT VREODATĂ PENTRU MAI MULTE DE 30 DE PERSOANE! Numele:</p>	<p>8. ARE MAI MULTE DE TREI FRAȚI! Numele:</p>	<p>9. A FOST VREODATĂ MUSTRAT LA ȘCOALĂ! Numele:</p>

Titlul activității: Care este poziția ta?

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
10' Participanții pot decide între două opțiuni.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
1. Acceptarea opiniilor/metodelor diferite de a face față. 2. Să ne cunoaștem mai bine.			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
Pasul 1 Participanții sunt rugați să își imagineze o linie care împarte camera în două. Pasul 2 Utilizând mâna stângă și mâna dreaptă, formatorul arată cele două zone, întrebând: Unde vă aflați? Partea dreaptă este X și partea stângă este Y. Prima rundă este doar pentru a se asigura că au înțeles sarcina: Pe care o preferați? X: înghețată de ciocolată - Y: înghețată de vanilie Pasul 3 Participanții își ocupă locurile în funcție de opiniile lor, iar formatorul le cere unora dintre ei să explice alegerile lor. Pasul 4 Dacă participanții par să aibă comentarii problematice (de exemplu, rasiste), formatorul ar trebui să noteze și să se intereseze în continuare. Alte perechi posibile: <ul style="list-style-type: none">✓ Ce preferi să faci? să cânti - să gătești✓ În ce crezi? cuvinte - fapte✓ Ce faci când ești stresat? mănânci - bei✓ Ce faci când ești furios? țipi - tăcere✓ Care este modul tău ideal de relaxare? stai în casă - ieși afară✓ Cum îi ajuți pe ceilalți? ascuți - vorbești✓ Ce faceți dacă vedeți un adult care țipă cu un copil? stați departe - interveniți✓ Cum rezolvați problemele? cereți ajutor - rezolvați singur problemele✓ În cine ai încredere atunci când ai probleme? prieteni - familie✓ Ce faci dacă cineva începe să țipe la tine? Răspunde calm - ripostează cu un strigăt			

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)
Se pot folosi și alte perechi.
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)
Participanții învață să accepte diferite mecanisme de adaptare.

Titlul activității: Implicare și implicare

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
40'			
Participanții lucrează în grupuri pentru a defini implicarea și angajamentul.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Înțelegerea termenilor de bază. 2. Schimbul de idei. 			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
<p>Pasul 1 Participanții se așează în grupuri de 4-5 persoane.</p> <p>Pasul 2 Li se cere să enumere toate modalitățile prin care părinții pot participa în acel moment la viața școlii.</p> <p>Pasul 3 Formatorul adună elementele de pe liste pe o tablă albă (fără eventualele dublări).</p> <p>Etapa 4 Participanții sunt rugați să își imagineze școala ideală și să enumere alte modalități de participare care nu sunt posibile din anumite motive, dar care ar fi utile.</p> <p>Pasul 5 Formatorul întocmește o nouă listă cu acestea și discută motivele pentru care ar fi utile, de ce nu sunt posibile în acest moment și ce ar putea face pentru a le face posibile.</p> <p>Pasul 6 În timpul acestei discuții, formatorul explică diferențele practice și teoretice dintre implicarea părinților și implicarea părinților, de exemplu: "părinții sunt rugați să aducă prăjituri la balul școlii" versus "părinții sunt rugați să participe la planificarea balului școlii".</p> <p>Pasul 7 Fiecare grup elaborează un plan privind modul în care o școală ideală ar trebui să abordeze părinții.</p> <p>Pasul 8 Își prezintă strategiile în fața tuturor și - cu ajutorul formatorului - participanții discută care sunt metodele viabile.</p>			

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)
--
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)
Clarificarea termenilor de bază, idei noi despre metodele posibile, înțelegerea motivelor pentru care unele metode nu sunt viabile.

Titlul activității: Schimbă-ți perspectiva

Față în față	X	Online
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)		
20' Participanții se folosesc de jocuri de rol pentru a exersa schimbarea perspectivei lor.		
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)		
<ol style="list-style-type: none"> Învățarea de a-i înțelege pe ceilalți. Învățarea de a pune întrebări în loc de a da doar pedepse. 		
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)		
<p>Pasul 1 Participanții formează grupuri de câte trei: unul joacă rolul părintelui, unul este copilul, iar al treilea este profesorul.</p> <p>Pasul 2 Formatorul le cere să își imagineze următoarea situație: <i>Copilul pleacă acasă după-amiaza. Părintele îl așteaptă pe copil și este foarte supărat, deoarece învățătoarea l-a sunat pentru a-i spune că nu a mers la școală în acea zi.</i></p> <p>Pasul 3 Participanții sunt rugați să interpreteze această situație. Fiecare personaj poate spune și întreba orice crede.</p> <p>Pasul 4 În runda următoare, părintele devine copil, profesorul devine părinte, iar copilul devine profesor. Aceștia joacă aceeași situație, întrebând și spunând tot ce cred ei (poate fi o poveste complet nouă, cu explicații noi).</p> <p>Pasul 5 Formatorul întreabă: "Cum v-a schimbat schimbarea de perspectivă sentimentele, acțiunile, explicațiile?".</p> <p>Pasul 6 Grupurile/participanții își pot împărtăși experiența.</p>		
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR		

(ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)
Pot exista grupuri de 4 persoane cu un rol suplimentar (de exemplu, director, primar sau asistent social).
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)
Învățarea de a întreba despre povestea reală din spatele evenimentelor.

Titlul activității: Molecule

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
10'			
Participanții formează grupuri de diferite mărimi în funcție de numărul dat de formator.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Consolidarea echipei. 2. Activitate energizantă. 			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
<p>Pasul 1 Participanții sunt rugați să se ridice în picioare.</p> <p>Pasul 2 Formatorul trebuie să le numere în tăcere și fără a atrage atenția asupra lor.</p> <p>Pasul 3 Când instructorul strigă un număr, atâtea persoane trebuie să se dea mâna. De exemplu, 2 - trebuie să stea în perechi. 4 - trebuie să formeze grupuri de câte patru persoane.</p> <p>Pasul 4 Numărul total de participanți trebuie, de asemenea, să fie strigat în una dintre runde.</p>			
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)			
Formatorul poate încerca să păcălească participanții strigând un număr mai mare decât numărul lor total.			

<p>5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)</p>
<p>Aceștia ar trebui să fie conștienți de faptul că, în timpul unei reuniuni/formări, trebuie să fie incluse activități energizante pentru a menține atenția participanților.</p>

Titlul activității: Cafeneaua lumii

Față în față	X	Online	
<p>1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)</p>			
<p>45'</p> <p>Participanții discută diverse întrebări în grupuri.</p>			
<p>2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)</p>			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Consolidarea echipei. 2. Schimbul de idei. 3. Ventilarea problemelor. 			
<p>3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)</p>			
<p>Pasul 1 Participanții sunt rugați să se așeze la mese diferite, în grupuri de 4-5 persoane.</p> <p>Pasul 2 Un participant/masă se oferă voluntar să fie gazda mesei, a cărei responsabilitate este de a rămâne la aceeași masă în timpul aceluiași exercițiu și de a le povesti noilor veniți ceea ce s-a discutat anterior. Pe masă se află o foaie mare de hârtie și diverse markere colorate, participanții sunt încurajați să facă notițe și desene.</p> <p>Pasul 3 Formatorul pune fiecare întrebare, participanții o discută la mese, apoi se mută la o altă masă (nu împreună, ci fiecare la grupuri diferite) pentru a asculta noua întrebare.</p> <p>Întrebări:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Cum este o familie bună? 2. Ce fel de temeri și îngrijorări ai în legătură cu familia ta? 3. Ce faceți personal pentru a vă face familia fericită? 4. Împărtășește cu ceilalți un moment important din familie! <p>Pasul 4 Fiecare discuție de la masa următoare începe cu gazda mesei care rezumă pe scurt ceea ce s-a spus anterior.</p> <p>Pasul 5 După ultima rundă, fiecare gazdă a mesei face un scurt rezumat pentru întregul grup.</p>			

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)
Se pot pune diferite întrebări.
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)
Participanții vor exersa schimbul de idei și își pot expune problemele.

Titlul activității: Furnicar

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
15'			
Participanții se deplasează ca și cum ar fi furnici într-un furnicar.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Consolidarea echipei. 2. Concentrare. 			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
<p>Pasul 1 Formatorul face un cerc mare din scaune.</p> <p>Pasul 2 Participanții trebuie să-și imagineze că sunt furnici care trăiesc într-un furnicar în interiorul cercului. Ei trebuie să se miște continuu, dar nu se pot atinge între ei, așa cum furnicile nu se întâlnesc niciodată între ele.</p> <p>Pasul 3 Antrenorul se plimbă și, prin mutarea scaunelor, face cercul din ce în ce mai mic, făcând exercițiul din ce în ce mai dificil.</p> <p>Pasul 4 La final, formatorul solicită comentarii cu privire la modul în care un furnicar este similar cu o familie bine condusă.</p>			
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)			
Activitatea poate fi și mai provocatoare dacă în interiorul cercului se plasează câteva obstacole (scaune) care, de asemenea, trebuie evitate.			
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)			
Participanții pot reflecta asupra responsabilității și cooperării.			

Titlul activității: Zone de confort

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
20' Participanții hotărăsc ce se simt confortabil/provocator.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
1. Creșterea cunoașterii de sine. 2. Învățarea despre zonele de confort/provocare/panică.			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
Pasul 1 Se formează două cercuri din frânghii sau se desenează cu cretă pe podea. Pasul 2 Formatorul explică faptul că cercul interior este zona de confort în care cineva se simte în siguranță și confortabil. Acest cerc ar trebui să fie suficient de mare pentru a-i cuprinde pe toți participanții. Zona dintre cele două linii ale cercului este zona de provocare, aici trebuie să depună un efort pentru a se putea dezvolta. Linia exterioară este limita zonei de panică, unde cineva este înghețat de frică sau ar putea acționa agresiv și fără să se gândească. Pasul 3 Formatorul enumeră activitățile și fiecare participant poate decide în ce zonă s-ar afla dacă ar trebui să desfășoare acea activitate. Activități: - vorbind cu o masă de oameni - pansarea unei răni sângerânde - vorbiți cu un părinte furios - mângâie un păianjen - să mângâie un copil care plânge - planificați o nuntă pentru o sută de persoane - vizitați biroul directorului - să depună o plângere oficială - cântă în public Pasul 4 Formatorul le cere unora dintre participanți să își explice alegerile și sentimentele. Dacă cineva intră în zona de panică, formatorul întreabă ce ar putea ajuta în aceste situații pentru a calma panica.			
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)			
Pot fi enumerate și alte activități (de exemplu, unele sarcini legate de proiect).			
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)			

Participanții pot reflecta asupra propriilor zone de confort/provocare/panică.

Titlul activității: Ascultare semnificativă

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
10' Participanții formează perechi și se ascultă pe rând.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none">1. Experimentarea ambelor laturi ale ascultării semnificative.2. Învățarea despre ce trebuie și ce nu trebuie făcut.			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
<p>Pasul 1 Antrenorul ține la mijloc atâtea șireturi de pantofi cât jumătate din numărul participanților.</p> <p>Pasul 2 Fiecare persoană apucă capătul unui șiret, apoi antrenorul îi dă drumul. Cei care au apucat cele două capete ale aceleiași șnur formează perechi.</p> <p>Pasul 3 Perechile se așează separat. Au la dispoziție 2x2 minute pentru a împărtăși o problemă personală cu perechea lor. Pot alege o problemă profundă, intimă sau una mai ușoară, este la latitudinea lor. În timp ce unul vorbește timp de două minute, cealaltă persoană ascultă cu atenție.</p> <p>Pasul 4 Formatorul explică faptul că nu se pot pune întrebări, deoarece ascultătorul trebuie să respecte alegerile făcute de interlocutor, împărtășind informațiile pe care le dorește (și nimic altceva). Ascultătorul trebuie să își arate atenția prin menținerea contactului vizual, dând din cap, mormăind și prin alte modalități nonverbale de încurajare și confirmare. De asemenea, ascultătorul poate face un foarte scurt rezumat în propriile cuvinte, de exemplu: <i>Deci, spui că te simți singur</i>. Cel care vorbește poate confirma această interpretare sau o poate contrazice dând explicații suplimentare.</p> <p>Pasul 5 După două minute, ascultătorul și vorbitorul fac schimb de locuri.</p> <p>Pasul 6 La final, formatorul le cere participanților să comenteze experiența. Ce a fost mai ușor/mai interesant/provocator/confortabil: să vorbești sau să asculți?</p>			
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)			
--			
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)			
Participanții ajung să se cunoască mai bine între ei, învață să asculte cu atenție.			

Titlul activității: Moștenire de familie

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
25'			
Participanții formează grupuri pentru a lucra creativ în cooperare.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
1. Consolidarea echipei. 2. Experimentarea efectelor pozitive ale gamificării și creativității.			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
<p>Pasul 1 Participanții se așează în grupuri de 4-5 persoane. Li se cere să își imagineze că sunt o familie.</p> <p>Pasul 2 Formatorul explică faptul că a fost găsit un document foarte vechi care spune că fiecare familie are o moștenire foarte valoroasă. Grupurile au la dispoziție 5 minute pentru a decide ce este, cum arată și ce proprietăți magice are.</p> <p>Pasul 3 Acest obiect magic se află într-un ținut îndepărtat. Dacă familiile vor să îl recupereze, trebuie să creeze un covor magic care să le ducă acolo. Cu cât covorul este mai elaborat și mai frumos, cu atât va zbura mai bine, așa că participanții trebuie să lucreze împreună pentru a-l face foarte frumos. Fiecare grup primește o bucată de foaie de nailon rezistent sau carton (1x1 m), foarfece, bandă adezivă, fire colorate, hârtie autocolantă, markere.</p> <p>Pasul 4 Când covoarele sunt gata, fiecare grup trebuie să stea singur, să închidă ochii și să-și imagineze că zboară.</p> <p>Pasul 5 Formatorul explică faptul că toate grupurile au ajuns cu succes la castelul magicianului rău, care le-a luat moștenirea. Și-au putut găsi chiar și obiectele magice și erau pe punctul de a pleca, dar vin gărzile! Aceste gărzii sunt oarbe, dar sunt foarte sensibile la mișcare, așa că toată lumea trebuie să se transforme într-o sculptură și să nu se miște!</p> <p>Pasul 6 După ce toate grupurile au reușit să se transforme într-o statuie, formatorul continuă povestea: Din fericire, gardienii au trecut. Grupurile își pot începe zborul spre casă. Dar în timpul zborului se dovedește că covoarele zburătoare magice s-au uzat foarte mult, nu mai sunt sigure, așa că participanții trebuie să întoarcă covoarele pe partea cealaltă. Dar cum zboară, nimeni nu poate coborî pe podea, așa că trebuie să întoarcă covoarele stând în picioare pe ele. Dacă cineva atinge podeaua, acel participant moare îngrozitor, așa că participanții trebuie să se ajute între ei!</p> <p>Pasul 7 După ce toate grupurile au terminat sarcina, formatorul încheie povestea: Grupurile au ajuns acasă. Familiile trebuie să discute unde vor păstra moștenirea și cum o vor folosi.</p>			

Pasul 8 Fiecare grup își prezintă ideile în fața celorlalți.
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)
Pentru a face covoarele ornamentale pot fi folosite și alte materiale.
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)
Participanții învață să coopereze.

Titlul activității: Recolta

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
25'			
Participanții își dau seama ce pot lua cu ei după ce au parcurs modulul.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none"> Listarea și sistematizarea informațiilor Creșterea cunoașterii de sine. 			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
<p>Pasul 1 Fotografiile familiilor se taie în 4-5 bucăți. Fiecare participant primește câte o bucată și își găsește grupul prin potrivirea bucăților din aceeași fotografie.</p> <p>Pasul 2 Grupurile sunt rugate să întocmească o listă cu informațiile și ideile noi pe care le-au învățat în timpul acestui training. Trebuie să le încercuiască pe cele mai importante trei.</p> <p>Pasul 3 Formatorul trece ideile pe tablă (omțând elementele care se repetă).</p> <p>Pasul 4 Grupurile discută despre ce fel de abilități au trebuit să folosească în timpul jocurilor și la ce i-au ajutat jocurile. De asemenea, ei enumeră idei despre cum poate fi folosită gamificarea în implicarea părinților.</p> <p>Pasul 5 Formatorul pune pe tablă competențele și ideile (omțând elementele care se repetă).</p> <p>Pasul 6 Participanții sunt rugați să se așeze într-un cerc mare. Se pun pe podea diverse cărți cu imagini. Ei trebuie să aleagă una care arată cumva ceea ce simt. Aceștia reflectă pe rând asupra formării, arătând pe rând cartea și explicând de ce au ales-o.</p>			

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)
--
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)
Repetarea, reflectarea și sistematizarea noilor informații pe care le-au învățat în timpul modului.




Activități online

Titlul activității: Cum să îmbunătățim colaborarea casă-școală

Față în față		Online	X
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Menționați dacă urmează să fie prestată față în față, online sau este potrivit pentru ambele. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
90'			
Pe baza unei inspirații video, participanții vor realiza un catalog de activități potențiale care pot sprijini învățarea copiilor, vor reflecta asupra sentimentelor și preocupărilor aferente, astfel încât să poată oferi ulterior sfaturi autentice părinților mentori și părinților îndrumători.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none"> Să dezvolte o înțelegere mai profundă a rolului părinților și al educatorilor. Înțelegerea activităților care pot sprijini învățarea. 			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
Pasul 1 Urmăriți videoclipul de pe YouTube al unui discurs TEDx al lui Cecile Carroll despre relațiile dintre părinți și profesori, care se concentrează pe modul în care părinții pot sprijini învățarea copiilor lor - asigurați-vă că ați activat traducerea automată în subtitrări. https://youtu.be/FxJIsZsYKQQ			
Pasul 2 Folosiți prima pagină a șablonului de redactare pentru a vă crea propriul catalog.			
Pasul 3 Încercați să vă identificați sentimentele față de aceste practici și încercați să cereți unui copil să facă același lucru.			

<p>Pasul 4 Formulați-vă îngrijorările cu privire la aceste practici în familiile vulnerabile și gândiți-vă la alte persoane cărora le puteți împărtăși aceste îngrijorări.</p>
<p>4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)</p>
<p>Vă recomandăm să faceți această activitate ca atare. Lecturile recomandate pot fi adăugate sau modificate. Câteva idei:</p> <p>Eszter Salamon: Implicarea părinților ca cetățenie activă - inspirații europene și globale pentru a aborda problematica majoră (Anexa 1)</p> <p>Eszter Salamon: Părinți: Primary Educators, Caregivers, Gatekeepers, Scaffolders în Revista Italiană de Psihologie Educațională, ianuarie 2020 (Anexa 2)</p> <p>Janet Goodall: Narrowing the Achievement Gap, Routledge 2017</p> <p>Janet Goodall: Learning-centred parental engagement - Freire reimagined, Educational Review 2017.</p>
<p>5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)</p>
<p>Această activitate îi ajută pe managerii de mentorat să identifice practicile care ajută familiile să sprijine învățarea copiilor lor, să înțeleagă că o gamă largă de activități poate sprijini învățarea care nu are nimic de-a face cu activitatea școlară.</p> <p>Pentru cei interesați de acest subiect mai în profunzime, le recomandăm să citească articolul lui Janet Goodall.</p>

<p>Comportamentul, activitățile și practicile din familie care, în opinia mea, contribuie la dezvoltarea copilului și la capacitatea acestuia de a învăța acasă și la școală:</p>	
<p>1) Relațiile cu copilul meu</p>	<p>Exemple:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Conversație zilnică despre evenimente cotidiene; ● Expresii de afecțiune; ● Discuții în familie despre cărți, ziare, reviste, programe de televiziune; ● Vizite în familie la biblioteci, muzee, situri istorice, activități culturale; și ● Încurajarea de a extinde vocabularul. <p>Adăugați propriile idei de practici:</p>

<p>2) Rutina vieții de familie</p>	<p>Exemple:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Timp de studiu formal acasă; • O rutină zilnică care include timp pentru a mânca, dormi, a se juca, a munci, a studia și a citi; un loc liniștit pentru a studia și a citi; • Interesul familiei pentru hobby-uri, jocuri, activități cu valoare educativă. <p>Adăugați propriile idei de practici:</p>
<p>3) Așteptările și supravegherea familiei</p>	<p>Exemple:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Prioritate acordată temelor școlare și lecturii în fața televizorului, a jocurilor video - Așteptarea punctualității; • Așteptarea părinților ca copiii să dea tot ce au mai bun; • Preocuparea pentru utilizarea corectă și eficientă a limbii; • Monitorizarea de către părinți a grupului de colegi ai copiilor; • Monitorizarea și analiza comună a vizionării televizorului și a jocurilor pe calculator; • Cunoașterea de către părinți a progresului școlar și a creșterii personale a copilului. <p>Adăugați propriile idei de practici:</p>
<p>4) Împreună</p>	<p>Exemple:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pregătirea mesei împreună; • Timp dedicat jocului împreună; • Lucrul cot la cot; • Ajutați-vă copiii cu temele pentru acasă <p>Adăugați propriile idei de practici:</p>
<p>Scrieți ce <u>părer</u> <u>aveți</u>, ca părinte, despre aceste practici Dacă nu sunteți părinte, scrieți despre sentimentele dumneavoastră ca profesionist. Dacă sunteți părinte, întrebați-vă copilul (sau copiii) despre</p>	<p>Ca părinte mă simt (ai putea să-ți completezi scrisul cu niște emoticoane!): </p> <p>Ca un profesionist mă simt (ai putea să-ți completezi scrisul cu niște emoticoane!): </p> <p>Ca un copil mă simt: întreabă-l și scrie ce spune </p>

sentimentele lor. sentimente	
Alegeți o practică din listele de mai sus și gândiți-vă la	<p>Efecte pozitive asupra unui copil:</p> <p>Efecte pozitive asupra vieții de familie:</p>
<p>Unele dintre preocupările sau îndoielile mele cu privire la modul în care o familie defavorizată contribuie la dezvoltarea și învățarea copiilor săi sunt:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. 2. 3. <p>Pot împărtăși aceste preocupări pentru sfaturi cu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. 2. 3. 	

Anexex 1 - Articolul 1

Implicarea părinților ca cetățenie activă - inspirații europene și globale pentru a aborda probleme majore

Eszter Salamon, director, Parents International director@parentinternational.org.

Rezumat

Articolul de față încearcă să rezume provocările și soluțiile în ceea ce privește implicarea părinților pentru o educație echitabilă și de calitate, pentru a aborda cu succes provocările educaționale generale, precum și provocările legate de implicarea semnificativă a tuturor părinților în beneficiul copiilor lor și al lor înșiși. Acesta se bazează pe aspectul cetățeniei active și al participării implicării părinților în beneficiul nu numai al propriului copil, ci și al școlii ca și comunitate din care face parte părintele. Documentul combină cercetarea documentară privind provocările educaționale, tendințele și practicile în domeniul lucrului cu părinții și problemele actuale legate de cetățenia activă și educația pentru cetățenie cu o analiză a propriilor noastre cercetări privind implicarea și angajamentul părinților în Europa, parțial din perspectiva costurilor școlare pe care părinții trebuie să le acopere. Au fost efectuate cercetări documentare folosind resurse de cercetare primare și secundare, legislație, documente de politică, precum și documente de poziție și orientări ale unor instituții internaționale precum Banca

Mondială, UNESCO și Consiliul Europei. Propria noastră cercetare a fost efectuată în 23 de țări (22 de state membre ale UE și Norvegia), utilizând un chestionar de cercetare online detaliat, completat de lideri părinți și factori de decizie politică invitați, cu o rată de răspuns de 100%. Rezultatele arată că o participare semnificativă a părinților este posibilă doar în anumite domenii și în maximum 2/3 din toate țările examinate. Deși, potrivit cercetării noastre, mai este un drum lung de parcurs pentru ca liderii școlari, profesorii și părinții să colaboreze în vederea transformării școlii și a educației în general pentru secolul XXI, există practici inspirate și de succes pe care să ne bazăm.

Provocări în educație care necesită implicarea părinților

Lumea se confruntă cu o criză globală de învățare (Banca Mondială, 2018) care are o serie de caracteristici surprinzătoare, dar șocante. Nu este vorba doar de copiii care nu mai au acces la școală, ci și de cei care frecventează învățământul formal, chiar primesc un fel de certificare de absolvire a școlii, dar nu dobândesc competențe de bază de citire și calcul, ca să nu mai vorbim de alte competențe necesare pentru secolul ^{XXI}. Școala are prea puțin de-a face cu viața reală, care este un fenomen cu multiple fațete. În primul rând, programele școlare sunt adesea supraaglomerate cu competențe și conținuturi academice depășite și fără un consens asupra motivelor pentru care acestea sunt necesare pentru a preda și a învăța. De asemenea, școala este adesea protejată de lumea exterioară, ceea ce înseamnă că oferă puțin sprijin și dezvoltare de competențe în domeniul situațiilor din viața de zi cu zi - prezentă și viitoare - în special pentru cei ai căror părinți sunt mai puțin capabili să ofere o astfel de educație necesară acasă, luptându-se ei înșiși cu aspecte ale vieții de zi cu zi.

În același timp, există un consens asupra necesității de schimbare, deoarece educația de calitate și incluzivă este una dintre cheile dezvoltării durabile în întreaga lume. Acest lucru este definit în Obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD) ale Organizației Națiunilor Unite, iar educația ocupă un loc important, fiind plasată pe locul 4 ca ODD. (Organizația Națiunilor Unite, 2015) Există, de asemenea, un consens din ce în ce mai mare cu privire la schimbarea rolului școlii și al educației, care necesită o schimbare de abordare, de la educarea unor muncitori ascultători pentru linia de asamblare la educarea unor gânditori creativi și critici pentru o lume robotizată.

Până în prezent, există un consens deplin cu privire la faptul că învățarea semnificativă nu se limitează la școli (mai degrabă, învățarea reală se întâmplă adesea doar în afara școlii), în timp ce aproape toate țările încearcă încă să găsească modalități de a recunoaște, de a valorifica, de a evalua și de a certifica învățarea care are loc în contexte nonformale și informale. În 2015, UNESCO a publicat "Regândirea educației", în care a solicitat lumii să își schimbe abordarea privind organizarea și guvernanta educației, bazată pe tratarea acesteia ca un bun comun și nu ca un bun public. Este un pas important nu doar spre regândirea, ci și spre o co-regândire a educației. Educația ca bun comun implică faptul că statul este în continuare responsabil de asigurarea unor prevederi financiare adecvate pentru educație, așa cum toate țările sunt obligate să facă acest lucru prin Convenția ONU privind drepturile copilului (UNCRC), dar organizarea și evaluarea educației se bazează pe o abordare bazată pe cetățenia activă, înțelegând că

educația de calitate este responsabilitatea tuturor, dar și că este necesară o mentalitate de învățare pe tot parcursul vieții, deoarece, în acest cadru, fiecare persoană este în același timp un elev și un educator.

Rolul școlilor în implicarea părinților și a copiilor în găsirea soluțiilor

Cerințele globale de mai sus fac necesară o schimbare a profesiei de dascăl, iar profesorii trebuie să se vadă pe ei înșiși ca facilitatori ai învățării și nu ca surse de cunoștințe. Această schimbare înseamnă, de asemenea, că profesorii ar trebui să înțeleagă și să se pregătească pentru rolul lor de sprijinire a părinților și de susținere a părinților în general pentru a deveni educatori mai buni ai copiilor lor, precum și cetățeni mai activi, începând cu contextele școlare. Acest lucru necesită, de asemenea, o mentalitate de învățare pe tot parcursul vieții din partea cadrelor didactice, o dorință de a-și dezvolta în mod constant cunoștințele și competențele profesionale.

Este de o importanță crucială ca școala să se deschidă, pe de o parte, permițând ca prevederile educaționale să fie legate de provocările vieții reale - fără a se limita la nevoile imediate ale pieței forței de muncă, ci la necesitatea de a educa cetățeni responsabili ai secolului XXI, care să înțeleagă cum să navigheze în realitățile actuale și viitoare - ceea ce înseamnă invitarea unor actori externi în sala de clasă și în școală în general. Pe de altă parte, "școala" trebuie să părăsească clădirea și să ofere oportunități de învățare ghidată pentru elevii săi, precum și pentru comunitate, în locuri precum parcuri, centre comunitare, întreprinderi sau chiar case. În cadrul proiectului Orizont2020 "Școli deschise pentru societăți deschise", la care participă Israelul, a fost colectat un număr mare de practici inspirate privind practicile școlare deschise. Sora mai mică a acestuia este Open School Doors, care oferă formare pentru profesori și sprijin metodologic pentru profesori în ceea ce privește implicarea părinților, în special a celor defavorizați. Abordarea școlii deschise îi privește pe părinți ca pe o resursă, o cheie pentru a găsi soluția potrivită la provocările menționate mai sus. Considerarea părinților ca resursă nu trebuie să se limiteze la părinții cu un nivel de educație ridicat, de aceea profesorii au nevoie de formare pentru a lucra cu părinții aflați sub nivelul lor socio-economic. Cercetările efectuate în cadrul proiectului Open School Doors (Kendall et al., 2018) arată clar că profesorii nu au competențe și cunoștințe în acest domeniu. În același timp, dispozițiile privind formarea cadrelor didactice în acest domeniu - fie că este vorba de formarea inițială a cadrelor didactice sau de dezvoltarea profesională continuă (DPC) - sunt puține în aproape toate sistemele școlare. Sistemele școlare cu tradiții anglo-saxone, cum ar fi Regatul Unit și Irlanda, sunt în mod clar în frunte în acest domeniu.

Este necesar să se menționeze doi factori dincolo de profesori în stabilirea practicilor de implicare a părinților și în găsirea de soluții pentru nevoia de a schimba școlile. Ar trebui să existe cadre legislative care să facă necesară implicarea părinților și, de asemenea, a elevilor înșiși, în toate procedurile, de către școli. Există țări care reglementează reprezentarea elevilor și a părinților în principalele organisme de luare a deciziilor, cum ar fi consiliile școlare. Alte sisteme obligă școala să solicite opinia părinților (și a elevilor), iar în anumite subiecte (de exemplu, alegerea manualelor școlare, perioada vacanțelor, alegerea directorului școlii) decizia școlii nu este valabilă fără un astfel de aviz. Unele țări

acordă părinților (și elevilor) drepturi de veto în anumite domenii. Acest lucru în sine nu va asigura o participare semnificativă. O cercetare amplă efectuată în 23 de țări europene cu privire la participare (Salamon - Haider, 2015) a scos la iveală în mod clar un tipar care prevede doar structuri și, astfel, participarea este adesea limitată la formalități. Aceasta este o tendință periculoasă, deoarece școlile care doresc doar să bifeze căsuțele vor găsi modalități de a implica părinți "îmblânziți", ceea ce duce la reprezentarea doar a clasei de mijloc albe în structurile decizionale.

Acesta este motivul pentru care un alt factor important este liderul școlar/directorul școlii în implementarea structurilor participative incluzive la nivelul școlii. Cercetările (Salamon - Haider, 2015) arată că nu există niciun sistem școlar din Europa care să interzică liderilor școlari să implice părinții și elevii, astfel încât practicile participative incluzive pot fi implementate chiar și în sistemele în care nu există o cerință legislativă în acest sens. O sarcină la fel de importantă pentru liderii școlari este de a schimba practicile existente în consiliile școlare, comitetele de părinți și alte structuri similare pentru a oferi oportunități de implicare tuturor elevilor și profesorilor. Depinde în primul rând de liderul școlar dacă structurile formale existente devin semnificative sau nu. Pentru o perioadă scurtă de timp, forța motrice din spatele unor astfel de schimbări poate fi un mic grup de părinți implicați, dar pentru schimbări de durată, liderul școlii trebuie să preia conducerea și în acest domeniu. Potrivit unor cercetări foarte recente (Kelly, 2019 și Salamon, 2019), directorii de școli înțeleg importanța colaborării cu părinții și a implicării elevilor, dar au puțin ajutor profesional în acest sens. Ken Robinson, în cartea sa din 2018, *You, Your Child and School* (Tu, copilul tău și școala), oferă practici inspirate, în mare parte din Statele Unite, dar precizează, de asemenea, că nu există rețete, soluțiile locale trebuie găsite înțelegând contextul școlii respective și, prin urmare, aceasta este sarcina liderului școlar.

Implicarea părinților și participarea elevilor sunt exemple practice de cetățenie activă și un teren de antrenament perfect pentru actualii și viitorii cetățeni naționali sau globali activi, unde aceștia pot experimenta și experimenta într-un mediu cu risc scăzut. Profesorii trebuie, de asemenea, să privească implicarea ca pe o practică de cetățenie activă și să își sprijine elevii și părinții în acest sens. Adesea, profesorii trebuie să abordeze propria cetățenie activă ca pe un domeniu în care au nevoie de abordări mai conștiente și chiar de formare. Pe scurt, profesorii trebuie să fie și ei cetățeni activi ai școlii lor. Colaborarea părinți-profesori-elevi este, de asemenea, o bună ocazie de a experimenta impactul neparticipării, al opțiunii de a se retrage, dar și de a învăța că cetățenia activă include și un bystandership activ. Astfel, implicarea părinților și participarea elevilor sunt foarte strâns legate de educația pentru cetățenie - iar această legătură trebuie să fie făcută clar pentru toți.

Abordări actuale ale educației pentru cetățenie

Educația pentru cetățenie este unul dintre domeniile identificate ca fiind importante de toate criticile aduse sistemelor educaționale actuale. Cu toate acestea, nu există un consens cu privire la modul de organizare a dispozițiilor și la modul de identificare a elevilor și a educatorilor în acest domeniu. Evoluțiile recente din lume arată în mod clar

că chiar și în țările cu o tradiție democratică îndelungată au serioase beneficii în ceea ce privește cunoștințele și competențele în acest domeniu în rândul populației generale (Harari, 2018, Snyder, 2018) Până în prezent, abordarea predominantă a educației pentru cetățenie a fost includerea domeniului în curriculum, creându-se astfel cadrul pentru învățarea DESPRE cetățenie și democrație.

Organizațiile de părinți din Europa au cerut o abordare bazată pe învățare prin practică (EPA, 2015), pentru ca aceasta să facă parte din cultura școlară. Într-un caz ideal, educația pentru cetățenie începe la o vârstă foarte fragedă, acasă, dar, având în vedere nivelurile generale ale practicilor democratice, școlile trebuie să joace un rol important în acest sens. Întrucât nu doar elevii trebuie să adopte această cultură a democrației, școala are responsabilitatea de a educa părinții și profesorii în acest domeniu (Robinson, 2018.). Implicarea semnificativă în procesul de luare a deciziilor este un instrument important în acest sens. Devenirea unor cetățeni responsabili poate fi un proces natural care poate fi sistematizat și structurat ca un set de cunoștințe și abilități mai târziu în viața școlară pentru toți elevii. Israelul are o tradiție bine stabilită a școlilor democratice, dar, în majoritatea cazurilor, aceste școli îi implică doar pe elevii înșiși în procesul decizional al școlii. Deși este o realizare majoră, implicarea părinților este, de asemenea, un imperativ.

De dragul definiției, haideți să identificăm cele mai importante caracteristici ale democrației. Contrar credinței generale și discuțiilor colocviale despre aceasta, democrația nu se referă în primul rând la libertate, ci la încredere și responsabilitate (Harari, 2018) Discursul general se concentrează de obicei pe cetățenia activă, iar când vine vorba de practicile de zi cu zi îi descurajează pe mulți care nu doresc să devină candidați la alegeri, în general nu acționează în majoritatea situațiilor. În educația pentru cetățenie avem două sarcini majore care trebuie evidențiate ca domenii adesea neglijate, dar în care școlile pot oferi cu ușurință experiență elevilor, dar și profesorilor și părinților. Una este ca școala să fie un mediu sigur pentru a experimenta cetățenia, inclusiv pentru a experimenta consecințele opțiunii de a nu participa la luarea deciziilor. Un alt domeniu este educația în direcția și aprecierea bystandership-ului activ. Spectatorii activi sunt la curent cu știrile, tendințele, evenimentele, cetățenia lor activă poate să nu depășească exercitarea dreptului de vot, dar sunt conștienți că ar putea exista cazuri în care ar trebui să devină activi, de exemplu, prin participarea la o demonstrație sau boicotarea unui produs.

Într-un caz ideal, atât părinții, cât și profesorii au rolul de formatori, de consilieri pentru ca elevii să devină cetățeni activi. Cheia este de a avea încredere în copii de la o vârstă fragedă, dar fără a-i suprasolicita cu decizii și ajutându-i să facă alegeri în cunoștință de cauză ale căror consecințe trebuie să le suporte. Exemplul meu personal preferat de educație cetățenească timpurie este atunci când copilul tău de 2 ani insistă să mănânce înghețată cu lămâie. Știi că nu-i place, îl sfătuiești să opteze pentru ciocolată, preferata lui, dar dacă insistă pentru lămâie, o cumperi și - aceasta este cheia educației cetățenești - îl obligi să o mănânce indiferent de tantrumul aruncat.

În ultimul deceniu sau cam așa ceva, educația pentru cetățenie a început să se concentreze asupra cetățeniei în era digitală sau asupra cetățeniei digitale active. Consiliul Europei este cel care a depus o activitate substanțială în acest domeniu, un grup de lucru din care fac parte și eu făcând recomandări pentru promovarea dezvoltării educației pentru cetățenie digitală. Se așteaptă ca aceasta să fie adoptată de Consiliul de Miniștri cel târziu la începutul anului 2020.

Acesta se bazează pe activitatea experților universitari precum Janice Richardson, Sonia Livingstone și Brian O'Neill și abordează necesitatea educației în 10 domenii ale cetățeniei digitale. Cele 10 domenii sunt grupate în 3 domenii: A fi online (domenii conexe: acces și incluziune, învățare și creativitate și alfabetizare mediatică și informațională), Bunăstarea online (domenii conexe: etică și empatie, sănătate și bunăstare și prezență și comunicare electronică) și Drepturile online (domenii conexe: participare activă, drepturi și responsabilități, confidențialitate și securitate și conștientizarea consumatorilor) Grupul nostru de experți din cadrul Consiliului Europei a definit, de asemenea, competențele necesare pentru cultura democratică pentru a naviga în siguranță în cele 10 domenii. Acestea sunt reprezentate în fluturele de mai jos. Ar trebui să fie evident pentru cititor că, pe de o parte, aceste competențe trebuie dezvoltate în școală și în afara școlii, dar și că majoritatea covârșitoare atât a părinților, cât și a profesorilor au nevoie de dezvoltarea competențelor pentru a deveni cetățeni digitali activi ai secolului XXI.

Beneficiile și tipurile de implicare a părinților în școlarizare

Rolul pe care se așteaptă ca părinții din țările dezvoltate să îl joace în școlarizarea copiilor lor s-a schimbat semnificativ în ultimii 20-30 de ani, așteptându-se ca părinții să fie implicați în calitate de "...cvasi-consumator și alegător în "piețele" educaționale" și "monitor și garant al angajamentului copiilor lor în școlarizare" (Selwyn, 2011). De asemenea, datele din cercetare (Harris și Goodall, 2008, Desforges și Abouchaar, 2003) arată clar că implicarea părinților are ca rezultat rezultate mai bune în ceea ce privește învățarea și rezultatele școlare ale tinerilor. Acest lucru face imperativă implicarea părinților în procesul de școlarizare, iar această abordare a căpătat o largă influență politică în multe țări europene.

Cu toate acestea, definirea a ceea ce se înțelege prin implicarea/angajarea părinților în școlarizare, tipul de interacțiuni și de metode care au cele mai mari șanse de a aduce beneficii copiilor, rolul și responsabilitatea actorilor, în special a părinților, a profesorilor și a directorilor de școli, rămân oarecum complicate. Politicienii, cercetătorii, școlile, cadrele didactice și grupurile de părinți și copiii nu au stabilit încă definiții sau priorități comune, ceea ce duce uneori la confuzie. Deși este adesea prezentat ca un "concept unificat", implicarea/angajarea părinților "are o serie de interpretări, care sunt în mod diferit acceptabile sau inacceptabile de către diferiți constituenți" (Crozier, 1999). Diferite părți interesate utilizează adesea acest fapt într-un mod care duce la lupte pentru putere și tensiuni între diferitele părți interesate și, uneori, duce și la un fel de "joc al vinovăției". După cum ilustrează studiul din 2008 al lui Harris și Goodall privind interacțiunea părinților în școli, în timp ce părinții erau mai predispuși să înțeleagă

implicarea lor ca fiind un sprijin pentru copiii lor, iar copiii, la rândul lor, îi vedeau pe părinți ca pe un "sprijin moral", profesorii o vedeau ca pe un "mijloc de îmbunătățire a comportamentului și sprijin pentru școală" (Harris și Goodall, 2008). Acest lucru poate duce la un vid între așteptările școlilor față de părinți și viceversa.

Clasificarea lui Epstein (2002) a fost utilizată pe scară largă în stabilirea unei tipografii a implicării părinților în școală. Este important de reținut faptul că Epstein depășește noțiunea de implicare sau de angajament în învățarea fiecărui copil în parte, ci introduce mai degrabă noțiunea de școli în parteneriat, care sunt guvernate pe baza unei aprecieri reciproce, echilibrate, a casei și a școlii, care are un impact major asupra stabilirii unor structuri de conducere participativă. Această definiție este pe deplin în concordanță cu abordarea noastră de a aborda implicarea părinților ca cetățenie activă. Cadrul lui Epstein definește șase tipuri de implicare, părinți, comunicare, voluntariat, învățare la domiciliu, luarea deciziilor, colaborare cu comunitatea. Este important să precizăm că aceste tipuri nu au niciun fel de ierarhie, deși sunt adesea considerate de unele școli și profesori ca fiind niveluri de valoare diferită și formulând așteptări nefondate față de părinții a căror nevoie de implicare este diferită (Hamilton, 2011)

Goodall și Montgomery (2013) au argumentat în favoarea unei abordări care mută interesul de la interacțiunile părinților cu școala în general la o concentrare mai specifică asupra învățării copiilor. Aceștia fac o distincție esențială între implicare și implicare, sugerând că cea din urmă invocă un "sentiment de proprietate față de acea activitate care este mai mare decât cel prezent în cazul unei simple implicări" și propun un continuum care trece de la implicarea părinților în școlarizare la implicarea părinților în învățarea copiilor. Această abordare include recunoașterea faptului că învățarea nu se limitează la școală și importanța de a sprijini învățarea copiilor în interiorul și în afara școlii. Această abordare poate fi deosebit de importantă în cazul părinților (și, bineînțeles, al copiilor) care provin din minorități etnice, cu un nivel scăzut de educație (și cu experiențe negative în ceea ce privește propria școlarizare) sau al celor care se confruntă cu dificultăți economice și care, conform cercetărilor, au mai multe șanse să se implice cu dificultate în școală, dar care, cu toate acestea, au un angajament puternic față de învățarea copiilor lor.

Goodall (2017) îndeamnă la o schimbare de paradigmă către un parteneriat care se bazează pe următoarele principii formulate pe baza reimaginării modelului bancar de educație al lui Freire pentru realitatea secolului ^{XXI}:

1. Personalul școlii și părinții participă la sprijinirea învățării copilului.
2. Personalul școlii și părinții apreciază cunoștințele pe care fiecare le aduce în cadrul parteneriatului.
3. Personalul școlii și părinții se angajează în dialog în jurul și cu învățarea copilului.
4. Personalul școlii și părinții acționează în parteneriat pentru a sprijini învățarea copilului și pentru a se sprijini reciproc.

5. Personalul școlii și părinții respectă autoritatea legitimă a rolurilor și a contribuțiilor fiecăruia dintre ei la sprijinirea învățării.

Această abordare este, de asemenea, în concordanță cu distincția făcută între implicare și angajament în ceea ce privește școala în general, în special în ceea ce privește proprietatea. În clasificarea utilizată în mod tradițional de asociațiile de părinți (Salamon, 2017), bazată pe Epstein, implicarea părinților în școală înseamnă că școala și profesorii inițiază ca părinții să se alăture anumitor activități care vizează, în principal, o mai bună funcționare a structurilor actuale ale școlii, în timp ce implicarea se bazează pe principiile parteneriatului și presupune că liderul școlii, profesorii, părinții, elevii și, dacă este cazul, alte părți interesate acționează în comun pentru stabilirea de practici și proceduri pe baza inițiativei oricărui dintre ei. În acest cadru de definiție, implicarea părinților în școală corespunde nivelurilor de tokenism (informare, consultare și plasament maxim), în timp ce angajamentul părinților față de școală corespunde nivelurilor de putere cetățenească (parteneriat, putere delegată sau control cetățenesc) pe Scara participării (Arnstein, 1969).

Cele două abordări, angajamentul față de învățarea copiilor și angajamentul față de școală, au ca trăsătură comună asumarea responsabilității și, cu timpul, părinții ar trebui să devină spectatori activi, chiar dacă se concentrează doar pe învățarea copiilor, având o perspectivă suficientă pentru a acționa ca cetățeni activi în cazul în care apare o situație care face necesară o intervenție.

Potrivit lui Kendall et al. (2018), aceste cadre recunosc natura complexă și dinamică a relațiilor dintre părinți, școală și copii și oferă oportunități deschise și semnificative pentru dialog și renegocierea rolurilor și responsabilităților, dar este posibil ca acestea să nu meargă dincolo de punerea în discuție a paradigmei tradiționale a relațiilor dintre casă și școală. Reimaginarea relațiilor casă-școală trebuie să se bazeze pe reflecția asupra scopului învățării, al școlii și pe depășirea priorităților imediate și adesea înguste bazate pe teste și alte responsabilități politice (Grant, 2009). Grant continuă să sugereze că mulți părinți pot alege, în mod rezonabil, să investească în izolarea granițelor dintre școală și viața de acasă, considerând că "o parte din rolul lor este de a-i proteja pe copii de incursiunile școlii în casă și de a se asigura că copiii socializează, se joacă și se relaxează, precum și că învață", iar aceasta este gândirea care stă la baza mișcărilor de home-schooling și unschooling care câștigă avânt (Robinson, 2018). Acest lucru ne oferă, de asemenea, motive pentru a explora motivele neimplicării sau ale nivelului scăzut de implicare în școlarizare atunci când proiectăm orice intervenție privind împuternicirea părinților și reimaginarea implicării părinților ca cetățenie activă. Acesta este un rezultat al fenomenelor menționate mai sus în criza globală a învățării (Banca Mondială, 2018) care necesită o schimbare de paradigmă care să implice părinții în procesul de regândire. Singura modalitate de a asigura echitatea și incluziunea în școală este de a co-crea o ofertă care să corespundă și să reflecte nevoile fiecărui copil în parte.

Lucrul cu părinții "greu de atins

Termenul "greu de atins" a fost adesea folosit pentru a "eticheta" și a patologiza "părinții care sunt considerați a fi la marginea școlii sau a societății în ansamblu - care sunt excluși social și care, aparent, trebuie "aduși" și reangajați ca părți interesate (Crozier și Davis, 2007). Deși eticheta a fost discutată și abordată în literatura și practica recentă, ea rămâne un concept durabil în discursurile politice și practice din Europa (Hamilton, 2017). Campbell (2011) definește părinții "greu de atins" ca fiind cei care: "au un nivel foarte scăzut de implicare în școală; nu participă la ședințele școlare și nici nu răspund la comunicări; prezintă un nivel ridicat de inerție în depășirea barierelor percepute în calea participării" (2011:10). Termenul este adesea folosit pentru a se referi la părinții care nu reușesc să reproducă atitudinile, valorile și comportamentele unei norme a "clasei de mijloc albe" descrise de Deforges mai sus, care, susțin Crozier și Davies (2007), stă la baza așteptărilor școlare în mod conștient sau inconștient.

Goodall și Montgomery (2013) discută despre situația părinților care sunt adesea "etichetați" ca fiind "greu de atins", deoarece este posibil ca școala să nu fi facilitat încă o modalitate adecvată sau eficientă de a stabili relații cu aceștia. Constatările din cadrul proiectului Engaging Parents in Raising Achievement Project (EPRA) au indicat faptul că pentru unii părinți, adesea cei caracterizați ca fiind "greu de atins", școlile, în special școlile secundare, pot fi resimțite ca un "sistem închis", ca fiind ostile sau dezorientatoare, poate din cauza propriilor experiențe ale părinților în ceea ce privește școala sau a unor relații structurale mai largi care, după părerea lor, îi poziționează în mod negativ în raport cu "autoritatea școlii" (Harris și Goodall, 2008).

Spargerea miturilor legate de implicarea cu impact

Analiza sistematică a lui Deforges (2003) privind impactul pozitiv al implicării părinților asupra rezultatelor școlare ale copiilor stabilește gradul de importanță al acestui subiect. Acesta a constatat că, deși părinții s-au angajat într-o gamă largă de activități pentru a promova progresul educațional al copiilor lor (inclusiv schimbul de informații, participarea la evenimente și la guvernarea școlii), gradul de implicare parentală a fost puternic influențat de clasa socială și de nivelul de educație al mamei: cu cât clasa socială și nivelul de calificare educațională a mamei sunt mai ridicate, cu atât gradul de implicare este mai mare. În plus, analiza a remarcat, de asemenea, că nivelurile scăzute de încredere în sine ale părinților, lipsa de înțelegere a "rolului" în legătură cu educația, deprivarea psihosocială și materială au avut, de asemenea, un impact negativ asupra nivelurilor de participare la viața școlară, unii părinți fiind pur și simplu "descurajați de amintirile legate de propria lor experiență școlară sau de interacțiunile cu profesorii copiilor lor sau de o combinație a celor două". Analiza a concluzionat că, în timp ce interacțiunile de calitate cu școala (de exemplu, schimbul de informații și participarea la evenimente și la guvernare) sunt caracteristice unei implicări pozitive a părinților în educație, rezultatele școlare ale unui copil sunt legate în mod mai semnificativ de o interacțiune complexă a unei game mult mai largi de factori sociali și culturali, inclusiv "o bună educație parentală la domiciliu... asigurarea unui mediu sigur și stabil, stimularea intelectuală, discuții între părinți și copii, modele bune de valori sociale și educaționale constructive și aspirații ridicate în ceea ce privește împlinirea personală și buna cetățenie". Identificând "bunele practici parentale la domiciliu" ca fiind factorul-cheie în determinarea rezultatelor copiilor, analiza a constatat că această formă de implicare

"acționează indirect asupra rezultatelor școlare, ajutând copilul să își construiască o concepție de sine pro-socială, pro-învățare și aspirații educaționale ridicate" și a avut un impact mult mai mare asupra rezultatelor decât efectele școlii, în special în primii ani de școlarizare. Grupând acești factori sub denumirea de "implicare spontană a părinților", raportul a analizat diverse intervenții care au ca scop creșterea implicării.

Intervențiile au inclus programe de educație parentală, legături între casă și școală și educație familială și comunitară, dar analiza nu a putut găsi o corelație pozitivă între aceste activități și datele privind rezultatele școlare și a sugerat că acestea "nu au adus încă bonusul de performanță care ar fi fost de așteptat".

Price-Mitchell (2009) evidențiază accentul exagerat pus pe învățarea școlară ca fiind singurul sau prioritarul obiectiv al interacțiunilor dintre casă și școală. Ca atare, școlile oferă o "viziune mecanicistă" care separă educatorii și părinții în loc să îi conecteze, "educatorii considerându-se experți" în învățarea copiilor "mai degrabă decât egali". Potrivit acesteia, acest lucru creează relații ierarhice și limitează capacitatea de a înțelege și de a dezvolta parteneriate care să creeze noi cunoștințe. Mitchell-Price acordă, de asemenea, atenție modului în care circulă capitalul social în contextul școlii și a potențialului său de a include sau de a exclude părinții din diferite grupuri sociale și culturale.

Politici europene privind implicarea părinților

Mai multe rapoarte și studii (de exemplu, OCDE, 2012, MEMA ,2017) confirmă faptul că există încă obstacole semnificative în calea parcursului educațional al copiilor cu un mediu defavorizat în sistemele educaționale din statele membre ale UE. Acest lucru este însoțit de o creștere a intoleranței și a xenofobiei în majoritatea statelor membre ale UE.

În același timp, inițiativele de succes, mai ales la nivel local sau municipal, arată că există soluții eficiente pentru aceste probleme care pot fi abordate cel mai bine împreună. Unele țări au pus în aplicare politici naționale eficiente de incluziune în educație (de exemplu, Austria, Germania, Irlanda), dar niciuna nu a introdus o abordare sistemică a incluziunii părinților vulnerabili.

Cercetări privind participarea părinților în Europa

Cercetarea efectuată în 23 de țări europene (22 de state membre ale UE și Norvegia) de către colega mea, Brigitte Haider, și de către mine a avut inițial ca scop găsirea unor corelații între costurile directe ale educației (costuri care nu sunt acoperite din sursele contribuabililor, dar care grevează direct asupra bugetelor familiale) și prevederile legislative referitoare la participarea părinților la luarea deciziilor legate de activitățile și procesele școlare, cu un anumit accent pe deciziile care au un impact direct asupra bugetelor familiale. Deși Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene consolidează reglementările UNCRC prin faptul că obligă statele membre ale UE să ofere educație gratuită, nu există nicio țară dintre cele în care am lucrat care să aibă aceste prevederi în vigoare.

Prima parte a cercetării noastre s-a axat pe practicile școlare și pe realitățile costurilor școlare, astfel încât nu reflectă prevederile legislative. În cea de-a doua parte a cercetării am examinat, de asemenea, cadrele legislative și punerea lor în aplicare la nivel decizional. Acest lucru poate însemna nivelul guvernului sau nivelul unei regiuni sau al unei municipalități, respondenții au fost rugați să se refere la nivelul la care se iau deciziile în țările lor. Deoarece acest lucru variază foarte mult în țările din Europa, acesta a fost modul cel mai semnificativ de a pune întrebările cercetării noastre. Respondenții au fost reprezentanți ai părinților cu experiență și factori de decizie politică cu o înțelegere solidă a situației din școala și țara lor.

Metodologie

Cercetarea a fost realizată cu ajutorul a două chestionare distincte, unul privind costurile școlare și unul privind angajamentul/implicarea părinților în procesul de luare a deciziilor. Aceste chestionare au fost trimise organizațiilor naționale de părinți din țările vizate, care au fost invitate să răspundă pe baza realităților naționale. Toate chestionarele au fost monitorizate, astfel încât am reușit să primim răspunsuri pentru toate țările pe care doream să le includem. Subiecții au fost rugați să își detalieze răspunsul, astfel încât să putem face diferența între nivelurile și tipurile de școli. De asemenea, am colectat cât mai multe texte legislative traduse în limbile pe care le vorbim (engleză, germană, maghiară), iar în timpul frazei de analiză am verificat de asemenea răspunsurile ori de câte ori a fost posibil cu ajutorul textelor legislative.

Pentru cercetarea costurilor școlare, am lucrat împreună cu Uniunea Europeană a Elevilor din Școlile Europene, OBESSU și cu câțiva lideri părinți cu experiență pentru a acoperi toate costurile legate de școală. Prin aceasta am înțeles astfel de costuri care nu apar în mod normal dacă un copil nu merge la școală, dar care sunt obligatorii/absolut necesare dacă merge la școală. Acestea includ materiale școlare (cărți, papetărie etc.), îmbrăcăminte specială (pentru sport, pentru activități manuale, uniforme), contribuția financiară a părinților la activitățile școlare (de exemplu, bilete de intrare, chiria camerei), costurile activităților școlare care revin părinților (de exemplu, fotocopiere), meditații suplimentare necesare și deplasarea la școală. La elaborarea acestui chestionar au participat părinți cu experiență la diferite niveluri școlare și în diferite țări.

În ceea ce privește implicarea părinților, am fost interesați în primul rând de modul în care vocea părinților este transmisă în toate aspectele vieții școlare, având în vedere că părinții sunt cei în fața cărora școlile sunt responsabile și ale căror nevoi ar trebui să fie luate în considerare. În același timp, am explorat și modul în care părinții sunt implicați în deciziile privind școlarizarea și școlile, la nivel legislativ și bugetar. Deși majoritatea întrebărilor au fost obiective și au fost verificate prin analiza legislației, am fost interesați să aflăm și opinia părinților dacă o formă de implicare reglementată legal este una semnificativă (ceea ce înseamnă că factorii de decizie caută în mod activ și se bazează pe opiniile părinților) sau dacă este o formalitate (ceea ce înseamnă că reprezentanții, adesea aleși de către conducătorul școlii din rândul părinților mai "îmblânziți", bifează prezența unui reprezentant, dar nu încurajează în mod activ o contribuție semnificativă).

În faza de analiză, am încrucișat cele două chestionare, realizând analize separate pentru diferite niveluri și tipuri de școli (preșcolare/primare/liceale inferioare și superioare; de stat/bisericești/private). De asemenea, am luat în considerare dacă școlarizarea la nivelul dat este obligatorie în țară sau este o alegere a părinților privind modul în care își educă copiii. De asemenea, am fost interesați să vedem modelele culturale, asemănările și diferențele în funcție de tradițiile de școlarizare, iar ipoteza noastră că acesta este un factor a fost verificată de cercetare.

Rezultatele cercetării

Este interesant de remarcat că, deși 58% dintre aceștia consideră că școala este gratuită în țările lor, o analiză aprofundată a arătat că, în realitate, situația este foarte departe de a fi așa. În timp ce în ceea ce privește bugetul școlii, părinții au cel mai mare procent de influență, 56% dintre ei având un rol consultativ și 16% un rol decisiv, atunci când vine vorba de alegerea materialului didactic (cărți, instrumente etc.) doar 32% sunt consultați și 8% au un impact asupra deciziilor. În același timp, 75% dintre părinți plătesc direct pentru papetăria obligatorie, 42% plătesc pentru caietele de lucru și 17% pentru manualele de curs. 29% dintre părinți trebuie să plătească direct pentru materiale pentru activitățile practice, cum ar fi hârtie specială, lemn, metal, 67% sunt obligați să cumpere din bugetul familiei echipamentul IT necesar, care necesită, de asemenea, investiții în 63% din cazuri în software. Nu există nicio țară în care echipamentul sportiv obligatoriu să nu fie plătit din bugetul familiei, iar 2/3 dintre părinți plătesc direct și alte tipuri de haine de lucru și de protecție. Aceste procente arată totalul părinților care cu siguranță plătesc ei înșiși, pentru ceilalți există prevederi locale într-o anumită măsură, astfel încât costurile școlare depind în mare măsură, în multe țări, de locul în care locuiți. Aceste cifre ridicate ar trebui să indice faptul că părinții sunt implicați în luarea deciziilor, dar practica nu dovedește această cerință.

În ceea ce privește participarea activă la luarea deciziilor, celălalt domeniu în care părinții sunt cel mai mult implicați este crearea regulilor școlare, 28% dintre ei având putere de decizie, iar alți 52% fiind consultați. Se pare că părinții sunt considerați a fi competenți în ceea ce privește mesele școlare în majoritatea țărilor, astfel încât 60% sunt consultați și alți 8% au, de asemenea, putere de decizie. Cu toate acestea, deși părinții sunt implicați în mare parte în acest domeniu, doar 50% dintre părinți plătesc mesele.

Imaginea este mai puțin strălucitoare atunci când vine vorba de chestiuni profesionale în domeniul educației. Doar 8% dintre părinți au putere de decizie asupra curriculumului și 4% asupra conținuturilor programelor de predare, în timp ce 40% și, respectiv, 36% sunt consultați. În doar 20% din cazuri, părinții sunt consultați chiar și în ceea ce privește recrutarea, evaluarea și demiterea cadrelor didactice, în timp ce 8% au putere de decizie, iar 32% sunt consultați la recrutarea sau demiterea directorului școlii. Cercetarea noastră a fost realizată în 2015 în 23 de țări, dar aceleași tendințe au fost raportate în cadrul cercetării privind carierele profesorilor și ale liderilor de școli din cadrul Rețelei europene de politici educaționale (Kelly, 2019 și Salamon, 2019)

În ceea ce privește reprezentarea elevilor în școli, aceasta este prezentă într-o anumită măsură în 19 din cele 23 de țări și numai în școlile secundare în celelalte 4 (Olanda, Spania, Liechtenstein, Slovenia), dar cercetarea noastră nu a intrat în detalii cu privire la amploarea și forma lor. Reprezentarea elevilor este prezentă doar în 3 țări până la nivel național și într-un total de 7 țări până la nivel municipal. În doar 28% dintre respondenți au raportat o reprezentare proporțională a principalelor părți interesate (părinți, profesori și elevi) în procesul decizional legat de școală în general (Ungaria, Austria, Germania, Norvegia, Țările de Jos, Lituania, Estonia).

La nivel guvernamental, în 60% din cazuri nu există reprezentare parentală la nivel guvernamental și chiar dacă există, aceasta nu este egală și proporțională. Acest lucru a fost raportat doar în 32% din cazuri. În 56% la sută din cazuri, guvernul nu este obligat să implice părinții și alte părți interesate în procesul de luare a deciziilor, iar în 52% din cazuri părinții nu sunt consultați cu privire la finanțarea educației. Doar 8% dintre țări oferă părinților competențe decizionale în ceea ce privește programele naționale de învățământ, iar alte 50% sunt consultate sub o formă sau alta. În ceea ce privește organizarea anului școlar și definirea perioadelor de vacanță școlară, 52% dintre țări nici măcar nu consultă părinții, în timp ce 12% dintre țări oferă părinților putere de decizie în acest sens, iar 4% dintre acestea le oferă părinților dreptul de veto. În general, 48% dintre guverne sunt obligate să implice părinții în procesul decizional în anumite domenii, dar numai 24% dintre respondenți au raportat o participare semnificativă, în celelalte 24% fiind vorba doar de o formalitate.

Privind imaginea de ansamblu, nu numai că este clar că școlile și guvernele nu consideră că este important să consulte părinții în probleme care îi privesc direct, dar este, de asemenea, clar că nu înțeleg importanța implicării și angajamentului părinților ca formă de cetățenie activă.

Cercetările efectuate în același timp în Israel (Schaedel et al., 2015) arată modele similare în Israel.

Practici europene de inspirație în domeniul incluziunii parentale

Toate proiectele și inițiativele de succes în domeniul implicării părinților includ un element care ajută la depășirea barierelor lingvistice/vocabulare și sprijină, de asemenea, incluziunea părinților în societate. Cu toate acestea, programele de implicare de succes, pe termen lung, se bazează adesea pe acceptarea diferențelor de limbă și cultură făcute vizibile în mediul școlar.

Un alt tip de program care este în vigoare în multe contexte locale are ca scop creșterea gradului de conștientizare culturală și crearea unei înțelegeri reciproce prin aceasta. Invitarea părinților în mediul școlar pentru a prezenta culturile lor de origine creează mai multă încredere în școală. Acest lucru este deosebit de important în cazul părinților care au ei înșiși un nivel scăzut de educație. Este adesea necesar ca personalul școlii să părăsească zona de confort și incinta școlii pentru a reuși să se apropie cu succes de părinții cu origini migrante.

Programele cele mai de succes și mai durabile (de exemplu, SEA sau Școlile ca centre de învățare comunitară) abordează întreaga comunitate ca pe o singură persoană, iau în considerare diferențele lingvistice și culturale, dar oferă o soluție holistică.

Există două obiective principale ale implicării/angajării părinților care au fost explorate în practicile inspiratoare și în literatura de specialitate. Unul este implicarea părinților în învățarea propriilor copii pentru obținerea unor rezultate mai bune la învățatură, iar celălalt este implicarea în viața școlară ca o formă de cetățenie activă. Cea de-a doua abordare, mai largă, o include în mod necesar pe prima, părinții implicați în viața școlară înțeleg, de asemenea, importanța învățării și își sprijină mai mult proprii copii. În același timp, trebuie menționat faptul că o implicare mai profundă în învățarea propriilor copii poate avea succes și fără o implicare mai mare în viața școlară, mai ales dacă intervenția vizează înțelegerea de către părinți a proceselor de învățare, a rolului lor de educatori primari și a faptului că școala joacă doar un rol minor în învățarea copiilor.

În unele cazuri, practicile de inspirație se concentrează pe un anumit grup țintă restrâns, de exemplu, părinții de o anumită naționalitate sau cu un anumit nivel de educație, în timp ce altele au o abordare mai holistică, vizând toți migranții sau toți părinții care sunt, în general, dificil de atins și de implicat. Practicile de inspirație colectate în perioada de analiză a nevoilor arată că modelele de succes sunt transferabile de la un grup țintă la altul, de exemplu, programele pentru romi și cele centrate pe migranți utilizează adesea metodologii foarte asemănătoare.

Recomandările și metodele dezvoltate în cadrul proiectului Include-ED, precum și FamilyEduNet, pe baza metodologiei dezvoltate în cadrul proiectului Include-ED și a metodologiei școlii partenere, oferă o sursă universală utilă pe care OSD o poate valorifica. Aceasta susține o abordare în care toate părțile interesate participă la conceperea și implementarea activităților de incluziune. Abordează ambele laturi ale implicării părinților - în învățare și în viața școlară.

Implicarea părinților 3.0 este un manual general util pentru a ajuta profesorii și directorii de școli să înțeleagă importanța și posibilele instrumente de implicare a părinților. Metodele sugerate pot fi puse în aplicare de conducerea școlii chiar și în sistemele în care autonomia școlii este la un nivel scăzut.

Școlile ca centre comunitare de învățare este o inițiativă care se încadrează foarte bine în tendințele actuale ale politicii, dar pentru a o pune în aplicare este nevoie de autonomie școlară deplină și de un director de școală angajat în acest sens. Cu toate acestea, chiar și cadrele didactice individuale pot fi capabile să pună în aplicare anumite aspecte bazându-se pe comunitatea locală.

Un instrument simplu de evaluare a implicării părinților, elaborat de NPC-p, Irlanda, poate fi utilizat pentru sensibilizare, precum și pentru monitorizarea evoluției în practică.

Cursurile de formare ParentHelp arată că activitățile sale sunt la fel de utile pentru liderii de părinți, pentru profesori și pentru directorii de școli, pentru a înțelege

implicarea/angajarea părinților, pentru a accepta diversitatea și pentru a fi capabili să gestioneze provocările.

Anexa 2 - Articolul 2

PĂRINȚI: EDUCATORI PRIMARI, ÎNGRIJITORI, GARDIENI

Eszter Salamon Parents International; director@parentsinternational.org

Rezumat

Părinții, în calitate de educatori primari, au nevoie de sprijin pentru a deveni deschizători de porți pentru o mai bună învățare a copiilor lor. În această lucrare sunt prezentate rezultatele unei cercetări documentare relevante pentru a stabili o înțelegere comună a noțiunilor utilizate pe scară largă, cum ar fi implicarea părinților și implicarea părinților, pentru a discuta beneficiile și metodele de succes ale implicării tuturor părinților și impactul acestora asupra învățării și bunăstării copiilor. Documentul discută, de asemenea, practicile de succes și sparge unele mituri legate de impactul parental, punând un accent deosebit pe identificarea rolului părinților în învățarea copiilor lor, spre deosebire de școlarizarea acestora.

Părinții sunt principalii educatori ai copiilor lor. Acest lucru nu înseamnă doar că ei sunt primii educatori, ci, pe de o parte, sunt responsabili pentru educarea lor, în conformitate cu UNCRC, iar pe de altă parte, au cel mai mare impact asupra rezultatelor învățării copiilor, indiferent de propria educație și de capacitatea lor de a sprijini direct activitatea școlară sau de lipsa acesteia. Din aceste motive, părinții ar trebui să fie un grup țintă principal în discursul educațional. Aceștia trebuie să înțeleagă de ce noile paradigme educaționale sunt mai benefice pentru copiii lor decât vechile căi pe care le-au experimentat în propria copilărie. Din ce în ce mai mulți părinți au preocupări legate de bunăstarea copiilor lor (în timp ce alții pun pe umerii lor un volum de muncă suplimentar), iar faptul că cei care își permit să renunțe la educația publică sau la educația formală ca atare este o tendință globală care trebuie oprită. Într-o lume în care școlile explorează noi modalități de lucru, iar părinții sunt îngrijorați, singura cale de urmat este să implicăm părinții, pe toți părinții, în transformarea educației formale pentru nevoile secolului XXI și să definim împreună noi căi. Părinții și profesorii trebuie să îi implice și pe copii înșiși și să exploreze împreună un teritoriu necunoscut. Trăim vremuri în care tipul de educație pe care trebuie să îl oferim copiilor nu seamănă cu nimic din ceea ce au experimentat majoritatea adulților de astăzi. În cadrul acestei prezentări vom explora modalități și metode de implementare a practicilor de implicare necesare, arătând practici inspirate și dovezi de cercetare, concentrându-ne pe rezultatele învățării în domeniile de competență tradiționale (cele 3R), precum și pe competențele transversale, STEM, arte și alfabetizare digitală.

Implicarea și implicarea părinților

Părinții sunt principalii educatori ai copiilor lor. Această afirmație este dublă: pe de o parte, nu este nevoie de cercetări care să demonstreze că părinții sunt primii care își educă copiii încă de la naștere, dar există și un set solid de dovezi care arată că, până la vârsta de aproximativ 11 ani, părinții au cel mai mare impact asupra rezultatelor învățării copiilor lor (Desforges, 2003.) Acest rol este apoi preluat de grupul de colegi, dar părinții rămân în continuare al doilea cel mai important grup de impact. Astfel, pentru succesul educațional și de învățare al fiecărui copil în parte, atitudinea părinților este crucială.

În secțiunea următoare, vom cita cercetări privind implicarea și implicarea părinților, prima fiind o invitație de a lua parte la ceva care este deja în vigoare, iar cea de-a doua fiind o procedură de cocreație între parteneri - și anume școala și casa - care își recunosc reciproc rolul și impactul și lucrează în parteneriat în jurul învățării. Deși depășește sfera de aplicare a acestei analize, este important de menționat că, în pedagogia modernă care ia în considerare drepturile copilului, acest lucru poate fi conceput doar într-un mod participativ, având în vedere copiii ca parteneri competenți (a se vedea Convenția ONU privind drepturile copilului).

Beneficiile și tipurile de implicare a părinților în școlarizare

Rolurile pe care părinții din țările dezvoltate trebuie să le joace în școlarizarea copiilor lor s-au schimbat semnificativ în ultimii 20-30 de ani, așteptându-se ca părinții să fie implicați în calitate de "...cvasi-consumatori și alegători pe "piețele" educaționale" și "monitorizatori și garanți ai angajamentului copiilor lor în școlarizare" (Selwyn, 2011). De asemenea, datele din cercetare (Harris și Goodall, 2008, Deforges și Abouchaar, 2003) arată clar că implicarea părinților are ca rezultat rezultate mai bune pentru tineri. Acest lucru face imperativă implicarea părinților în procesul de școlarizare, iar această abordare a căpătat o largă influență politică în multe țări europene.

Cu toate acestea, definirea a ceea ce se înțelege prin implicarea/angajarea părinților în școlarizare, tipul de interacțiuni și de metode care au cele mai mari șanse de a aduce beneficii copiilor, rolul și responsabilitatea actorilor, în special a părinților, a profesorilor și a directorilor de școli, rămân oarecum controversate. Politicienii, cercetătorii, școlile, cadrele didactice și grupurile de părinți și copiii nu au reușit să ajungă la definiții sau priorități comune, ceea ce duce uneori la confuzie. Deși este adesea prezentat ca un "concept unificat", implicarea/angajarea părinților "are o serie de interpretări, care sunt în mod diferit acceptabile sau inacceptabile de către diferiți constituenți" (Crozier, 1999: 219). Diferite părți interesate utilizează adesea acest fapt într-un mod care duce la lupte pentru putere și tensiuni între diferitele părți interesate (ibidem, 220) și, uneori, duce, de asemenea, la un fel de "joc al vinovăției". După cum ilustrează studiul din 2008 al lui Harris și Goodall privind interacțiunea părinților în școli, în timp ce părinții au fost mai predispuși să înțeleagă implicarea lor ca fiind un sprijin pentru copiii lor, iar copiii, la rândul lor, i-au văzut pe părinți ca pe un "sprijin moral", profesorii au văzut-o ca pe un "mijloc de îmbunătățire a comportamentului și sprijin pentru școală" (2008: 282). Acest lucru duce la o divizare între așteptările școlilor față de părinți și viceversa.

Clasificarea practicii lui Epstein (2002) a fost utilizată pe scară largă în stabilirea unei tipografii a implicării părinților în școală. Este important de reținut faptul că Epstein depășește noțiunea de implicare sau de angajament în învățarea fiecărui copil în parte, ci introduce mai degrabă noțiunea de școli în parteneriat, care sunt guvernate pe baza unei aprecieri reciproce, echilibrate, a casei și a școlii, care are un impact major în stabilirea unor structuri de conducere participativă.

Cadrul lui Epstein (2002:6) definește șase tipuri de implicare: parenting, comunicare, voluntariat, învățare la domiciliu, luarea deciziilor, colaborare cu comunitatea. Este important de precizat că aceste tipuri nu au niciun fel de ierarhie, deși sunt adesea considerate de unele școli și profesori ca fiind niveluri de valoare diferită și formulând așteptări nefondate față de părinții a căror nevoie de implicare este diferită (Hamilton 2011.)

Goodall și Montgomery (2013) au argumentat în favoarea unei abordări mai rafinate, care mută interesul de la interacțiunile părinților cu școala în general la o concentrare mai specifică asupra învățării copiilor.

Aceștia fac o distincție esențială între implicare și implicare, sugerând că cea din urmă invocă un "sentiment de proprietate față de acea activitate care este mai mare decât cel prezent în cazul unei simple implicări" (2013: 399) și propun un continuum care trece de la implicarea părinților în școlarizare la implicarea părinților în învățarea copiilor. Această abordare include recunoașterea faptului că învățarea nu se limitează la școală și importanța sprijinirii învățării copiilor în interiorul și în afara școlii. Această abordare poate fi deosebit de importantă în cazul părinților (și, bineînțeles, al copiilor) care provin din minorități etnice, cu un nivel scăzut de educație (și cu experiențe negative în ceea ce privește propria lor școlarizare) sau al celor care se confruntă cu dificultăți economice, care, conform cercetărilor (ibid. 400), au mai multe șanse să se implice cu dificultate în școală, dar care, cu toate acestea, au un angajament puternic față de învățarea copiilor lor. Acesta este un aspect esențial care trebuie luat în considerare la elaborarea modelelor de mentorat pentru părinți în cadrul proiectului PARENT'R'US.

Goodall (2017) îndeamnă la o schimbare de paradigmă către un parteneriat care se bazează pe următoarele principii formulate pe baza reimaginării modelului bancar de educație al lui Freire pentru realitatea secolului ^{XXI}:

1. Personalul școlii și părinții participă la sprijinirea învățării copilului.
2. Personalul școlii și părinții apreciază cunoștințele pe care fiecare le aduce în cadrul parteneriatului.
3. Personalul școlii și părinții se angajează în dialog în jurul și cu învățarea copilului.
4. Personalul școlii și părinții acționează în parteneriat pentru a sprijini învățarea copilului și a fiecărui

altele.

5. Personalul școlii și părinții respectă autoritatea legitimă a rolurilor și a contribuțiilor fiecăruia dintre ei la sprijinirea învățării.

Potrivit lui Kendall (2018), aceste cadre recunosc natura complexă și dinamică a relațiilor dintre părinți, școală și învățarea copiilor și deschid oportunități semnificative de dialog și renegociere a rolurilor și responsabilităților, dar s-ar putea să nu meargă atât de departe încât să pună sub semnul întrebării paradigma tradițională a relațiilor dintre casă și școală. Re-imaginarea relațiilor casă-școală trebuie să se bazeze pe reflecția asupra scopului învățării și să depășească prioritățile imediate și adesea înguste ale școlilor bazate pe teste și alte responsabilități politice (Grant, 2009:14). Grant ne reamintește că "reîncadrarea vieții copiilor în afara școlii și a vieții de familie exclusiv în termenii unui proiect educațional" ar putea duce la "cel mai rău scenariu", în care copiii sunt "lucrați continuu de părinți și profesori ambițioși" (Grant, 2009:14). Grant continuă să sugereze că mulți părinți pot alege, în mod rezonabil, să investească în izolarea granițelor dintre școală și viața de familie, considerând că "o parte din rolul lor este de a-i proteja pe copii de incursiunile școlii în casă și de a se asigura că copiii socializează, se joacă și se relaxează, dar și că învață" (ibid.). Acest lucru conduce la necesitatea de a explora motivele neimplicării sau ale nivelului scăzut de implicare în școlarizare atunci când se proiectează orice intervenție privind responsabilizarea părinților.

Lucrul cu părinții "greu de atins" (hard to reach)

Termenul "greu de atins" a fost adesea folosit pentru a "eticheta" și a patologiza "părinții care sunt considerați a fi la marginea școlii sau a societății în ansamblu - care sunt excluși social și care, aparent, trebuie "aduși" și reangajați ca părți interesate (Crozier și Davis, 2007). Deși eticheta a fost discutată și abordată în literatura și practica recentă, ea rămâne un concept durabil în discursurile politice și practice din Europa (Hamilton, 2017:301) și poate avea implicații deosebite pentru grupul țintă al proiectului PARENT'R'US. Campbell (2011) definește părinții "greu de atins" ca fiind cei care: "au un nivel foarte scăzut de implicare în școală; nu participă la ședințele școlare și nici nu răspund la comunicări; prezintă un nivel ridicat de inerție în depășirea barierelor percepute în calea participării" (2011:10). Termenul este adesea folosit pentru a se referi la părinții care nu reușesc să reproducă atitudinile, valorile și comportamentele unei norme a "clasei de mijloc albe" descrise de Deforges mai sus, care, susțin Crozier și Davies (2007), stă la baza așteptărilor școlare în mod conștient sau inconștient. Aici vedem că definiția este folosită în mod peiorativ pentru a descrie caracteristica deficitară de "neresponsivitate", care este legată în mod explicit de statutul economic, clasa socială și etnie, servind la stigmatizarea și "alterarea" anumitor grupuri de părinți.

Goodall și Montgomery (2013) discută despre situația părinților care sunt adesea "etichetați" ca fiind "greu de atins", deoarece este posibil ca școala să nu fi facilitat încă un mod adecvat sau eficient de a stabili relații cu aceștia. Constatările din cadrul proiectului Engaging Parents in Raising Achievement Project (EPRA) au indicat faptul că pentru unii părinți, adesea cei caracterizați ca fiind "greu de atins", școlile, în special

școala secundară, pot fi resimțite ca un "sistem închis", ca fiind ostile sau dezorientatoare, poate din cauza propriilor experiențe ale părinților în ceea ce privește școala sau a unor relații structurale mai largi care, după părerea lor, îi poziționează în mod negativ în raport cu "autoritatea școlii" (Harris și Goodall, 2008).

Goodall și Montgomery cer, de asemenea, să se acorde atenție modului în care aspectele sociale și culturale poziționează diferite grupuri de părinți în raport cu școlarizarea. Citând lucrările lui Reay (2000), Harris și Goodall (2008) atrag atenția asupra modului în care părinții din clasa de mijloc tind să își sporească ambiția pozițională pentru a se asigura că își mențin un avantaj relativ pe măsură ce aspirațiile educaționale ale claselor inferioare cresc. Aceștia susțin că acest lucru asigură faptul că barierele continuă să fie fabricate în timp ce altele, de exemplu accesul la educație, sunt eliminate.

Deforges (2002), în analiza sistematică a beneficiilor reale ale implicării părinților în rezultatele școlare ale copiilor, stabilește gradul de importanță al acestui aspect. Acesta a constatat că, deși părinții s-au implicat într-o gamă largă de activități pentru a promova progresul educațional al copiilor lor (inclusiv schimbul de informații, participarea la evenimente și la guvernarea școlară), gradul de implicare a părinților a fost puternic influențat de clasa socială și de nivelul de educație al mamei: cu cât clasa socială și nivelul de calificare educațională a mamei sunt mai ridicate, cu atât mai mare este gradul de implicare. În plus, analiza a remarcat, de asemenea, că nivelurile scăzute de încredere în sine ale părinților, lipsa de înțelegere a "rolului" în legătură cu educația, deprivarea psiho-socio-materială și materială au avut, de asemenea, un impact negativ asupra nivelurilor de participare la viața școlară, unii părinți fiind pur și simplu "descurajați să se implice din cauza amintirilor legate de propria lor experiență școlară sau de interacțiunile cu profesorii copiilor lor sau de o combinație a celor două". (2003:87). Revizuirea a concluzionat că, în timp ce interacțiunile de calitate cu școala (de exemplu, schimbul de informații și participarea la evenimente și la guvernare) sunt caracteristice implicării pozitive a părinților în educație, rezultatele școlare ale unui copil sunt legate în mod mai semnificativ de o interacțiune complexă a unei game mult mai largi de factori sociali și culturali, inclusiv "o bună educație parentală în familie... asigurarea unui mediu sigur și stabil, stimularea intelectuală, discuții între părinți și copii, modele bune de valori sociale și educaționale constructive și aspirații ridicate legate de împlinirea personală și de cetățenie; (2002:5). Identificând "bunele practici parentale la domiciliu" ca fiind factorul-cheie în determinarea rezultatelor copiilor, analiza a constatat că această formă de implicare "acționează indirect asupra rezultatelor școlare, ajutând copilul să își construiască un concept de sine pro-social, pro-învățare și aspirații educaționale ridicate" (2003:87) și a avut un impact mult mai mare asupra rezultatelor decât efectele școlii, în special în primii ani de școlarizare. Grupând acești factori sub denumirea de "implicarea spontană a părinților", raportul a pus în contrast corelația pozitivă cu rezultatele copiilor pe care aceștia au reușit să o asigure împreună cu efectele "intervențiilor care au ca scop îmbunătățirea "nivelurilor spontane de implicare" (ibid. 5). Cu toate că amploarea și varietatea activităților de intervenție, care includeau programe pentru părinți, legături între casă și școală și educație în familie și în comunitate, au fost notate ca fiind substanțiale, analiza nu a putut găsi o corelație pozitivă între aceste activități și datele privind rezultatele școlare și a sugerat că acestea "nu au reușit încă să ofere sporul de realizare la care s-ar fi putut aștepta".

Price-Mitchell evidențiază accentul exagerat pus pe învățarea școlară ca fiind singurul sau prioritarul obiectiv al interacțiunilor dintre casă și școală. Ca atare, școlile oferă o "viziune mecanicistă" care separă educatorii și părinții în loc să îi conecteze, "educatorii considerându-se experți" în învățarea copiilor "mai degrabă decât egali" (2009:5). Potrivit acesteia, acest lucru creează relații ierarhice și limitează capacitatea de a înțelege și de a dezvolta parteneriate care să creeze noi cunoștințe. (2009:8)

Mitchell-Price acordă atenție modului în care circulă capitalul social în contextul școlii și a potențialului său de a include sau de a exclude părinții din diferite grupuri sociale și culturale. Citându-i pe Santana și Schneider (2007), Mitchell-Price sugerează că "părinții cu venituri mai mici și cu diversitate etnică, care în mod tradițional au mai puțin acces la resurse pentru copiii lor, beneficiază foarte mult de rețelele sociale ca modalitate de a obține beneficii care altfel nu le-ar fi disponibile" (2009:19). Hamilton susține că acest lucru necesită ca profesorii să dezvolte o "mentalitate de informare" (2017:313), mergând dincolo de "promovarea conștientizării în rândul părinților a regulilor și așteptărilor" către o explorare profundă și reflexivă a propriei lor poziționalități socio-culturale ca "profesor" și reprezentant al autorității și asumându-și responsabilitatea pentru agenția pe care o au în procesele și practicile interacțiunii dintre școala de acasă.

Dispoziții privind învățarea în familie

În literatura de specialitate de până acum s-a făcut aluzie la oferta educațională a învățării în familie. La baza acesteia se află o abordare socială și umanistă a învățării, cu principiile de bază ale "părinților ca educatori, recunoașterea faptului că limbajul este putere și poziția centrală a dialogului în educație" (Mackenzie, 2009: 5-6). Vizând în mod tradițional atât familiile dezavantajate, cât și comunitățile care se pot confrunta cu sărăcia și excluziunea socială din diverse motive, furnizarea de servicii de învățare în familie încorporează atât rezultate concrete, cât și rezultate ușoare. Cele dintâi se bazează pe îmbunătățiri ale nivelurilor de performanță ale părinților și ale copiilor în ceea ce privește alfabetizarea și calculul și pe dezvoltarea competențelor de angajare pentru părinți, în timp ce cele din urmă iau forma unei mai bune încrederi, a unor abilități interpersonale și a unei mai bune stări de bine fizice și mentale. Deși este posibil să nu aibă un impact direct asupra rezultatelor învățării copiilor (a se vedea mai sus), aceste dispoziții sunt instrumente utile pentru a sprijini învățarea pe tot parcursul vieții a părinților.

Politici europene privind implicarea părinților

Mai multe rapoarte și studii (CE, 2012; OCDE, 2006, 2009 și 2012a și Eurostat, 2014, MEMA, 2017) confirmă faptul că există încă obstacole semnificative în traseele educaționale ale copiilor cu un trecut migrant sau rom în sistemele educaționale din statele membre ale UE. Majoritatea statelor membre ale UE au dezvoltat, într-o anumită măsură, politici educaționale pentru copiii migranți și romi, însă diferențele în ceea ce privește profunzimea, amploarea și susținerea acestor măsuri arată diferențe majore (MEMA, 2017). Eurydice a raportat că procente ridicate de copii defavorizați (în special migranți și romi) se confruntă cu discriminarea în sistemele școlare, iar în majoritatea

țărilor este, de asemenea, clar prezent un decalaj clar în ceea ce privește rezultatele școlare. Acest lucru este însoțit de o creștere a intoleranței și a xenofobiei în majoritatea statelor membre ale UE.

În același timp, inițiativele de succes, mai ales la nivel local sau municipal, arată că există soluții eficiente pentru aceste probleme care pot fi abordate cel mai bine împreună. Unele țări au pus în aplicare politici naționale eficiente de incluziune în educație (Austria, Germania, Irlanda), dar niciuna nu a introdus o abordare sistemică a incluziunii părinților vulnerabili.

Practici europene de inspirație în domeniul incluziunii parentale

Toate proiectele și inițiativele de succes în domeniul implicării părinților includ un element care ajută la depășirea barierelor lingvistice/vocabulare și sprijină, de asemenea, incluziunea părinților în societate. Cu toate acestea, programele de implicare de succes, pe termen lung, se bazează adesea pe acceptarea diferențelor de limbă și cultură făcute vizibile în mediul școlar.

Un alt tip de program care este în vigoare în multe contexte locale are ca scop creșterea gradului de conștientizare culturală și crearea unei înțelegeri reciproce prin aceasta. Invitarea părinților în mediul școlar pentru a prezenta culturile lor de origine creează mai multă încredere în școală. Acest lucru este deosebit de important în cazul părinților care au ei înșiși un nivel scăzut de educație. Este adesea necesar ca personalul școlii să părăsească zona de confort și incinta școlii pentru a reuși să se apropie cu succes de părinții cu origini migrante.

Programele cele mai de succes și mai durabile (de exemplu, SEA sau Școlile ca centre de învățare comunitară) abordează întreaga comunitate ca pe o singură persoană, iau în considerare diferențele lingvistice și culturale, dar oferă o soluție holistică.

Există două obiective principale ale implicării/angajării părinților care au fost explorate în practicile inspiratoare și în literatura de specialitate. Unul este implicarea părinților în învățarea propriilor copii pentru obținerea unor rezultate mai bune la învățatură, iar celălalt este implicarea în viața școlară ca o formă de cetățenie activă. Cea de-a doua abordare, mai largă, o include în mod necesar pe prima, părinții implicați în viața școlară înțeleg, de asemenea, importanța învățării și își sprijină mai mult proprii copii. În același timp, trebuie menționat faptul că o implicare mai profundă în învățarea propriilor copii poate avea succes și fără o implicare mai mare în viața școlară, mai ales dacă intervenția vizează înțelegerea de către părinți a proceselor de învățare, a rolului lor de educatori primari și a faptului că școala joacă doar un rol minor în învățarea copiilor.

În unele cazuri, practicile de inspirație se concentrează pe un anumit grup țintă restrâns, de exemplu, părinții de o anumită naționalitate sau cu un anumit nivel de educație, în timp ce altele au o abordare mai holistică, vizând toți migranții sau toți părinții care sunt, în general, dificil de atins și de implicat. Practicile de inspirație colectate în perioada de analiză a nevoilor arată că modelele de succes sunt transferabile de la un grup țintă la

altul, de exemplu, programele pentru romi și cele centrate pe migranți utilizează adesea metodologii foarte asemănătoare. Recomandările și metodele dezvoltate în cadrul proiectului Include-ED, precum și FamilyEduNet, pe baza metodologiei dezvoltate în cadrul proiectului Include-ED și a metodologiei școlilor partenere, oferă o sursă universală utilă pe care OSD se poate baza. Aceasta susține o abordare în care toate părțile interesate participă la conceperea și implementarea activităților de incluziune. Abordează ambele laturi ale implicării părinților - în învățare și în viața școlară.

Implicarea părinților 3.0 este un manual general util pentru a ajuta profesorii și directorii de școli să înțeleagă importanța și posibilele instrumente de implicare a părinților. Metodele sugerate pot fi puse în aplicare de conducerea școlii chiar și în sistemele în care autonomia școlii este la un nivel scăzut.

Școlile ca centre comunitare de învățare este o inițiativă care este în concordanță cu tendințele politice actuale, dar pentru a o pune în aplicare este nevoie de o autonomie școlară deplină și de un director de școală angajat în acest sens. Cu toate acestea, chiar și cadrele didactice individuale pot fi capabile să pună în aplicare anumite aspecte bazându-se pe comunitatea locală.

Un instrument simplu de evaluare a implicării părinților, elaborat de NPC-p, Irlanda, poate fi utilizat pentru sensibilizare, precum și pentru monitorizarea evoluției în practică.

Cursurile de formare ParentHelp arată că activitățile sale sunt la fel de utile pentru liderii de părinți, pentru profesori și pentru directorii de școli, pentru a înțelege implicarea/angajarea părinților, pentru a accepta diversitatea și pentru a fi capabili să gestioneze provocările.

MODULUL VIII - INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ

Planul de sesiune

Instruire: Inteligența emoțională MENTOR MANAGERI		
Modul: Inteligența emoțională		Antrenor:
Sesiunea nr.:	Durata: 180' f2f, 60' online	Data:
Obiective generale:	Evidențiați importanța emoțiilor și prezentați rolul cheie pe care îl joacă emoțiile în procesul de mentorat.	
Rezultatele învățării:	Înțelegerea importanței creșterii competențelor	

		emoționale Inițierea schimbării de atitudine și dezvoltarea competențelor adulților care joacă un rol major în crearea de medii de învățare pentru copii.	
Metode:		Activități și discuții.	
Conținut:		<ul style="list-style-type: none"> ✓ Recunoașterea emoțiilor în sine și în ceilalți ✓ Să înțeleagă cauzele și consecințele emoțiilor ✓ Etichetați emoțiile (cât mai exact posibil) ✓ Exprimă emoțiile în mod corespunzător ✓ Reglarea eficientă a emoțiilor 	
	Timp	Activități:	Resurse și materiale:
	15'	Corul de emoții	<ul style="list-style-type: none"> • difuzoare • laptop, tabletă sau telefon • acces la internet
	30-40'	Zona de senzație	<ul style="list-style-type: none"> • bandă de mascare • hârtie pentru avizier (roșu, verde, albastru, galben) • markere (roșu, albastru, verde, galben)
	30-35'	Conducătorul	<ul style="list-style-type: none"> • anexa nr.1 • alte bucăți de hârtie (roșu, verde, albastru, galben) • markeri • stilouri și creioane
	40'	Emoțiile la locul de muncă (dacă le numești, le poți împlânzi)	<ul style="list-style-type: none"> • anexa nr.2 • hârtie pentru flip-cart • markeri • stilouri și creioane • alte bucăți de hârtie (roșu, verde, albastru, galben)
	35'	Cel mai bun sine al meu	<ul style="list-style-type: none"> • anexa nr.3 • hârtie de flip-chart • stilouri și creioane • culori, autocolante
	15'	Furtună de zăpadă	<ul style="list-style-type: none"> • coli de hârtie A4 • stilouri și creioane • difuzoare • laptop, tabletă sau telefon

		<ul style="list-style-type: none"> • acces la internet
+60 ,	Inside out (film) - online	<ul style="list-style-type: none"> • acces la internet • laptop, televizor, telefon, tabletă • instrucțiuni din partea activității RULER • instrucțiuni din activitatea Best Self

Activități

Activități față în față

Inteligența emoțională - Mentor Managers Training

"Nimănui nu-i pasă cât de mult știi, până nu știe cât de mult îți pasă"

Theodore Roosevelt

În acest modul, vom sublinia importanța emoțiilor și vom prezenta rolul cheie pe care acestea îl joacă în procesul de mentorat.

Activitățile enumerate mai jos sunt concepute pentru a fi utilizate în ordine (1-5), însă formatorul poate face anumite modificări în funcție de nevoile specifice ale grupului (de exemplu: anumite activități nu sunt potrivite pentru grup, anumite activități necesită o perioadă mai lungă de timp pentru a fi implementate, rezistența clienților etc.).

TITLUL ACTIVITĂȚII: Corul emoțiilor

Față în față	Online
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)	
15 ' <p>Instructorul va reda următorul cântec: What It's Like de la Everlast https://www.youtube.com/watch?v=uUORUtHRjts. Pe baza cântecului și a versurilor acestuia, formatorul le va cere participanților să exprime sentimentul pe care l-a evocat acest cântec. Din lista de sentimente vor fi alese 3. Grupul este rugat să reprezinte aceste sentimente cu un sunet. După ce sunetul fiecărui sentiment a fost stabilit și exersat, formatorul va fi un dirijor al unei orchestre care va varia diferitele sunete.</p>	

2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Introduceți subiectul emoțiilor/ sentimentelor 2. Introduceți legătura dintre sentimente și exprimare 3. Distracție plăcută cu corul 	
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)	
<p>Pasul 1: Puneți melodia (<i>What It's like, de Everlast</i>)</p> <p>Pasul 2: Cereți participanților să exprime sentimentele evocate de cântec (de exemplu, compasiune, furie, milă, rușine, vinovăție).</p> <p>Pasul 3: Cereți grupului să aleagă 3 emoții.</p> <p>Pasul 4: Reprezentați sentimentele cu un sunet (după ce ați ales sunetele, repetați sunetul de 2-3 ori).</p> <p>Pasul 5: După ce sunetele sunt repetate, formatorul va dirija un cor de emoții. (De exemplu, vă rugăm să redați sunetul pentru furie; după ce au făcut-o, vă rugăm să redați sunetul pentru compasiune, vă rugăm să redați sunetul pentru surpriză).</p>	
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)	
Având în vedere că melodia este în limba engleză, puteți alege o melodie în limba maternă a grupului, care ar incita un răspuns emoțional din partea participanților.	
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)	
Conștientizarea faptului că oamenii răspund la stimuli sau indicii din mediul înconjurător prin intermediul sentimentelor. Oamenii au anumite modalități prin care exprimă și exteriorizează aceste sentimente (în acest caz, sunetele). Pregătește terenul pentru activitățile viitoare.	

TITLUL ACTIVITĂȚII: Cadranul Emotiilor

Față în față	Online
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)	

30-40'

Această activitate este concepută pentru a le permite oamenilor să se exprime. Este o introducere la un mod de abordare a inteligenței emoționale. De asemenea, este un instrument care poate fi folosit cu persoanele care nu sunt capabile (în acest moment) să exprime clar ceea ce simt (starea lor de spirit).

2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII

(Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)

1. Recunoașterea sentimentelor (introduceți contorul de dispoziție).
2. Prezentarea celor patru domenii principale ale cadranelor.
3. Realizarea de conexiuni între nivelurile de energie și plăcerea.

3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI

(Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)

Pasul 1: Introduceți contorul de dispoziție- *Mood Meter* (a se vedea imaginea atașată mai jos). (10-15')

Mood Meter este un instrument dezvoltat de Yale Center for Emotional Intelligence. Mood Meter este conceput pentru a-i ajuta pe oamenii de toate vârstele să învețe să recunoască emoțiile, la ei înșiși și la ceilalți, cu o subtilitate din ce în ce mai mare și să dezvolte strategii pentru a face față (reglarea, pentru a folosi cuvinte sofisticate) acestor emoții. Acesta are potențialul de a le oferi oamenilor un "limbaj" pentru a vorbi despre sentimente.

Cadranelor emoțiilor este un pătrat împărțit în patru cadrane - roșu, albastru, verde și galben - fiecare reprezentând un set diferit de sentimente. Diferitele sentimente sunt grupate împreună pe Mood Meter în funcție de gradul lor de plăcere și de nivelul de energie.

Pasul 2: Cele patru cadrane:

- **Zona galbenă (energie ridicată, plăcere ridicată):** plăcut, fericit, vesel, plin de speranță, concentrat, optimist, mândru, vesel, plin de viață, jucăuș, entuziasmat, încântat, inspirat etc.
- **Zona verde (energie scăzută, grad ridicat de plăcere):** în largul său, calm, liniștit, liniștit, sigur, recunoscător, binecuvântat, mulțumit, odihnit, iubitor, echilibrat, confortabil, confortabil, fără griji, calm, atent, senin etc.
- **Zona roșie (energie ridicată, plăcere scăzută):** supărat, enervat, iritat, îngrijorat, speriat, agitat, tensionat, tulburat, furios, furios, panicat, stresat, anxios etc.
- **Zona albastră (energie scăzută, plăcere scăzută):** apatic, plictisit, plictisit, trist, abătut, neliniștit, nefericit, mizerabil, deprimat, descurajat, epuizat, lipsit de speranță, alienat, descurajat, disperat, etc.

Pasul 3 Legătura dintre nivelul de energie și plăcere. După cum s-a văzut mai sus, fiecare cadran este reprezentat de relația dintre diferitele niveluri de energie și plăcere.

Descrierea activității:

Faceți o grilă în mărime naturală pe podea, folosind bandă adezivă și bucăți mari de hârtie de avizier de culoare roșie, galbenă, verde și albastră. Fiecare zonă ar trebui să

aibă o dimensiune de cel puțin 1 m x 1 m (sau suficient de mare pentru ca mai multe persoane să stea în ea).

Atribuiți membrilor grupului cuvinte emoționale (puteți alege din cele de mai sus) sau cereți-le să le aleagă pe ale lor. Invitați membrii grupului să scrie cuvântul lor pe fața unei bucăți de hârtie și să scrie o definiție în propriile cuvinte pe verso. Apoi, rugați participanții să își lipească pe tricou cuvântul lor de emoție. (10')

Puneți elevilor următoarele întrebări:

A. Este acest sentiment plăcut sau neplăcut?

B. Este acest sentiment de energie ridicată sau scăzută?

În funcție de răspunsurile lor, invitați membrii grupului să se așeze în zona căreia îi aparține cuvântul lor emoțional: ROȘU, ALBASTRU, GALBEN, VERDE (este posibil să fie nevoie să faceți acest lucru în valuri dacă grupul este mare) (10-15')

Unul câte unul, invitați participanții să explice de ce emoția lor se încadrează în zona respectivă. Deschideți discuția pentru o discuție constructivă și respectuoasă în cazul în care există un dezacord cu privire la locul în care se potrivește cuvântul emoție. (10')

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR

(ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)

În cazul în care nu există suficient spațiu pentru a desfășura activitatea așa cum este scris mai sus, formatorul poate crea un contor de stare de spirit în cameră sau în spațiul disponibil (pereți, în cazul în care nu este disponibilă o sală la sol). Formatorul va alege patru locuri care vor fi etichetate cu roșu, albastru, galben și verde. Din acest punct, activitatea poate continua așa cum a fost descrisă mai sus.

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Participanții vor învăța să recunoască emoțiile și să le clasifice în funcție de nivelul lor de energie și de plăcere.

TITLUL ACTIVITĂȚII: RULER

Față în față		Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			

30–35'

RULERUL este urmarea Cadranului Emotiilor. În cadrul primei activități, participanții au făcut cunoștință cu măsuratorul stării de spirit. Aceștia au fost capabili să recunoască zona în care se încadrează emoțiile lor (roșu, albastru, galben, verde). În timpul acestei activități, participanții își vor aprofunda înțelegerea inteligenței emoționale prin:

Recunoașterea emoțiilor

Înțelegerea emoțiilor

Etichetarea emoțiilor

Exprimarea emoțiilor

Reglarea emoțiilor

2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII

(Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)

1. Identificarea indiciilor care îi ajută să înțeleagă ceea ce simt.
2. Înțelegerea cauzelor și consecințelor unei emoții.
3. Etichetarea emoțiilor.
4. Învățarea modului de exprimare a emoțiilor într-un mod acceptabil din punct de vedere social.
5. Învățarea modului de a reduce, crește sau menține intensitatea unei emoții.

3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI

(Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)

Pasul 1: Participanții (în grupurile formate pentru activitatea anterioară) vor fi rugați să completeze Anexa 1. (15-20')

Pasul 2: După ce participanții au finalizat sarcina, fiecare grup va avea la dispoziție 10 minute pentru a discuta despre experiența lor.

Întrebări ajutătoare:

Ce părere aveți despre această sarcină?

Ați întâmpinat dificultăți în timpul acestui exercițiu? Vă rugăm să explicați de ce!

Care parte a fost ușoară? Vă rugăm să explicați de ce!

În opinia dumneavoastră, ce ar îmbunătăți această activitate?

Pasul 3: La sfârșitul timpului alocat, fiecare grup va alege un voluntar pentru a prezenta un rezumat al discuțiilor (10').

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR

(ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)

--

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar

putea fi date de formatori)

Cursanții vor începe să fie conștienți de modul în care emoțiile pe care le simt influențează ceea ce fac, ceea ce gândesc, modelul lor de decizie, modul în care relaționează cu ceilalți, pentru a deveni o persoană mai deschisă, mai productivă și mai eficientă.

Anexa 1: RULER

Emotii: _____

Recunoașterea	Cum arată acest sentiment pe fețele și corpurile noastre și cum sună în vocile noastre?
Înțelegerea	Ce fel de lucruri se întâmplă care ne-ar putea face să ne simțim astfel? Cum ne influențează acest sentiment comportamentul nostru?
Etichetare	Care este definiția/cuvântul pentru acest sentiment? Ce alte sentimente sunt legate de acest sentiment?
Exprimarea	Când aveți acest sentiment, ce puteți face pentru a-l manifesta în mod corespunzător?
Reglementarea	Îți place de obicei să te simți așa? Dacă da, ce puteți face pentru a avea acest sentiment mai des sau pentru a-i ajuta pe alții să aibă acest sentiment? Dacă nu, ce poți face pentru a-ți schimba sentimentul sau pentru a ajuta un prieten să-și schimbe sentimentul?

TITLUL ACTIVITĂȚII: Emoția la locul de muncă (Dacă o numești, o poți îmblânzi)

Față în față	Online
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)	

40'

De obicei, această activitate va urma activității cu rigla. Sperăm că, până la acest moment, participanții vor fi început să înțeleagă cum să își CONDUCĂ emoțiile. În calitate de manager al unui mentor, indivizii vor fi rugați să transfere și să aplice lecțiile învățate în mediul lor de lucru sau în activitatea de mentorat.

2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII

(Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)

1. Recunoașterea emoțiilor care pot apărea în relația de mentorat.
2. Înțelegerea și etichetarea emoțiilor.
3. Exprimarea emoțiilor (legătura dintre emoție și comportament)
2. Gestionarea emoțiilor (etape)

3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI

(Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)

Pasul 1: În urma activității cu rigla, formatorul va pune la dispoziția fiecărui grup o tablă de flipchart sau o foaie mare de hârtie, care va semăna cu anexa 2. (5')

Pasul 2: Participanții vor fi rugați să realizeze activitatea în grupurile lor (10').

Etapa 3: Fiecare grup își va prezenta rezultatele (15').

Pasul 4: Pe baza prezentărilor, formatorul va elabora un flipchart final folosind același format prezentat în Anexa 2, în care vor fi incluse cele mai relevante informații de la toate grupurile. În final, folosind aceste informații, formatorul va realiza un rezumat al activității (10').

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR

(ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)

Pentru această activitate se vor păstra grupele formate pentru activitatea de măsurare a stării de spirit, dacă există un număr destul de inegal de participanți la activitatea nr. 1, atunci grupul va fi rearanjat. Modalitățile de realizare a acestui lucru sunt: numărarea de la 1 la 4; împărțirea în funcție de înălțime, culoarea pantofilor, culoarea bluzei (neagră, colorată, albă, cu imprimeuri etc.).

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Prin această activitate, participanții explică modul în care doresc să se simtă la locul de muncă și în cadrul relației de mentorat. Aceștia vor descrie comportamentele care vor determina sentimentele pe care le preferă. În același timp, participanții vor prezenta acțiuni, instrumente, tehnici (create de ei, ceea ce oferă un sentiment de proprietate) pentru reglarea sentimentelor nedorite și a conflictelor. Aceste obiective comune au potențialul de a menține indivizii motivați și responsabili pentru

schimbarea pe care o preconizează.

Anexa 2: Emoțiile la locul de muncă (Activitatea nr. 3)

Cum vrem să ne simțim la locul de muncă în fiecare zi?

Scrieți cele mai importante 5 sentimente ale grupului vostru.

Ce vom face pentru a avea aceste sentimente și pentru a crea un mediu de lucru pozitiv?

Scrieți 5 comportamente specifice (unul pentru fiecare sentiment)

Ce facem dacă avem sentimente incomode sau conflicte?

Scrieți 5 strategii specifice.

TITLUL ACTIVITĂȚII: Sinele Perfect

Față în față		Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
35' Participanții vor fi rugați să își imagineze sinele perfect, pentru a practica, fie și numai la nivel imaginar, (pentru prezent) tehnicile, instrumentele identificate în activitatea anterioară. Această activitate le va permite participanților să reflecteze asupra comportamentului lor și asupra modului în care arată cel mai bun sine al lor (fericit, relaxat, confortabil, calm etc.).			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none">1. Identificarea caracteristicilor care le pun în valoare persona (cel mai bun sine).2. Compararea sinelui actual cu cel mai bun sine.3. Revizuirea strategiilor dezvoltate în activitatea anterioară pentru a facilita călătoria de la sinele actual la cel mai bun sine (revizuirea strategiilor va permite oamenilor să găsească resurse suplimentare).			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI			

(Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)

Aceasta este o activitate individuală. Există posibilitatea de a lucra în grupuri mai mici (a se vedea alternativele).

Pasul 1: Vă rugăm să vă descrieți folosind modul în care vă vedeți la locul de muncă (calități, defecte și anumite comportamente). (5')

Pasul 2: Vă rugăm să vă imaginați că vă uitați într-o oglindă și că vă priviți înapoi în cea mai bună formă a dumneavoastră. Cum arată cel mai bun sine al tău? Descrieți-vă cel mai bun sine folosind 5 dintre cele mai bune calități ale dumneavoastră. Vă rugăm să consultați Anexa 3 pentru o imagine a celui mai bun sine. Participanții vor fi rugați să își folosească imaginația pentru a-și prezenta cel mai bun sine (culori, cuvinte, autocolante emoji etc.) (10')

Pasul 3: După ce ați stabilit primele cinci calități, enumerați unul sau două comportamente specifice pentru fiecare calitate. (5')

Pasul 4: Dintre cele cinci calități, alegeți două pe care le considerați cele mai importante. Elaborați un plan strategic pentru a vă schimba sinele actual pentru a deveni cel mai bun sine al dumneavoastră, în vederea **OBȚINERII ACESTE CALITĂȚI**. (15')

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR

(ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)

Participanții își vor vizualiza sinele actual/prezent (în grup). Ei vor descrie anumite calități, defecte, comportamente.

Participanții vor fi rugați să își vizualizeze cel mai bun sine (ca grup), să numească cinci calități de top ale grupului, să enumere unul sau două comportamente specifice pentru fiecare calitate.

Grupurile vor alege două dintre cele cinci calități pe care le consideră cele mai importante. Împreună, vor elabora o strategie pentru a realiza aceste obiective (trecerea de la sinele actual la cel mai bun sine).

Fiecare grup își va prezenta "CEL MAI BUN SINE"

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Conștientizarea propriilor calități și defecte (sau a zonelor în care se lucrează).

Stabilirea de legături între calitățile/ defectele percepute și comportament.

Crearea unui obiectiv (cel mai bun sine) spre care să poată aspira.

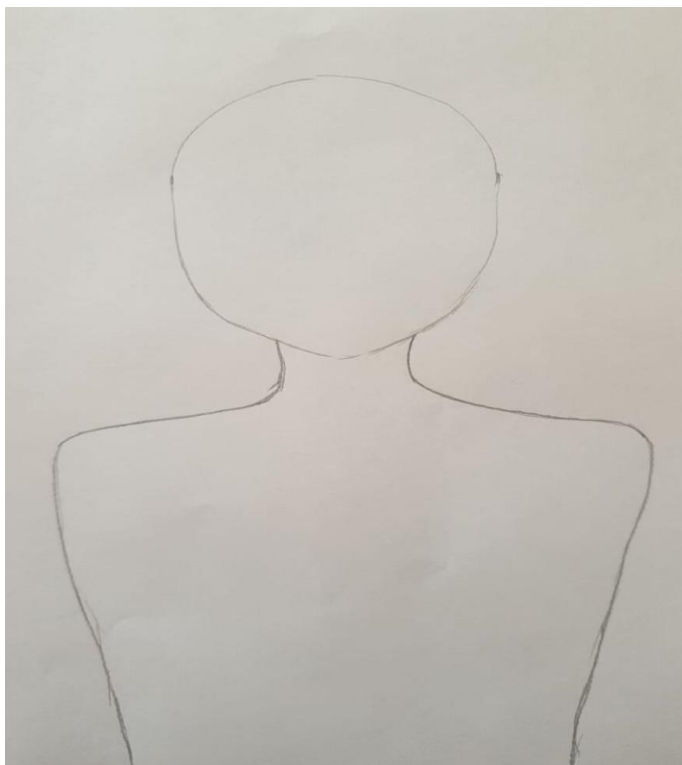
Brainstorming de strategii pentru a vă atinge obiectivul.

Însușirea strategiilor crește motivația pentru schimbare.

Responsabilitate.

Anexa 3: Best Self

Pe desenul de mai jos, vă rugăm să scrieți primele 5 calități care vă descriu cel mai bine sine. Puteți folosi culori, autocolante sau orice alte mijloace pe care le aveți la dispoziție pentru a vă personaliza desenul (este prezentată o schiță/un contur al unei persoane, deoarece nu trebuie să fie perfectă și este deschisă imaginației fiecăruia).



În tabelul de mai jos, enumerați unul sau două comportamente specifice pentru fiecare calitate.

Calitate	Comportament
1	
2	
3	
4	
5	

TITLUL ACTIVITĂȚII: Furtună de zăpadă

Față în față		Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
15' Activitate de închidere. Oferă o oportunitate de a împărtăși ceea ce s-a învățat și ceea ce este relevant pentru participanți.			
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none">1. Enumerarea ideilor-cheie din cadrul atelierului.2. Numirea importanței lor.3. Evaluare informală.4. Împărtășire, feedback			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
Pasul 1 Dați participanților o bucată de hârtie. Pasul 2 Rugați participanții să noteze ideile cheie din atelier și de ce au fost importante. După ce au făcut acest lucru, rugați-i să le pună pe hârtie. (5') Pasul 3 Când formatorul dă semnalul, participanții aruncă bulgări de zăpadă din hârtie în aer. Pasul 4 Fiecare participant ia un "bulgăre de zăpadă" din apropiere și îl citește cu voce tare. (10')			
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)			
Această activitate se poate face și cu scaune. Așezați grupul într-un cerc sau semicerc. Rugați fiecare membru să scrie pe o bucată de hârtie ideile cheie din atelier și de ce au fost importante. După ce au făcut acest lucru, rugați-i să se ridice în picioare. Cântați un cântec scurt sau rugați-i să se amestece până când vă opriți. Odată ce cântecul s-a oprit sau când tu, în calitate de antrenor, ai spus cuvântul, ei vor trebui			

să se așeze pe scaunul din apropiere și să citească cu voce tare bucata de hârtie lăsată pe scaun.

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Împărtășirea experienței lor într-un mod non-formal.

Rezumând ideile principale din cadrul atelierului.

Evaluare.

Activități online

TITLUL ACTIVITĂȚII: Inside Out

Față în față	Online	X
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)		
94'		
Participanții vor viziona filmul <i>Inside Out</i> (https://www.imdb.com/title/tt2096673/). Este o ocazie de a verifica noi modalități prin care puteți promova inteligența emoțională în familie și cu voi înșivă.		
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)		
3. Conștientizarea emoțiilor. 4. Exemplu de gestionare a emoțiilor. 5. Conștientizarea percepțiilor și a rolului acestora în gestionarea afectelor. 6. Dezvoltarea empatiei. 7. Conectarea liderilor și a așteptărilor (vezi partea în care părinții au așteptări nerealiste cu privire la mutare)		
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)		
Pasul 1: Urmăriți filmul. Pasul 2: Selectați un personaj. Pasul 3: Aplicați RULER la caracterul identificat. Pasul 4: Aplicați activitatea Best Self la personajul identificat.		

<p>4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)</p>
<p>Datorită faptului că filmul Inside Out are o durată de 94 de minute, a depășit intervalul nostru de timp de o oră. Prin urmare, este voluntar pentru participanți să vizioneze întregul film. Este la latitudinea fiecărui partener/formator să aleagă partea pe care o consideră cea mai relevantă.</p>
<p>5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)</p>
<p>Timpul petrecut în familie, îngrijirea de sine, aplicarea a ceea ce au învățat în familiile lor.</p> <p>Un film util pentru mentori, părinți și copiii lor.</p> <p>exersarea abilităților și tehnicilor utilizate în cadrul atelierului.</p>

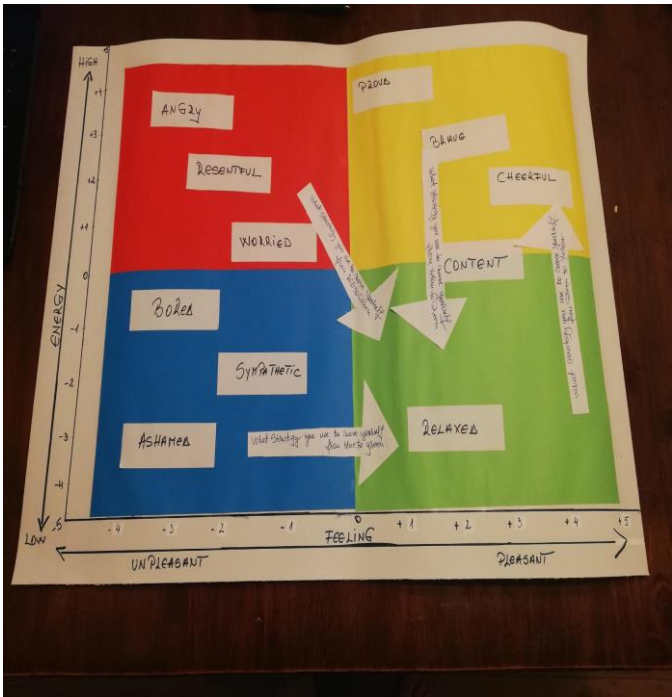
Imaginea contorului de stare de spirit



Imagine a contorului de dispoziție cu emoții



MOOD METER (strategie pentru a schimba zona/cuadrantul)



MODULUL IX - FURNIZAREA PROCESULUI DE MENTORAT

Planul sesiunii

Instruire: Curs de formare Mentor Managers			
Modul: Furnizarea de mentorat		Antrenor:	
Sesiunea nr.:		Durata: 55h în total	Data:
Obiective generale:	Prin acest modul, ne propunem să furnizăm informații și cunoștințe cheie despre cum să oferim un proces de mentorat.		
Rezultatele învățării:	Înțelegerea responsabilităților managerului de mentorat în cadrul unui proces de mentorat, pentru a-și îndeplini rolul într-un mod eficient Recunoașterea domeniului de aplicare și a limitelor rolului de mentor, ajutând la stabilirea unor limite și granițe clare în relația mentor-mentorat		
Metode:	Online + Practic		
Conținut:	<ul style="list-style-type: none"> - Conceptul de mentorat și rolul/responsabilitățile managerilor mentori - Schema de mentorat PARENT'R'US - Limite și granițe - Metode și instrumente de evaluare și apreciere 		
	Timp	Activități:	Resurse și materiale:
	90'	Modulul online "Mentoring Delivery"	<ul style="list-style-type: none"> • calculator • conexiune la internet • Prezentarea Power Point "Furnizarea de mentorat"
	30'	Conceptul de mentorat și rolul/responsabilitățile managerilor mentori	<ul style="list-style-type: none"> • flipchart • markeri
	45'	Diferite tipuri de mentori	<ul style="list-style-type: none"> • studii de caz (tipărite) • stilouri • documente • flipchart • markeri

30'	Schema de mentorat PARENT'R'US	<ul style="list-style-type: none"> • calculator • proiector
15'	PAUZĂ DE CAFEA	
30'	"Planul de acțiune al unui program de mentorat"	<ul style="list-style-type: none"> • foi de lucru tipărite • "Planul de acțiune al unui program de mentorat" • stilouri • markeri • flipchart
20'	Traversarea liniei de demarcație	<ul style="list-style-type: none"> • Flipchart • markeri
30'	Limite și granițe	<ul style="list-style-type: none"> • calculator • proiector • Prezentare Power Point • "Furnizarea de mentorat" • flipchart • markeri
15'	Metode și instrumente de evaluare și apreciere	<ul style="list-style-type: none"> • calculator • proiector • Prezentare Power Point • "Furnizarea de mentorat" • flipchart • markeri
15'	Concluzii	<ul style="list-style-type: none"> • flipchart • markeri

Conținut (Power Point)

Diapozitivul 1:

Furnizarea de mentorat

Diapozitivul 2:

Rezultatele învățării acestui modul

Scop: Prin acest modul, ne propunem să vă oferim informații și cunoștințe cheie despre cum să realizați un proces de mentorat.

Rezultatele învățării

1. Înțelegerea responsabilităților unui Mentor Manager în cadrul unui proces de mentorat, pentru a vă îndeplini rolul într-un mod eficient
2. Recunoașterea domeniului de aplicare și a limitelor rolului de mentor, ajutând la stabilirea unor limite și granițe clare în relația mentor-mentorat

Diapozitivul 3:

În acest modul, vom vorbi despre:

Conceptul de mentorat și rolul/responsabilitățile managerilor mentori

Schema de mentorat PARENT'R'US

Limite și granițe

"Ce trebuie să faci și ce nu trebuie să faci"

Metode și instrumente de evaluare și apreciere

Diapozitivul 4:

Conceptul de mentorat și rolul/responsabilitățile managerilor mentori

Diapozitivul 5:

Ce este mentoratul?

Mentoratul este un proces prin care o persoană oferă *know-how* profesional, precum și sprijin unui coleg/partener mai puțin experimentat sau potențial (mentee).

Beneficiarul beneficiază de experiența și cunoștințele mentorului.

Mentee este o persoană cu mai puțină experiență.

În cadrul acestui proces, mentorul poate îndeplini diferite roluri față de un mentorat:

profesor, consilier, antrenor, avocat, sponsor.

Mentoratul are potențialul de a avea rezultate reciproc avantajoase (atât pe plan profesional, cât și personal).

Diapozitiv 6:

Spectrul de stiluri de mentorat

Stilurile de mentorat se pot prezenta ca un spectru, iar mentorul trebuie să identifice în ce parte a spectrului se află și în care se simte mai confortabil.

- Direcția
- Îndrumare
- Ierarhie

- Reciprocitate
- Control
- Împuternicire
- Inegalitate
- Egalitate
- Dependență
- Autonomie

Sursa: Adaptat după Gay și Stephenson (1998)

Diapozitivul 7:

Actori și roluri în mentorat

Procesul de mentorat se bazează pe trei actori principali care îndeplinesc roluri diferite.

Acești actori îndeplinesc sarcini diferite în cadrul programului de mentorat și au niveluri diferite de responsabilitate.

Mentee

Mentor

Mentor Manager

Diapozitiv 8:

Actori și roluri în mentorat

În calitate de Mentor Manager, care este rolul dumneavoastră în programul de mentorat?

Rolul managerului - promovarea dezvoltării mentorilor prin:

- Autodezvoltare
- Reflecție individuală
- Resurse interne / externe
- Monitorizare
- Auto-motivare
- Leadership
- Scopuri/obiective
- Împuternicire
- Utilizarea unui model de supraveghere

Diapozitiv 9:

Supravegherea: cadru conceptual

Introducerea privind supravegherea este esențială într-un model de mentorat. Aceasta permite:

- reorientarea obiectivelor și a metodologiilor,

- identificarea constrângerilor în timpul îndrumării,
- evidențierea bunelor practici și împărtășirea acestora cu alții,
- mobilizarea unor strategii utile.

Diapozitivul 10:

Supravegherea: cadru conceptual

Supervizorul (Mentor Manager) este un expert care se pune în slujba *mentorului*:

Îl ajută pe mentor să dobândească noi cunoștințe și competențe.

Descoperă domeniile cu cel mai mare potențial pentru mentor și promovează inteligența emoțională.

Ajută la analiza greșelilor mentorului și la stabilirea obiectivelor acestuia.

Diapozitiv 11:

Schema de mentorat PARENT'R'US

Diapozitiv 12:

Planificarea unui program de mentorat

SCOPE

Cine este grupul țintă?

Care sunt condițiile și contextul?

OBIECTIVE

De ce ar trebui să fie implementat un program de mentorat?

Întrebările principale atunci când ne gândim la domeniul de aplicare și la obiectivele programului de mentorat:

Care este viziunea programului de mentorat?

La final, ce vreți să obțineți?

Diapozitiv 13:

Planificarea unui program de mentorat

Scopul încorporat

Obiectivele sunt incluse în proiectarea și execuția proiectului.

Obiective comune încă de la început

Obiectivele sunt articulate și înțelese de către mentori și de către cei care beneficiază de mentorat.

"Având un obiectiv clar definit poate crește probabilitatea ca mentoratul să răspundă la acea nevoie specifică."

Diapozitiv 14:

Planificarea unui program de mentorat

PLAN DE ACȚIUNE

- Alinierea cu cultura organizațională și cu orientările legale
- Structura programului
- Domeniu de aplicare și obiective
- Nevoi de formare
- Format (timp, model)
- Impact
- Buget
- Resurse de alocat
- Cheltuieli
- Diseminare
- Identificarea surselor de finanțare
- Activități de strângere de fonduri
- Diseminarea programului și a rezultatelor
- Poziționarea programului în context

Diapozitiv 15:

Etapele de mentorat PARENT'R'US

Lansarea programului

- Recrutarea mentorilor și a persoanelor vizate

Formarea mentorilor

- Autoevaluarea inițială
- Potrivirea administrativă

Lansarea mentoratului

- Bun venit
- Confirmare de potrivire

Procesul de mentorat

- Întâlniri
- Autoevaluare continuă

Urmărire

- Monitorizarea progreselor

- Supraveghere și sprijin

Evaluare

- Autoevaluarea finală

- Închiderea mentoratului

Impact și revizuire

- Rezultate

- Învățare și îmbunătățire

Diapozitiv 16:

Limite și granițe

Diapozitiv 17:

Limite și granițe - Sfaturi

În partea următoare, puteți găsi câteva sfaturi de delimitare care pot fi utile în timpul procesului de mentorat. În articolul original, acestea au fost concepute pentru mentori, dar sunt valabile și pentru managerii mentori:

Discutați cu mentorul dumneavoastră într-o discuție deschisă și clară despre limitele și așteptările reciproce și stabiliți-le într-un contract scris la întâlnirea inițială.

Puneți-vă întrebarea: "Sunt interesele beneficiarului cel mai bine servite aici?".

Fiți conștienți de propriile stări și motivații mentale și emoționale.

Asigurați-vă că dispuneți de mecanisme formale de soluționare a conflictelor.

Diapozitiv 18:

Metode și instrumente de evaluare și apreciere

Diapozitiv 19:

Evaluarea unui program de mentorat

Niveluri de evaluare

Individual

Îmbunătățirea abilităților în cazul mentee-ului, dezvoltarea mentorului, impact

Relațional

Tipologia relațiilor, potrivire, încredere între mentori, realizarea obiectivelor

Structural

Programul în sine: sarcina administrativă, modelul de mentorat adoptat, frecvența sesiunilor, durata programului.

Este important să se colecteze date și feedback pe tot parcursul programului.

Diapozitiv 20

Evaluarea unui program de mentorat

Evaluarea programului oferă, de asemenea, un moment de încheiere.

Încheierea ar trebui să includă activități specifice pentru a pune capăt relației, în funcție de domeniul de aplicare al programului.

Fiți pozitivi și oferiți sprijin în ceea ce privește viitorul și perioada de după program.

Diapozitiv 21:

Referințe

Activități

TITLUL ACTIVITĂȚII: Traversarea liniei

<p>1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Menționați dacă urmează să fie realizată față în față, online sau dacă este potrivită pentru ambele. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)</p>
<p>5'+10'</p> <p>Perechile vor avea ocazia să se atingă reciproc cu diferite părți ale corpului. Activitatea se încheie atunci când perechile se simt prea inconfortabil pentru a urma instrucțiunile. Scopul principal al acestei activități este de a crește gradul de conștientizare în ceea ce privește limitele și granițele într-o relație de mentorat.</p> <p>Conștienți de importanța limitelor și a granițelor, participanții pot fi grupați în perechi pentru a crea un cod de conduită pentru programul de mentorat.</p>
<p>2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)</p>
<ol style="list-style-type: none">1. Să-i faci pe participanți să se simtă treptat inconfortabil pentru a-i face să-și înțeleagă propriile limite.2. Conștientizarea faptului că fiecare persoană are o zonă de confort.
<p>3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)</p>

Pasul 1 Formatorul le cere participanților să stea în fața unui partener (în perechi).
Pasul 2 Fiecare pereche trebuie să urmeze instrucțiunile instructorului, atingându-se "cot la cot"; "umăr la umăr"; "deget la deget"; "genunchi la genunchi"; "palmă la palmă"; "față la față"; "gât la gât"; "nas la nas".
Pasul 3 Discuții în grup. Formatorul ar trebui să promoveze conștientizarea cu privire la limitele și granițele în relația de mentorat.
Pasul 4 Grupul ar trebui să creeze un cod de conduită. Participanții sunt împerecheați și împreună creează un cod de conduită pentru program.
Pasul 5 Împărtășirea și discutarea principalelor subiecte de luat în considerare.

4) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Fiecare persoană are o zonă de confort.

Mentorii trebuie să fie conștienți de modul în care își dau seama când se simt inconfortabil.

Confortul se schimbă dacă se schimbă contextul (persoana, mediul).

Managerii mentorilor trebuie să fie conștienți de mai multe moduri de a spune dacă altcineva se simte inconfortabil.

TITLUL ACTIVITĂȚII: Diferite tipuri de mentori

1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII

(Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Menționați dacă urmează să fie realizată față în față, online sau dacă este potrivită pentru ambele. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)

10-15' + 20-30'

Această activitate se bazează pe 3 studii de caz (Anexa 1) care reflectă posibile situații care pot apărea în timpul unui proces de mentorat și care pot afecta relația de mentorat și procesul, dacă mentorul nu este capabil să le gestioneze într-un mod eficient. Situațiile sunt: 1) probleme de gestionare a timpului; 2) mentorul stabilește standarde prea înalte; 3) lipsa de motivație continuă.

2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII

(Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)

1. Expunerea diferitelor situații care i se pot întâmpla unui mentor în cadrul unui proces de mentorat.

2. Îmbunătățirea capacității managerilor mentori de a face față diferitelor situații care pot compromite relația/procesul de mentorat.

3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)

Pasul 1 Cereți participanților să formeze grupuri mici (3-4 persoane).

Pasul 2 Oferiți un studiu de caz fiecărui grup (dacă aveți mai mult de 3 grupuri, grupurile cu același studiu de caz pot compara soluțiile pentru o discuție mai eficientă).

Pasul 3 Oferiți 10-15 minute fiecărui grup pentru a citi studiul de caz și a reflecta asupra unei soluții.

Pasul 4 Fiecare grup trebuie să își prezinte soluția.

Pasul 5 Formatorul ar trebui să promoveze discuția de grup și să facă o concluzie generală.

4) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Aceste studii de caz sunt exemple de situații care pot apărea în cadrul unui proces de mentorat. Este important ca managerii de mentorat să reflecteze asupra acestui tip de probleme pentru a fi mai eficienți atunci când îi îndrumă pe mentori. Managerii mentori își vor îmbunătăți gradul de conștientizare a problemelor legate de mentorat și capacitatea de a răspunde nevoilor mentorilor (în ceea ce privește motivația, managementul, relațiile etc.).

Anexa 1

Studiu de caz 1: probleme de gestionare a timpului

Definirea situației: Adesea, este posibil să întâlniți un mentor care nu respectă termenele stabilite sau care are probleme de gestionare a timpului, cum ar fi întâlniri ratate, programări întârziate etc.

Analiză: Încercați să identificați motivele pentru care se întâmplă acest lucru cu persoana respectivă. Este din cauză că are prea multe responsabilități și este ocupată cu alte lucruri? Se poate întâmpla ca mentorul să nu fie foarte angajat în acest scop? Este timpul și/sau locul pe care l-ați definit pentru întâlniri nu este foarte potrivit pentru mentor? Prin identificarea motivelor care stau la baza acțiunii, veți putea găsi o soluție la problemă.

Soluție: Luați în considerare acțiunile posibile pentru a aborda problema de mai sus. La final, discutați rezultatele cu ceilalți.

Studiu de caz 2: mentorul stabilește standarde prea înalte

Definirea situației: Mentorul s-a suprasolicitat atât de mult încât este dificil pentru beneficiarul său să se mențină pe drumul cel bun. Așteptările mentorului stabilite pentru relație par să eșueze. Deși această pereche poate părea foarte promițătoare și entuziastă, la final pare să-și piardă motivația.

Analiză: Stabilirea unor așteptări realiste încă de la început este foarte importantă în acest proces, deoarece permite persoanei să țină pasul cu ceea ce a fost stabilit și să evite să se "piardă" pe parcurs. Nu este neapărat rău să ai așteptări realiste, deoarece ești mai conștient de capacitățile tale și reușești să îți atingi obiectivele.

Soluție: Luați în considerare acțiunile posibile pentru a aborda problema de mai sus. La final, discutați rezultatele cu ceilalți.

Studiu de caz 3: Lipsa de motivație continuă

Definirea situației: Mentorul nu pare a fi foarte motivat, sau este la început, dar apoi interesul său începe să scadă treptat.

Analiză: Este extrem de important să menții interesul mentorului încă de la început, dar este la fel de important să menții interesul acestuia la un nivel ridicat în orice moment, deoarece procesul de mentorat necesită timp și efort. Încercați să găsiți sursa problemei: este de natură internă (poate că el/ea nu este atât de interesat(ă) personal), are legătură cu ceva ce faceți în calitate de supervisor sau există alte posibile probleme în acest sens?

Soluție: Luați în considerare acțiunile posibile pentru a aborda problema de mai sus. La final, discutați rezultatele cu ceilalți.

TITLUL ACTIVITĂȚII: Planul de acțiune al unui program de mentorat

1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Menționați dacă urmează să fie realizată față în față, online sau dacă este potrivită pentru ambele. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)
15' + 5' Exercițiu individual pentru a-i face pe participanți să reflecteze asupra importanței planificării unui program de mentorat. Programul de mentorat va fi definit de proiectul PARENT'R'US, dar managerii de mentorat vor trebui să îl adapteze la propria școală/context. Participanții vor avea ocazia de a completa un model (a se vedea mai jos) cu puncte cheie pentru un plan de acțiune eficient al unui program de mentorat.
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)
1. Sensibilizarea cu privire la importanța planificării unui program de mentorat. 2. Oferirea unei oportunități pentru managerii de mentorat de a reflecta asupra resurselor pe care le pot oferi mentorilor lor pentru a avea un program de mentorat de succes.
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)
Pasul 1 Dați fiecărui participant un model de fișă de lucru pentru această activitate. (Anexa 1) Pasul 2 Cereți participanților să reflecteze asupra punctelor menționate în șablon, cu privire la propria situație/context (15'). Pasul 3 Scurtă discuție despre planificarea unui program de mentorat în contextul nostru (al fiecărui participant).
4) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)
Dezvoltarea obiectivelor programului de mentorat. Adaptarea modelului PARENT'R'US la contextul propriu al participanților.

Anexa 1

Fișă de lucru: Planul de acțiune al unui program de mentorat

Descriere: Gândiți-vă la modul în care veți aplica programul de mentorat în propriul context. Este important să reflectați asupra acestor subiecte, astfel încât să puteți interioriza programul în oferta dvs. zilnică în mediul școlar.

Probleme specifice care trebuie rezolvate (ceea ce apare în școală)

Provocările viitoare (ținând cont de profilul părinților și al elevilor din școala dumneavoastră)

Ce fel de sprijin intenționați să oferiți mentorilor dumneavoastră?

Etaplele următoare (cum veți anunța programul mentorilor, cum îi veți recruta)

MODULUL X - CONȘTIENTIZAREA SISTEMICĂ

Planul de sesiune

Instruire: MANAGERI MENTORI			
Modul: Conștientizarea sistemică			Antrenor:
Sesiunea nr.:	Durata: 3 ore (1online + 2 F2f)		Data:
Obiective generale:	Dezvoltarea sau îmbunătățirea competențelor necesare pentru gestionarea unui proces de mentorat, ținând cont de nevoile și problemele mentorilor și ale persoanelor mentorate.		
Rezultatele învățării:	Înțelegerea abordării ecologice/sistemice a dezvoltării individuale și a importanței contextului educațional, promovându-l ca o influență pozitivă asupra vieții mentees.		
Metode:	Informații teoretice și activități de grup		
Conținut:	Rolul părinților în sistemul ecologic din jurul copilului; Necesitatea unei schimbări sistemice dinamice.		
	Timp	Activități:	Resurse și materiale:
	60'	Prezentarea teoriei lui Bronfenbrenner	<ul style="list-style-type: none"> video prezentare
	10'	Sunt unic.	<ul style="list-style-type: none"> bucăți de hârtie (câte una pentru fiecare participant)
	10'	Ascultarea activă - activitate	--
	40'	Navigare pe canale	--
	20'	Cina extraterestră	imagini de mese de cină pix, hârtie și creioane colorate/markere pentru perechi
	25'	O abordare critică a școlii de astăzi	video șablon
	15'	Împachetare și închidere	șablon

Activități

TITLUL ACTIVITĂȚII: Prezentarea teoriei lui Bronfenbrenner

Față în față	Online	X
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)		
60' Participanții urmăresc un scurt videoclip și o prezentare.		
2) OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)		
3. Înțelegerea rolului părinților în sistemul ecologic din jurul copilului.		
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)		
Pasul 1 Participanții urmăresc această scurtă introducere la teoria lui Bronfenbrenner: https://youtu.be/HV4E05BnoI8 (folosiți subtitrarea automată dacă este necesar) Pasul 2 Participanții urmăresc prezentarea (Anexa 1)		
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)		
--		
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)		
Participanții vor fi capabili să identifice indicatorii structurali cheie pentru strategiile sistemice.		

Conținut (Power Point)

Diapozitivul 1:

Curs de formare pentru manageri

CONȘTIENȚIZARE SISTEMICĂ

Diapozitivul 2:

Rezultatele învățării acestui modul

Obiectiv: Identificarea indicatorilor structurali cheie pentru o astfel de problemă strategică sistemică. Dezvoltarea acestor indicatori structurali la nivel local/municipal, apoi la nivel național și, în final, la nivel european.

Rezultatele învățării:

Rolul părinților în microsistem

Necesitatea unei schimbări sistemice dinamice

Diapozitivul 3:

Teme de discuție:

1. Educația și promovarea acesteia ca o influență pozitivă în viața mentorului
2. Indicatori structurali pentru prioritățile strategice
3. Abordarea ecologică/sistemică: interacțiuni între oameni și diferite contexte
4. Sisteme incluzive și depășirea sistemelor blocate
5. Profilul managerului

Diapozitivul 4:

Educație formală - Non-formală - Informală

Educație formală - oferită de școală;

Educație non-formală - activități de învățare organizate de alte instituții;

Educație informală - proces spontan sau neformalizat de cultivare a învățării.

Distincția este pur teoretică - ele funcționează ca un sistem complex cu granițe aproape invizibile.

Diapozitivul 5:

Educație formală - Non-formală - Informală

Tendențe recente:

Educația non-formală - apropierea de sistemul formal de educație;

Școala - acceptă provocările sociale prin extinderea domeniilor lor de interes, inițiind parteneriate cu comunitatea locală și cu diferite instituții culturale;

Învățarea "*nu este legată exclusiv de școală sau de alte contexte organizate. Principala percepție despre învățare se bazează pe ideea că o mare parte din experiențele noastre de învățare au avut loc în afara sistemului educațional formal: la locul de muncă, acasă, înconjurați de familie, în diferite organizații*" (Pasi Sahlberg).

Diapozitiv 6:

Educarea adulților

Adulți:

- ar putea fi rezistente la schimbări = modificări structurale ale modelelor deja existente (valori, cunoștințe, acțiuni);
- educația lor = proces de asimilare, de dezvoltare, precum și de reorganizare și regândire a relației lor cu lumea înconjurătoare;
- atitudine pasivă față de învățare, din cauza reticenței lor față de schimbare și a fricii de a nu fi capabili să se ridice la nivelul așteptărilor celorlalți sau de a-și diminua imaginea socială;

Diapozitivul 7:

Educarea adulților

Educația lor:

- un proces de învățare preponderent practic, care valorifică cunoștințele și experiența de viață anterioară;
- metodologie - tehnici active și participative, cu accent pe opinia personală.

Diapozitiv 8:

Motivarea adulților

"Conceptul de motivație este unul dintre cele mai spectaculoase din întreaga psihologie" (Lindworsky).

Motivația este un termen supraordonat pentru toate acele sentimente sau fenomene care pot fi traduse prin intermediul conceptelor de dorință, speranță, voință, interes etc. (Thomas).

Ca impuls, motivul este cauza acțiunii, dar pentru a deveni cauză, el trebuie definit"; "motivele sunt determinate de problemele cu care omul trebuie să se confrunte" (Hiebsch).

Diapozitiv 9:

Motivarea adulților:

Existența motivației conduce la schimbări de comportament; aceasta:

- generează acțiuni;
- activează subiectul;
- orientează comportamentul către un scop;
- ascute atenția, etc.

Importanța creării unor situații motivante

Adulții ar trebui să înțeleagă relația dintre activitățile de învățare propuse și propriile lor interese.

Diapozitivul 10:

Secretul unui management eficient: relația deschisă între cei implicați.

Conducerea:

- are o agendă fixă și se desfășoară într-o perioadă de timp specifică, bine stabilită;
- încearcă să dezvolte abilitățile care pot duce la creșterea performanțelor.

Managerul:

- stabilește obiectivele încă de la început și monitorizează atingerea acestora;
- facilitează inserția/acomodarea corectă a angajatului într-o anumită poziție;
- influența sa este dată de autoritatea sa, care corespunde poziției sale în cadrul organizației.

Diapozitiv 11:

Secretul unui management eficient: relația deschisă între cei implicați.

Tipul de relație dintre un manager și un mentor diferă de la o metodă la alta.

Mentoratul și coaching-ul sunt instrumente eficiente pentru un manager care dorește să îmbunătățească performanța organizației sale.

Cele două metode reprezintă o investiție "morală", mai degrabă decât "financiară", pe care orice manager modern trebuie să o aibă în vedere și să o aplice.

Diapozitiv 12:

Indicatori structurali pentru prioritățile strategice

Este important să depășim o abordare care recomandă pur și simplu anumite modele de bune practici, fie că este vorba de un program gata pregătit sau de un proiect specific.

Apare o dificultate în ceea ce privește identificarea trăsăturilor esențiale, mai degrabă decât periferice, ale oricărei bune practici, indiferent dacă aceasta trebuie preluată în totalitate fără a fi adaptată la alte contexte.

Este necesar să se depășească un astfel de mod de analiză comparativă și să se treacă la unul care să extragă caracteristicile structurale ale bunelor practici care pot fi transferate în diferite contexte.

Diapozitiv 13:

Indicatori structurali:

Dezvoltarea prin analogie: indicatorii structurali sunt, în general, încadrați ca răspunsuri potențial verificabile de tip "da/nu", ei se referă la existența sau nu a unor structuri, mecanisme sau principii-cheie într-un sistem.

A. Principii directoare: implicarea activă a grupurilor-țintă în conceperea și în punerea în aplicare.

B. Roluri în structurile organizaționale

- Intervenție de o intensitate suficientă pentru a produce schimbări
- Accent pe schimbarea sistemului și nu doar pe schimbarea individuală
- Concentrare clară asupra nivelului de prevenire - universală, selectivă și/sau indicată
- Focalizare distinctă pe cohorte de vârstă
- Strategie clară de sensibilizare pentru a ajunge la grupurile marginalizate
- Alternative la suspendare

C. Spații fizice: spații specifice în clădirile școlii pentru ca părinții să se întâlnească

Diapozitiv 14:

Beneficiile indicatorilor structurali pentru implicarea părinților

Acestea pot oferi criterii transparente pentru stabilirea progresului instituțional al unei municipalități și al unei școli în acest domeniu de-a lungul timpului.

Indicatorii structurali oferă o abordare sistemică, nu doar individuală - o abordare relevantă din punct de vedere politic.

Indicatorii structurali pun accentul pe prevenire și promovare.

Acestea oferă un cadru pentru o revizuire și un dialog permanent atât în cadrul unei municipalități, cât și între municipalități și țări.

Acestea permit autoevaluarea progreselor. Punctul de comparație pentru progres este reprezentat de performanța anterioară a municipalității și a unei anumite școli în raport cu acești indicatori.

Pe baza indicatorilor pot fi stabilite obiective clare de progres.

Indicatorii pot distinge efortul municipalității și al școlii de rezultatele reale; aceștia pot oferi un stimulent pentru ca guvernele să investească în domeniul implicării părinților în ceea ce privește abandonul școlar timpuriu.

Indicatorii, ca grup, oferă o concentrare la nivel sistemic pentru schimbare, mai degrabă decât să reducă schimbarea la o singură cauză simplistă și magică.

Diapozitiv 15:

Indicatori structurali

- foarte utile și, într-adevăr, deschid ochii pentru o organizație sau pentru activitatea comunitară;
- munca comunitară tinde să "gândească pentru" grupuri de persoane care au nevoie de servicii, dar nu au metode dezvoltate pentru a implica grupul țintă;
- modul de lucru cu SI poate dura ceva timp, dar ar putea aduce idei noi și schimbări de sistem și, de asemenea, va duce probabil la o mai mare responsabilizare și la un sentiment de democrație mai profundă.

Diapozitiv 16:

Urie Bronfenbrenner (1917-2005)

Teoria sistemelor ecologice de dezvoltare

Psiholog; a creat teoria ecologică a dezvoltării și a schimbării comportamentului unui individ.

29 aprilie 1917 - 25 septembrie 2005

Cea mai importantă contribuție = ecologia dezvoltării umane

Relația dintre politica socială și știință:

- Crearea de contexte pentru dezvoltarea primară și secundară
- Curriculum bazat pe grija și atenția oamenilor
- Intervenția comunitară
- Stabilirea de comunități între microsisteme și "mezosisteme"

Diapozitiv 17:

Contribuția la educație - perspectivă ecologică

Dezvoltare ecologică: procesul prin care un individ în curs de dezvoltare dobândește o mai mare conștientizare a unui mediu ecologic.

Tranziție ecologică: evenimente de viață care implică o schimbare de rol sau de mediu.

Ecologia dezvoltării umane reprezintă progresul unui individ activ în dezvoltare și caracteristicile în schimbare ale mediului în care trăiește individul în dezvoltare.

Este necesar să se plaseze și să se concentreze dezvoltarea într-un "context".

Diapozitiv 18:

Mediul ecologic este conceput ca un set de structuri imbricate, fiecare în interiorul celeilalte, ca un set de păpuși rusești".

În cadrul acestei structuri, există cinci straturi dispuse de la cel mai apropiat de individ până la cel mai îndepărtat: microsistemul, mezosistemul, exosistemul, macrosistemul și cronosistemul.

Aceste sisteme au un impact continuu asupra dezvoltării unui individ.

Diapozitiv 19:

Participarea microsistemelor la dezvoltarea psihologică prin roluri, relații și activități interpersonale.

- Nivelul ecologic:
1. microsistem: = cel mai apropiat de individ, cu contact direct.
 2. mezosistem: = relația dintre două sau mai multe microsiseme (alterate de mediu).
 3. exosistem: unul sau mai multe medii care nu includ individul în dezvoltare ca participant activ.
 4. macrosistem: se referă la mediul cultural în care trăiește individul și la toate celelalte medii care îl influențează.
 5. cronosistem: dimensiunea temporală în raport cu mediul în care se află individul.

Diapozitiv 20:

Microsistemul este nivelul cel mai direct care are un impact asupra individului, cum ar fi locul de muncă. Următoarele niveluri sunt mezosistemul, sau legăturile dintre impacturile directe, cum ar fi familia și locul de muncă al individului, și exosistemul, care are un impact indirect asupra mezosistemului.

De exemplu, este posibil ca indivizii înșiși să fi rezistat mării recesiuni fără impact direct asupra economiei sau vieții, dar dezvoltarea lor se va fi schimbat ca urmare a schimbărilor din sferele economice și sociale mai largi. Macrosistemul este alcătuit din grupări largi, cum ar fi societatea sau religia. Cronosistemul reprezintă atât trecerea unui individ prin timp, cât și poziția sa în cadrul istoriei.

Diapozitiv 21:

Evaluarea teoriei sistemelor ecologice

Teoria sistemelor ecologice se concentrează asupra aspectelor de mediu ale dezvoltării, cu un accent deosebit pe tineri.

Din perspectiva unui observator, observatorul nu poate face mare lucru în legătură cu un individ, așa cum este încadrat de microsistem, în afară de interacțiunile lor individuale.

În mod similar, macrosistemul și cronosistemul sunt prea mari pentru ca un observator să le cuprindă. Cu toate acestea, macrosistemul și cronosistemul pot fi interpretate prin înțelegerea diversilor factori sociologici, de mediu și de timp care influențează un individ.

Mezosistemele și exosistemele sunt mai ușor de observat, deoarece acestea rezultă din interacțiunile dintre alte sisteme, cum ar fi cele dintre microsisteme. Exosistemul reprezintă influența externă asupra microsistemului. Un exemplu ar fi un părinte care are o performanță mai scăzută la locul de muncă din cauza dificultăților copilului său la școală. Accentul pus de Bronfenbrenner pe dezvoltare, în special la copii, face ca aplicarea teoriei sistemelor ecologice la adulți să fie oarecum mai dificilă decât s-ar putea întâmpla altfel.

Analiza efectuată de Bronfenbrenner demonstrează că factori precum greutatea la naștere, educația mamei și situația familială au un impact asupra dezvoltării copilului. Conceptul de factori externi care influențează un individ are sens. În cele din urmă, înțelegerea faptului că atât timpul în care o persoană se dezvoltă, cât și trecerea timpului influențează dezvoltarea psihologică.

Diapozitivul 22:

Aplicarea teoriei sistemelor ecologice în management

Numeroase abordări au utilizat Teoria sistemelor ecologice pentru a înțelege fenomenele observate astăzi.

Teoria lui Bronfenbrenner se aplică cel mai bine în dezvoltarea înțelegerii de către un manager a indivizilor, acțiunilor și interacțiunilor. În special, înțelegerea mezosistemului și a exosistemului poate fi benefică pentru manageri prin înțelegerea surselor de satisfacție sau nemulțumire a angajaților.

Există o corelație între satisfacția la locul de muncă, satisfacția în familie și sprijinul soțului/soției în cazul familiilor cu doi salariați (Kulik și Rayyan 2006).

Pock (2005) a folosit Teoria sistemelor ecologice pentru a crea diagrame care să arate legăturile dintre microsistemele din cadrul mezosistemului și impactul mezosistemului asupra mezosistemului și viceversa.

O analiză similară ar putea fi efectuată pentru a ajuta la gestionare.

Diapozitiv 23:

MODELUL PPCT

Modelul PPCT: PROCES = Relația dinamică dintre individ și context (în timp).

PERSOANA = repertoriul biologic, cognitiv, emoțional, comportamental și individual.

CONTEXTUL = mediul ecologic (micro-, mezo-, exo- și macrosisteme).

TIMPUL = Un individ poate fi influențat de momentul unui eveniment, de momentul dezvoltării sale, precum și de experiențele sale.

Diapozitiv 24:

Rolul Comunității

Comunitatea trebuie privită ca un agent educațional care poate influența dezvoltarea psihologică a individului, atât în ceea ce privește bunăstarea, cât și calitatea vieții.

Diapozitivul 25:

Alte influențe

Este o provocare să explicăm forțele macroculturale, de obicei ascunse, care le oferă oamenilor contexte de viață sau experiențe educaționale și comportamentale (Esteban Zall).

INTERACȚIUNEA este urmată de DEZVOLTARE (= evoluția și produsul interacțiunii individului cu mediul).

Tranzițiile ecologice determină o schimbare de percepție, schimbă modul în care este tratată persoana.

Diapozitiv 26:

Ecologia dezvoltării umane

= Studiul științific al adaptării progresive reciproce dintre un individ în curs de dezvoltare și caracteristicile în schimbare ale mediului său imediat.

= Caracteristicile sunt dinamice și în creștere.

Diapozitiv 27:

Dedicare irațională

"Pentru a se dezvolta, un copil are nevoie de dedicarea sacrificială și irațională a unuia sau mai multor adulți care îl îngrijesc și își împart viața cu el."

Când a fost întrebat ce înseamnă "dedicare irațională", Urie Bronfenbrenner a răspuns: "Trebuie să fie ceva care este nebun după acel copil."

Diapozitiv 28:

Mama

Conform numeroaselor cercetări, personalitatea mamei poate cauza probleme în dezvoltarea copilului.

Caracteristici precum nevroza și extraversiunea pot influența problemele copilului.

O mamă nevrotică creează experiențe emoționale negative la copilul ei (Tallegen 1985).

Un alt factor negativ, pe lângă nevroza mamei, este clasa socială a acesteia, deoarece atunci când se confruntă cu situații stresante, acestea influențează personalitatea și comportamentul copilului (Bronfenbrenner).

Diapozitiv 29:

Rolul părinților în microsistem

Modelul sistemului ecologic distinge rolul părinților în microsistem.

Bronfenbrenner a pledat pentru o concentrare la nivel de sistem asupra tranzițiilor, deoarece este nevoie de intervenții susținute, care să se dezvolte în timp, mai degrabă decât de intervenții unice.

O altă contribuție importantă a modelului sistemic al lui Bronfenbrenner este accentul pus pe promovarea creșterii, mai degrabă decât simpla concentrare asupra deficitelor.

Diapozitiv 30:

Înțelegerea blocajelor din sistem.

Concentrarea pe înțelegerea blocajelor din sistem.

Municipalitățile au fost rugate să se pună de acord asupra domeniilor cheie în care sistemele lor sunt blocate în ceea ce privește implicarea părinților în educație - pentru a identifica punctele de blocaj sau de inerție față de schimbare.

Diapozitiv 31:

Concentrarea asupra dezvoltării unor sisteme incluzive.

Dezvoltarea unor sisteme incluzive sau favorabile pentru implicarea părinților în prevenirea părăsirii timpurii a școlii. Această preocupare cu privire la factorii favorizanți ai sistemului dă expresie abordării multidisciplinare și intersectoriale a nevoilor, subliniată în toate documentele Comisiei și ale Consiliului privind abandonul școlar timpuriu. Indicatorii structurali pot fi interpretați ca factori cheie care facilitează implicarea părinților.

Diapozitiv 32:

Concentrați-vă asupra blocajelor din sistem

Anticiparea a ceea ce ar putea fi diviziunile și deconectările sistemice în ceea ce privește comunicarea și obiectivele între actorii relevanți.

Evidențiați situațiile în care astfel de blocaje sistemice în ceea ce privește implicarea părinților apar în cadrul sistemelor.

Importanța unei abordări bazate pe problematizare, înrădăcinată în realitățile experienței trăite în contexte date.

Principalele blocaje ale sistemului sunt: a) timpul, b) fragmentarea serviciilor și a responsabilităților, c) rolurile profesorilor, d) rolurile directorilor de școli, e) banii.

Diapozitiv 33:

Concentrați-vă asupra blocajelor din sistem

Implicarea profesorilor în implicarea părinților - văzută ca fiind periferică față de rolul lor principal, perceput ca fiind acela de a se implica cu elevul.

Salariile mici ale cadrelor didactice din unele țări pot contribui la un moral scăzut și la lipsa de motivație pentru a face un efort suplimentar și a se implica activ cu părinții.

Implicarea părinților - tratată mai degrabă ca un bonus decât ca o parte intrinsecă a rolului educațional al profesorului.

Pe lângă problema stimulării cadrelor didactice pentru a se angaja într-o abordare mai deschisă față de părinți, problema împărțirii puterii cu părinții implică aspecte legate de încredere.

Diapozitiv 34:

Accent pe rolul cheie al liderilor școlari

Implicarea părinților va avea loc numai cu sprijinul lor activ.

Un director de școală poate percepe unii părinți, în special cei din culturi diferite sau din medii marginalizate, ca pe o "problemă" care trebuie gestionată, ca pe o amenințare la adresa bunei funcționări a școlii.

Acesta subliniază importanța relațiilor constructive și a comunicării cu părinții (Day 2003).

Evidențiază preocupările legate de faptul că un director de școală poate exclude în mod deliberat câțiva părinți, inclusiv pe cei cu un nivel scăzut de educație și marginalizare socială (O'Reilly 2012).

Implicarea activă a părinților în co-construcția politicii școlare și a culturii organizaționale a școlii implică în mod necesar o schimbare de putere de la un model ierarhic de organizare la unul bazat mai mult pe o rețea de inițiative de partajare a puterii.

Diapozitiv 35:

Pentru a promova conștientizarea sistemică, managerii ar trebui să cunoască și să conștientizeze:

- rasismul sistemic ca probleme de putere organizațională,
- orientările clinice pentru lucrători.
- identitatea culturală și rasială a persoanelor supravegheate,
- impactul puterii și al privilegiilor, precum și impactul diferitelor opresiuni sociale, ca parte esențială a activității de supraveghere,
- modul de abordare în cadrul supravegherii a problemelor subtile și complexe de rasă/etnie/cultură/clasă care apar în lucrare,

- spațiu pentru diferența de voce, stil și experiență trăită în relația de supervizare,
- necesitatea și dificultatea de a analiza impactul rasismului,
- crearea de spațiu în cadrul supravegherii pentru diferențele dintre supervisor și supervizat în ceea ce privește vocea, stilul și experiența trăită,
- impactul prejudecăților, al culturii, al discriminării și al altor "isme",
- tehnici de explorare a impactului discriminării rasiale, culturale, etnice și a altor aspecte ale identității și opresiunii, fără a fi învinși, rușinați sau judecați.

Diapozitiv 36:

Implicarea managerilor mentori

Managerii Mentor

- ar trebui să fie implicat în toate etapele procesului, pentru ca procesul de mentorat să aibă succes;
- sunt responsabili de asocierea mentorilor și a celor care beneficiază de formare, de evaluarea costurilor formării și de asistarea cursanților în procesul de punere în practică a cunoștințelor dobândite;
- sunt implicați în procesul de evaluare, deoarece ei pot aprecia mai bine decât oricine dacă cunoștințele transmise sunt utile și dacă pot atinge standardele de performanță dorite.

Diapozitiv 37:

Referințe

TITLUL ACTIVITĂȚII: Sunt unic

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
10' Activitate de spargere a gheții care include schimbul de informații personale.			
2) OBIECTIVELE (scopul) ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
1. Ajutați oamenii să se cunoască la începutul atelierului. 2. Energizant înainte de începerea unei sesiuni 3. Evidențierea problemelor asociate cu percepțiile noastre atunci când judecăm oamenii.			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI			

(Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)

Pasul 1 Formatorul reia/discute unele concepte care ar putea fi întâlnite în timpul activității, cum ar fi: stereotipuri, discriminare, diferențe culturale etc.
Pasul 2 Formatorul cere fiecărei persoane să ia o bucată de hârtie și să-și scrie numele pe ea. Aceștia trebuie să scrie discret un fapt unic despre ei înșiși - unul pe care nimeni altcineva din sală nu îl va ști.
Pasul 3 Fiecare persoană va înmâna hârtia sa instructorului, iar acesta o va amesteca, astfel încât nimeni să nu cunoască ordinea în care au fost scrise.
Pasul 4 Formatorul va citi apoi cu voce tare fiecare fapt unic și va cere participanților să scrie cu cine cred că se referă acel fapt unic.
Pasul 5 Formatorul le cere să explice ce nume au ales (fie că este corect sau nu).
Pasul 6 Grupul poartă o scurtă discuție despre modul în care percepțiile noastre pot fi adesea incorecte, chiar și în cazul persoanelor cu care lucrăm în mod regulat.

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR
(ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)

- Formatorul formează grupuri de trei sau patru persoane.
- Formatorul pune la dispoziția fiecărui grup o foaie de flipchart și le cere să deseneze un cerc mare în mijlocul flipchart-ului.
- Apoi, fiecare grup trebuie să scrie (în cerc) lucruri pe care toți membrii grupului le au în comun.
- În afara cercului, fiecare delegat trebuie să își scrie numele, funcția pe care o deține și de cât timp este în această funcție.
- În partea de jos a flipchart-ului, fiecare participant trebuie să scrie un fapt unic despre el însuși, pe care nimeni altcineva nu-l va ști.
- După ce toate grupurile au făcut acest lucru, formatorul solicită câte un voluntar din fiecare grup să își prezinte flipchart-ul în fața întregului grup.
- Dacă timpul permite, formatorul solicită celorlalte grupuri să încerce să ghicească la cine se referă fiecare dintre faptele unice.

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU
(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Ar putea fi făcute legături cu conținutul cursului, subliniind că, dacă percepțiile noastre ne pot dezamăgi în acest fel, nu este de mirare că multe alte lucruri din jurul nostru pot face același lucru.

TITLUL ACTIVITĂȚII: Ascultarea activă

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
10'			
Exerciții de ascultare.			
2) OBIECTIVELE (scopul) ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
1.Evidențierea faptului că o parte esențială a procesului de comunicare este capacitatea de a asculta în mod activ și nu doar de a auzi informațiile.			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
<p>Pasul 1 Formatorul le cere participanților să își evalueze abilitățile de ascultare. Formatorul poate desena patru coloane pe un flipchart cu titlul excelent/ foarte bun/ bun/ mediu și le poate cere participanților să selecteze o coloană care reflectă cel mai bine capacitatea lor actuală.</p> <p>Pasul 2 Formatorul îi informează pe participanți că va citi cu voce tare o serie de numere. Sarcina lor este de a asculta și de a le aduna în minte fără a lua notițe.</p> <p>Pasul 3 După ce se citește ultima cifră, trebuie să noteze cifra totală pe o bucată de hârtie.</p> <p>Pasul 4 Antrenorul citește numerele într-un ritm moderat.</p> <ul style="list-style-type: none">- Începeți cu cifra 1.000- Adăugați 10 - ce obțineți? -- (1010)- Adăugați 1.000 - ce obțineți? -- (2010)- Adăugați 30 - ce obțineți? -- (2040)- Adăugați 1.000 - ce obțineți? -- (3040)- Adăugați 50 - ce obțineți? -- (3090)- Adăugați 1.000 - ce obțineți? -- (4090)- Adăugați 10 - scrieți răspunsul final - (4100). <p>Pasul 5 Formatorul le cere participanților să evidențieze cifra finală la care au ajuns. (Aceasta ar trebui să fie 4100).</p>			

Pasul 6 Mulți oameni primesc ca răspuns 5000. Unul dintre motive este acela că, întrucât oamenii pot vedea un tipar care se conturează, nu mai ascultă pe deplin și încep să facă presupuneri și/sau să ghicească care ar putea fi următoarele numere.

Puncte de discuție

- Cât de ușor au îndeplinit participanții această sarcină?
- Câte presupuneri au fost făcute în timp ce cifrele erau citite cu voce tare?
- Cât de concentrați erau participanții la ceea ce se spunea?
- Cât de des se întâmplă acest tip de situație în mediul lor de lucru?
- Cum își pot îmbunătăți participanții abilitățile de ascultare?
- Ce au învățat participanții din această activitate?

Instructorul ar trebui să explice că un alt motiv pentru care mulți oameni ajung la 5000 ca răspuns este că atunci când creierul uman începe să vadă un tipar care se formează, care în acest caz a fost numărul 1000, creierul subconștient poate uneori să se suprapună gândurilor noastre normale și să ne facă să urmăm direcția sa. Când ultima cifră de 10 a fost citită, mulți oameni vor aduna din greșeală în 1000 în loc de 10.

4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)

--

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Inițierea unei discuții cu privire la motivele pentru care unele persoane au ajuns la un răspuns greșit.

TITLUL ACTIVITĂȚII: Navigare pe canale

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			

40'

Schimbarea unor situații bine cunoscute pentru a învăța noi abordări.

2) OBIECTIVELE (scopul) ACTIVITĂȚII

(Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)

1. Imaginarea unor noi finaluri pentru situații vechi pentru a obține puterea de a schimba viitorul.
2. Învățând că, pentru a schimba rezultatul unui lucru, trebuie adesea să ne schimbăm abordarea.
3. Ajutarea echipei să dezvolte noi norme.

3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI

(Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)

Pasul 1 Formatorul întreabă echipa dacă s-a aflat vreodată într-o situație în care poate prezice cum se vor comporta oamenii. Ar trebui să dea un exemplu, să se gândească la experiențe simple, comune, pe care oamenii le repetă în mod regulat. Un exemplu simplu este rutina de dimineață: Puteți prezice ce vor face ceilalți membri ai familiei dumneavoastră în fiecare dimineață? Ce vor spune ei? Ce vor face? În ce ordine o vor face? Formatorul ar trebui să explice că predictibilitatea este bună, dar uneori, când vine vorba de interacțiunea umană, ar putea fi utilă ruperea tiparelor previzibile.

Pasul 2 Formatorul îi întreabă pe membrii echipei dacă se pot gândi la câteva situații în care ar fi de dorit să se încalce norma sau comportamentul previzibil. Formatorul echivalează ideea de a încălca normele cu cea de a schimba canalul în timpul unei reluări cunoscute la televizor și de a viziona un final complet nou.

Pasul 3 Formatorul cere fiecărui membru al echipei să se gândească la un model previzibil legat de interacțiunea echipei. El/ea ar trebui să ghideze echipa să folosească exemple reale, cum ar fi ce spun oamenii când intră în fiecare dimineață la locul de muncă, cine merge la prânz cu cine, cine este primul care se stresează din cauza volumului de muncă, ce se întâmplă când se face o greșeală și cine este primul care face o glumă sau zâmbește.

Pasul 4 Formatorul cere fiecărui membru al echipei să transmită un scenariu simplu despre unul dintre tiparele previzibile în care a căzut echipa. Cu toate acestea, de data aceasta, formatorul îi cere membrului echipei să schimbe canalul sau să creeze un nou final pentru acest scenariu familiar.

Întrebări cheie

- Care este avantajul de a schimba canalul interacțiunilor noastre?
- Cum poate schimba canalul să creeze noi interacțiuni?
- Când schimbăm canalul, ne urmează și ceilalți?
- Dacă fiecare dintre noi ar schimba canalul, ce beneficii ar putea aduce asta echipei noastre?
- Ce s-ar întâmpla dacă ați schimba canalul de reacție la conflict?
- Dacă ai avea o anumită persoană la care reacționezi într-un mod negativ, cum ar putea schimba relația voastră dacă ai schimba canalul?

Pasul 5 Formatorul solicită angajamentul. După ședință, el/ea ar trebui să întrebe: "Cum ați putea fi dispuși să folosiți ceea ce am discutat astăzi în activitatea dumneavoastră zilnică?".

**4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR
(ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)**

Această activitate poate fi utilizată pentru a schimba tiparele și interacțiunile din cadrul ședinței de echipă. Grupul poate chiar să experimenteze lucruri simple, cum ar fi schimbarea ordinii punctelor de pe ordinea de zi, pentru a crea o nouă experiență. Sau să ceară unei alte persoane să faciliteze reuniunile echipei. Scopul este de a ne schimba tiparele de interacțiune pentru a produce un rezultat diferit. Aceste rezultate diferite ar putea surprinde pe toată lumea.

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Folosindu-și imaginația, participanții pot învăța să-și lărgescă sfera de soluții.

TITLUL ACTIVITĂȚII: Cina extraterestră

Față în față	X	Online	
<p>1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)</p>			
<p>20'</p> <p>Participanții își vor imagina că participă la o cină obișnuită în calitate de extraterestru de pe o altă planetă. Ei vor încerca să observe acțiunile familiare prin intermediul unor ochelari de extraterestru.</p>			
<p>2) OBIECTIVELE (scopul) ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)</p>			
<p>1. Schimbarea perspectivelor. 2. Înțelegerea faptului că ceva bun pentru o persoană poate să nu fie potrivit pentru alta. 3. Deveniți mai puțin rezistent la schimbare.</p>			
<p>3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI</p>			

(Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)

Pasul 1 Formatorul ar trebui să împartă participanții în perechi. Fiecare grup primește o imagine a unei mese de cină. (A se vedea anexa 1)

Pasul 2 În fiecare pereche, o persoană va fi gazda, iar cealaltă va fi "extraterestrul" abia sosit de pe altă planetă. Extraterestrii vor veni cu întrebări care li se par "ciudate", iar gazdele vor decide dacă vor veni cu o explicație sau nu. Aceștia enumeră toate întrebările pe care gazda le-a găsit intrigante.

(Câteva exemple: De ce beau alcool otrăvitor? De ce își ciocnesc paharele când sărbătoresc? De ce aduc mâncarea în farfurii separate?)

Pasul 3 În plen, fiecare pereche, pe rând, împărtășește o întrebare pe care a colectat-o. Dacă au reușit să colecteze mai multe întrebări, pot face două runde.

Pasul 4 Formatorul explică faptul că uneori trebuie să vă puneți ochelarii altcuiva pentru a vedea clar. Grupul se pune de acord asupra unei întrebări pe care o consideră cea mai interesantă.

Pasul 5 Se întorc în perechi și desenează o imagine a unei noi mese, făcând o schimbare ca urmare a întrebării alese.

**4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR
(ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)**

-

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Participanții vor experimenta faptul că schimbarea perspectivelor lor poate genera idei noi.

Anexa 1



TITLUL ACTIVITĂȚII: O abordare critică a școlii de astăzi

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
25' Participanții vor compara viața școlară și viața de familie din prezent și din copilărie și vor veni cu idei pentru a face școala mai plăcută pentru copii.			
2) OBIECTIVELE (scopul) ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
1. Înțelegerea schimbării ca fenomen. 2. Experimentarea intervențiilor pe care un individ sau un grup de părți interesate le poate face pentru a obține o schimbare sistemică.			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
Pasul 1 Participanții compară unele caracteristici ale vieții școlare din copilărie și din prezent, folosind un model (anexa 2). Pasul 2 În perechi, participanții discută despre constatările lor. Pasul 3 În grupuri de câte patru, aceștia identifică o caracteristică pe care cred că o pot schimba, sprijinind părinții (mentorii) să ia inițiativa. Întrebări orientative: <ul style="list-style-type: none"> ○ Ce s-a schimbat de când erai copil și ce ar trebui schimbat pentru ca copiii să le placă mai mult școala? ○ Ce credeți că puteți face în această privință ca individ? ○ Ce credeți că poate face un grup organizat de părinți în această privință? ○ Ce ar putea face mass-media în această privință? ○ Cum ar putea un părinte mentor să-i ajute pe profesori să schimbe acest lucru în școală? 			
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)			
Ca o introducere care îndeamnă la reflecție, participanții pot viziona acest discurs TEDx de Nikhil Goyal https://youtu.be/AMxgSgAgwbk			
5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU (Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța cu această activitate; ce exemple			

ar putea fi date de formatori)

Managerii mentori pot învăța că nu trebuie să accepte status quo-ul școlii, ci că aceasta poate fi o organizație schimbătoare și schimbătoare. Aceștia pot învăța, de asemenea, că părinții și părinții mentori au un rol major în introducerea schimbărilor.

Anexa 2

	Copilăria ta	În prezent	Este bun pentru copiii de astăzi?	Poate un părinte să facă ceva pentru a-l schimba?
Începutul zilei de școală				Da/Nu/Nu/nu este necesar să se schimbe
Conținutul ghiozdanului școlar				Da/Nu/Nu/nu este necesar să se schimbe
O lecție de matematică				Da/Nu/Nu/nu este necesar să se schimbe
Durata lecțiilor				Da/Nu/Nu/nu este necesar să se schimbe
Tema pentru acasă				Da/Nu/Nu/nu este necesar să se schimbe
Notarea și evaluarea				Da/Nu/Nu/nu este necesar să se schimbe
Altele (caracteristică la alegere)				Da/Nu/Nu/nu este necesar să se schimbe

TITLUL ACTIVITĂȚII: Încheiere

Față în față	X	Online	
1) DESCRIEREA ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să introduceți o scurtă descriere a activității. Includeți timpul alocat. Nu scrieți mai mult de 200 de caractere)			
15' Această activitate este concepută pentru a încheia întregul curs de formare și pentru a oferi un fel de încheiere. Din acest motiv, are două părți: culegerea principalelor concluzii și exprimarea oricăror idei cu privire la care participanții nu se simt confortabil.			
2) OBIECTIVELE (scopul) ACTIVITĂȚII (Vă rugăm să scrieți 2 sau 3 obiective principale ale acestei activități)			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Identificarea unor concluzii principale ale cursului pentru toți participanții. 2. Identificarea oricăror probleme majore pe care indivizii sau întregul grup le au și care ar putea împiedica succesul activității lor ca manageri mentori. 3. Oferirea unei încheieri la sfârșitul formării 			
3) CUM SE APLICĂ ACEASTĂ ACTIVITATE - SFATURI PENTRU FORMATORI (Vă rugăm să descrieți cum se aplică acest lucru: Etapa 1, Etapa 2, Etapa 3 etc.)			
<p>Pasul 1 Formatorul desenează un măr pe o foaie de flipchart. Toți participanții primesc câte un măr și sunt rugați să scrie un singur lucru pe care îl consideră cel mai important la finalul cursului. Aceștia o fac în tăcere și individual și, odată ce sunt gata, își pun merele în copac folosind Blutack.</p> <p>Pasul 2 Formatorul cere voluntarilor să prezinte pe scurt mărunții lor.</p> <p>Pasul 3 Formatorul oferă câteva mere căzute, imperfecte și întreabă dacă cineva are ceva cu care nu se simte confortabil după terminarea cursului. Dacă cineva avansează o astfel de idee, aceasta este pusă pe un măr imperfect și blătuită sub pom. În funcție de probleme, formatorul trebuie să decidă dacă trebuie să aibă o scurtă discuție despre fiecare dintre ele în plen, dacă managerului de mentor trebuie să i se ofere timp de discuții individuale sau dacă problema este atât de gravă încât managerul de mentor nu ar trebui să lucreze cu mentorii.</p> <p>Pasul 4 La final, toți managerii mentori primesc câte un singur chibrit și se așează în cerc. Formatorul explică faptul că va aprinde chibritul unui participant. Participantul va spune cum se simte la finalul formării. Participantul poate vorbi atât timp cât chibritul este încă aprins, dar trebuie să aibă timp liber pentru a aprinde chibritul persoanei de lângă el/ea. Formatorul se plimbă cu un pahar cu apă în mână, iar participanții își aruncă chibriturile în apă pe măsură ce expiră.</p>			
4) DESCRIEREA ALTERNATIVELOR (ce modificări pot fi aduse pentru a o face mai adecvată)			
- -			

5) CE POT ÎNVĂȚA CURSANȚII DIN ACEST LUCRU

(Vă rugăm să explicați pe scurt ce se poate învăța prin această activitate; ce exemple ar putea fi date de formatori)

Cursanții vor identifica principalele concluzii și, de asemenea, posibilele bariere care îi împiedică să devină manageri mentori de succes. Activitatea vizează, de asemenea, o încheiere la sfârșitul formării.



parent'r'us

